

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

DOSOFTEI
PSALTIREA ÎN VERSURI

LITERA

CHIȘINĂU 1998

CZU 859.0-1+2

D 71

Textele ediției de față sunt reproduse după:

Dosoftei. *Psaltirea în versuri, 1673*. Ediție critică de N. A. Ursu. Cu un cuvânt înainte de Țeșuș Prea Sfințitul Iustin Moiescu, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei. Iași, 1974.

Dosoftei. *Opere, 1. Versuri*. Ediție critică de N. A. Ursu. Studiu introductiv de Al. Andriescu. Editura Minerva, București, 1978.

Dosoftei. *Opere poetice* (cu caractere chirilice). Selecție, comentarii și postfață de Pavel Balmuș. Editura Literatura artistică, Chișinău, 1989.

Textele în mare respectă particularitățile de limbă și stil ale autorului.

Coperta: *Isai Cârnu*

ISBN 9975-74-143-6

© LITERA, 1998

TABEL CRONOLOGIC

1624 *26 octombrie* se naște Dosoftei, mitropolitul (numele monahal al lui Dimitrie Barila), viitorul c[rturar, poet, traduc[tor, provenit dintr-o familie de negustori macedoneni. Originar de prin p[r]ile Sucevei, viitorul ierarh, pe numele laic Dimitrie, coboar[, se pare, din neam de mazili, ca fiu al lui Leonte Barila (B[ril[sau Boril]) =i al Mariei, zis[=i Misira. Doi fra'i ai s[i, Chiriac =i Vasile, sunt atesta[i la 1873 ca locuitori ai Sucevei, iar a unei surori — c[s[torit[cu unul +erbu.

Sunt pu[în l[murite]mprejur[rile]n care Dosoftei]mbr[iv[=eaz[cariera ecleziastic[: decisiv poate s[fi fost]ns[impulsul celor dint`i]nclina[ii c[rtur[re=ti. R[zle\e, parvin din epoc[=i informa[iile ce]ng[duie reconstituirea primei perioade a form[r]ii sale spirituale, ca =i mai t`rziu a condi[iilor ce vor fi favorizat des[v`r=irea culturii sale umaniste. Opinia potrivit c[reia Dosoftei ar fi]nv[at la Ia=i, la +coala domneasc[de la Trei Ierarhi, ar fi sus[inut[=i de m[rturia documentar[ce confirm[prelungirea afl[r]ii sale]n ora=ul de re=edin\[ca ierodiacon la Mitropolie. Aici se va fi sim[it]nt`i atras =i]nr`urit de personalitatea mitropolitului Varlaam, ale c[rui ini[iative culturale le va prelua, f[c`ndu-le s[triumfe mai t`rziu deplin. Cuno=tin\ele sale]n domeniul limbilor vechi (elina, latina) sau al unor limbi =i culturi moderne (polon[, ucrainean[, rus[, neogreac]) ar justifica ipoteza unor eventuale studii continuate]n Polonia, cum se crede la Lvov,]n =coala Fr[iviei ortodoxe.

1649 Dup[un r[stimp petrecut ca ieromonah la Probota (Probata), unde prezen[a sa este semnalat[, Dosoftei se impune, urc`nd treptele ierarhiei biserice=ti.

1658 Dosoftei se afl[]n fruntea episcopiei de Hu-i.

- 1659 Devine episcop de Roman. }n epoca p[storiei la Roman se na=te, probabil, prietenia sa cu Miron Costin, precum =i aceea cu Dositei Notara, viitorul patriarh al Ierusalimului, pe care }l }nt`lne=te }n 1664 la curtea din Ia=i a domnitorului Eustratie Dabija.
- 1665 }ncepe s[versifice *Psaltirea* care se va dovedi mai apoi capodopera sa poetic[.
- 1671 Ajunge mitropolit al Moldovei. }n acest[calitate va sprijini }n anii urm[tori politica antiturceasc[a lui +tefan Petriceicu.
- 1673 }n Polonia, la Uniev, se tip[re *Ps[ltire a sf`ntului proroc David (Psaltirea }n versuri)* =i *Preacinstitul Acatist =i Paradis al Preasf`n`itei N[sc[toare de Dumnezeu*, prelucrat[de Dosoftei dup[traducerii rom`ne=ti anterioare, con`n`nd numeroase pasaje de proz[ritmat[. (Lui Dosoftei i s-au atribuit }ns[, mai de cur`nd, =i o traducere anterioar[a *Paradisului Prestitii*, scoas[de sub tipar la Ia=i, probabil }n anii 1645—1649, }mpreun[cu dou[fragmente biblice, *Cuvinte =i jele la robie Ierusalimului, c`nd din Ierusalim la Vavilon i-au mutat Navuhodonosor }mp[rat, =i pomenire =i de n[paste ce-au n[pstuit acei doi gudec[tori pre Susana*, t[}lm[cite din slavon[, =i o introducere de 48 de versuri originale; din acest[perspectiv[este reconsiderat[=i data debutului s[u literar.)
- 1674 }n februarie }mpreun[cu domnitorul silit s[p[r]seasc[\ara dup[lupta de la Hotin (11 noiembrie 1673), }n preajma c[reia trecuse din tab[ra turcilor }n cea a hatmanului Jan Sobieski, Dosoftei se refugiaz[}n Polonia, unde r[m`ne p`n[}n 1675.
- 1675 La }nceputul anului el revine }n Moldova, unde, dup[o deten`ie de c`teva luni }n m[n]stirea Sf. Sava din Ia=i, redob`nde=te func[ia de mitropolit, probabil la interven`ia lui Dositei Notara pe l`ng[domnitorul Dumitra=cu Cantacuzino. Urmeaz[pentru Dosoftei un deceniu de intens[=i sistematic[activitate de traducere =i tip[r]ire a c[r]vilor de cult }n limba rom`n[. Necesitatea consacr[rii limbii poporului }n serviciul liturgic este }n\leas[de el, ca =i mai }nainte de Varlaam, din perspectiva celui r`vnit progres cultural, menit a risipi ignoran`a („s[-n\leag[cre=tinii sfintele taine“ — deziderat promovat de Dosoftei, ca slujitor al bisericii, }n acord cu imperativele veacului, cu argumentele re`inute din tradi`ia *Scripturii*) =i a face accesibil[

cartea adresat[]ntregii semin[]ii „rum`ne=ti“ („tutinderea ce s[] afl[]ntr=aceast[] limb[] pravoslavnic[]“), mijloc de edificare a con=tiin[]ei na[]ionale.

1679 De sub tiparul re[]nfiin[at la Ia=i, la Trei Ierarhi, cu ajutorul me=terului Vasile Stadnicki din =coala tipografilor de la Uniev, apare, pentru nceput]n condi[]ii modeste, *Dumnezeiasca liturghie*, tradus[] din grece=te. Prin intermediul lui Iona=cu Bilevici, sol al domnitorului Gheorghe Duca]n Rusia, Dosoftei ob[]vine sprijinul lui Nicolae Milescu =i al patriarhului Moscovei, Ioachim, pentru cump[]rarea unei noi tipografii. Dup[] cum rezult[] =i din scrisorile schimbate]ntre Ia=i =i Moscova]n 1679, Milescu, de=i „desp[r]it prin spa[]iu“, se dovede=te a fi r[]mas legat suflete=te de]nf[]ptuirile din \ar[], iar patriarhul Ioachim elogi[] acum „minte[]a aleas[]“, „]n[]leapta oc[]rmuire“ =i]ndr[]zne[]ele proiecte culturale ale mitropolitului.

1680 Prin str[]daniile lui Dosoftei, sus[]inute de Duca,]n capitala Moldovei (unde,]n 1680, va fi instalat[] =i o tipografie greceasc[] patronat[] de patriarhul Dositei al Ierusalimului), vor continua s[] se editeze de aici]nante *Psaltirea de-n[]eles a sf[]ntului]mp[]rat proroc David (Psaltirea slavorom`n[])*.

1681 Editeaz[] un *Molit[]vnic de-n[]eles*.

1682—1686 Tip[]re=te *Via[]a =i petrecerea sf[]in[]ilor* (4 vol.), dintre care doar trei ap[]rute integral (Dosoftei o traduce]ncep[]nd din 1658 dup[] izvoare grece=ti =i medioslave,]ndeosebi dup[] *Mineiele* lui Maximos Margunios =i edi[]ia vene[]ian[] Glykis a *Mineielor* bizantine), edi[]ia a doua a liturghierului, *Sf[]nta liturghie* (pentru tip[]rirea c[]reia Dosoftei c[]p[]tase acordul patriarhului ecumenic din Alexandria, Partenie Prohoros) =i *Parimiile preste an*]n 1683, poate =i un *Octoih*, r[]mas neterminat, atribuit de asemenea lui.

1684]n ianuarie,]n timpul scurtei reveniri]n scaunul \[]rii a lui +tefan Petriceicu, mitropolitului i se]ncredin[]eaz[] o misiune diplomatic[]]n Rusia, de unde, preg[]tit s[] accepte suveranitatea \arului, domnitorul n[]d[]jduia s[] primeasc[] ajutor]mpotriva turcilor. Dosoftei este re[]vint]ns[] la Kiev, unde, invocat[] fiind carantina]mpotriva unei epidemii de cium[], este interogat =i constr[]ns s[] a=tepte r[]spunsul la peti[]ia adresat[] \arului. Declara[]ia pe care o face]n fa[]a autorit[]ilor kievene

Îl arată hotărât, apărându-i cu stăruință cauza (exprimându-i rezerva față de promisiunile polonezilor „nestatornici“, Dosoftei atrăgea atenția asupra dezavantajelor ce le-ar prezenta pentru Rusia consolidarea puterii militare a turcilor în Moldova), pătruns de soarta vădită, amenințată de „pierzarea cea din urmă“, și luptându-se în tăcută stăvila ce-i închidea călătoria. Între timp vizitează Lavra Pecerska și la cei aizeci de ani ai săi, se minunează cu candoare neprefăcută de miracolul conservării moaștelor adăpostite în peșteri, impresii ce vor declanșa o rememorare cu virtuți literare, într-o notă, pe un volum din *Viața și petrecerea sfinților*. Cu aceeași neclintită speranță în izbândă popoarelor creștine asuprite în lupta comună împotriva „agarenilor“ întămpină Dosoftei campania din Moldova a regelui Sobieski, în 1686, an ce va marca însă dramatic ultima perioadă a existenței sale. Expediția euează și mitropolitul, care, spre deosebire de domnitorul Constantin Cantemir, trecuse fără de partea polonilor, întămpinându-l cu onoruri pe Sobieski la Iași la 16 august 1686, este nevoit să se retragă și el odată cu oștile regelui, ce părăsesc la 15 septembrie capitala Moldovei, incendiată. La plecare Dosoftei luă cu sine, poate din ordinul regelui polon, moaștele Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, precum și tezaurul și arhiva Mitropoliei — 396 de documente, unele purtând însemnările cărturarului care, în împrejurările tulburi prin care trecea țara, încearcă să le pună la adăpost. Deși în Polonia Dosoftei le asigură, precaut, printr-un act de inventariere legiferat cu martori la 22 octombrie 1686, ele se vor răstăci definitiv în afara țării, în Moldova revenind, după demersuri repetate ale oficialităților, doar moaștele Sf. Ioan, un secol mai târziu. Refugiul la Stry și Zolkiew se transformă treptat pentru Dosoftei într-o semicaptivitate, despre care relatează corespondența sa cu Dositei al Ierusalimului din ianuarie 1691 și februarie 1693. În campaniile sale în Moldova, pentru a constrânge pe turci la o pace cât mai defavorabilă, întoarcerea lui Dosoftei (a căruia prezență în Polonia pare a conveni la un moment dat regelui în raporturile, lipsite de cordialitate, cu Constantin Cantemir) nu va mai fi cu puțin.

1688 Anii din urmă îi sunt umbriți de numeroase suferințe: grija pentru tezaur, somațiile repetate ale domnitorului Constantin Cantemir de

a reveni }n patrie =i imposibilitatea de a le da ascultare, anatema patriarhului Constantinopolului (dup} sinodul convocat la Ia=i }n 1688, Dosoftei este excomunicat =i depus din treapt}), ostilitatea clerului catolic =i unit din Zolkiew, nesiguran}ele =i lipsurile traiului zilnic =i, mai presus de toate, dorul de }ar}. Scrisorile sale din aceast} vreme sunt cu adev}rat patetice. Soli ai mitropolitului pribeag, ieromonahul Iona =i chelarul Andrei c}l}toresc }n Rusia, aduc`ndu-i c`te vreun dar }n bani sau }n bl}ni de samur din partea }arilor =i }ncuraj}rile patriarhului Ioachim.

1690—1691 Pentru a nu r}m`ne dator prietenilor, Dosoftei t}lm}ce=te, din limba greac} }n limba rus}, lucr}ri de interes teologic, ca *Istoria bisericeasc}* =i *Vedenia tainic}* a patriarhului Gherman al Constantinopolului (}n 1690), *}mpotriva ereziilor* de Simion, arhiepiscopul Tesalonicului (}n 1691), sau *Epistolele* lui Ignatie Teoforul, arhiepiscopul Antiohiei, pe care le trimite mitropolitului kievean Varlaam Iasinski =i patriarhului Ioachim, dovad} c} el intervine, cu prestigiul erudi}iei, }n polemica dogmatic} ce }mp}r}ea la acea dat} cercurile ortodoxe de la Kiev =i Moscova }n reprezentan}i ai curentului latin =i ai celui grec, tradi}ionalist.

1693 }n acest an Dosoftei ofer} de asemenea }arilor ru=i Ioan =i Petru Alekseevici, }ntr-o antologie trat`nd *Despre prefacerea sfintelor taine*, c`teva traduceri din clasici ai literaturii patristice, ca Ioan Gur} de Aur, Efrem Sirul, Atanasie Sinaitul, }n speran}a c} ele ar putea fi tip}rite. }n Polonia Dosoftei traduce =i un fragment de tragedie renascentist}, cunoscut} de el }ntr-o prelucrare neogreac}, preocup}rile sale p}trunz`nd acum, surprinz}tor =i decisiv, }n sfera culturii laice, mai aproape }ntreb}rilor existen}ei nelini=titoare. (Rodica +uiu, *Dosoftei, mitropolitul* }n vol. *Dic}ionarul literaturii rom`ne de la origini p`n} la 1900*. Editura Academiei Rom`ne, Bucure=ti, 1979, p. 296—298).

13 decembrie. Departe de }ar}, la m}n}stirea Zolkiv, azi Nesterov (Ucraina), se stinge din via} marele Dosoftei — „introduc}torul limbii rom`ne }n bisericile Moldovei“ (D. Micu) =i „fondatorul poeziei rom`ne literare“ (B. P. Hasdeu), „primul poet rom`n de clas} european“ (I. C. Chi}imia).

- 1974 Aniversarea 350 de la nașterea celui „dint`i poet“ al neamului. Apare *Psaltirea în versuri*, editat[la Iași de c[tre Mitropolia Moldovei și Sucevei. Ediție critic[de N. A. Ursu cu reproducerea paralel[a originalului fotocopiata. Cu un cuv`nt înainte de }nalt Prea Sfinșitul Iustin Moiescu, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.
- 1978 La Editura Minerva, București, este tip[rit[cartea: Dosoftei, *Opere*, 1, *Versuri*. Ediție critic[de N. A. Ursu. Studiu introductiv de Al. Andreescu.
- 1980 Mitropolia Moldovei și Sucevei scoate de sub tipar volumul Dosoftei, *Dumnezeiasca liturghie*, 1679. Ediție critic[de N. A. Ursu. Cu un studiu introductiv de }nalt Prea Sfinșitul Teoctist, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.
- 1989 La Chișinău, în Editura *Literatura artistică* vede lumina tiparului ediția Dosoftei, *Opere poetice* (cu litere rusești). Selecție, comentarii și postfa[de Pavel Balmu.
- 1998 Editura Chișinăuian[*Litera* tip[rește în colecția „Biblioteca școlară-lui“ capodopera dosofteian[*Psaltirea în versuri*. Ediția selectiv[mai cuprinde un *Tablel cronologic* și un bogat florilegiu de referinșe critice privind activitatea literar[și umanist[a mitropolitului și creatorului versului rom`nesc cult.

STIHURI LA LUMINATUL HERB A | { R~I MOLDOVEI

Capul cel de búor, a fiar[vestit[,
S[mneaz[puterea `r`i nesmintit[.
Pre c`tu-i de mare fiara =i buiac[,
Coarnele-n p[=une la p[m`nt]= pleac[.
De pre chip s[vede búorul ce-i place,
C-ar vrea-n toat[vremea s[stea \ara-n pace.
C-atunci toat[vita poate de s[-ngra=e,
F[r[z[h[ial[,]ntr-a \[r`i pa=e.
Dar[une date are =i ea toane,
De= calc[vr[jma=ii =i-i v`ntur[-n coarne.
Pentr-aceea= poart[cunun[de aur
}ntr-a sale coarne,]n cele de taur.
Stau]mpregiur d`ns[trei planite-n hoarb[,
Soarele =i Luna, =i Venus, podoab[.
Din ce s[-ns[mneaz[\ara c[rode=te
}n tot feli de hran[, de le prisose=te.
+i pre vremi de pace oamenii zburdeaz[
}ntr-agonisit[, c[pot de= lucreaz[.
Vinul =i cu gr`ul, =i cu de tot viptul,
Cu cirezi =i turme, cop[r[p[m`ntul.
Dar[miere dulce! Cine poate spune
Ce-au miluit Domnul din ceri, c[-s tot bune!
Cine poate scrie toate de-am[nuntul,

C[=tiut[este \ara-n tot p[m`ntul!
 +i-mbog[\sc lesne, f[r[de z[bav[,
 Cre=tinii Moldovei, d`nd Domnului slav[.

[DOMNII | { R~I MOLDOVEI]

Domnii | [r`i Moldovei pus-au nevoin\
 De-au]nv[\atu=- \ara direapt[-n credin\
 Pravoslavnică lege ferind necorcit[,
 +i-n ceri Hristos le cru\ via\
 fericit[.
 Desc[lecat-au \ara domnul Drago=vod[,
 Fericit[, buiac[, cu tot felii de rod[,
 C`nd au adus]ntr-]ns[rom`neasca limb[,
 De bun neam =i ferit[de la calea str`mb[.
 S[trage de pre s`nge rud[-mp[r[teasc[,
 Dumnez[u l-au sporitu-l nainte s[creasc[.
 +i fiii s[i, Sas-vod[=i cu Bogdan-vod[,
 Cu doamna lui Maria, l[s`nd bun[rod[
 Pre Fedor Bogdanóvici, La\co s[nume=te,
 Cu doamna sa, cu Ana, de s[pomene=te.
 P[tru-vod[pre urm[-i purceas[pre vi\
 Carele-i zic Mu=atín,]n bun[priin\
 St[tut-au dup-acesta luminat[rod[
 | [r`i st[p`n Moldovei domnul Roman-vod[.
 Acest Roman s[scrie-ntr-a \[r`i urice
 Mare samod[rjave\ =i-n bun[ferice,
 C-au st[p`nitu=- \ara din plai p[n[-n Mare.
 +-au l[satu=-]n scaun fiu =i ca mai tare,
 Ce =-au n[scut din doamna, din Anastasia,
 Pre cél Bun Alexandru,-n trai cu fericia,
 C-au]mpodobit \ara cu beserici late,

Cu m[n[stiri vestite-n fr`mse\ luminate,
 Bistri\ a, R[d[u\ii =i cu Moldovi\ a,
 +alte multe b[tr`ne ce=- da cuviin\ a.
 Adus-au =i pre sv`ntul Ioan¹]n \ar[,
 De =-au vestitu=- cinstea =i preste hotar[.
 Naintea lui mai fost-au +tefan =i cu Iuga,
 +i Dumnez[u cu bine li-au ascultat ruga.
 Iar[dup-Alexandru, fiu-s[u Ilie,
 +i +tefan, a lui frate,-n scurt[bucurie.
 De-acia Bogdan-vod[domni mic[vreme
 +i =-au mutat odihna unde nu s[teme,
 Pentru-a | [r`i Moldovei r`hnita dulcea[,
 De-aproape s[pr[vasc[pre Hristos]n fa\].
 +-au l[satu=- pre urm[road[bun[-n \ar[,
 De i se na\ slava =i preste hotar[,
 Pentru +tefan acel Bun ce-au b[tut r[zboaie,
 De-au f[cutu=- de toate inemii pre voaie.
 Prin \inuturi prin toate s[v[d a lui semne,
 M[n[stiri =i beserici ce-au fapt f[r] lene.
 C[nu numai prin sate =i pre la ora=e,
 Ce =i prin mun\ =i-n codri lui Hristos s[la=e
 Ce-au f[cut zugr[vite de dau str[luoare.
 S[-i tr[iasc[-n bun nume pomana supt soare.
 Pre fiu-s[u, pre Bogdan, =-au l[sat s[-i =az[
 }n scaun s[-= domneasc[\ara, s[s[-ncreaz[.
 C[=-a lui nevoin\ n-au fost cu nemic[
 De-a lui al s[u p[rinte s[fie mai mic[.
 Sv`nta mitropolie cea noav[-n Suceav[
 De d`nsul]i f[cut[, cu mult[z[bav[,

¹ *Pronun\at* I-o-an.

C-avea destul[lupt[=i treab[de oaste,
 C`nd]= b[tea pizma=ii lovindu-i]n coaste.
 De-a lui destoinicie scrie =i-n cronice,
 C[=-au ap[rat \ara cu bun[ferice.
 Pre fiu-s[u, pre +tefan, t`n[r dup[sine
 +-au l[satu=-]n scaun domn bun, cum s[vine.
 Dup-acesta st[tut-au Rare= P[tru-vod[,
 De toate bun[t[\ plin, de cereasc[rod[.
 I-i Póbrata s[la=ul unde odihne=te,
 Cu doamna sa Elena, de s[pomene=te,
 C-au fapt beserici multe, di-ntreg =i-nnoite,
 La \ar[=i la munte mari m[n]stiri svinte.
 Pre urma lor domnit-au a lor bun[rod[,
 Ilie =i cel T`n[r +tef[ni\[-vod[.
 Nemic[n-au stricatu-i vr[jm[=asca moarte,
 C[este-n ceri cu svin\ii depreun[-n soarte.
 +i soru-sa Roxanda, s[nu st`ng[neamul,
 Lu[pre Alexandru ce-i zic L[pu=neanul.
 Domni =-acesta bine =i-n Slatin[=- fece
 M[n]stire frumoas[, pre toate le-ntrece.
 De pre fe\ n-au r[masu-i, iar[de pre fi[ce
 Sunt a \[r`i a lui rod boieri cu ferice.
 St[tut-au]n Moldova domnul Ioan-vod[,
 Cu doamna sa Maria, nel[s`ndu=- rod[.
 B[tut-au cu izb`nd[, concenind vr[jma=ii,
 Dar[prietinel viclean i-au smintitu-i pa=ii,
 D`nd coaste cu p[g`nii, f[c`ndu-i sminteal[,
 Lui os`nd[=i \[r`i l[s`nd osteneal[.
 De-acmu de-ar sta Moldova tot ceasul pre r`c[,
 N-a mai putea s[scape turcilor din br`nc[.
 Pre urma acestúia, fiul Mihnii-vod[,

Din |ara Munteneasc[sufleteasc[rod[.
 P[tru l-cheam[pe nume =i n-are prihan[,
 L[satu=-au]n \ar[sl[vit[poman[
 M[n]stirea ce este]n deal la G[lata,
 C[este pentru oaspe\ tot cu masa gata.
 St[p`nit-au Moldova domnul ce-i zic Iancul,
 +i cu nemul\mire i s[spune Veacul.
 +tefan-vod[din P[tru, care mai sus scrie,
 Tinerel -=au domnitu-= mic[bucurie,
 C[era \ara st`ns[de dese r[zboai
 +i nu putea st[p`nii domni-n bun[voaie.
 St[tu domn Aron-vod[, l[sat-au poman[
 Sv`nta sa m[n]stire, =i n-are prihan[.
 Deac-au f[cut =i bine, l[s`ndu-= domnia,
 Dup[d`nsul st[tut-au domnul Ieremia.
 Acesta de pre rud[i-i nume Movila,
 C[Dumnez[u -=au tinsu-= =i preste d`ns mila.
 Dup[d`nsul domnit-au =i Simeon-vod[,
 L[sat-au =i pre-acesta Dumnez[u cu rod[,
 C[i s[=tiu cuconii sufleteasc[vi\[,
 De-i f[cur[cu Domnul]n ceri cuno=tin\[,
 Dup[d`n=ii =i +tefan Tom=ea, ce-au fapt Solca,
 De]ngroz`tur[=i de grea-nfocare
 C[-n zilele acelea, prin dese r[zboai,
 L[cuitorii \[r`i tr]ia cu nevoaie.
 Fost-au Ga=par, =i fost-au Radul domn pre pace,
 Cu bun[-n\lepciune, tuturor cum place.
 +-Alexandru Ilia=, dintr-a \[rii vi\[,
 Au domnitu-=]n \ar[, neg[s`nd priin\[,
 C`nd p[g`nii aceia ce sunt dintr-Agara
 Conceniia-n tot feliul tic[loasa \ara.

Barnovschi Miron-vod[are]ndr[znire
 La Dumnez[u cu svin\ii, f[r[de-ndoire.
 Moisi¹ voievoda,-n cereasca movil[,
 Cu fra\ii s[i tr[ie=te-ntr-a lui Hristos mil[.
 +i Vasilie-vod[cu domnii]n r`ndul
 I-au dat Hristos odihn[precum i-au fost g`ndul,
 Cu doamn[-sa Tudosca pr[vind cu dulcea\[,
 Cu ale ei odrasle, pre Hristos]n fa\.
 Gheorghe +tefan-vod[el]nc[nu=- pierde
 Nedejdea de la Domnul, ce totu= s[-ncrede.
 +i pentru Ghica-vod[laud[s[zice,
 C[de-a r`ndul cu svin\ii tr[ie=te-n ferice.
 Lui +tef[ni\[-vod[Dumnez[u s[-i fac[
 Odihneal[cu domnii de via\[, s[-i plac[.
 Cu a sa bun[maic[, cu Ecaterina,
 La Domnul din direapta s[-i fie odihna.
 Evstratie Dabijea scris este la via\
 S[tr[iasc[cu svin\ii]n r`nd, f[r[grea\
 Cu iubita sa hi` c[, cu doamna Maria,
 S[nu li s[mai st`ng[]n veci bucuria.
 +i doamn[-sa Dahina]nc[s[s[vaz[
 La Dumnez[u]n cas[cu d`n=, s[s[-ncreaz[.
 +i Duca voievoda Dumnez[u s[-i ca\ute
 Sufletul cu odihn[-ntr-a sa bun[tate.
 Iliu= Alexandru, din domnii de \ar[,
 Prin s[raci ce da mil[=-au tins spre ceri scar[.
 +i Petriceico +tefan-vod[=-are parte
 }n ceri cu domnii \[r`i =i-ntr-a vie\ii carte.
 Cu luminat cinstit[doamn[-sa Maria,

¹ *Pronun\at* Mo-i-si.

}n ceri s[le g[teze Hristos bucuria.
 Lui Dumitra=co-vod[bine s[s[zic[,
 C[cert[pre viclenii de le dede fric[.
 Domnit-au dup[d`nsul Antonie Rúset,
 S-aib[cu domnii parte -=á lui cinstit suflet,
 C-au l[satu=- poman[c`t au putut face;
 Dea-i Dumnez[u cu svin\ii trai]n ceri cu pace!
 Dup[Antoni-vod[domni iar[= Duca,
 De la vl[=escul scaun venind cu porunca
 De la-mp[rat, s[=-=az[domn bun preste \ar[,
 S[giudece s[racii]ntr-a ei hotar[.
 Dar[ismailtenii a sa l[comie
 Nu vor mai p[r[s]-o]ntr-a lor vecie.
 D[jdi =i biruri, prumute, barot, zaharele.
 +i cu alte d[ri multe, cu destule rele,
 Pustiit-au Moldova `nuturi prin toate,
 Ca iadul f[r] sa`u s[s[-mple nu poate.
 Dar[vinovat cine-i, domnul au-i \ara,
 C`ndu-i ast[z Moldova de toat[ocará?
 Jecuit[, pr[dat[, stricat[=i ars[,
 Unde-i cau\ te-mple jelea cu inem[ars[.
 Nu ni-i vinovat nime pentru r[utate
 Ce p[\im pentr-a noastre cumplite p[cate,
 C[la noi -=au f[cutu=- p[catul cuibare
 De giur[m`nturi strimbe,-n giude\ nec[utare.
 Biruie=te cu m`zda cela ce-i cu vin[
 +i stric[direptatea celui f[r] vin[.
 Avem =i pentru preu\ os`nd[destul[,
 C[-i asuprim de-i scoatem din cas[s[tul[,
 F[c`ndu-le pedeaps[=i grea sup[rare,
 De nu mai au]n \ar[popii a=ezare.

C[lor le este ciuca de tot s[le-ajung[,
 Treaba lor s[le fie toat[vremea-n rug[.
 Alt[nemic s[n-aib[s[le dodeiasc[,
 Lui Dumnezeu[u tot ceasul s[stea s[slujasc[.
 Avem =i pentru farmeci la Dumnezeu[u ur[
 +i ce omul s[schimb[dintr-a sa f[ptur[,
 Cu ghidú-uri, cu turc[, cuci =i cu geamale,
 Tras]n vale =-alte din p[g`ni tocmele.
 +au perit biata \ar[de p[g`n[tate,
 Dumnezeu[u o va-nvie,-ntr-a sa bun[tate,
 S[s[-ntoarc[=i Sv`ntul la a sa mo=ie,
 La odihna b[tr`n[, la mitropolie.
 Craiului Poloniei f[r[de z[bav[,
 Lui Ioan al treia, s[-i r[m`ie slav[,
 +-a lui milostivire s[s[pomeneasc[
 Prin \[ri, prin toat[lumea,-n veci s[s[cinsteasc[.
 +i lui Constantin-vod[Dumnezeu[u i-a face
 Locul]n r`nd cu svin\ii, precum i s[place.
 Iubitele odrasle pre urm[s[-i =az[
 }n scaun =i pre pace \ara s[s[-ncreaz[.
 +i cu boierii \[r`i g`nd de bine s-aib[,
 S[poat[tr[i \ara cu bun[oslab[.
 S-aib[de ce le z`ce mul\ ai s[tr[iasc[,
 +i Dumnezeu[u]n \ar[s[s[prosl[vasc[.
 D[-le, Dumnezeu[u svinte, Sv`ntul s[le vie
 }n \ar[,]n Moldova, =i cu bucurie,
 Ca-n z`lele b[tr`ne, =i f[r[z[bav[,
 'N-sv`nta mitropolie ce este-n Suceav[.

Psaltirea }n versuri

PSALMUL

1

Ferice de omul ce n-a merge
 }n sfatul celór f[r[de lege
 +i cu r[ii nu va sta-n c[rare,
 Nici a =eedea-n scaun de pierzare.
 Ce voia lui va fi tot cu Domnul
 +i-n legea lui =-a petrece somnul,
 De s[va-nv[\a de z], de noapte,
 S[-i deprinz[poruncile toate.
 +i va fi ca pomul l`ng[ap[,
 Carele de road[nu s[scap[.
 +i frunza sa]nc[nu=-va pierde,
 Ce pre toat[vremea va sta verde.
 +i de c`te lucreaz[i-spore=te,
 +i agonisita lui va cre=te.
 Iar[voi, necura`i, ca pleava,
 De s`rg ve\ cunoa=te-v[isprava.
 C`nd s-a v`ntura dintr-are vravul,
 V[ve\ duce cum s[duce pravul,
 +i cu gr`ul n-i`¹ c[dea-n f[\are,
 Ce ve\ fi sufla\ cu spulb[rare.
 +i la giude\ nu v[s-afla locul

¹ nu veli.

S[v[scula\, ce-¹ pieri cu totul.
 Nice p[c[to=ii din direapta
 Vor fi cu direp\ii s[-= ia plata,
 C[celór direp\ Domnul le vede
 Toat[calea din scaun ce =ede.
 +i calea p[g`nilor cea str`mb[
 Va pieri, =i vor c[dea-n grea sc`rb[.

PSALMUL

2

Ce poate fi de poveste,
 Ca aceasta, =i de veste,
 De s[zbor`r[p[g`nii,
 Gloate, tineri =i b[tr`nii,
 De s[vorov[sc cu svaturi
 }n de=ert din toate laturi!
 +i sf[tuiesc necura`i,
 Cu craii =i cu-mp[ra`i,
 +i cu to`i s[-nviteaz[
 Spre Domnul, de vor s[piarz[
 Pre alesul lui =i sv`ntul
 Iubit fiul =i cuv`ntul.
 Iar[noi, sv`nta s[m`n\[,
 S[nu d[m cu d`n=]n s`l[.
 Leg[tura s[le spargem,
 }n giugul lor s[nu tragem.
 C[Dumnez[u toate vede
 Din scaunul s[u ce =ede

¹ *ce veli.*

}n ceri, unde odihne=te,
 De-acoló pre to\ pr[ve=te.
 Pre pizma=ii =i p`r`=ii
 Domnul va r`de de }n=ii
 +i-i va muștra de ocar[
 Pentru carea-l sup[rar[.
 Cu m`nie le va z`ce
 A ce st[tur[cu price
 +i-i va turbura-n urgie
 De muncile cu vecie.
 Iar[eu-s pus de Domnul
 Crai pre muntele Sionul,
 Ca s[-i spui de-nv[\[tur[
 Ce poronce=te-n scriptur[.
 C[tr[mine Domnul z`ce:
 „Fiul meu e-ti din m[trice,
 Eu ast[z te nasc pre tine.
 +i vei cere de la mine
 De-\ voi da limbile toate,
 Ce \-s ocin[de soarte,
 C[-\ vor asculta cuv`ntul
 +i vei domni-n tot p[m`ntul.
 +i-i vei pa=te cu toiagul
 Cel de fier }n tot =ireagul,
 De vei face-ntr-}n=ii c`rduri
 +i-i¹ zdrobi ca ne=te h`rburi“.
 Iar acmu voi, }mp[ra`i,
 Sama v[lua\, =i al`i,
 De v[certa\ cu cuv`ntul

¹ +i }i vei.

To\ ce giudeca\ p[m`ntul.
 Sluji\ Domnului cu team[
 +i v[bucura\ cu sam[,
 S[suferi\ =i certare
 De la fiu-s[u ce are,
 S[nu s[cumva m`nie
 Spre voi Domnul cu urgie.
 +i ve\ sc[pa de la ceata
 Celóra ce-s de-a direapta,
 C`nd urgia lui cea mare
 Va arde f[r[-ncetare.
 Atunce va fi ferice
 De ceia ce nu pun price,
 Ce cu inem[direapt[
 Nedejdiuiesc s[ia plat[.

PSALMUL

3

Doamne, ce s[]nmul`r[
 Ceia ce m[trag cu p`r[!
 Asupr[-mi mul` s[scular[,
 Cuv`nt mare cuv`ntar[,
 D`ndu=- inemii credin\[
 Cum s[fiu]n ocean\[,
 S[n-aib agiutori de tine,
 Dumnez[u, ce-m e=ti cu bine,
 La nevoaie sprejineal[,
 +i la voaie]m e=ti fal[.
 C[mi-ai]mpletit cunun[,
 Cu podoab[depreun[,

De m-ai pus cap preste al`i,
 S[bat pre to\ necura`i.
 Am strigat cu glasul mare
 C[tr[Dumnez[u cel tare,
 C[mi-aude de mi-i v`nt[
 Dintr-a sa m[gur[sv`nt[.
 Am dormit somn cu odihn[
 P[n[-n zu[de la cin[.
 +i m-am sculat deminea[,
 C[mi-i Dumnez[u pova[.
 De-ntunerece de gloate
 Team[n-am, nice m[poate
 Veste rea s[m[m`hneasc[,
 Dimpregiur ce-a s[-m g`rbasc[.
 Scoal[, Doamne, de m[scoate
 De la sc`rbe de la toate,
 +i le d[b[taia-n g`rb[
 A pizma= ce-m cearc[sc`rb[.
 +i sc`r=c`nd s[=- fr`ng[din`ii
 }n durerea sa gre=i`ii.
 C[Dumnez[u cu izb`nd[
 Va da celor buni dob`nd[.

PSALMUL

4

C`nd }\ strig cu mare jele
 Dintr-ad`ncul de gre=ele,
 Dumnez[ul bun[t`\`i,
 Mi-ai ascultat drept[\`i,
 +i-n vreme de greutate

Mi-ai l[rgitu-mi pre departe.
 Te-ndur[=i miluie=te
 Pre mi=el ce te dore=te
 +i mi-ascult[mi=ea rug[,
 Ce \-s adevar[slug[.
 R[ilor, s[nu v[paie
 Dumnez[u mila s[=- taie!
 Ce c[ce iubi\ de=erte,
 Dumnez[u va s[v[certe.
 S[v[p[r[s`\ minciuna,
 S[nu o cerca\ deauna,
 Ce s[cunoa=te\ pre omul
 Ce =i l-au minunat Domnul.
 C[Dumnez[u m[ascult[,
 C`nd]l strig din grije mult[.
 +i c`nd te m`nii, nu face
 R[u altuia, ce nu-\ place.
 Inema ce te sf[de=te
 La culcu= o umile=te.
 +i f[j[rtva cea direapt[,
 De la Domnul s[iei plat[.
 Mul\ giuruiesc daruri bune
 Binele cine le-ar spune.
 Iar[spre noi, Doamne svinte,
 | -ai]ns[mnat de mainte
 Str[lucoarea svintei fe\e,
 De ne-ntoarce la bl`nde\e.
 De-aceasta m-dai bucurie
 Inemii =i veselie,
 Ca de cas[cu str`nsoare,
 Cu haine tinse la soare.

Vin =i gr`u s[prisosasc[,
 Oloiul s[nu lipsasc[.
 Iar[eu cu pace bun[
 Voi adormi depreun[,
 +i c`nd din lume m-ii¹ duce,
 M[vei odihni cu dulce,
 }n casa ta cea senin[,
 C[tr[nedejde deplin[.

PSALMUL

5

Sloboz, Doamne,-n urechi svinte
 Grai cu de jele cuvinte
 +i mi-ascult[mi=ea rug[
 La greu, ce-\ sunt a ta slug[,
 Dumnez[u =i]mp[rate,
 C[m[rog cu dereptate.
 }nc[zoare nu r[vars[
 De soare, c`nd va s[ias[,
 Svin\ia-ta mi-auz glasul
 +i m[vez preste tot ceasul.
 C[tu, Doamne,-n f[r[lege
 Pre nime nu la= s-alerge.
 +i-n casa ta n-avea² parte
 Vicleanul, ce-a sta departe.
 Str`mbii nu la= s[tr[iasc[,
 De-aproape s[te pr[vasc[.

¹ m[vei.² nu va avea.

C[de sv`nta-\ c[Û t[tur[
 S-or face pizma=ii zgur[.
 Ur`t-ai pre to` f[lo=ii
 +i vei pierde mincino=ii.
 +i de om ce vars[s`nge
 | i-i grea\ a te atinge.
 Iar[eu, Dumnez[u svinte,
 Cu mila ta de mainte,
 } \ voi intra-n sv`nta cas[,
 Unde =ez, Doamne, la mas[,
 De m-oi]nchina cu rug[,
 } n frica ta, ce \-s slug[,
 } n beserica ta sv`nt[.
 +i m[du f[r[de sm`nt[
 Spre-adev[r, s[nu duc grea\[,
 C[tu, Doamne, m-e=ti pova\[,
 +i spre tine-m deregi pa=ii,
 Ca s[nu-m strice pizma=ii.
 C[li-i gura nedireapt[
 +i li-i inema de=art[.
 Cu g`ltejele c[scate,
 De izbucnesc r[utate,
 Cu graiuri necuvioase,
 Ca un morm`nt plin de oase.
 +i cu limba lor]n=al[,
 S[fac[-n lume sminteal[.
 Ce le d[, Doamne, os`nd[,
 S[nu= laude-n dob`nd[.
 Sfaturile s[le piarz[
 +i din mila ta s[caz[.
 Cu a lor p[g`n[tate,

S[-i urne=ti la r[utate,
 C[te, Doamne, m`niar[,
 Clevetindu-te prin \ar[.
 Iar[ceia ce te-a=tapt[,
 Pre to\ s[-i bucuri cu plat[,
 Cu tine-n veci s[petreac[
 Bucurie, s[le plac[.
 S[s[laude cu tine
 Carii \-vor numelui bine,
 C[dai bun[cuv`ntare
 Direptului =i spori mare.
 Doamne,-n scut de bun[vrere,
 Ne-ncununi cu m`ng`iere.

PSALMUL

6

S[nu m[-nfruntez, Doamne, la ceas de m`nie*,
 C`nd]m vei lua sama, cu a ta urgie.
 Ce-\ fie, Doamne, mil[de-a mea l`ngegiune,
 Oasele mi le str`nge cu vindec[ciune.
 Mi-i sufletul]n groaz[=i-n grea turbureal[
 De zua cea de sam[=i de s`rguial[.
 P[n[c`nd, milostive, vei face z[bav[
 S[m[-ntorci din pierzare la sv`nta ta slav[?
 Ce te milostive=te de m[izb[ve=te
 Cu a ta bun[tate ce \] s[veste=te.
 C[]n moarte nu-i nime sa te pomeneasc[,
 Dar[-n iad cine poate s[-\ m[rurisasc[?

* 7, 6

M[trudes c f[r[vreme cu suspini, cu jele,
 Sp[l]n nop`le toate perinile mele
 Cu lacr[mile mele, de-m moi a=ternutul,
 De c`nd nu cerci de mine, c[m-am st`ns cu totul.
 C[mi s-au turburatu-mi vederea de spaim[,
 M-am vechit]n pizma=ii carii m[defaim[.
 Pizma=ilor puterea s[li s[scurteze,
 +i cei f[r[de lege s[nu-mi mai cuteze,
 C[mi-au auzit Domnul glasul de pl`nsoare
 +i mi-au ascultat Domnul ruga la str`nsoare.
 La a mea greutate Dumnez[u m-ascult[,
 La boala mea-m trimite mila sa cea mult[.
 Prii mitu-mi-au]n jele lacr[mi ovilite,
 +i s`m`rile toate]m sunt cur[`te.
 Ru=ine =i necinste, fe\ e oc[r`te
 Pizma=ii miei s[pa\[=i mustri cumplite.
 +i-nd[r]pt s[s[duc[cu mult[s`ial[,
 S[-i cuprinz[nevoia din grea s`rgual[.

PSALMUL

7

Doamne, Dumnez[ul meu, tu-m e-ti raz[m tare*,
 De la gonaci m[scoate, de grea sup[rare.
 C`ndai s[nu mi-apuce sufletul ca leul,
 C`nd nu-i cine m[scoate, c`ndu-m vine greul.
 Doamne, Dumnez[ul meu, de-am f[cut aceasta,
 De este str`mb[tate]n m`nu-mi d`nd plata,
 De-am]ntors r[utate, prin r[u cine-m face,

 * 7, 6

Sau cuiva str`mb[tate, mie ce nu-m place,
 De la gonaci c[dere las s[mi s[t`mple
 Asupra mea pizma=ii m`nia s[=-]mple,
 Sufletul s[-m goneasc[pizma=ii la fug[,
 S[nu h[l[duiasc[, ce s[mi-l agiung[.
 Via\`a-n p[m`nt s[-m calce atocma cu pravul
 +i slava s[-m defaime, precum li-i n[ravul.
 Scoal[, Doamne,-n m`nie, r[dic[izb`nd[,
 R[s`pe=te pizma=ii, le f[pre os`nd[.
 +i cu a ta porunc[, Doamne, te r[dic[.
 S[s[veghe pizma=ii, s[-\`aib[de fric[.
 Te vor]ncungiura-te n[roade de gloate,
 Carile \`au \`nutu-\`poruncile toate.
 Beserica cea sv`nt[carea \i-i de slav[
 S[o-ntorci spre n[l\`me f[r[de z[bav[.
 Domnul giudec[gloate, giudec[-mi =i mie,
 Cu a ta dereptate, f[r[de m`nie.
 P[c[to=ilor r[ul s[s[ob`r=asc[,
 S[-ndereptez dreptul s[s[prosl[vasc[.
 C[tu cerci de-am[nuntul inema =i zg[ul
 +i =tii cu de-adev[rul dreptul =i r[ul.
 Agiutoriuul meu este, Doamne, de la tine,
 Ce sco\ din greutate pre carii \-vor bine.
 Domnul giude\ dreptu-i, tare =i lung rabd[,
 Nu ceart[-n toate z`le, nu sloboade prad[.
 +i de nu ve\`ntoarce c[tr[poc[in\[,
 Are s[ge\`am`n[scoase din tulbi\[,
 Arcul]ntins]ncoard[, lancea str[luce=te,
 De stric[=i r[stoarn[]n ce s[opre=te.
 +i-n voi le-a sloboz]-le, arse =i-nfocate,
 Aceste vase toate de moarte g[tate.

Cine umbl[cu pizm[,]ngreac[durere
 +i=- fat[str`mb[tate, de-i face sc[dere.
 Cine va s[pa groap[altuia s[-l surpe,
 S`ngur =-va c[dea-n r`p[=i via\`a =-a rumpe.
 C[i s[va]ntoarce]n cap r[utatea
 +i i s-a str`nge-n cre=tet toat[str`mb[tatea.
 M[rturisi-\-voi, Doamne, a ta dereptate,
 +i numele t[u cel nalt c`nt cu bun[tate.

PSALMUL

8

Doamne, Domnul nostru, cum \-ai f[cut nume*,
 De s[minuneaz[-n toate p[r\ de lume!
 C[prin toate ceriuri tu dai cuviin\[,
 Sugarii din bra\`e \-c`nt[cu credin\[,
 C`nd vii s[cerci iadul, s[legi pre vr[jma=ul,
 S[-i culegi dob`nda, s[-i r[storni s[la=ul.
 V[z c[-i f[cut ceriul de m`nule tale,
 Cu toat[podoaba, =i-i pornit cu cale.
 Ai tocmit =i luna s[creasc[, s[scaz[,
 S[-= ia de la soare lucoare din raz[.
 Stele luminate ce lucesc pre noapte,
 De dau cuviin\[, tu le-ai urz`t toate.
 Ce poate fi omul de-l aduci aminte,
 De cerci pentru d`nsul folos]nainte?
 Sau fiiu-s[u doar[, ce \-i cu credin\[,
 De grije-ti de d`nsul =i-i faci socotin\[?
 Pu`\n nu de-atocma cu]ngeri]n slav[,

* 6, 6

I-a-ntrece cu cinstea f[r[de z[bav[.
 Mare cuviin\[i-ai dat =i cunun[
 S[dea-nv\[tur[cu tocmal[bun[.
 L-ai pusu-l mai mare, toate s[-l asculte,
 C` te sunt pre lume cuv`nt s[nu-i mute.
 +i i-ai supus toate supt a lui picioare,
 Oile =i boii, =i tot de supt soare,
 Dobitoc s[lbateg de c`mp =i de lunc[,
 Jig[nii sirepe, ce stric[=-apuc[,
 Pas[rile toate, ce sunt zbur[toare
 De v`nt =i de ap[ce-s]not[toare,
 Pre chi`ii cei mare, pre tot feli de pe=te,
 +i-n tot ce-i]n mare el obl[duie=te.
 Doamne, Domnul nostru, cum \-ai f[cut nume,
 De s[minuneaz[-n toate p[r\ de lume!

PSALMUL

9

M[rog `ie, Doamne, cu inema toat[,
 Ciudesele tale spuindu-le-n gloat[.
 M[bucur de tine =i-\ c`nt pre tot ceasul,
 Numele t[u cé] sv`nt l-]nal\]n tot glasul.
 C[tu mi-ai]nfr`ntu-mi pizma=ii s[fug[,
 De i-ai obos`tu-i]n goana cea lung[.
 De sv`nta ta fa\] vor s[ca din fire
 Pizma=ii t[i, Doamne, =i vor da-n pierire.
 Mi-ai c[utat giude\ul =i de greutate,
 +ez`ndu-\]n scaun giudeci dereptate.
]ngroz` = p[g`nii =-au pierit vicleanul,
 L-ai rasu-l din nume de preste tot anul.

I-i suliva fr`nt[, armele stricate,
 A pizma=ul trúfa= cet[\`le sparte.
 Pierit-au cu sunet vestea lui cea mare,
 +i Domnul cu vecii cust[pre-a=ezare.
 +au g[tatu=- scaun Domnul pre giudeve,
 S[giudece lumea ne-aleg`nd]n feve.
 +i cu dereptariul va socoti Domnul,
 De-a certa cu lege vina a tot omul.
 Mi=elului este Domnul de sc[pare,
 Agiutori la treab[, la greu st`nc[tare.
 C[cine cunoa=te cinstitul t[u nume,
 +ede cu nedejde petrec`nd pre lume.
 +i cine te cearc[cu rug[curat[,
 }l grije=ti la lips[cu m`n[-ndurat[.
 C`nta\ cu dulcea\ [=i sl[vi\ pre Domnul
 Care l[cuie=te-n muntele Sionul.
 +i s[-i face\ veste de tocmele bune
 }n limbile toate, c[sunt de minune.
 C[prin lumea toat[s`nge ce s[vars[
 A =erbii s[i Domnul necercat nu las[,
 Nice le uit[rug[=i strigare,
 S[-i lase-n nevoaie f[r[scump[rare.
 Caút[=i de mine, Doamne,-ntr-a ta mil[,
 De-m vez greutatea =i de vr[jma= s`l[.
 +i tu m[r[dic[de la prag de moarte,
 S[-\ povestesc, Doamne, laudele toate,
 }n mijloc de poarta a fi\`l`i Sionul,
 S[prinz[de veste prin \ar[tot omul.
 S-ávem bucurie de-a ta m`ntuin\[,
 S[vedem pizma=ii afunda\]n s`l[.
 C[-n la\ul acela care ei g[tar[

Li s-au prins piciorul de s[]ncurcar[.
 Vestit este Domnul de giude\ ce face,
 P[c[τοςul da=-va]n la\, cum nu-i place.
 +i s[vor]ntoarce]n iad de vor merge
 Toate limbi p[g`ne =i f[r[de lege.
 Iar[pre mi=elul Dumnez[u nu-l uit[,
 S[vái c[-= petrece via\a-n grije mult[.
 Ce pentru r[bdare le cru\[de-i gata
 Mi=eilor Domnul de le va da plata.
 R[dic[-te, Doamne, cu a ta t[rie,
 S[s[p[r[sasc[omul de m`ndrie,
 S[giudeci p[g`nii cu sv`nta ta fa\[,
 D[t[tori de lege le d[=i pova\[,
 S[vaz[p[g`nii c[-s oameni cu minte
 +i s[-\]n\leag[svintele cuvinte.
 Dar[c[ce, Doamne, te muta= departe
 La loc de nevoaie =i de greutate,
 +i pre necuratul la= de s[dezmiard[,
 De s[s[me\=te pre mi=el =i-l prad[?
 Sfatul =i voroava ce fac necura\`i
 Tind s`le =i la\uri s[strice pre al\`i.
 +i s[prind]ntr-]nse cu mult[durere,
 Altoru nu stric[, =ie fac sc[dere.
 C[=i p[c[τοςul cu mult s[f[le=te
]n dezmiard[ciune, c[ce-i prisose=te.
 Asuprele face, =i-l gr[iesc de bine,
 M`nie pre Domnul cu r[u ce-are-n sine.
 +i nu va s[cerce s[-= afle folosul,
 Ce st[-ntr-a sa pizm[-n tot ceas p[c[τοςul.
 De to\ dumnez[ii mai presus s[urc[
 +i c[ile sale pre tot ceasul spurc[.

Vor lipsi din fa\[-i a tale giude\,e,
 C[-n sv`nta ta lege n-a vrea s[s[-nve\,e.
 +i c[ce=-va-nvince preste to\ pizma=ii,
 Inema i-va z`ce s[nu=- mute pa=ii
 Din rud[de rud[p[n[nu va face
 Peste toat[lumea vrajb[=i nepace.
 Gura i-este plin[de am[r[ciune,
 De bl[st[m, de hul[=i de-n=el[ciune.
 Supt limba lui este trud[=i durere,
 +i-n g`ndul s[u poart[s[fac[sc[dere.
 Ascuns s[supune-n le=nici cu boga\`i,
 Ca s[vicleneasc[, s[nu-l prinz[al\`i.
 Cearc[s[g[sasc[vreme pre-ndem`n[
 }ntru s[ucig[pre cel f[r[vin[.
 +i cu ochii lacomi pre mi=el pr[ve=te,
 Ca leu]n ograd[ascuns le=ui=te,
 Túpil[s-apuce =i s[c[puiasc[,
 Pre mi=el s[trag[-n la\ =i s[-l smereasc[.
 +i f[r[de veste i-va veni sminteal[,
 Cu grea c[z[tur[=i cu s`rguial[.
 C`ndu-i va p[rea lui c-au f[cut izb`nd[,
 De-au domnit mi=eii, veni-i-va os`nd[.
 Inema-i gr[ie=te precum i s[place,
 C[ce-ndelung rabd[Dumnez[u =i tace.
 +i =-au]ntors fa\,a, sv`nta c[Ût[tur[,
 S[nu cerceteze pentr-a sa f[ptur[.
 R[dic[-te, Doamne =i Dumnez[u svinte,
 De-\]nal\[m`na =i-\ ádo aminte.
 Nu-\ uita mi=eii de la a ta mil[,
 Nu l[sa pizma=ii s[le fac[s`l[.
 Pentru care lucru tine, Doamne svinte,

M`nie pizma=ul cu rele cuvinte.
 „+i s[nu-i iei sama“,]n inem[=- z`ce,
 Poruncilor tale s[pune cu price.
 Nu=- vede durerea, urgia venit[,
 Ce-i pare s[scape de m`na ta sv`nt[.
 Iar[\ie, Doamne, neavutul ca[ut[
 S-agi[pre s[racul cu m`n[-ndurat[.
 A r[u =-a vicleanul bra\ele li-i fr`nge,
 S[le cerci p[catul p[n[s[vor st`nge.
 }n veci este Domnul de]mp[r\e=te,
 Slava lui =i cinstea nu s[ob`r=e=te.
 P[g`nii s[pieie din sv`nta lui \ar[,
 S[nu mai r[dice]n cre=tini ocar[.
 Mi=ei ce s[roag[cu inem[fr`nt[
 I-ai auz`t, Doamne, cu urechea sv`nt[.
 +i cu a ta mil[a s[raci s[giudeci,
 +i la greutate pre mi=el s[n[=l treci.
 S[nu=- mai r[dice m`ndrul =i s[m[\ul
 G`ltejul]n fal[, ce s[-i faci giude\ul.

PSALMUL

10

C[tr[tine, Doamne, mi-i toat[nedejdea*,
 De-m e=ti raz[m tare la toat[primejdeja.
 Zic[c`t le place ceia ce n-au minte,
 De vor s[m[spar[e cu a lor cuvinte,
 S[fug pre la munte cu p[dure deas[,
 Ca o vr[biu\[s[m`i f[r[cas[.
 C[iat[p[g`nii]ncordar[arce,

* 6, 6

Pun s[ge\]n tulb[, s[grijesc de lance
 +i vin prin tunerec cu arce pre-am`n[,
 }ntru s[s[gete pre cei f[r[vin[.
 Giur[m`ntul nú=-`n, hotar[le stric[,
 +i de-mp[c[ciune nu g`ndesc nemic[.
 Ce eu am pre Domnul care m[grije=te,
 Din sv`nta sa cas[ce s[odihne=te.
 Din sv`ntul s[u scaun din ceri caÛt[Domnul
 Cu ochii s[i céi svin\i, de cearc[-n tot omul.
 Vede pre cel meser =i pre tot lipsitul,
 Derep`i =i str`mbii de pre tot p[m`ntul.
 Deci¹ str`mb[tatea cine o iube=te,
 Acela el s`ngur sufletul =-ure=te.
 C[va ploua Domnul cu iarb[pucioas[
 Preste necura`i, =i holbur[groas[,
 Foc =i sterevie cu n[val[mare,
 Le-a trimite la\uri, p[har de pierzare.
 C[direptu-i Domnul, derept[\ iube=te,
 Giudec[ri direpte fa\ a lui pr[ve=te.

PSALMUL

11

Folose=te-mi, Doamne, =i m[sprejine=te
 Cu a ta putere, de m[m`ntuie=te,
 C[sc[zur[céi buni =i s[-mpu`\ nar[,
 De nu-i dereptate nice }ntr-o \ar[.
 De=ert c[tr[proape tot omul gr[ie=te
 +i cu-n-el[ciune va de-l p[gube=te.

¹ *Pronun\at De-ci.*

Cu buze viclene, din inemi-ad`nce,
 Gr[iesc r[utate =i cuv`nt de price.
 Despierde-vei, Doamne, buze-n=el[toare,
 A limb[s[ma\[, de r[u gr[itoare.
 S[f[lesc pizma=ii c[-= vor m[ri limba,
 }n cuv`nt de svad[, s[mul\asc[sc`rba :
 „C[buzele noastre sunt cu noi de fa\[,
 Nu b[g[m]n sam[Dumnez[u ce-nva\[".
 Vez mi=el[tate, vez suspini cu jele,
 A lipsi\ =i meseri vez de durori grele.
 Acmu pentru d`n=ii scoal[, Doamne svinte,
 S[\ umpli cu izb`nd[svintele cuvinte
 +i s[\ r[dici s[mnul cel de biruire,
 C[cutez cu d`nsul f[r] de-ndoire.
 C[cumu-i argintul l[murit cu focul,
 | -sunt svinte cuvinte curate cu totul.
 Tu, Doamne, ne scoate =i ne socote=te
 De ruda aceasta =i-n veci ne fere=te.
 C[-mpregiurul nostru sunt gata s-alerge
 Cu r[u necura`i cei f[r] de lege.
 Precum este ceriul mare de n[l` me,
 Pre p[m`nt adaogi de oameni mul` me.

PSALMUL

12

P[n[c`nd, milostive, nu-\ aduci aminte*,
 De m[ui\ cu totul, o, Dumnez[u svinte?
 P[n[c`nd, milostive, \-ascunz sv`nta fa\

* 7, 6

De mine, tic[losul, cu destul[grea\?
 P[n[c`nd]m voi pune sfaturi]n biet suflet,
 Zua durori, =i noaptea inem[-n greu cuget?
 P[n[c`nd s-a n[la-s[vr[jma=ul cu sc`rb[,
 De va s[mi s[suie s[s[puie-n g`rb[?
 Ce te milostive=te, o, Dumnez[u svinte,
 De mi-auz mi=ea rug[, mi=ele cuvinte,
 Cugetul]m svin`e=te, ochii lumineaz[
 Dintr-a ta str[lucoare de senin[raz[.
 S[nu adorm]n somnul de a doua moarte,
 S[nu r`z[vr[jma=ul, s[z`c[c[-m poate.
 C[ceia ce-m fac sc`rb[=i grea sup[rare
 Le-ar fi de bucurie s[fiu de pierzare.
 Ce mila ta cea sv`nt[mi-i de bun[tate,
 Mi-i nedejde =i raz[m despre greutate.
 Bucurie m-voi face =i inem[bun[
 De a ta biruire, c`nt`nd]mpreun[.
 Dentr-a ta bun[tate, carea-m vei trimite,
 Ca s[-\ c`nt sv`ntul nume, o, Dumnez[u svinte.

PSALMUL

13

Z`s[]ntru sine cel f[r[de minte,
 'Ntr-a sa nebulie, de=erte cuvinte.
 Z`s[c[nu este Dumnez[u s[vaz[,
 S[le ia de sam[cine ce lucreaz[.
 C[sc[zur[cei buni, r[ii s[mul`r[,
 De stricar[lumea =i o]mpu`r[.
 Ce Domnul din scaun preste to\ pr[ve=te,
 De le]n\[lege cine ce g`nde=te.
 De cuget[bine =i cearc[de Domnul,

Plinindu-i porunca, vede pre tot omul.
 C`nd s[pornesc r[ii de sunt f[r[treab[,
 Atuncea-i de d`n=ii o nedejde slab[,
 C`nd nu-i p[n[-ntr-unul spre bine s[marg[,
 C`nd s[detornir[-n volnicie larg[,
 | -ar putea-n\[lege svintele cuvinte,
 Carii fac gre=ele, c[sunt to\ cu minte.
 +i s[nu-\ m[n`nce oamenii cu p`ine,
 Ca s[-i conceneasc[de ast[z, de m`ine,
 F[r[de s`ial[=i f[r[de fric[,
 Neg`ndind de Domnul nice-ntr-o nemic[.
 Pentr-aceea, Doamne, le trimite spaim[,
 C`nd nu le-a hi-n veste, s[bage de sam[.
 C[tu, Doamne svinte,]n ruda direapt[
 | -g[tez l[cuin\ a, carii drag te-a=teapt[.
 C[ei, bog[ta=ii, pre meser defaim[,
 Ce Domnul l-a face bogat f[r[sam[,
 Trimi\`nd putere de la Sion s-aib[,
 S[-= fac[izb`nd[turma lui cea slab[.
 S[o-ntoarc[Domnul din plean =i din prad[
 Gloata sa cea sv`nt[]ntr-a sa ograd[.
 S[s[veseleasc[Iacov]n tot =irul,
 Cu to\ credincio=ii ce-are Izrailul.

PSALMUL

14

Doamne, cine =-va face*
 L[cuin\[de pace,
 S[=az[-ntr-a ta cas[,

* 7.

}n m[gura cea deas[?
 Numai cine va merge
 }ntreg pre sv`nta lege,
 S[fac[-n toat[partea
 Ce-nva\[dreptatea.
 +i de c`te gr[ie=te,
 Pre nime nu sminte=te,
 Nice cu limba-n=al[,
 S[bage la gre=eal[.
 +-a prietin sc[dere
 Nu va face-ntr-avere,
 +i ruda sa ce are
 Nu o ia-n def[imare.
 Pre viclean de departe
 Nu suferi s[-i ca[te,
 Iar[carii au fric[
 De Domnul, ji r[dic[.
 Ce=-`ne giur[m`ntul
 +i nu=- schimb[cuv`ntul.
 C[tr[so\ de ce z`ce
 Nu gr[ie=te de price.
 Argintul nu=- d[-n leaf[,
 S[-= ia bl[st[m]n ceaf[.
 Nice voie=te-n fe\e,
 Lu`nd m`zde-n giude\e,
 Pre cei f[r[de vin[
 S[-i dea-n m`n[strein[.
 Aceste cine face,
 }n veci va fi cu pace.

PSALMUL

15

Fere=te-m[, Doamne, de primejde,
 C[pre tine am de-m e=ti nedejde.
 +i eu am z`s=ı z`c, Doamne svinte,
 Tu-m e=ti Dumnez[ul de mainte.
 +i bun[tatea mea nu-` lipse=te,
 C[tu ai destul, de-` prisose=te.
 Svin`ilor t[i ce-s]n tot p[m`ntul
 I-ai minunat, c[ce-` ``n cuv`ntul,
 +i de=i pat nevoaie =ı sc`rb[,
 De s`rg le iei nevoia din g`rb[.
 Iar[r[ii, Doamne, nu-i vei str`nge
 Adunarea lor cea crunt[-n s`nge,
 Nice cu rostul t[u le vei z`ce
 Numele lor, s[-i-`ie ferice.
 Domnul m-este ocin[direapt[
 +-a p[harului meu ce m-a=teapt[.
 Tu e=ti, Doamne, ce-m]ntorci pre soarte
 Ocina mea]n semnele toate,
 De mi s-au venit funi]n p[r`late,
 Cu frunta=ii]n r`nd m[surate.
 C[mo=ia mea este st`lpit[,
 De pre uric]n semne-nt[rit[.
 Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
 Ce mi-ai datu-mi =tiin`\[=ı minte.
 M[certar[din z] p[n[-n noapte
 R[runchii miei, ce tu m[vei scoate.
 C[eu te v[z]n tot ceasul gata
 De m[sprejine=ti, Doamne,-n direapta.

Pentr-aceea]m fac voia bun[,
 Cu inem], cu voaie-mpreun[.
 +i trupul meu, m[rg`nd la odihn[,
 S-a r[posa cu nedejdea plin[.
 Sufletul meu n-ii¹ l[sa-n z[bav[
 }n iad s[stea, ce-l vei scoate-n slav[.
 Nice vei da trupul s[s[strice
 A sv`ntul t[u ce i-ai dat ferice.
 Mi-ai ar[tat c[ile de via\
 +i m-ii² veseli cu sv`nta-\ fa\
 Din fr`mse\ea ta cea din direapta
 La sf`r=it vei da celór buni plata.

PSALMUL

16

Ascult[-mi, Doamne, de dreptate*
 +i de f[gad[la greutate,
 De rug[ciune s[m-iei aminte,
 C[m[rog \ie, Dumnezeu[u svinte.
 C[nu din buze cu-n=el[ciune
 }\ fac f[gad[de rug[ciune.
 S[-mi sco\ giude\ul dintr-a ta fa\
 S[-m vaz[ochii trai f[r[grea\
 C[mi-ai cercatu-mi inema-n r`ndul
 +i-n vremea nop\ii mi-afli tot g`ndul.
 M-ai ars cu focul s[-m g[se=ti vin[

¹ nu vei² m/ vei

* 5, 5

De str`mb[tate-n fapt[strein[.
 Mi-am oprit rostul s[n-aib a z`ce
 De fapt de oameni cuv`nt de price.
 Printr-ale tale graiuri cinstite
 Ce-ai z`s cu rostul, Dumnez[u svinte,
 Mi-am p[z`t drumul pre c[i v`rtoase,
 Pietri-ascu`te =i s`mceloase.
 Tu m[-ndereapt[-ntr-a ta c[rare,
 S[nu-m scap pa=ii c[tr[pierzare.
 Eu \-am strigatu-\, Dumnez[u svinte,
 S[mi-ascu\ graiul de rug[minte.
 Pleac[-\ urechea-n vreme de sc`rb[,
 De-mi iu=iureaz[greul din g`rb[.
 +i-\ minuneaz[sv`nta ta mil[,
 Carii \-au frica s[-i sco\ din s`l].
 +i de pizma=ii ce s[-nviteaz[
 S[-\ stea-mprotiv[, vr`nd s[m[piarz[.
 Sv`nta-\ direapt[, Doamne, =i st`nga
 Le tinde]mbe de-mi potoli t`nga.
 +i ca lumina tu m[fere=te,
 Supt aripi svinte, de m[umbre=te
 De fe`e str`mbe ce m[ia fric[
 A le pr[virea, carile-m stric[.
 C[-m stau pizma=ii]mpregiur suflet
 Ca ne=te hiar[f[r[de cuget.
 C[ce le este]nfundat s[ul,
 Gr[iesc asupr[-mi cu de tot r[ul.
 C[m[-ntirir[p[n] afar[
 C[tr[grea moarte =i cu ocar[.
 Pus[r[-= ochii de m[omoar[,
 +i cu p[m`ntul m[]mpresoar[.
 M[ocolir[de m[vineaz[,

Precum fac leii, vr`nd s[m[piarz[.
 Scoal[-te, Doamne, de-i ocole=te
 +i sirepia le]ngroze=te.
 +i-mi izb[ve=te mi=elul suflet,
 C[s[m[piarz[le este-n cuget.
 Sloboz spre]n=ii sv`nta ta arm[,
 De-i r[s`pe=te =i le d[spaim[.
 Supt sv`nta-\ m`n[nu \] s[pleac[,
 Pre a lor vin[s[li s[fac[.
 +i-i os[be=te de sv`nta ceat[,
 De le d[-n via\[direapt[plat[.
 C[ce-i pu`n[sv`nta ta turm[,
 Datu-i-ai road[cuconi pre urm[.
 Le-ai]mplut zg[ul de sv`nta man[,
 Carea-i ascuns[cereasc[hran[.
 +i r[m[=i]e nu lep[dar[
 Dintr-a ta z`s[s[dea afar[,
 Ce le l[sar[s[socoteasc[
 Pruncii lor céi mici, s[le plineasc[.
 Iar[eu, Doamne, f[r[de grea\[,
 M-oi ar[ta-m[-n sv`nta ta fa\[,
 +i-m vei da sa`u cu a ta slav[,
 C`nd ti-oi vedea-te f[r[z[bav[.

PSALMUL

17

Iubi-te-voi, Doamne, c[tu-m e=ti putere*.
 Mi-i Domnul v`rtute-n vreme de c[dere,

* 6, 6

+i mi-i de sc[pare =i de m`ntuin\
 Dumnez[u, ce-m este nedejde-n credin\
 Cu scutul]m este la ceas de n[val
 Corn de m`ntuin\
 =i de sprejineal[.
 L[ud`nd pre Domnul]l voi striga-n treab[,
 +i de to\ pizma=ii m[va scoate-n grab[.
 +i c`nd m[-mpresoar[greut[\ de moarte,
 R`uri de p[cate de-mi turbur[foarte,
 +i cu durori iadul c`nd m[ocole=te,
 Cu la`uri de moarte de m[ovile=te,
 C[tr[tine, Doamne, strig cu jele mult[,
 O, Dumnez[u svinte, tu vin de mi-agiut[.
 +i s[mi-ascu\ glasul din sv`nta ta cas[,
 Mi=aua mea rug[nainte-\ s[ias[.
 S[\-]ntre-n ureche glasul mieu de rug[,
 S[nu duc pedeaps[preste vremea lung[.
 De tine p[m`ntul tremur[de fric[,
 Dealurile, mun`\i pier ca o nemic[.
 |ie toat[lumea cu fric[\-sluje=te,
 +i de-a ta m`nie fumul s[l[e=te.
 Fa\ta cea sv`nt[cu foc pistreleaz[,
 C[rbuni de la tine s-aprind de dau raz[.
 |ie \s[pleac[ceriul =i te-ascult[,
 C`nd pogori]n \ar[, =i st[-n groaz[mult[.
 Lumina scribe=te supt svinte-\ picioare
 Cu negur[groas[de grea str[lucoare.
 C`nd ai s[faci cale unde \i-i cuv`ntul,
 Ai heruvimi gata de-s repez ca v`ntul.
 Pus-ai]ntunec de-\ ascunz lumina,
 Cu s[la= de ape ce-ai f[cut cu m`na.
 +i pre denainte-\ nuorii fac cale,

Cu ploaie aprins[cur`nd ca o vale.
 Piatr[cu jeratec, cu foc]mpreun[,
 Cu mult[t[rie Domnul din ceri tun].
 Da=-va de sus glasul, s[ge\ va trimite,
 Gre=i\ii s[=- moaie inemi]mpietrite.
 Pre pizma= goni-i-va cu fulgere multe
 +i le va da spaim[cu s[ge\ m[nunte.
 M[rile s[ca-va de s-a vedea fundul,
 Apele fugi-vor de-a r[m`nea prundul,
 De]ngroz`tur[=i de grea- nfocare
 Ce-a s[slobozasc[Domnul cu suflare.
 Ce tu, Doamne svinte, la ceas de n[val[
 De sus]m trimite a ta sprejineal[.
 +i m[ia la tine de la ape multe,
 Trage de m[scoate de la vr[jma= iute,
 Ce mi-i cu urgie, =i m[s`rguie=te
 La z[de nevoaie, =i m[sprejine=te.
 Svin\ia-ta, Doamne,]m e-ti raz[m tare,
 M-ai scos la l[rgime, loc de alintare.
 M-ii¹ scoate la tine, d[rui-m-vei plat[
 Pentru dreptate, =i mil[bogat[.
 +i m`nurilor mele vei da cur[\`ie,
 S[iau de la tine dar cu bog[\`ie.
 +i c[ile tale celea ce-s de via\
 S[le p[z[sc bine, cu mult[dulcea\
 O, Dumnez[u svinte, =i nu m-oi abate
 Dintr-a ta porunc[, s[m[rg]n p[cate.
 Giude\ele tale]m sunt toate-n fa\
 A ta dreptate o`i cu dulcea\

¹ M/ vei.

+i eu pentru tine voi fi f[r[vin[,
 Ferit de gre=eal[=i curat de tin[.
 +i m[voi feri-m[=i de str`mb[tate,
 Pentru s[-m dea Domnul dup[dreptate.
 +i m`nurilor mele dup[cur[\`ie,
 Naintea sa Domnul s[-m dea bog[\`ie.
 Cu preacuviosul, cuvios ti-i face,
 Cu nevinovatul, \-va fi via\`a-n pace.
 Iar[cu ale=ii, bun te vei alege,
 Cu cel]nd[r[pnic, ti-i str`mba din lege.
 C[oamenii sm`ereni, carii n-au m`ndrie,
 I-a m`ntui Domnul =i le-a da t[rie.
 Iar[ochii cei nal\`a s[me\` =i falnici
 }i va smeri Domnul ca ne=te nehartnici.
 +i tu, Doamne svinte,]m trimi\` lumin[,
 De-m luminez fa\` cu raz[senin[.
 +al meu]ntunec dob`nde=te raz[
 Dintr-a ta lucoare ce str[lumineaz[.
 +i de la primejde scap, Dumnez[u svinte,
 Cu a ta putere, de n[p[=ti cumplite.
 +i tu m[vei trece preste zidiuri nalte,
 Prin c[ile tale cele strecurate.
 Cuvintele tale sunt arse ca focul
 +i sunt strecurate de scrip[sc cu totul.
 +i tuturor, Doamne, tu le e=ti scutin\[,
 Ce-= au c[tr[tine nedejde-n credin\].
 Dar[cine-i altul Domn f[r[de tine?
 Sau Dumnez[u altul gios sau la n[l\`me?
 Dumnez[ul cel sv`nt ce m[-ncingi cu arm[
 +i mi-ai pusu-mi calea-ntreag[f[r[sam[.
 Picioarele mele le-ai tocmit s[salte

Ca cerbul pre dealuri preste m[guri nalte.
 La r[zboi mi-ai datu-mi bun[-nv[\]tur[,
 Bra\e de aram[la s[get[tur[.
 +i mi-ai dat scutin\\ s[m[sprejineasc[
 Sv`nta ta direapt[=i s[m[-nt[reasc[.
 Dojana ta-n bine sf`r=it s[mi-a=eze,
 +a ta-nv[\]tur[s[m[-nderepteze.
 Datu-mi-ai v`rtute =i mi-ai l[rgit pa=ii,
 S[poci c[lca iute s[mi-agiung pizma=ii.
 Deaca-i voi agiunge, s[fac]ntr-]n=c`rduri,
 S[s[conceneasc[, s[trec preste st`rvuri.
 S[n-aib[putere s[s[sprejineasc[,
 Nice s-aib[nime s[le foloseasc[,
 Ce cum zac pologii nainte-mi s[caz[,
 Puterea ta sv`nt[, ce mi-ai dat, s[vaza.
 C[tu, Doamne svinte, m-ai]ncins v`rtute,
 Cu arma ce-ai datu-mi de-i pr[v]lesc iute.
 P[n[i-am]nfr`ntu-i de deder[dosul,
 Ceia ce-m vrea r[ul =i nu-m vor folosul.
 +i i-ai concenitu-i de sunt de ocar[
 Pizma=ii miei, Doamne, c`t s-or mostra-n \ar[.
 Vor striga cu jele, =i nu le-a-n\\]lege
 S[le folosasc[celor f[r] lege.
 Nici a c[\]ta Domnul de-a lor greu =i s`l[,
 Ce-i voi c[lca-n \\]rn[=i-n prav f[r] mil[.
 St`rvurile-n c`mpuri, z[c`nd aruncate,
 S[str`ng[troiene de v`nturi suflate.
 +i tu m[vei scoate de toi de g`lceav[,
 Limbilor m-ii¹ pune cap f[r] z[bav[.
 Oameni =i n[roade, ce nu-m sunt =iute,
 Mie s[-m slujasc[=i s[m[asculte.

¹ *M/ vei.*

Fiii streinatoci carii m[min`r[,
 F[c`nd vicle=ugul s[scorneasc[p`r[,
 S[li s[vecheasc[haine-n c[i departe
 +i s[=chiopeteze cu c[lc[ie sparte.
 Viu, Dumnez[u svinte, ce e-ti cu fericte,
 M[rit s[fii, Doamne, c[nu la= s[-m strice.
 Ce mi-ai dat v`rtute =i izb`nd[mare,
 Pre n[roade multe mi-ai dat a=ezare.
 M-ai scos din pizma=ii ce-m`nea m`nie,
 De carii s[scoal[-ntr-] lor s[me`ie.
 M[vei]n[la-m[=i tu m[vei scoate
 De om f[r[lege, de sc`rbele toate.
 +i eu pentr-aceasta tutinderea-n lume
 Voi z`ce fericte sv`ntului t[u nume
 +i \-voi c`nta, Doamne, -n sv`nta ta putere,
 Prin limbile toate, f[r[de t[cere.
 C[tu l-ai m[ritu-l pre-mp[ratul s-aib[
 Mil[=i izb`nd[la vreme de treab[.
 +i l-ai]ns[mnatu-l cu unsoare sv`nt[,
 S[]mp[r\asc[Dávid f[r[sm`nt[,
 +i a lui s[m`n\]n veci s[tr[iasc[,
 Cu scaun de cinste ce-a s[-mp[r\asc[.

PSALMUL

18

Ceriurile spun f[r[-ncetare*
 De slava ta, Doamne, de cea mare,
 +i facerea m`nulu- svinte
 T[ria d[-n to\ vestea-nainte.

* 5 perechi.

Zi din zi voroava izbucne=te,
 +i noaptea din noapte g`nd veste=te,
 C` t nu este graiuri s[s-ascunz[,
 Sau cuvinte s[nu s[r[spunz[.
 C[le-au ie=it vestea-n tot p[m`ntul
 De ce-au gr[it -=au r[spuns cuv`ntul.
 S[s-auz[la to\ preste \ar[,
 S[-n\[leag[marginea de-afar[,
 C-au]ntinsu=- s[la=ul]n soare,
 De scripe=te =i d[str[lucoare,
 Ca un mire c`nd st[de purcede
 Dintr-a sa c[mar[unde =ede,
 F[c`nd voaie bun[de drum mare
 Ce-a s-alerge ca un b`oinic tare,
 Cu purcesul din ceri, de la cap[t,
 De=- opre=te t`lni=ul la scap[t.
 +i nu-i nime s[-i scape de boare,
 S[s-ascunz[de d`ns la r[coare.
 A=e-i legea Domnului cea sv`nt[,
 F[r[vin[=i f[r[de sm`nt[.
 Sufletele-ntoarce c[tr[sine,
 A dori de Domnul, cum s[vine.
 M[rturia ta, Dumnezeu[u svinte,
 Credincioas[, d`nd pruncilor minte.
 Derepta\`le \-sunt adevere,
 De nu fac nim[ruia sc[dere,
 +i veselesc inem[curat[,
 Din porunca ta cea luminat[,
 Ce-nt[re=te ochii cu lumin[,
 }n frica ta, Doamne, cea senin[,
 Carea preste to\ vecii tr[ie=te,

De te c`nt[=i te prosl[ve=te.
 Giude\ele \-sunt, Doamne, direpte,
 Adevere, =i nu sunt de=erte.
 Ca aurul cel bun sunt dorite
 +i ca piatra cea scump[iubite.
 +i cu ce cu alt[le-a= r[duce?
 C[sunt =i dec`t stredea mai dulce.
 Pentr-aceea =erbul t[u le \`ne,
 P[z`ndu-le]ntregi, cum s[vine,
 Pentru s[ia cu asupr[plat[
 Din mila ta cea nem[surat[.
 Numai cine s-ar lua aminte
 De gre=ele, de c[deri cumplite?
 +i de-ascunse ce-am f[cut cu grea\
 S[m[cur[\[=ti p[n[-s]n via\
 +i de celea carile-s streine
 S[m[aperi, Doamne, cum s[vine.
 C[de nu mi-ar putea s[-mi]nvince,
 Atunci a= fi]n bun[ferice.
 +-atunci a= fi cur[\`t de toate
 De gre=ele celea ce-s de moarte.
 +-ar fi atunci cu bine prii mite
 A rostului mieu, Doamne, cuvinte,
 +i inema mea mi s-ar deprinde
 Pururea nainte-\ lu`nd pilde.
 Dumnez[u, c[tu mi-e=ti agiutoriu,
 Tu mi-e=ti, Doamne, =i izb[vitoriul.

PSALMUL

19

Domnul s[te-asculte-n z] de greutate*,
 S[te sprejineasc[-n scut de bun[tate,
 Domnul lui Iiacov cu sv`ntul s[u nume,
 +i s[-\ folosasc[]n via\`a de lume.
 De la locul c el sv`nt \ie s[-\ trimi\[,
 Din Sion s[-\ vie mult[folos`n\].
 Darurile tale s[le pomeneasc[
 +-a ta j[rtv[-ntreag[s[o-mbog[\easc[.
 +i ca s[-\ dea Domnul inemii ce-\ place,
 Toat[sf[tuin\`a s[-\ umple cu pace.
 Pentr-a ta izb`nd[s[ne paie bine,
 +i s[fie Domnul Dumnez[u cu tine.
 Numele lui c el sv`nt s[ne fie fal[,
 De pizma= s[n-avem nice o s`ial[.
 De ce ti-i ruga-te Domnul s[-\ trimi\[,
 Cu m`n[-ndurat[de bun[priin\].
 Cunoscute-am ast[z c[Domnul agiut[
 Al s[u pomazanic cu putere mult[,
 C[-i aude Domnul din sv`nta sa slav[
 Ruga ce s[roag[f[r[de z[bav[,
 D`ndu-i biruin\ la loc de n[val[,
 Cu sv`nta-= direapt[, f[r[de sminteal[.
 Aib[ei nedejde pre c-ai, pre telege,
 Limbile, p[g`nii cei f[r[de lege.
 Noi s[le d[im chiot cu preasv`ntul nume
 A Domnului nostru, s[r[sune-n lume.
 C[s[poticnir[de s[r[sturnar[

* 6, 6

To\ pizma=ii no=tri, c[l]ri =i din car [.
 Iar[noi, cre=tinii, st[m f[r[c[dere,
 C-am f[cut izb`nd[cu a ta putere.
 D[ruie=te, Doamne, a ta bun[tate,
 S[ne custe Domnul, =i-i d[s[n[tate.
 +i pre noi ne-ascult[, c`nd te vom ruga-te.
 La z] ce-i de treab[,-ntr-a ta bun[tate.

PSALMUL

20

Doamne,]mp[ratul, cu a ta putere,
 S[bucur[foarte,-ntr-a ta m`ng`iere.
 I-ai dat ce-i dore=te inema =i-i cere,
 +i-n c`te s[roag[nu-l la=]n sc[dere.
 L-ai]nt`mpinatu-l cu dar =i cu bine,
 Spori de bun[tate i-ai dat, cum s[vine.
 Pusu-i-ai]n capu-i de cinste cunun[,
 }n podoabe scumpe, s-aibe voaie bun[.
 Cer=ut-au la tine via\[s[-i sporeasc[,
 +i i-ai dat lungi z`le,]n veci s[tr[iasc[.
 Este-i slava mare de-a ta biruin\[,
 ++ai pus preste d`nsul slav[-n cuviin\[.
 }n veci de veci da-i-vei bi=ug s[-i sporeasc[,
 Bun[cuv`ntare cu d`nsul s[creasc[.
 Da-i-vei bucurie cu sv`nta ta fa\[,
 S[s[veseleasc[]n trai cu dulcea\[.
 C[-mp[ratul nostru i-i Domnul nedejde,
 Trimi`\ndu-i mil[de sus]n primejde.
 Ceia ce-\`n pizm[=i-\ fac\[r`i sm`nt[,
 S[-i agiung[, Doamne, m`na ta cea sv`nt[,

S[n-aib[s[scape de sv`nta-\ direapt[,
 S[le faci pre vin[=i s[le dai plat[.
 S[-i pui ca cuptoriul ce arde cu par[,
 'N vremea fe`ii tale, c`nd vei veni-n \ar[.
 Domnul urgisi-i-va-ntr-á lor turbureal[
 +i le va da focul s[-i soarb[-n n[val[.
 Cu roada lor, toat[s[m`n\ a li-i pierde,
 S[nu fie-n oameni s[s[mai dezmierde.
 C[-= pornir[r[ul asupr[s[-\ strice,
 Sfat ce cugetar[nu pot s[r[dice.
 +i-i vei pune-n proa=c[, de-i vei bate-n fa\[,
 Ce-au agonisitu=- pre vin[s[-= pa\[,
 Ive-te-te, Doamne, de te nal\[-n s`l[,
 S[-\ c`nt[m puterea]n sv`nta ta mil[.

PSALMUL

21

Dumnez[u, Dumnez[ul meu svinte*,
 Cerceteaz[=i m[ia aminte!
 Prin ce lucru]mi-urne=ti departe
 Agiutoriu de la greutate?
 Mi-s departe de la m`ntuin\
 Graiuri ce-am z`s f[r[socotin\
 Zua \-voi striga, Dumnez[u svinte,
 Nu m[vei asculta, nici aminte.
 +i de noapte s[nu mi s[\`ie
 Strigarea mea-n loc de nebulie.
 C[dintr-a ta sv`nt[l[cuin\

*5 perechi.

Lui Izráil e=ti v`nt[-n credin[.
 Mo=ii no=tri tu le-ai fost nedejde,
 +i tu-i m`ntuiai de la primejde.
 Spre tine striga din greutate,
 +i s[m`ntuia cu bun[tate.
 Nedejdea le-au fost toat[pre tine,
 +i n-au p[\`t nic[iuri ru=ine.
 Dar[eu ce sunt, Dumnez[u svinte?
 C[om nu sunt, s[m[iei aminte,
 Ce-s un vier me =i f[r[de treab[,
 Ca omida ceea ce-i mai slab[.
 +i-ntre oameni]nc[-s de ocar[
 +i mustrare tuturor din \ar[.
 M[-mprohit[cine= m[z[re=te,
 Buze mi=c[, cu capul cl[te=te:
 „Z`ci c[Domnul } este nedejde,
 Acmu s[te scoa\ de primejde,
 +i noi s[vedem de \i-i cu bine,
 De s[Domnul voie=te cu tine“.
 Tu e=ti, Doamne, ce m-ai tras din ma\ e
 +i maic[-mea m-ai dat viu]n bra\ e.
 +i m-ai pus la s`n de mi-ai fost via\[,
 Hran[=i cu sa\`u de dulcea\].
 Din m[trice =i din sc[ld[toare,
 +i din fa=e m-ai pus pre picioare.
 +i din zg[ul mamii, Doamne svinte,
 Tu-m e=ti Dumnez[u, =i-\ ad-aminte,
 De la tine s[nu fiu departe,
 Ce-m d[ajutori la greutate.
 C[nu-i nimi s[m[folosasc[,
 F[r[tine, nice s[m[creasc[.

Giuncii =i cu tauri m[-mpresoar[,
 Cu c[scate guri, s[m[omoar[,
 Ca leii ce apuc[=i zbiar[,
 Cu gurile r`njite, pre hiar[.
 +i ca apa fui v[r[sat afar[,
 +i oasele mi s[r[=chirar[.
 Inema-n zg[u mi s[ve=teze=te,
 Ca o cear[c`nd s[r[stope=te.
 Mi-i v`rtutea ca h`rbul de sac[,
 Limba-n gingini lipit[s[neac[.
 +i m-ai l[sat, Doamne,-n \[rna mor`i,
 +i c`nii m[-ncungiur[cu to`i.
 Cete de vicleni m[ocolir[,
 M`ni, picioare]m potric[lir[,
 +i oasele toate m-num[rar[,
 +i nice-ntr-o sam[m[b[gar[.
 +i hainele, s[nu mi le strice,
 +i le fecer[p[r`f[r[price.
 +i pentru ve=m`ntul denafar[
 Pus[r[cu sor`i de-aruncar[.
 Ce tu, Doamne, s[nu-m pui departe
 Agiutoriul t[u la greutate.
 La nevoia mea s[iei aminte,
 S[m[sprejine=ti, Dumnez[u svinte.
 +i sufletul s[-m sco` de la arm[,
 De nevoaie grea f[r[de sam[.
 S`ngur[n[scuta mea cu mine
 S[scape de m`nule de c`ine.
 +i s[m[sco` de mi=el[tate,
 S[nu petrec delung r[utate.
 Leul gura s[i s[despice,
 Inorogii coarne s[le pice,

S[li s[t`mpasc[s[me`ia,
 S[-= cunoasc[=i bl[st[m[\`ia.
 Iar[eu \-voi spune sv`ntul nume
 Fra`lor miei =i-n mijloc de lume.
 Carii ave\ c[tr[Domnul team[,
 L[uda\ =i-l f[li`f[r[sam[.
 +i Iiacov cu toat[s[m`n`a
 C[tr[Domnul s[-= \`ie credin`a.
 +i toat[s[m`n`a s[s[team[
 Lui Izra`il de d`ns f[r[sam[.
 C[rug[de mi=el nu defaim[.
 Ce-l prii me=te cu drag f[r[sam[.
 +i de mine a sa sf`nt[fa\
 Nu= ascunde cu ur[de grea\
 +i mi-aude c`nd]i strig cu jele,
 De m[scoate de la nevoi grele.
 C[eu, Doamne, pre tine te-am fal[
 +i te laud f[r[de s`ial[.
 }n mijloc de beseric[mare
 }\ voi mul\mi =i-ntr-adunare.
 Pominoace]nc[\-voi aduce,
 J[rtve grase =i colive dulce.
 Carii }\ fac slujba-n fric[mult[,
 Cu mi=eii cu carii te-ascult[,
 Bine vor m`nca cu sa`u mare,
 Mul\mind cu laud[-n c`ntare.
 +i inema le va fi-n dulcea\
 Petrec`nd]n veci de veci]n via\
 Marginile lumii s[s[s`m\
 S[s[-ntoarc[toate cu credin\
 +i s[\] s[-nchine-n dereptate
 To\ p[lg`nii =i limbi de departe.

+i =vor p[r[s] p[g`n[`ia,
 C[\i-i, Doamne, a ta-mp`r[`ia.
 +i vei]mp[r[\]-n limbi p[g`ne,
 De li-i]mbl`nz] cu a ta p`ine.
 Pre boierii lumii, f[r[price
 S[s[roage,-n sa`u s[m[n`nce,
 +i c`nd ti-i ivi f[r[z[bav[,
 Cei din \[rn[s[-i r[dici cu slav[
 Denaintea ta, s[\] s[-nchine,
 C`nd le vei da plata, cum s[vine.
 +i atunce, Doamne, de primejde
 Sufletul meu s[te-aib[nedejde,
 C[pre tine, Doamne, te am via`\[,
 Sufletului meu trai cu dulcea\].
 +i cei i-ai dat pre lume s[m`n\[,
 S[-\ slujasc[cu tare credin\].
 +i ruda pre urm[carea vine,
 S[dea veste, Doamne, de la tine.
 S[-\ m[rturisc[dereptatea
 Ruda ce s[na=te-n toat[partea.
 S[r[spunz[de ce-au f[cut Domnul
 Bun[tatea sa preste tot omul.

PSALMUL

22

Dumnez[u m[pa=te =i n-am lips[*],
 La loc de otav[ce-mi]ntins[.
 S[la=ul pre ape de r[paos,
 +i cu hran[suflet mi-au adaos.

*5 perechi.

+i-n c[r[ri direpte mi-i pova\],
 Cu sv`ntul s[u nume de m[-nva\].
 C[de-a= merge =i-n umbr[de moarte,
 Team[n-am de r[u, c[tu m-ii¹ scoate.
 Toiagul t[u =i sv`nta ta varg[
 M`ng`iere m-dau =i hire-ntreag[.
 C[tu, Doamne, mi-ai g[tat =i mas[,
 +i pizma=ii nu-i suferi]n cas[,
 De de-aproape s[stea s[m[vaz[,
 Aceia ce caùt[s[m[piarz[.
 Ce-n pizma lor pre cap m[vei unge
 Cu oloi scump, vin]nc[-m v-agiunge,
 Din sv`ntul t[u p[har ce m[-mbat[,
 Cu mila ta, Doamne, cea-ndurat[,
 Carea merge-n so\`ie cu mine,
 }n via\`a mea,]n z`le depline.
 +i-n casa ta s[petrec cea sv`nt[,
 }n z`le lungi cu trai f[r[sm`nt[.

PSALMUL

23

A ta este, Doamne, lumea =i p[m`ntul,
 Ce le-ai umplut s`ngur dint[i cu cuv`ntul.
 +i toate din lume de tine-s f[cute,
 +i i-ai dat podoab[de n[roade multe.
 I-ai pus a=ezarea pre m[ri =i pre ape,
 I-ai f[cut temeiu tare, s[nu-l sape.
 Doamne, -ntr-al t[u munte cine s[s[suie

¹ m[vei.

+i-n locul t[u c el sv`nt odihna s[=-= puie?
 Numai cine are m`ni nevinovate,
 Inem[curat[=i f[r[p[cate,
 Carele nu=- duce sufletul afar[,
 'N vr[jitori s[creaz[, lucru de ocar[.
 Nice el s[giur[cu vro-n=el[ciune
 C[tr[cel de-aproape,-n loc de-mp`c[ciune.
 Unul ca acela de la Domnul are
 Dar =i bun[tate, mil[=i spori mare.
 +i aceasta-i ruda ce cearc[pre Domnul,
 Spi`ele acestea s[le =ti tot omul.
 S[marg[pre d`nse =i s[-l vaz[-n fa`[,
 Domnul lui Iiacov cerc`nd cu dulcea\].
 V[r[dica\ u=ea, cine-ave\ mai mare,
 R[s`pi\ z[voare =i-ncuitori tare,
 S[intre-mp`ratul cu sv`nta sa slav[,
 Sau v[da\ r[spunsul f[r[de z[bav[!
 Cine-i]mp[ratul acesta cu slav[?
 Nu ne dodeire\ de face\ g`lceav[.
 Domnul este tare, puternic s[certe
 Tare pre r[zboaie, s[taie, s[ierte.
 Lua\]-v[u=ea, cine-ave\ mai mare,
 R[s`pi\ z`voar[=i-ncuitori tare,
 S[intre-mp[ratul cu sv`nta sa slav[,
 Sau v[da\ r[spunsul f[r[de z[bav[!
 Cine-i]mp[ratul de vine cu slav[?
 Spune\ cine este, nu face\ z[bav[.
 Domnul puterilor,]mp[ratul vine,
 Cu sv`nta sa slav[, oame, pentru tine,
 Din plian s[te duc[unde \i-i g[tat[
 Odihn[=i cinste-n slav[nencetat[.

PSALMUL

24

C[tr[tine, Doamne, bietu-mi suflet*
 }l r[dic cu rug[, cu tins cuget.
 Doamne, prin nedejde ce-am spre tine,
 S[nu la= }n veci s[duc ru=ine.
 Nice pizma=ii miei s[m[-nchiz[
 }ntr-a lor vicle=ug, s[m[r`z[.
 C[to\ ceia, Doamne, ce te rabd[
 Nu s-or stidi la vreme de prad[.
 Iar[p[c[to=ii r[u s[pa\
 +i ru=inea lor s[le stea-n fa\
 Ale tale c[i, Doamne, mi-arat[
 +i-ntr-a tale c[r[ri m[-ndireapt[.
 +i m[, Doamne, du de-m fii pova\
 Spre-a ta dreptate de m[-nva\
 C[-m e=ti Domnul dat de m`ntuin\
 Zua toat[te-a=tept cu credin\
 | -ad-aminte de ieftin[tate,
 Din veci ce o ai cu bun[tate.
 C[\i-i, Doamne, mila de pre-atunce
 A=ezat[spre to\ cu g`nd dulce.
 Gre=ala mea cea de tinere\e
 S[o ui\, Doamne,-n ieftine\e.
 +i cu a ta mil[\-ad-aminte,
 S[nu m[ui\, Dumnez[u svinte,
 Pentru a ta sv`nt[bun[tate,
 Carea-ntorci pre om din r[utate.
 Bunu-i Domnul =i din direptate

*5 perechi.

Ne-au pus lege de c[tr[p[cate,
 S[ne duc[pre cale-n giude\,e,
 Pre cei brúdivi =i cei cu bl`nde\,e.
 }n c[ile lui cele de viat[
 S`ngur Domnul le este pova\[,
 +i c[ile lui toate sunt mil[,
 Nef[c`nd adev[rului s`l[,
 Celora ce-i cearc[sv`nta lege
 +i m[rturii ce-i feresc]ntrege.
 +i pentr-al t[u, Dumnez`u, sv`nt nume
 Gre=elele s[-m =tergi de pre lume.
 Cine-i omul s[-\ aib[de fric[,
 S[nu-\ poat[gre=i-ntru nemic[?
 }i vei da cu lege-ntr-a ta cale
 Ce \-au iubit poruncile tale.
 Sufletul lui]n cei buni vei face
 S[petreac[cu s[la= de pace,
 +i s[m`n\,a lui va tr[i-n \ar[
 De-a ocina mo=ii cu hotar[.
 Carii au de tine, Doamne, fric[
 Nu li s[va sminti din nemic[,
 C[li-i spune a ta sv`nt[lege,
 Pre delaturea ei s[n-alerge.
 Ochii miei spre tine, Doamne, caut[
 }n tot ceasul cu minte curat[.
 C[tu]m vei scoate de c[pcan[
 Picioarele, din curs[viclean[.
 Caut[-mi, Doamne, de m[miluie=te,
 C[sunt s`ngur n[scut, =i m[cre=te.
 Mi-am]mplutu-mi inema de sc`rb[,
 Ce-m ia mi=el[tatea din g`rb[.

Vez]-mi greul =i de plec[ciune
 +i-m trimite, Doamne, iert[ciune.
 Vez pizma=ii c[mi s[-nmul`r[
 +i cu ur[str`mb[m[ur`r[.
 Mi=elul meu suflet mi-l fere=te
 De ru=ine, =i m[izb[ve=te.
 C[mi-i, Doamne, nedejdea spre tine,
 S[-m trimi`folos`n`[de bine.
 Prostaticii ce `n dereptatea
 Sunt cu mine-n toat[greutatea.
 C[eu pentru tine pui r[bdare,
 De la tine s-aib, Doamne, iertare.
 +i s[izb[ve=ti cre=tin[tatea,
 Iu=iur`ndu-i toat[greutatea.

PSALMUL

25

Giudec[-m[, Doamne, c[eu]n prostime*
 Umblu-n toat[vremea, ne-av`nd r[u pre nime.
 +i tu-m e=ti nedejdea c[nu m-oi sl[bi-m[,
 S-a cunoa=te, Doamne, c`nd m-ii¹ ispiti-m[.
 S[mi-arz[r[runchii, inema s[hiarb[,
 +i ochii miei mil[de la tine s-aib[.
 C[\-am voit bine cu slujb[direapt[,
 N-am =ezut]n sfaturi cu ceat[de=art[.
 Cu cei f[r[lege nu voi intra-n cas[,
 N-oi prii mi viclenii =i str`mbii la mas[.

* 6,6.

¹ m[vei.

Pre m`ni m-oi sp[la-m[cu cei f[r[vin[,
 Cu d`n=ii voi merge la sv`nta ta cin[.
 }mpregiur oltarul t[u, Dumnez[u svinte,
 S[-\ auz de hfal[, dvorind]nainte,
 Ca s[poci r[spunde svintele-\ ciudese,
 Laudele tale preste gloate dese.
 C-am]ndr[git, Doamne, a ta sv`nt[cas[,
 Pentr-a ei fr`mse\`e s[fie aleas[.
 Cu slava ta, Doamne, ce o lumineaz[,
 De d[cuviin\[=i sloboade raz[.
 Nu m[l[sa, Doamne, s[fiu de pierire
 Cu bietul meu suflet, ce s[mi-aibi de =tire.
 +i cei f[r[lege s[nu-m fie-n via[,
 Crun`\`i =i viclenii de carii \i-i grea[,
 Ce sunt pre tot ceasul cu r[ul am`n[
 +i de m`zde str`mbe li-i direapta plin[.
 C[eu cu prostia am cale de=chis[,
 C[tr[vicle=uguri n-am hire deprins[.
 M[rog, Doamne svinte, de m[izb[ve=te,
 Pentru a ta mil[ce \] s[veste=te.
 S[nu-m mut piciorul din c[r[ri drepte,
 S[te sl[v]sc, Doamne,]n gloate-n\[lepte.

PSALMUL

26

Domnul mi-i lumin[=i mi-i m`ntuin[,
 N-am de c[tr[nime nice o s`in[.
 Domnul m[scute=te cu pav[\] tare,
 +i n-oi avea-n via\[fric[de pierzare.
 De-ar fi c`t de-aproape pizma=ii cu sc`rb[

+-ar vrea s[-m m[n`nce carnea de pre g`rb[,
 Aceia pizma=ii ce-m cearc[durere
 Le va sl[bi s`la =i vor da-n c[dere.
 De s-ar t[b[r]-s[oaste c`t de mare
 S[vie asupr[-mi, am inem[tare.
 +i nu m[voi teme, cu a ta nedejde,
 Nice de o oaste s[-m fac[primejde.
 Numai ce am una s[cei de la tine,
 }n sv`nta ta cas[s[petrec cu bine
 +i-n z`lele vie`ii s[-\ v[z de fr`mse`e,
 Slujindu-\ }n cas[p[n[-n b[tr`ne`e.
 C[m[vei ascunde la z] de n[val]
 Supt cortul t[u, Doamne, ca s[n-aib s`ial[.
 M-ii¹ acoperi-m[}n c[mar-ad`nc[,
 S[fiu f[r] team[, m-ii¹ sui pre st`nc[.
 Acolo pizma=ii n-or putea s[-m strice,
 Preste d`n= m-ii¹ pune cap f[r] de price.
 Dimpregiur \-voi face j[rtve l[udate,
 Supt umbrariul c`el sv`nt, =i cu c`nt[ri nalte.
 +i \-voi c`nta, Doamne, c`ntec cu s`in[,
 Ca s[mi-auz glasul cel de umilin[.
 +i m[miluie=te, Doamne, de mi-ascult[,
 Inema mea \-z`ce cu durere mult[,
 De te voi cerca-te, =i sv`nta ta fa[,
 C[nu }i-i de mine, Doamne svinte, grea[.
 +i cine s[-ntoarce, Doamne,-n poc[in[,
 }l prii me=ti pre-acela cu mult[priin[.
 +i te voi cerca-te cu fa[curat[,
 S[-\ v[z sv`nt[fa[=i prealuminat[.

¹ M[vei.

Nu-\ ascunde, Doamne, fa\ [precinstit [,
 Nu fugi de mine la vreme cumplit [.
 Ce-m trimite, Doamne, a ta socotin\ [,
 S [nu duc delungul aposcorachin\ [.
 Nu m [l [sa, Doamne, cu p [r [s`ciune,
 F [r [m`ntuin\ [, ce-m d [iert [ciune.
 M-au p [r [s`t nenea =-am r [mas de mam [,
 Ce eu, Doamne svinte, sunt \ie pre sam [.
 +i m [-nderepteaz [cu sv`nta ta lege
 Pre cale direapt [, Doamne, de voi merge.
 S [crepe pizma=ii, s [n-aib [s [-m strice,
 Nice s-aib [voaie asupr [-mi cu price.
 C [s [r [dicar [din p [r\`le]mbe
 M [rturii asupr [-mi cu cuvinte str`mbe.
 S`ngur [minciuna asupr [=-b`rfe=te,
 +i nedereptatea]ns [= s [v [de=te.
 Iar [eu voi crede cu inem [-ntreag [,
 C [-m va tinde Domnul mila sa cea larg [.
 Da-m-va s [v [z =i eu \ara cea de via\ [,
 S [petrec cu svin\ii]n trai de dulcea\ [.
 Voi r [bda pre Domnul s [m [duc [-n slav [,
 +i nu m-oi m`hni-m [de lung [z [bav [.
 M-oi]mb [rb [ta-m [=-oi pune r [bdare,
 A=tept`nd pre Domnul cu inem [tare.

PSALMUL

27

C [tr [tine, Doamne, strig cu mult [fric [*],
 Iac [m [-mpresoar [pizma=ii de-m stric [!

* 6, 6.

+i de-i t[cea m`lcom, l[s`ndu-i]n voaie,
 Face-m-vor pizma=i sc`rb[=i nevoaie.
 Cu cei din morm`nturi de-atocma m-or face,
 M-or c[lca-m[-n tin], de-i vei l[sa-n pace.
 Ce mi-ascult[, Doamne, glas de rug[ciune,
 C`nd m[rog spre tine =i-m cei iert[ciune,
 Cu m`nule tinse spre casa ta sv`nt[,
 }n num[r s[nú fiu cu r[ji]n sm`nt[.
 +i cu p[c[to=i ce fac str`mb[tate
 S[nu m[pierz, Doamne, s[duc r[utate,
 Cu ceia ce nú `n giur[m`nt de pace
 C[tr[cel de-aproape, ce fac ce le place.
 D[-le, Doamne, plata precum ei lucreaz[,
 Dup[vicle=uguri ce-au f[cut s[=- vaz[.
 Cu n[ravuri rele]n m`nule sale,
 Ce-au f[cut altóra s[le faci cu cale.
 Lucrurile tale n-or s[cugeteze,
 Poruncile tale nú vor s[lucreze.
 Pentr-aceea, Doamne, le vei sparge ceata
 +i nu-i vei mai str`nge, ce le vei da plata.
 Bun[cuv`ntare s-aibi, Dumnez[uvinte,
 C[mi-auz`= glasul cel de rug[minte,
 De-m e=ti sprejineal[=i ajutorin[,
 +i inemii mele e=ti nedejdiuin[.
 C[mi-ai auz`tu-mi de mi s[-nflore=te
 Mi=elul de suflet =i peli\ a-m cre=te.
 +i cu bucurie s[-\ fac mul\[mit[
 |ie, Doamne svinte, cu rug[pri\ mit[.
 Svin\ia-ta, Doamne, e=ti bun[t[rie
 Besericii tale, =i-i e=ti bucurie.
 E=ti-i =i scut tare-n toi, de sprejineal[

Unsului t[u, Doamne, la ceas de n[val].
 M`ntuie=te-\, Doamne, a ta sv`nt[gloat[
 +i blagoslove=te ocina ta toat[.
 Pre p[=iune bun[cre=te =i o-nal[,
 S[-\ m[rturisasc[]n veci cu dulcea\].

PSALMUL

28

Aduce\ pominoace =i veni\ la Domnul,
 Lui Dumnez[u c`\sunte\ fii, =i cu tot omul.
 Aduce\)-i cu miei gra= Domnului =i slav[,
 Aduce\)-i cu cinste, nu face\ z[bav[.
 S[face\ cum s[cade sv`ntului s[u nume,
 Dumnez[ului nostru, domnii de pre lume.
 S[v[-nchina\ la Domnul]n curtea cea sv`nt[,
 Cu inem[curat[, cu g`nd f[r[sm`nt[.
 Glasul Domnului toarn[cu smid[-n pohaie
 +i tun[-ntr-ape multe cu fulgere-n ploaie.
 Glasul Domnului face holbur[pre mare,
 De-o umfl[cu unde =i cu valuri mare.
 Glasul Domnului iese cu mult[v`rtute,
 De potoale =i marea =i v`ntul cel iute.
 Glasul Domnului iese cu fr`mse\ e mult[
 +i chedrii]i d[ram[=i din loc str[mut[.
 +i chedrii din Livanul Domnul]i detun[,
 De-i fr`nge cu trupin[, cu crengi]mpreun[.
 Ca vi\]lul t[m`iei m[nunt]i zdrumic[,
 De d[groaz[-n to\ Domnul, s[-i aib[de fric[.
 Ca fii de inoroguri cu cornul]n frunte,
 A=e va da iubitul r[zboiul de iute.

Glasul Domnului taie v[paie de par[,
 C`nd]= sloboade focul de s-aude-n \ar[.
 Glasul Domnului umple pustia de fric[,
 De s[-ngroze=te hiara =i carea-i mai mic[.
 Cerbii las[p[durea, dumbr[vi d[r`mate,
 De fug la mun`i c`i goli =i la dealuri nalte.
 Iar[cine =ti rug[din lume tot omul,
 N[zuiasc[s[scape]n cas[la Domnul.
 C[Domnul =ede-n scaun c`nd vars[potopul,
 C`nd face lumii groaz[=i fric[cu focul.
 +ede Domnul]n scaun de =]mp[r\`e=te,
 +i gloata sa cea sv`nt[Domnul o-nt[re=te
 Cu bun[cuv`ntare pre via\ de pace,
 Ce i-au giuruit Domnul deplin]i va face.

PSALMUL

29

]n[\a-te-voi, Doamne, cu mult[plecare*,
 C[-m trimi\ sprejineal[, de n-am lunicare.
 S[n-aib[bucurie pizma=i de mine,
 Doamne, Dumnez[u svinte, c[eu strig spre tine.
 C[m[scoli de la boal[=i-m dai s[n]tate,
 +i-m iei sufletul lesne de la greutate.
 Tu m-ai scos de la iadul ce n-are lumin[,
 M-ai luat de la ceia ce pogoar[-n tin[.
 C`nta\ Domnului, svin\ii, c`nta\ s[s[=tie,
 +i-i spune\ m[rturia]ntr-a lui svin\ie.
 C[svin\ia-sa Domnul sc`rba nu l[\e=te,
 Ce d[mil[=i via\ cui s[umile=te.

* 7, 6.

Cine va v[rsa lacr[mi =-a-ns[ra cu jele,
 L-va dezlega la zu[den toate gre=ele.
 Ce eu z`ceam]n mine, c`nd m[-mbog[\`s[¹,
 C[f[r[de sminteal[m-va fi via\`a tins[.
 +i tu, Dumnez[u svinte, mi-ai datu-mi putere,
 De mi-au st[tut fr`mse\`ea f[r[de sc[dere.
 Iar[c`nd \-ai]ntorsu-\`fa\`a ta cea sv`nt[,
 Mi-au sc[zut buiecia =-am c[zut]n sm`nt[.
 +i n-am de-acmu ce face, numai ce-oi striga-te,
 Doamne, Dumnez[u svinte, iart[-mi de p[cate.
 C[ce folos mi-a face s`ngele cel mare,
 De vreme ce-a= de=cinge s[m[rg]n pierzare.
 Au doar[poate spune \[rna, s[gr[iasc[
 De sv`nta-\`dereptate, s[te povesteasc[?
 Auz`tu-mi-au Domnul =i mi-au trimis mil[,
 Mi-au str`nsu-mi sl[biciunea de mi-au datu-mi s`l[.
 Domnul spre bucurie mi-au]ntorsu-mi pl`nsul,
 Z[bl[u]l ce-mbr[cas[m m-au schimbat dintr-]nsul.
 +i-m fece veselie cu ve=m`nt de slav[,
 Slava mea s[te c`nte f[r[de z[bav[.
 C[m-ai scos, Doamne svinte, de la umilin\[,
 Binele t[u l-voi spune]n veci cu credin\[.

PSALMUL

30

Tot mi-i, Doamne, nedejdeea spre tine*,
 S[nu la=]n veci s[duc ru=ine.

¹ /mbog[isem.

* 5 perechi.

Cu mila ta =i cu dereptatea
 S[m[sco\ din toat[greutatea.
 +i urechea \-pleac[de mi-ascult[,
 S[m[sco\ }n s`rg de grije mult[.
 Tu s[-m fii Dumnez[u =i scut tare,
 N[zuin\[, cas[de sc[pare.
 Tu-m e=ti, Doamne, t[rie =i v`nt[,
 Cu a ta putere cu cea sv`nt[.
 +i-n numele t[u s[-m fii pova\[,
 C[tr[hrana ceea ce-i de via\[,
 +i s[m[sco\ =i de lunicare,
 +i de curs[-ntins[cu pierzare.
 C[tu, Doamne, }m e=ti a=teptare
 +i nedejde cu credin\[tare.
 Sufletul meu }n sv`nta ta m`n[
 }l dau, Doamne, }n nedejde plin[.
 +i tu m-ai scos de la greutate,
 Socotind cu a ta dereptate.
 Ai ur`t pe cei cu-n=el[ciune,
 Ce s[p[z[sc }n de=ert[ciune.
 +i eu, Doamne,-ntr-a ta mil[sv`nt[
 M[voi bucura f[r[de sm`nt[.
 C[mi-ai c[utat c[tr[plec[ciune,
 De mi-ai trimis, Doamne, iert[ciune.
 Sufletul meu de la greutate
 L-ai scos, Doamne,-ntr-a ta bun[tate,
 C[n-ai l[sat s[m[ocoleasc[
 Pizma=ii miei, s[m[c[puiasc[.
 S[nu poat[s[m[-nchiz[nime,
 Picioarele mi-ai pus }n l[rgime.
 Dumnez[ul meu, m[miluie=te

Pentru sc`rba ce m[-nv]luie=te.
 Ochii miei de groaz[s[-ntristeaz[,
 }n toate p[r]\c[ut`nd s[te vaz[.
 Din fire sl[bii, vintrele-m sac[,
 Sufletul, mi=elul, ce-a s[fac[?
 Via\`a mi s-au str`ns cu trai de jele,
 Suspın`nd adese de ve=ti rele.
 De lips[sl[bii =i n-am v`rtute,
 Pace-n oase n-am de r[zboi iute.
 }n pizma=ii to\` sunt de ocar[,
 Vecinii miei m[ur[sc]n \`ar[.
 Este-n fric[toat[cuno=tin\`a,
 S-au uitat]ntr` noi =i priin\`a.
 P`ra mea v[z`nd, to\` m[l[sar[,
 +-am s`ngur r[mas strein afar[.
 M[uitar[to\` ca viii mortul,
 F[r[treab[vas, pierdut cu totul.
 Auz`nd a mul\` zgomójd de p`r[
 Din pregiurul meu [ce] sf[tuur[,
 S[-m scoa\` din mine bietul suflet,
 S[-m fac[r[u ce le este-n cuget.
 Ce eu, Doamne, pre tine mi-i g`ndul
 +i nedejdea, precum]m =tii r`ndul.
 }n m`na ta mi-s sor`\`i de via\[,
 S[petrec cu trai f[r[de grea\].
 Goana s[le tai, Dumnez[u svinte,
 +i s[m[sco\` de la m`ni cumplite.
 +i fa\`a ta cea sv`nt[\-ive=te
 Spre sluga ta, de m[miluie=te.
 +i de m`n[de pizma= m[scoate,
 De ru=ine, de sc`rbele toate.

Strigatu-te-am, Doamne, s[-m vez greul,

S[m[izb[ve=ti de la tot r[ul.

Necura\`i ru=ine s[s`m\

+i s[-i soarb[iadul, s[-i]nghi\.

+i buzele s[le fie mute,

S[le sece =i limba cea iute,

De direptul r[u s[nu gr[iasc[,

S[-l defaima =i s[-l oc[rasc[.

C`t[-\ este, Doamne, bun[tatea,

De o tinz spre to\,]n toat[partea,

+i averea ta, Doamne, cea str`ns[,

Ce vesele=ti direp\ii cu d`ns[!

Carii }\ nedejduiesc cu team[

Le-ai ascuns avere f[r[sam[,

Din mila ta cea nem[surat[,

S[le fie-n vreme nencetat[.

Pentru lumea ce le st[cu sc`rb[,

Li-i iu=ura nevoia din g`rb[,

Ascunz`ndu-i]n tain[de via\,

S[-i]ndulce=ti cu sv`nta ta fa\.

+i de turbureala omeneasc[

S[-i acoperi, s[s[odihneasc[.

S[petreac[-n casa ta cea sv`nt[,

Limba rea s[nu le fac[sm`nt[.

Blagoslovit s[fii preste lume

De sv`ntul t[u =i vestitul nume,

C[\-ai minunatu-\ a ta mil[

Pre cetatea ce i-i greu =i s`l[.

Ce de spaim[eu z`=]ntru mine

Urnit cumva s[nu fiu de tine,

S[m[lepez cu greu =i durere

Din sv`nta ta fa\ [=i vedere.
 Pentr-aceea mi-ascu\, Doamne svinte,
 Mi=elul meu glas de rug[minte.
 +i c`nd \-am strigat din greutate,
 M-ai]nt`mpinat cu bun[tate.
 Cuvio=ii to\, iubi\ pre Domnul,
 |`ind dereptatea]n tot omul.
 C[Dumnez[u]= cearc[giude\ul
 +i va certa str`mbul =i s[m[\ul.
 Pune\ b[rb[\`ie =i r[bdare,
 Cu v`rtute, cu inem[tare,
 Carii ave\ nedejde spre Domnul,
 C[ve\i fi l[uda\]n tot omul.

PSALMUL

31

Ferice de cine-i slobod de p[cate*
 De la Domnul =i f[r[delegi iertate.
 Ferice de om ce nu i s[mene=te
 }n gre=ele, de la Domnul, c`nd gr[ie=te,
 Nice-n rostul lui s[afl[-n=el[ciune,
 C`ndu=- cere de la Domnul iert[ciune.
 Amur\`t-am de-m sunt oasele vechite,
 Toat[zua ce-am strigat, Dumnez[u svinte.
 C[zua =i noaptea m`na ta cea sv`nt[
 'Ngreuiaz[asupr[-mi de m[-nsp[m`nt[.
 M-am]ntorsu-m[-ntr-a mea mi=el[tate,
 De m[spinul]nghimpa cel de p[cate.

* Perechi 6.

F[r[legea mea \-am spus, c[n-am t[ga[d[,
 +i gre=ala mi-am v[ditu-mi cu spovad[,
 C[tr[Domnul de mi-am spus p[g n[\`ia,
 +i tu, Doamne, mi-ai iertat necur[\`ia.
 Denainte-\ svin\ii t[i, carii \-fac z`sa,
] s[roag[]n prilej bun pentru d`nsa.
 }ns[-n vreme de potop =i de n[val[
 Stau de d`nsul de departe cu s`ial[.
 Z`s-ai, Doamne,]\ voi da cu-n\[lepciune,
 S-aibi aceasta-ntr-a ta cale sfaturi bune.
 }m voi r[z[ma spre tine c[ut[tura,
 De \-voi iu=iura nevoia =i tr[sura.
 Nu v[facere\ ca calul f[r[minte,
 Nice ca m`=coaia carea nu s[s`mte
 P[n[nu o tragi cu fr`ul]n z[bal[.
 Carii n-au de tine nice o s`ial[,
 Nice vor s-asculte, ce s[pun cu price,
 }i vei bate pre-acea cu multe bice.
 Iar] cine i-i nedejdea c[tr[Domnul,
 Mila lui]ncungiura-l-va]n tot omul.
 Veseli\]-v[, direp\ii, cu dulcea\
 +i v[bucura\ pr[vindu-i sv`nta fa\
 +i to\ svin\ii ce-s cu inem-adevar[
 L[uda\ vor fi de toat[lumea-n \ar[.

PSALMUL

32

Bucura\]-v[, direp\ din \ar[*,
 De Domnul, =i cei cu adevar[

* 5 perechi.

V[s[cade laud[-n tot omul.
 +i s[v[m[rturisì\ la Domnul,
 }n céterea cea de z[ce strune
 +i-n ps[ltire viersul s[r[sune.
 C`ntec nou s[-i c`nta\ }n strigare,
 C`nta\)-i cu bun[cuv`ntare.
 Domnul i-i cuv`ntul de credin`\,
 +i lucrurile lui cu priin`\.
 Lui Dumnezeu[u mila este drag[
 +i giude\ cu dreptatea-ntreag[.
 De mila ta, Doamne,-i plin p[m`ntul,
 Ceriurile le-ai fapt cu cuv`ntul.
 +i cu duhul rostului t[u toate
 Le-ai umplut de }ngeri =i de gloate.
 Cea ce str`ngi marea ca-ntr-un foale,
 }n pr[p[=ti ad`nci, pre-arin[moale.
 S[s[team[p[m`ntul de Domnul,
 Cu c`te s[mi=c[, =i tot omul,
 C[s`ngur au z`s de s[f[cur[,
 S`ngur le-au dat c[riia= f[ptur[.
 Domnul r[s`pe=te toate sfaturi
 A limbilor de prin toate laturi,
 Voroavele =i g`nduri din gloate,
 +i din boieri sfaturile toate.
 Iar[sfatul ce g`nde=te Domnul
 Va petrece-n veci preste tot omul.
 +i ferice-i de limba ce are
 Pre Dumnezeu[u Domn cu a=ezare
 +i poporul ce =-au ales =ie
 }n sor\ul s[u s[-i fie mo=ie.
 Din ceri s-au plecat s[vaz[Domnul,

Z[ri pre to\ fiii ce-are omul.
 Dintr-a sa petrecere g[tat[,
 Preste toat[lumea Domnul caut[.
 Ce-au pl[m[dit cu m`nu=- cinstite
 Inemile lor ce-s us[bite,
 }n tot lucrul Domnul le-n\[lege,
 }ntre cei buni =i-n cei f[r[lege.
 Nu va sc[pa-n t[ria sa craiul
 Cu bóinicii, s[=- lungeasc[traiul.
 Caili cei buni, la ceas de n[val[,
 }i vor face grije =i sminteal[.
 +i nu s-a folos[cu puterea,
 Nice s[va scoate cu averea.
 C[Domnul preste cei buni pr[ve=te,
 Cu mila sa de le osfinte=te.
 +i le-a feri sufletul de moarte,
 +i din foame Domnul }i va scoate,
 C[-i va hr[ni s[nu fl[m`nzasc[
 Cu hrana sa cea dumnez[iasc[.
 Iar[sufletul nostru a=teapt[
 Pre Domnul cu =tiin\[curat[.
 +i ne-agiut[de ni-i sprejineal[
 +i pav[\-n vreme de n[val[.
 +i inema noastr[-n voaie bun[
 De d`ns s[va veseli-mpreun[.
 C[-ntru sv`ntul lui =i cinstit nume
 Nedejdiuim, petrec`nd }n lume.
 Hie-\, Doamne, mila ta cea sv`nt[
 Preste noi, precum te-am avut v`nt[.

PSALMUL

33

Blagoslovi-voi pre Domnul toat[vremea =i tot ceasul*,
 Lauda lui este-n rostu-m s[-i c`nt c` t]m poate glasul.
 De Domnul s-a bucura-s[sufletul meu =i va z`ce,
 Bl`nz`i to\ ca s[auz[, bucurie =i fericie.
 M[rì pre Domnul cu mine =i s[-i ave\ =i de team[,
 S[-i]n[l\m depreun[s`ntul nume f[r[sam[.
 N[zuit-am c[tr[Domnul =i l-am cercatu-l cu rug[,
 +i-n toate grijile mele m-au m`ntuit f[r[fug[.
 Veni\ aproape de d`nsul =i s[v[lua\ lumin[,
 Ca s[fie fa\va voastr[luminat[=i senin[.
 C[=i mi=elul c`nd strig[Dumnezeu[u de s`rg l-aude
 +i la sc`rbele lui toate cu ajutor]i r[spunde.
 Pregiur ceia ce-au de Domnul fric[, de-i slujesc cu team[,
 Pus-au]nger de-i fere=te cu o=ti grele f[r[sam[.
 De-a Domnului bun[tate cerce de vaz[, cui pare,
 C[-i fericie de tot omul ce-are spr-ins¹ nedejde tare.
 Svin\ii to\, s-ave\ de Domnul fric[, precum v[s[cade,
 C[tem`ndu-v[de d`nsul binele nu v[s[scade.
 Bog[ta=ii, ce-au nedejde pre str`nsur[=i avere,
 Fl[m`nz[sc]n toat[vremea =i vin la mare sc[dere].
 Iar[carii cearc[Domnul, de bine n-or avea lips[,
 Ce vor avea de tot bine =i masa le va fi tins[.
 Veni\, cuconi, l`ng[mine s-asculta\ de ce voi z`ce,
 S-ave\ de Dumnezeu[u fric[, s[fie de voi fericie.
 Omule ce pofte=ti via\[, z`le s[vez f[r[sc`rb[,
 Din gur[\-opre=te r[ul =i vicle=ugul din limb[.

* }n 2 cetverodvoi\e.

¹ spre d`nsul.

+i fugi de la r[utate =i s[faci ce este bine,
 Cearc[de g[se=te pacea =i-i ia urma, cum s[vine.
 Domnul c[tr[céi buni caut[c[ut[tur[milostiv[,
 +i la rug[le aude, s[n-aib[r[u]mprotiv[.
 Iar[fa\ a lui cea sv`nt[spre r[i nú va s[pr[vasc[,
 C[-i va pierde de pre lume, s[nu s[mai pomeneasc[.
 Spre Domnul strig[direp\ii =i svin\ia-sa-i ascult[,
 De la greu]i m`ntuie=te, nepestind]n vreme mult[.
 C[Domnul este aproape de cei cu inema fr`nt[,
 +i smeri\ilor cu duhul li-i agiutori =i li-i v`nt[.
 Multe sc`rbe au direp\ii, =i Domnul le iu=iureaz[,
 Oasele lor dup[moarte le cru\ s[nu s[piarz[.
 Moarte rea dau p[c[to=ii =i= vor pieri-n r[utate,
 Cine ure=te dreptul va suferi greutate.
 C[slugile sale Domnul de la greu le izb[ve=te,
 +i nu va avea sc[dere care spre]ns n[zuie=te.

PSALMUL

34

Doamne, giudec[-i]n dereptate*
 Pre carii m[lupt[-n str`mb[tate.
 Ie= cu scutul =i cu a ta arm[,
 S[s[obosasc[f[r[sam[.
 Calea s[le-nchiz cu a ta lance,
 S[n-aib[gonaci]nc[tró face.
 Sufletului z]-mi : „St[i cu credin\[,
 +i tu s[-m fii, Doamne, m`ntuin\[.
 S[s[schimosasc[-n grea ru=ine

* 5 perechi.

Carii pornesc r[ul lor spre mine.
 Cu r[ceal[s[s[v`rtejasc[,
 Carii]m pizm[sc, r[u s[-i g[sasc[.
 Vicol s[le bat[\[rna-n fa\[,
 S[nu=- vaza traiul cu dulcea\[,
 Domnul s[le dea]nger cu sc`rb[,
 S[le puie r[utatea-n g`rb[.
 S[le fie calea-ntunecat[,
 Cu poticnituri =i lunicat[.
 +i s[-i de la Domnul]ngrozasc[
 }ngerul, =i arm[s[-i goneasc[.
 C[cu de=ert]m pus[r[s`l\[,
 +i cu pierz[toare s[m[-nghi\[,
 Bietul suflet de=ert mi-l mustrar[;
 S`la s[-i apuce ce=- uitar[,
 +i c[pcana]nc[s[-i g[sasc[,
 +i pre s[mostreá s[-= nemereasc[.
 Iar[mi=elul meu, Doamne, suflet
 De la tine s[-i vie bun cuget.
 S[s[desfeteze-n bucurie
 De a ta izb`nd[=i t[rie.
 +i oasele mele s[gr[iasc[
 De mila ta cea dumnez[iasc[:
 „Domn ca tine cine-i deprotiv[,
 Cu firea ta cu cea milostiv[?
 C[mi=elul sco\ de la m`ni crunte,
 +i lipsitul de la pizma= iute“.
 M[rturii care-nviteaz[rele
 S[m[-ntrebe]ntreb[ciuni grele,
 Pentru bine cu r[u s[-m pl[teasc[
 +i mi=elul suflet s[-m st[rpasc[.
 C`nd ei s[-nvita s[m[-mpresoare,

Eu m[]mbr[cam cu strec[toare,
 S[mi s[zg`rceasc[bietul suflet,
 Cu rug[, cu post, cu smerit cuget.
 S[-m vie-n s`n ruga, de mi-i str`mb[,
 Bine de le z`c numai din limb[.
 N-am spre nime g`nd de r[utate,
 Bine le poftesc ca unui frate.
 Ca om jelnic care=- pl`nge mortul,
 Sunt trist, Doamne, =i m`hnit cu totul.
 Pregiur mine s-adun[cu =an\uri,
 Str`ng`nd bice asupr[-mi =i lan\uri,
 C`t =i firea nu mi s[mai s`mte,
 Ce-m g[tar[s[-i poci lua minte.
 C[s[desp[r`\r[din priin\
 +i nu le-au mai venit umilin\
 Cu b[t[i m[ispitir[multe,
 Asupr[-mi scr`=c`nd cu venin iute.
 De mine s[cau\, Dumnez[u svinte,
 +i s[m[sco\ de la m`ni cumplete.
 Sufletul meu, Doamne, s[-l deradici,
 Uni=oara mea, de lei s[lbatici.
 Vestea } voi face-n s[bor mare,
 }n limbi grele te voi sl[vi tare.
 R[ul cine-m vor, s[nu z`mbasc[,
 +i cu ochii s[nu m[h[iasc[,
 Carii]mi gr[iesc de pace-n fa\
 +i delaturi ei]m sunt cu grea\
 C[sc`nd gura p[n[la m[sele
 Asupra mea cu cuvinte rele:
 „Ferice de noi c[ni-i pre voaie,
 De te vedem to\ cum te despoaie“.
 Vez]-i, Doamne, cum ei s[dezmiard[

+i nu-i l[sa-n voaie s[-m dea prad[.
 Ce te scoal[, Doamne, de mi-alege,
 Doamne Dumnez[u, =i s[-m faci lege.
 S[m[giudeci, Doamne, -ntr-adev[rul,
 S[nu r`z[ceia ce-m vor r[ul.
 Nice ei s[z`c[-ntr-a lor suflet :
 „Ferice de noi c[ni-i pre cuget ;
 Cu totul s[-l b[m, bine c[-l prins[m,
 Setea noastr[de-acmu noi o st`ns[m“.
 Ru=inea-n obraz s[-i schimosasc[,
 R[utatea lor s[-i]ngrozasc[.
 Carii]m vor r[ul, r[u s[-mbrace,
 Cuv`nt r[u s[nu mai poat[face.
 Iar[direp`ii ce-m cearc[bine,
 Doamne, s[s[bucare cu mine.
 +i m[rit s[fie,]\ vor z`ce,
 Numele t[u, Doamne, cu ferice.
 Carii poftesc slugii tale via\[,
 Cu pace s[-= petreac[-n dulcea\!
 +i limba mea f[r[de z[bav[
 S[deprinz[]n sv`nta ta slav[,
 Toat[zua-ntr-a ta dereptate,
 D`nd laud[-n dulce bun[tate.

PSALMUL

35

Omul f[r[lege]n sine g`nde=te*
 R[ut[\ s[fac[=i nu s[s`ie=te,
 De Dumnez[u n-are]n ochii s[i fric[,

* 6, 6.

}i pare c[nú-l-va t`lni r[u nemic[.
 Cu vicle=ug umbl[f[r[de t[gd[.
 F[c`nd str`mb[tate=i r[dic`nd svad[.
 Dereptate n-are }n cuv`nt ce z`ce,
 Binele nu-i place, puindu-s[-n price.
 Sara, c`nd s[culc[s[s[odihneasc[,
 G`nde=te la zu[ce r[u s[scorneasc[.
 Ce mila ta, Doamne, pre ceri s[l[ve=te,
 Sv`nta-\ adevar[núori cov`r=e=te.
 } \ este ca mun`i dereptatea nalt[,
 Giude\ele tale-s ad`ncime lat[.
 C[tu grije=ti, Doamne, oamenii =i hiara,
 +i \-ai tinsu-\ mila preste toat[\ara.
 Cu svintele-\ áripi tu ne `i c[ldur[,
 Ne hr[ne=ti de sa`u cu hran[din gur[.
 Avem bi=ug mare }n sv`nta ta cas[,
 M`nc[ri desf[tate, b[uturi pre mas[.
 C[la tine este de via\ f`nt`n[
 +i-ntr-a ta lucoare vom vedea lumin[.
 Tinde spre d`n= mil[carii =tiu de tine
 +i f[dereptate c[ror \-s cu bine.
 Picior de m`ndrie s[nu m[sminteasc[,
 M`n[p[c[toas[s[nu m[cl[teasc[.
 C`nd vor c[dea r[ii, s[dea-n r[pegiune,
 De s-a mira lumea de d`n=i cu minune.

PSALMUL

36

Nu rivni-n bi=ugul a om f[r[lege,
 C[f[r[z[bav[din lume s-a =terge.
 +i va s[ca lesne, ca otava verde,

Sufletul =-a pune =-averea =-a pierde.
 Ce fii c[tr[Domnul cu inem[-ntreag[,
 Petreci f[c`nd bine-n l[cuin\[larg[.
 S[tr[ie=ti]n lume cu via\[curat[,
 +i Domnul te-a pa=te cu m`n[-ndurat[.
 Sile=te cu Domnul s[te dai]n via\[,
 C[-\ va da pre voaie inemii dulcea\[.
 Calea ta ce-ascuns[arat[la Domnul,
 Spre d`ns s-aibi nedejde, c[iart[tot omul.
 Dirept te va face, de-i fi tot lumin[,
 Giude\ul \-va scoate-n miaz[z] senin[.
 Domnului te roag[=i te cucire=te,
 Nu r`vni vicleanul calea ce-i spore=te.
 P[catele toate cu d`nsul vor merge,
 Omului ce face c[lcare de lege.
 St`mp[r[-\ m`nia, urgia \-opre=te,
 R`vna, vicle=ugul, de te cur[e=te.
 C[di-i face rele, s[ci din r[d[cin[,
 De vei face bine, nedejdea \i-i plin[.
 Cur`nd s-a alege,-n vreme pu\ntic[,
 C`nd vor pieri str`mbii]n clipal[mic[.
 Bl`nz`lor p[m`ntul mo=ie r[m`ne,
 Petrec`nd]n via\[direapt[spre bine.
 S[vai p[c[to=ii cu din`ii lor scr`=ce,
 C[tot n-au putere a dirept s[-i strice.
 De-a lor nebunie =i Domnul va r`de,
 V[z`nd c[le vine z] rea de-i cuprinde.
 Scos-au p[c[to=ii sabie din teac[,
 Arcele li-s gata r[zboiul s[fac[,
 S[taie mi=eii, s[racii s[giunghe,
 Au g`nd s[nu lase drept nice unghie.

Sabia aceea }ntr-}n= s[va-nfige,
 Coarda s[va rumpe, arcul li s-a fr`nge.
 De pu`n direptul mai mult folos are
 Dec`t bog[`ia str`mbilor cea mare.
 C[r[ii =i str`mbii m`nule =-or fr`nge,
 Iar[pre direp`i Domnul }i va str`nge.
 }ntregilor Domnul umbletele =tie,
 +i le-au dat cu vecii úric pre mo=ie.
 La vreme cumplit[n-or fi de ru=ine,
 }n z`le fl[m`nde le-a prisos} p`ine.
 }n=i= p[c[to=ii]= cunosc pierirea,
 S[vái c[s[nal[pre lume cu firea.
 Ceia ce pun pizm[cu Domnul =i price,
 S[`ne de d`n=ii pu`n[ferice.
 }ndat[ce-or cre=te =-or dob`ndi slav[,
 Vor pieri ca fumul, nef[c`nd z[bav[.
 Ia-mprumut vicleanul =i nu mai pl[te=te,
 Direptul s[-ndur[, d[=i miluie=te.
 Carii c[tr[Domnul sunt cu mul[mit[
 Vor ocina lumea-n vreme necl[tit[.
 Carii }i vor z`ce sud[lmi de ocar[,
 Pre-aceia i-va pierde cu totul din }ar[.
 De va umbla omul pre cale direapt[,
 Cum iube=te Domnul, d[rui-i-va plat[.
 +i c`nd s-a t`mpla-s[s[pa[c[dere,
 L-va }inea de bráe s[n-aib[sc[dere.
 De c`nd am fost t`n[r tot am `nut minte
 P[n[-n b[tr`ne\e aceste cuvinte.
 N-am v[zut direptul p[r[s`t s[pieie,
 Nici a lui s[m`n[}n foame s[ceie.
 Preste toat[zua d[=i miluie=te

A lipsi\ direptul, =i s[m`n\ a-i cre=te.
 Fugi de r[utate, f[ce este bine,
 +i petreci]n lume cu z`lele pline.
 Dumnez[u iube=te pre giude\ s[fac[,
 Svin\ii s[i nu=- las[cuv`ntul s[-i treac[,
 Ce-i \`ne pre straje ca s[le dea via\[,
 Str`mbii cu tot plodul pre vin[s[-= pa\ [.
]n veci ocineaz[direp\ii hotar[,
 P[r\ ce le-au dat Domnul cu úric]n \ar[.
 Cuget[direptul g`nd de-n\ [lepciune,
 Rostul lui =i limba fac giude\ e bune.
 Av`nd de la Domnul]n inem[lege,
 Pre cale direapt[nesmintit va merge.
 P[c[tosul cearc[direptului moarte,
 Ce Domnul nu-l las[=i din greu l-a scoate.
]ng[dui pre Domnul, c[ile-i p[ze=te,
 C[te va-n[\a-te-n lume =i te-a cre=te.
 +i nu c[uta r[ii c[ce sunt de-a hirea,
 C[-n pu`\n[vreme li-i vedea pierirea.
 V[zui pre spurcatul suindu-s[búor,
 S-agiung[ca chedrii t[m`iei la nuor.
 +i trecui pre-acia, caut, nu v[z nemic[
 R[mas de la d`nsul, vro st`lpare mic[.
 |`ne dereptatea, bl`nde\ea p[ze=te,
 C[omului c[el bun r[m[=i\ a-i cre=te.
 Iar[spurc[cio=ii pierirea le vine,
 Nice de s[m`n\ [de d`n= nu r[m`ne.
 Deci¹ m`ntuin\ a este de la Domnul
 A direp\ =i sméreni din lume tot omul.

¹ *Pronun\at* De-ci.

C[-i va scuti Domnul la vreme de sc`rb[,
 Cu folos i-a scoate din ceata cea str`mb[.
 La sine i-va pune din partea direapt[,
 S[-az[-n odihn[, d`ndu-le-n veci plat[.

PSALMUL

37

Nu m[v[di, Doamne,-n vreme de m`nie,
 Nice-m da certare cu a ta urgie,
 C[l[ncile tale]n mine-s]nfipte
 +i sv`nta ta m`n[pre mine s[s`mte.
 Nu este pre trupu-mi leac de s[n[tate,
 | -am pornit m`nia, de-m feci greutate.
 Oasele s[mustr[, ciolane n-au pace,
 De grele p[cate n-am]nc[tró face.
 Am f[r[legi multe de m[cov`r=e=te,
 Sufletul de sarcini abia s[cl[te=te.
 De rane sunt putred, firea nu m[s`mte,
 De nesocotin\ mi-am pierdut din minte.
 M-am zg`rcit cu totul tic[cind]n chinuri,
 Umbl`nd toat[zua cu m`hnite g`nduri.
 +oldurile mele sunt batgiocurite,
 Bietele ciolane sunt toate r[nite.
 R[utatea toat[asupr[-mi s[str`nge,
 De suspini, de hlíp[t inema s[st`nge.
 Naintea ta, Doamne, jelea mea s-aude,
 Suspinile mele n-au unde s-ascunde.
 Mi-i sac[v`rtutea, inema-i m`hnit[,
 Ochii n-au lumin[, vederea-i lipsit[.
 C`\avui prietini =i so`i]n via\,

M[v[d de departe, rudelor li-i grea\].
 +i silesc pizma=ii din via\ a cea dulce
 Mi=elul meu suflet]n r[u s[-l arunce.
 Sfaturi fac viclene, gr[iesc ce le place,
 G`ndesc toat[zua ce r[u]m vor face.
 Asurz`i ca surdul de g`lceav[mult[
 Ce f[cea asupr[-mi, gura m-st[tu mut[.
 M[feci c[tr[d`n=ii ca om ce n-aude
 +i nu =ti ce z`ce, nice ce r[spunde.
 Nedejdea mi-i, Doamne, toat[c[tr[tine,
 Tu s[mi-auz ruga, s[-mi r[spunz cu bine.
 C-am z`s, Doamne svinte, pizma=ii miei s-aib[
 De a mea c[dere bucurie slab[.
 Nice ei s[r`z[, de-a= =i lunicam[,
 C[sc[dere nu mi-i, de m-ii¹ =i certa-m[.
 Sunt]n toat[vremea cuprins de durere,
 Gre=alam voi spune f[r[de t[cere.
 +i m[voi griji-m[de ce sunt cu vin[,
 Cu rug[curat[, cu f[gad[plin[.
 Iar[ei, pizma=ii, cust[cu trai dulce
 +i s[silesc tare]n r[u s[m-arunce.
 C[s[]nmul`r[cine mi-s cu ur[
 +i cu str`mb[tate, f[c`ndu-mi tr[sur[.
 Ceia ce-m fac r[ul pentru al meu bine,
 }n loc de priin\ [gr[iesc r[u de mine.
 Nu m[l[sa, Doamne, la s`ngur[tate,
 P[r[s`t de tine s[duc r[utate,
 Ce s[fii cu mine, s[m[iei aminte,
 Cu sv`nta-\ putere, o, Dumnezeu[u svinte.

¹ m/ *vei*.

PSALMUL

38

Gr[it-am]n mine s[m[iau aminte*,
 S[-m socotesc limba, s[nú z`c cuvinte.
 Straje =i ferin\[mi-am pusu-mi pre gur[,
 C`nd st[p[c[tosul de-m face tr[ur[.
 T[cut-am ca mutul =i nu i-a= mai z`ce
 S[-i cuvintez bine, c[ce st[cu price,
 De mi s[-nnoie=te durerea cu boale,
 Jelea mea =i t`nga nu s[mai potoale.
 Inema mea este]n mine herbinte,
 +i-m este =tiin\`a ars[de cuvinte.
 Cu limba mea z`s-am : „Tu, Doamne, mi-arat[
 Sf`r=enia vie\`ii s[o v[z curat[.
 C[sla cea de z`le s[=tiu c`t[-m este
 +i de ce mi-i lipsa s[-m fie la veste“.
 Z`lele cu num[r mi-s la tine-n palm[,
 Nainte-\ mi-i statul nice de o sam[.
 C[lumea aceasta-i ca o miz[mic[,
 Omul, c`t de-a hirea, este o nemic[.
 De vreme ce trece ca o umbr[rar[,
 Z[dar s[trude=te de z] p[n[-n sar[,
 De =agonise=te s-aib[=i pre m`ine ;
 Str`nsura ce str`nge nu =ti cui r[m`ne.
 Acmu ce voi z`ce s[fac]ntrebare?
 Mi s-au spus c[-m este Dumnez[ur[bdare.
 Avera mea este la Dumnez[ur[str`ns[,
 La vreme de treab[s[nu fiu]n lips[.

* 6, 6.

+i m[izb[ve=te, Doamne, din gre=eale,
 Din cele streine =i dintr-ale mele.
 S[nu la= nebunul s[m[ia-n ocar[,
 S[m[prohiteasc[tutinderea-n \ar[.
 Amur\`i de nú mi-am mai de=chisu-mi rostul,
 C[m-ai f[cut slobod]n chinuri cu totul.
 De \-ai opri, Doamne, m`na ta cea iute,
 S[nu m[sf`r=asc[d`ndu-mi b[t[i multe!
 Prin ce-\ gre=i omul, l-ai dat]n mustrare,
 N-ai l[sat s[-l treac[f[r[de certare.
 I-ai st`ns bietul suflet de de-abia s[-ng`n[,
 C`t nu-i mai de-a hirea de o painjîn[.
 A=e-i de=ert omul ca o hain[slab[,
 Stricat[de molii =i f[r[de treab[.
 Ce tu, Doamne svinte, ruga]mi-ascult[
 +i tu-m potole=te grijea mea cea mult[.
 S[nu s[uíte lacr[mile mele
 +i strein[tatea carea duc cu jele.
 Ca =i to\ p[rin\ii miei am fost nemernic
 }ntr-aceast[lume, toat[via\`a jelnic.
 Iu=iureaz[-mi greul p[n-a nu m[duce
 S[m[mu\ din lume la via\`a cea dulce.

PSALMUL

39

A=tept`nd pre Domnul vreme lung[*,
 }n grele r[bd[ri mi-au dat de rug[.
 Din groap[m-au scos, f[c`ndu-= mil[,
 Din tin[de chin, de la grea s`l[.

* 5 perechi.

+i sco`ndu-m[din p`cl-ad`nc[,
 Grije s[nu duc, m-au pus pre st`nc[.
 +i mi-au dat picioarelor v`rtute,
 S[nu bag de sam[-n vivor iute.
 +i-n rostul mieu mi-au pusu-mi nou c`ntec,
 }n lauda Domnului s[m`nec.
 V[z`ndu-m[, mul\ vor lua fric[
 +i lumea vor l[sa-ntr-o nemic[,
 }ntinz`ndu-= mintea c[tr[Domnul,
 Cu nedejde c[tr[d`ns tot omul.
 Ferice va fi de-acela suflet
 Ce nu-i va lipsi Domnul din cuget,
 Nice va pr[vi unde fac glume
 De m`niecii, de =egi de lume.
 Minuni ce-ai f[cut, Doamne, vestite,
 F[r[num[r sunt, Dumnez[u svinte.
 Nime tocma nu-\ este cu g`ndul,
 S[te-agiung[=i s[-\ =tie r`ndul,
 Nice-\ este nime deprotiv[
 }n firea ta }n cea milostiv[.
 Spus-am =-am gr[it preste m[sur[,
 Ce tu j[rtv[nu pofte=ti de-arsur[.
 C-ai venit cu trup de-ai oprit sfara
 De pre lume =i din toat[\ara.
 De demult \-ai dat, Doamne, cuv`ntul
 }n lume s[vii s[-\ vez p[m`ntul.
 +i svintele c[r\ ele scriu toate,
 A s[t[g[dui nu s[poate.
 Iar[eu voia ta, Doamne svinte,
 Voi sluji cu g`ndul cel herbinte,
 C[legea ta }n p`ntece m-zace,

+i \-voi plini porunca cu pace.
 | -am strigat derept[\`le toate,
 Vestindu-le-n n[roade de gloate.
 +i buzele mele-s neoprite,
 C[tu s`ngur =tii, Dumnez[u svinte.
 Adevara ta nu voi ascunde,
 Inema mea strig[de s-aude
 Cuv`ntul t[u cel de m`ntuin\[
 Ce \-voi spune, Doamne, cu priin\[.
 C[nu \-a= ascunde sv`nta mil[,
 De s-ar t`mpla fiecare s`l[.
 +i adevara ta acea-ntreag[
 O voi striga unde-i gloat[larg[.
 +i m[, Doamne, \ie rog cu sete
 Mil[s[-m trimi\ f[r] scumpete.
 C[\i-i mila, Dumnez[u, bogat[
 +i \i-i sv`nta m`n[]ndurat[,
 Carea m[cuprinde-n bun[tate,
 C[cuv`ntul \i-i cu dereptate.
 Multe r[ut[\ m[ocilir[
 Cu f[r[delegi ce m[pipir[.
 S[pr[v[sc nu poci cu de-adev[rul,
 C[mai multe sunt =i dec`t p[rul.
 Dragii cine sunt inemii mele,
 M[l[sar[]n primejde grele.
 }ndur[-te, Doamne, de m[scoate
 Din nevoi, din grijile din toate.
 Ru=ine s[pa\[-n grea ocar[
 Carii cearc[sufletul s[-m piar[.
 R[ceala s[li s[-ntoarc[-n g`rb[
 Carii]m vor r[u =i-m cearc[sc`rb[.

C`nd vor sta de r[ul meu s[r`z[,
 De n[prasn[r[ul s[-i cuprinz[,
 Iar[cei direp\ carii te cerc[,
 Dese bucurii ca s[nu-i treac[,
 S[le vie pre tot ceas ve=ti bune
 +i veselii, s-aib[de ce spune
 De slava ta =i de m`ntuin[,
 S[cunoasc[cine-i cu priin[,
 C[eu sunt cu tine f[r[lips[,
 Din priin\ta ta, Doamne, cea tins[.
 C[e=ti agiutori f[r[z[bav[,
 +i s[te v[z, Doamne,-ntr-a ta slav[.

PSALMUL

40

Ferice de cine socote=te*
 Meser =i lipsit de miluie=te.
 La cumplit[z] cu izb[vin[,
 Domnul]i va fi, =i cu priin[,
 +i-l va cre=te Domnul, d`ndu-i via[,
 'N lume trai s[custe cu dulcea[.
 Domnul n-a l[sa s-aib[s`ial[.
 C`nd pizma=ii stau de fac n[val[.
 Are-i =i de grije la z[care,
 Scul`ndu-l din pat, f[c`ndu-l tare.
 Eu]nc[voi z`ce =oi ruga-m[,
 Doamne, s[m[]ei]ntr-a ta sam[.
 Mil[s[-m trimi\ =i s[n[tate
 }n sufletul meu f[r[p[cate.

C[pizma=ii, ei mi s[-mbuneaz[,
 +-abi-a-teapt[]n r[u s[m[vaz[.
 Cu-ndr[znire]nc[-m z`c de fa\
 Cuv`nt de mustrare =i de grea\
 „Moartea de-ar veni s[-l ia din lume,
 S[-i pieie =i urma cea de nume“.
 }n lontru veniia s[m[vaz[,
 Gr[ind dulce, =i cine s[-i creaz[.
 F`r[lege =-au f[cut str`nsur[,
 R[utate f[r[de m[sur[.
 Sfaturi aduna ie=ind afar[,
 Ca s[nu-i priceap[cei din \ar[.
 Asupr[-mi gr[ia pizma=ii =oapte,
 Sa m[bage-n r[u, de z], de noapte.
 Cu f[r[delegi m[bl[st[mar[,
 Cu cuv`ntul cu cel de ocar[:
 „Acesta ce-au adormitu=- somnul
 De-acmu s[nu-l mai de=tepte Domnul“.
 Cit =i omul mieu c`el de priin\
 Ce m-am l[sat]ntr-á lui credin\
 La p`inea mea slobod de m[n`nc[,
 Vicle=ugul asupr[-mi r[dic[.
 Ce tu, Doamne =i Dumnez[u svinte,
 Pentru mine s[-\ aduci aminte.
 +i cu a ta mil[m[de=teapt[,
 S[le pl[tesc pentru a lor fapt[.
 Dintr-aceasta =tiu c[-m e=ti cu bine,
 C[pizma=ul n-a r`de de mine.
 Prin bl`nde\ea mea-m e=ti sprejineal[,
 La greul mieu, la cel de n[val[.
 +i-nainte-\ mi-ai datu-mi t[rie,

S[tr[iesc cu tine de vecie.
 L[udat s[fii, Dumnez[u svinte,
 Din vecii to\ din cei de mainte.
 +i s[z`c[to\ a=e s[fie
 Domnul l[udat peste vecie.

PSALMUL

41

}n ce chip dore=te cerbul de f`nt`n[*,
 C`ndu-l str`nge setea de-l arde-n pl[m`n],
 Sufletul meu, Doamne, a=e te dore=te,
 Cu sete aprins[, de m[ve=teze=te.
 Mi=elul meu suflet de tine=ns[teaz[,
 De Domnul puternic =i viu, s[te vaz[.
 C`ndva de-a= agiunge s[te v[z]n fa\[,
 S[-m st`mp[r de sete]n trai de dulcea\].
 De-aceasta mi-i jele cu inem[ars[
 +i ochii miei lacr[mi]n tot ceasul vars[,
 C`nd auz mustrare cu r`s ce m[-ntreab[:
 „Unde-\ este Domnul s[-\ fie la treab[?“
 Unde-m vine-aminte de sv`nta ta fa\[,
 Mi s[vars[-n suflet r[ceal[de ghea\,a,
 De dor ce m=agiunge de sv`nta ta cas[
 +i de corturi tinse]n funi de m[ta[s[.
 C[de m-a= vedea-m[trec`nd pentre d`nse,
 Cu c`nt[ri de rug[=i cu j[rtve=aprinse,
 'N z] de s[rb[toare f[c`nd voaie bun[,
 Cu viers de dulcea\] la rug[-mpreun[.
 Voia rea nu-\ face, suflete mi=ele,

* 6, 6.

Nice-\ face sc`rb[suspin`nd cu jele,
 Ce s[aibi nedejde spre Domnul curat[,
 C[-\ va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.
 +i tu, m`hnit suflet, grijea te cuprinde,
 De \i-i trist[firea =i fa\`a nu-\ r`de,
 C[-\ aduci aminte de \ara cea dulce
 Unde-i Iordanul¹, =-acolo te-ai duce.
 De-ai avea putere, =i unde-i Ermonul,
 La muntele c`el mic, unde =ede Domnul.
 +i te gl[s[=ti tare ca marea c`nd rage,
 M[rg`nd cu n[val[la sm`rc ce o trage.
 Valurile nalte =i spume de mare
 Umbl[preste tine de n-au a=ezare.
 A sa mil[Domnul zua \-va trimite,
 +i noaptea te roag[la d`ns]nainte.
 +i z[c[tr[Domnul : „Nu uita de mine,
 C[alt[nedejde eu n-am f[r[tine.
 +i eu pentr-aceea duc via\[cu jele,
 C[mie pizma=ul mi-aduce ve=ti rele
 +i m[dodeie=te, ca s[m[m`hneasc[,
 S[-m fr`ng[din oase =i s[m[sl[basc[“.
 C[ei, to\ pizma=ii, stau de mi s[str`mb[,
 Zua p[n-]n sar[, =i-m fac mult[sc`rb[.
 „Unde-\ este Domnul?“, m[iau]n prohibit[,
 Pre tot ceas m[-ntreab[=i gr[iesc]n hilt[.
 Voia rea nu-\ face, suflete mi=ele,
 Nice-\ face sc`rb[suspin`nd cu jele,
 Ce s[aibi nedejde spre Domnul curat[,
 C[\-va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.

¹ *Pronun\at* l-or-.

PSALMUL

42

Giudec[-m], Doamne, =i p`ra mi-alege*
 De limb[viclean[, de om f[r[lege.
 +i m[scoate, Doamne, c[tu-m e=ti putere
 La loc de n[val[, f[r[de sc[dere.
 Pentru ce m[lepez de petrec]n jele,
 Cu fa\ m`hnit[, cu ve=minte rele,
 C`nd vine pizma=ul de m[tot]ng`n[
 Preste toat[vremea =i-mproa=c[cu tin[?
 Ce s[-\ fie mil[, s[-m trimi\ lumin[,
 A ta dereptate s[o v[z senin[.
 S[m[iei de m`n[=i s[-m fii pova\
 Spre sv`ntul t[u munte, s[-\ dvoresc]n fa\
 Unde \-ai]ntinsu-\ cortul cel de slav[,
 S[\-intru cu daruri f[r[de z[bav[,
 La sf`ntul j[rt[vnic, cu j[rtve de sfar[,
 S[-m faci bucurie s[s-auz[-n \ar[.
 Ca-n tinere z`le s[-\ c`nt]n l[ute
 C`ntece de slav[de pre strune multe.
 +i s[m[rog \ie, o, Dumnez[u svinte,
 C[tu por\ de grije ca =i de mainte.
 Voia rea nu-\ face, suflete mi=e,
 Nice-\ face sc`rb[suspin`nd cu jele,
 Ce s[aibi spre Domnul nedejde curat[,
 C[-\ va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.

* 6, 6.

PSALMUL

43

Doamne, auz`t-am din p[rin\ poveste*,
 Ce-ai lucrat cu d`n=ii de tot ni-i la veste.
 C-ai pierdut p[g`nii din sv`nta ta \ar[,
 S[nu mai j[rtvasc[idolilor sfar[.
 +i mo=ilor no=tri le-ai dat s[petreac[
 }n sv`nta ta \ar[=i z`sa s[-\ fac[.
 C[ei, mo=ii no=tri, n-au m[rs cu s[geata,
 C`nd au luat \ara,]ngroz`nd cu spata
 +i-npung`nd pizma=ii cu sulia-n ma\e,
 S[fac[izb`nd[cu a sale bra\e.
 Ce tu, Doamne svinte, cu bra\ele tale
 Le-ai f[cut izb`nd[=i le-ai de=chis cale.
 +i sv`nta-\ direapt[le f[cea lumin[,
 Cu sv`nta ta fa\ lucoare senin[.
 Alt]mp[rat n-avea, Doamne, f[r[tine,
 Tu purtai r[zboiul o=tii, cum s[vine.
 Cu tine da chiot =i r[dica-n coarne,
 Nu putea pizma=ii s[nu s[r[stoarne.
 +i ei, mo=ii no=tri, nu s[-ncredea-ntr-arce,
 Nice c[uta s-aib[izb`nd[din lance,
 Ce ei avea tare spre tine credin[,
 +i tu, Doamne, s`ngur le dai¹ m`ntuin[.
 C[i-ai scosu-i s`ngur de la greutate
 +i le-ai dat de sa`u dar cu bun[tate.
 Iar[pre pizma=ii i-ai scosu-i din \ar[,
 De i-ai dat s[fie lumii de ocar[.

* 6, 6.

¹ d[deai.

Pentr-aceea, Doamne, slava \} s-aude,
 +i sv`ntul t[u nume pre noi s[r[spunde.
 Dar[acmu c[ce ne urne=ti departe,
 Ne la= la sminteal[=i nu ne \`i parte?
 +i-n o=tile noastre nu vîi s[-\ tinz cortul,
 Ce la= pre pizma=ii de ne iau cu totul,
 C`t le prisose=te de nu ne m[n`nc[,
 Ne m`n[ca turma-n lature ad`nc[.
 Oamenii t[i, Doamne, dede= pre v`nzare,
 +i-n schimbarea nostr[n-ai pus pre\ul mare.
 La sv`nta ta cas[ai ceat[pu\`n[
 `N strajea ce s[schimb[de pre s[pt[m`n[.
 Pusu-ne-ai de sîntem }n vecini ocar[,
 Limbilor de-aproape ce ni-s pregiur \ar[.
 C`nd vor s[s[mustre, pre noi ne pun pild[
 +i cl[tesc cu capul de-a nostr[os`nd[.
 Ni-i obrazul negru de-at`ta ocar[
 Ce ne bate-n fa\ den z] p[n[-n sar[.
 Ponoslu ne-agiunge c`nd le vine toan[
 Pizma=ilor no=tri, de ne iau }n goan[.
 De-acestea de toate ce ne vin }n spate,
 Nu \-am uitat, Doamne, a ta bun[tate.
 +i ce ne-ai dat lege ne st[m pre tocmal[,
 Cu inem[-ntreag[, f[r[de-ndoial[.
 S[vâi c[ne este =i c[rarea-nchis[,
 C[tr[tine, Doamne, ni-i inema tins[.
 +i s[vâi c[sîntem r[ului }n soarte,
 De ne }mpresoar[cu umbr[de moarte,
 Nu ne-am l[sat, Doamne, de sv`ntul t[u nume,
 Nice ne-am tins m`na c[tr-alt domn de lume.
 De-acestea de toate vei face c[utare,

C[inema noastr[=tii f[r[-ntrebare.
 C[noi, Doamne svinte, sîntem zua toat[
 Uci= pentru tine =i cu via'a moart[.
 Pre slugile tale le giunghe prin oaste
 Pizma=ii t[i, Doamne, ca ne=te oi proaste.
 Ce te scoal[, Doamne, de-\ st`rne=te somnul,
 Scoal[s[te vaz[din fa\ tot omul.
 A ce, Doamne svinte, \-ascunz sv`nta fa\
 De noi, tic[lo=ii, cu at`ta grea\?
 C` t sufletul nostru]n prav s[zg`rce=te,
 +i vintrele nostru-n p[m`nt s[lipe=te.
 Ce te scoal[, Doamne, =i vin de ne-agiut[,
 Cu sv`ntul t[u nume, cu mila cea mult[.

PSALMUL

44

Inema mea scoate cuv`ntul cel dulce
 +i c[tr[-mp[ratul lucrul]m voi duce.
 Limba]m voi face condei de scrisoare
 A scriitori grabnic ce nu-i pre supt soare,
 Cu c` t e=ti de ghízdav s[-\ scriu]n fr`mse\e,
 C[-ntreci pre to\ giunii cei din tinere\e.
 Din buzele tale este dulce graiul,
 | -au uratu-\ Domnul s[-\ fie lung traiul.
 +i ca un puternic armele \-]ncinge,
 Calc[pre pizma=ul =i oastea-i]nfr`nge.
 Cu c` t e=ti de ghízdav tinde =i steje=te
 Cu a ta putere =i]mp[r]\e=te,
 Pentru adevar[=i pentru bl`nde\e,
 C[\i dreptatea de n-álegi]n fe\e.

Purta-te-va bine m`na ta cea sv`nt[,
 R[zboi ce vei face \-va fi f[r[sm`nt[.
 S[ge\ le tale sunt bine c[lite,
 C[zac denainte-\ trupuri polignite.
 }mp[ratul nostru cu lancea de-am`n[
 Taie pre pizma=ul =i-l giunghe-n pl[m`n[.
 Scaunul t[u, Doamne, este cu vecie,
 Varga \i-i direapt[cea de-mp[r[\`ie.
 | ie dereptatea]\ este iubit[,
 Iar[str`mb[tatea]\ este ur`t[.
 Pentr-aceea, Doamne, Domnu t`u te uns[
 Cu oloi de pace =i-mp[rat te pus[.
 So\ ilor tale le faci bucurie,
 C`nd ti-i ar[ta-te cu mult[t[rie
 Din casa cea scump[, cu os tincuit[,
 Vesmintelor tale tot li s[uít[.
 Vine de la d`nse míros =i dulcea[,
 F[r[ce e-ti rum[n =i vesel]n fa\].
 Da=-vor }mp[ra\`i fete desf[tate
 +i cu d`nse da-\-vor dar =i bun[tate.
 Cr[iasa-\ dvore=te de-a direapta-n dvorb[,
 }n ve=m`nt de aur,]n scump[podoab[.
 Ascult[-m[, hiic[, =i\ uít[ruda,
 Casa =i mo=ia, c[-n dar nu \i-i truda.
 Te-a-ndr[gi-mp[ratul pentr-a ta fr`mse\,e,
 C[\i-i Domn, =i lúi te-nchin[cu bl`nde\,e.
 Nu-i]n lume hiic[ca-n Tir s[dea raz[,
 Va veni cu daruri nainte-\ s[caz[.
 E=ti rum[n[-n fa\] =i dai cuviin[,
 | ie \] s[-nchin[craii cu credin\].
 Cine va-ntra-n lontru n-a putea s[tac[,
 E=ti craiului hiic[, cine s[te-ncreac[?

Cu at`ta slav[ce e=ti]nfr`m=at[.
 'N peteal[de aur,]n haine-mbr[cat[.
 Aurul d[raze, fr`mbii cuviin[,
 Piatra, m[rg[ritul lucesc cu credin\[.
 Veni-vor pre urm[la-mp[ratul fete,
 Veni-vor cu daruri f[r[de scumpete.
 +i le vor aduce s[-\ fie la nunt[,
 S[-\ faci veselie cu d`nse mai mult[.
 +i soa\ele tale le vei b[ga-n cas[,
 Ce-au govit cu tine, s[le pui la mas[.
 Uita-\-vei p[rin\ii, petrec`nd]n slav[,
 C[\-vei vedea fe\ii f[r[de z[bav[.
 Preste toat[\ara boieri]i vei pune.
 +i sv`ntul t[u nume tuturor l-vor spune.
 Preste toate roduri s[fie vestit[
 +i preste to\ vecii cinstea ta cea sv`nt[.

PSALMUL

45

Dumnezeu[ne este scut =i sprejineal[*],
 Agiutori]n sc`rbe ce vin cu n[val[.
 Pentr-aceea n[ne mai cuprinde fric[,
 Nice avem grije-n lume de nemic[.
 De-am vedea p[m`ntul cl[tit de v`nt iute,
 +i mun`\i]n mare den loc s[-i str[mute,
 Marea valuri nalte url`nd s[r[dice
 +i s[le izbasc[de mun[, s[-i despice
 Cu poarnele apei, Domnul vesele=te
 Sv`nta sa cetate =i-ntreg o fere=te.

* 6, 6.

+-au g[tat]ntr-]ns[cas[de d[raz[
 Domnul, =i dintr-]ns[nu s[dep[rteaz[.
 La vreme de grije sv`nta lui cetate
 Nu-i va strica nime nice de o parte,
 C[din zori de zu[Domnul o-nt[re=te
 Sv`nta sa cetate =i-ntreg o fere=te.
 Toat[-mp[r[\`ia de p[g`n[tate
 R[dice r[zboai-e-ntr-a lor r[utate,
 C[Domnul din cas[r[spuns va trimite
 +i s[vor muia-s[limbile-mpietrite.
 C[-n ceas ce sloboade Dumnez[u cuv`ntul,
 Tremur[p[g`nii =i cu tot p[m`ntul.
 Domnul lui Iiacov la ceas de n[val[
 Ne`ne p[rete-ntr-a sa sprejineal[.
 }n o=tile noastre Domnul este-n frunte,
 De-l v[d to\ p[g`nii r[zboi ce d[iute.
 Cine n-au prins veste, el vie de vaz[
 Pre-mp`ratul nostru r[zboi ce lucreaz[.
 C[Domnul potoale numai cu cuv`ntul
 O=ti ce sa r`dic[de pre tot p[m`ntul.
 Arcele sf[r`m[, sabiile fr`nge,
 Suli`e =i scuturi cu focul le-ncinge.
 „P[r[s`\ r[zboiul, Dumnez[u v[z`ce,
 +i s[m[cunoa=te\, s[nu pune\ price.
 C[Dumnez[u altul nu-i f[r[de mine,
 +i m[voi n[\a-m[-n toate limbi p[g`ne,
 De m[vor cunoa=te, cu tot R[s[ritul,
 N[roadele toate de pre tot p[m`ntul“.
 }n trebile noastre-n toate este Domnul,
 Cu o=ti necuprinse, =i s[=ti tot omul
 C[ne folose=te-ntr-a sa sprejineal[
 Domnul lui Iiacov la ceas de n[val[.

PSALMUL

46

Limbile s[salte*
 Cu c`ntece nalte,
 S[strige-n t[rie
 Glas de bucurie.
 L[ud`nd pre Domnul,
 S[c`nte tot omul.

Domnul este tare,
 Este-mp[rat mare
 Preste tot p[m`ntul
 +i=-`ne cuv`ntul.
 Supusu-ne-au gloate
 +i limbile toate,
 De ni-s supt picioare
 Limbi de pre supt soare.

Alesu=-au =ie
 Parte de mo=ie
 | ara cea dorit[.
 Carea-i giuruit[
 Lui Iacov iubitul,
 Ce-i `ne cuv`ntul,

Mila s[-= arate
 Cea de bun[tate
 Spre noi, tic[lo=ii,
 Precum ne spun mo=ii.

* }n 3 p[rechi.

Pre v`rvuri de munte
S-aud glasuri multe
De bucine mare,
Cu nalt[strigare,
C[s-au suit Domnul
S[-l vaz[tot omul.

C`nta\ }n l[ute,
}n z`c[turi multe,
C`nta\ pre-mp[ratul,
C[nu-i ca d`ns altul
S[domneasc[-n lume,
Cu sv`ntul s[u nume,
C`nta\ s[-n\[leag[
Preste lume larg[.

C[Dumnez[u poate
Pre limbi preste toate,
De le }mbl`nze=te
+i le-mp[r]\e=te.
Scaunul d[raz[
Unde va s[=az[
Domnul din direapta,
S[-mp[r]\asc[plata,
Pre boieri, pre gloate,
Pre limbile toate.

+i cine s[-nal\
Din hire s[ma\
I-a vedea tot omul
Cum i-a certa Domnul.

PSALMUL

47

Domnul este mare,
L[udat =i tare.
Mai cu de-adins este
L[udat cu veste
De-a lui bun[tate,
}n sv`nta cetate
Din m[gura sv`nt[,
Ce st[f[r[sm`nt[.

Cetate frumoas[
De piatr[v`rtoas[,
Bine-ntemeiat[,
De Domnul g[tat[;
}n \ar[-i vestit[
C`tu-i de tocmit[.

Muntele Sionul
Ce --au ales Domnul
Despre miaz[noapte
D[raze c`t poate.
Pre coaste de munte
Cu uli\e multe,
Cetatea cea mare
Craiului cel tare,
Cu cur\desf[tate,
Cu p`nzele nalte.
Strajea nu-i lipse=te,
Domnul o-nt[re=te.

Craii =i-mp[ra`i
 Ce fac sfat cu al`i
 S[strice cetatea,
 S[-i ia bun[tatea,
 C`nd ei s[adun[,
 Domnul]i detun[,
 +i-i cuprinde fric[,
 De nu pot nemic[,
 C`t stau de s[mir[
 A ce s[-nglotir[.

Domnul le d[spaim[
 Cu munci f[r[sam[,
 Ca maic[c`nd fat[
 De este-nsp[imat[,
 Ca vase pre mare
 C`nd le ia v`nt tare,
 De le d[de st`nc[
 +i le r[zdrumic[.

Auz`t-am veche
 'Ntr-auz de ureche
 Poveste trecut[,
 +-acmu vedem mult[,
 C[Dumnez[u toate
 C`te va, le poate.
 Cu l[nci de departe
 Pre pizma=ii bate,
 +i cetatea sv`nt[
 St[f[r[de sm`nt[,
 N-are greutate
 Nice de o parte,

C[o-ntemeiaz[
 Domnul, s[s[-ncreaz[,
 +i-i tinde-mprotiv[
 M`n[milostiv[.
 C`t are tot omul
 Mil[de la Domnul.
 +i sv`ntul lui nume
 Trece preste lume,
 Sv`nta lui direapt[
 Direapt[d[plat[.

Muntele Sionul
 S-aib[de la Domnul
 Bucurie plin[
 'N inem[senin[
 De giude\ ce-i face,
 +i-n z`le de pace
 S[ias[-mpreun[
 To\ cu voie bun[
 }mpregiur cetate
 Ce-i cu ziduri nalte,
 Hiica jidovasc[
 Turnuri s[-= pr[vasc[.

+i-ntr-alt r`nd de lume
 De sv`ntul t[u nume
 To\s[povesteasc[,
 S[te prosl[vasc[.
 S[te =ti tot omul
 C[tu ne e=ti Domnul,
 +i c`s[vor na=te
 Cu tine s-or pa=te.

PSALMUL

48

Asculta\ acestea, toate*
 N[roade, neamuri =i gloate,
 S[-mi]n\[leag[cuv`ntul
 Omul de pre tot p[m`ntul,
 Bog[ta=ii depreun[
 Cu mi=eii c`nd s-adun[,
 S[v[spui de-n\[lepciune
 Cu-n\[les de-nv\[uri bune.
 +i auzul s[v[tinde\,
 Pildele s[le deprinde\,
 S-asculta\ f[r[de price,
 S[-n\[lege\ ce voi z`ce.
 S[te temi de z] cumplit[,
 S[nu-\ dea de c[ic[i sm`nt[.
 Cela ce ai bog[\`ie,
 S[nu stai]n s[me`ie,
 Nice s-aibi nedejde-n frate.
 Sau]n om, la greutate.
 +i cu ce schimb va da omul,
 S[s[schimbe de la Domnul?
 Cu pre\ de r[scump[rare
 Sufletului, de pierzare?
 Fi-i-va truda nencetat[,
 C[la iad nu va fi plat[.
 Acolo n-a vedea moarte,
 S[g`ndeasc[c[-l va scoate.
 C[m[iestrul]nc[moare,

* 4 perechi.

Ca tot omul de supt soare.
 +i nebunul cu buiacul
 Vor pieri de pre tot veacul.
 +-averea de d`n=r[m`ne
 De o iau rude streine.
 C`t s[vor scoate din cas[,
 Numele li s-a uita-s[,
 Li s-a uita =i morm`ntul,
 C`t i-a-mpresura p[m`ntul,
 Ceia ce nu-= fac pre lume
 De bun[t\ s-aib[nume.
 Ce folos este de cinste
 Omului f[r[de minte,
 Ce-= d[firea omeneasc[
 Pre fire dobitoceasc[,
 De merge f[r[s`ial[
 Pre calea cea de sminteal[?
 Nu cunoa-te c[-l va duce
 Dezmiard[ciunea cea dulce
 De va da ca oaia-n r`p[,
 +i moartea l-va sorbi-n prip[.
 Iar[direp`i, d`nd raz[,
 Vor pr[vi cum duc s[piarz[
 Pre p[c[ros =i buiacul,
 S[-= petreac[-n iad tot veacul.
 De la slav[s[s[raz[
 +i cinstea toat[s[-= piarz[.
 Ce m[rog, Dumnezeu[u svinte,
 S[-m iei sufletul aminte
 +i s[m[cuprinz cu mil[,
 S[nu-m fac[r[ul s`l].

Iar[tu, oame mi=ele,
 S[nu dai de g`nduri rele,
 C`nd vez pre p[g`n c[cre=te
 +i casa lui s[l[\e=te.
 C[deaca moare, el pierе,
 Cu slava lui, cu avere.
 Cu d`ns nemic[nu duce
 Dintr-averea lui cea dulce.
 C[-ntr-aceast[lume-n via\
 I-i sufletul]n dulcea\
 +i cine i s[-mbuneaz[,
 I-i drag pre-acela s[-l vaz[.
 Cine-i spune-n dereptate.
 De-acela fuge departe,
 C[-i deprins pre cale larg[
 C[tr[pierire de-alearg[
 +i s[trage pre mo=ie
 La-ntunerec de vecie.
 Ce folos este de cinste
 Omului f[r[de minte.
 Ce=- d[hirea omeneasc[
 Pre hire dobitoceasc[?

PSALMUL

49

Domnul domnilor gr[ie=te,
 Toat[lumea s[cl[te=te,
 +i pre to\ Durnnez[u strig[
 De supt soare s[s[str`ng[.
 +i va aduna p[m`ntul,

S[-i auz[to\ cuv`ntul.
 Din Sion te vei ivi-te
 Cuvios, Dumnez[u svinte.
 C`nd vei veni cu pohaie,
 Nim[rui n-ii¹ veghea voaie.
 Denainte-\ foc s-a-ncinge,
 +i gre=iⁱⁱ to\ vor pl`nge.
 Vei chema ceriul cu tine
 +i to\ svin`ii, cum s[vine,
 De vei giudeca p[m`ntul,
 Precum \-ai r[spuns cuv`ntul.
 Direp`i s[vor alege
 Dintre cei f[r[de lege.
 Cu cuv`ntul t[u cel dulce
 Pre to\ svin`ii \-vor aduce,
 Ce \-au `nut leg[m`ntul,
 De-au dat lege-n tot p[m`ntul.
 Atunci ceriurile toate
 Vor r[spunde preste gloate
 De giude\ ce le vei face
 `N dereptate =i cu pace.
 A=e ne gr[ie=te Domnul,
 +i s[-l auz`m tot omul,
 S[-l ascult[m f[r[price
 C[tr[Izrail c`nd z`ce,
 De ne spune m[rturie
 Pre giur[m`nt cu t[rie:
 „Nu \i-i altul f[r[mine
 Dumnez[u, =i s[cau\ bine,

¹ nu vei.

C[nemic[nu-\ dau vin[
Pentru j[rtva de f[nin[,
Nice te-nfruntez de sfar[
De m`necu= =i de sar[.
J[rtvele \-v[z ce-s de grase,
Denainte-mi c`ndu-s arse.
Nu-\ voi lua de la cas[
Vi\[l, nice vac[gras[,
Nice \ap hr[nit din turm[,
Nice-nt[i, nice pre urm[.
Hiara codrilor cea mult[
Toat[de mine ascult[.
Am =i dobitoace multe,
+i de z`mbri-am cirez multe,
Pas[ri]nc[am cu c`rduri,
De s[\`n de hran[-n c`mpuri.
Am =i \arine destule,
De-m sunt slugile s[tule.
+i c`nd mi-a trébui p`ine,
N-oi veni s[cei la tine,
C[-m este lumea pre m`n[
Cu de tot cu de ce-i plin[.
Nu-\ cei pécie de vac[,
Nice de vi\[l, s[-m plac[.
S`ngele de \ap nu-m place,
+i tu =tii ce j[rtv[-i¹ face.
S[j[rtve=ti Domnului slav[,
Nef[c`nd mult[z[bav[,
C`nd ai grije, =i-m d[=tire,

¹ *vei.*

C[-\ voi fi cu izb[vire.
 S-aib de tine mul\mit[
 +i priin\ necl[tit[“.

P[c[tosului gr[ie=te
 Dumnez[u =i-l dojene=te:
 „Ce-m spui tu de dereptate,
 +i de d`ns[stai departe?
 De a mele graiuri svinte
 Nu \i-i grije, nici aminte.
 Spui altóra s[s`m\[,
 +i tu stai f[r[s`in\].
 Legea mea o iei cu gura
 +i ur[=ti]nv[\tura.
 De cuv`ntul meu \i-i grea\[,
 +i \i-i r[utatea-n fa\“.

E=ti cu furii]n so`ie,
 Cu curvarii]n fr[\ie.
 Limba-\ este mincinoas[,
 +i gura l[uduroas[.
 +ez`nd, gr[ie=ti r[u de frate,
 Ca s[-l bagi la greutate,
 Ce \i-i n[scut dintr-o maic[;
 +i Dumnez[u cum s[-\ tac[?
 | -pare-n mintea cea zlobiv[
 C[\i-i Domnul deprotiv[.
 Nu =tii c[te va-nfrunta-te
 Dumnez[u pentru p[cate
 +i \]le va pune-n fa\[,
 De-\ va fi mai mult[grea\].
 Pentr-aceea s[-n\leag[
 To\ cu inema cea-ntreag[,

Pre Domnul s[nu-l uíte,
 +i va c[dea-n m`ni cumplite,
 +i nu va fi cine-l scoate,
 S[-l apuce de la moarte.
 Face\j[rtv[l[udat[,
 S-áve\ de la Domnul plat[
 +i calea s[v[arate,
 S[sc[pa\ de greutate.

PSALMUL

50

Fie-\ mil[, Doamne, de m[iart[*],
 Cu milostivirea cea bogat[,
 +i pentru a ta ieftin[tate
 S[m[cur[\=ti de r[utate.
 +i mai cu de-adins de r[u m[spal[
 +i m[limpeze=te de gre=al[.
 C[eu]m =tiu a mea f[r[lege
 +i r[ul meu nainte-mi ce merge.
 |ie \-am gre=itu-\, Doamne svinte,
 De-am f[cut r[ut[\ denainte.
 Cuvintele tale te-ndireapt[
 La giude\s[-nvinci, c`nd vei da plat[.
 Iac[-s z[mislit]n str`mb[tate,
 Aplecat de maic[-mea-n p[cate.
 Ce tu, Doamne, iube=ti dereptatea.
 De-\ ar[\ pre mine bun[tatea,
 +i cu taine ce nu s[pot spune

* 5 perechi.

Mi-ai ar[tat a ta-n\]lepciune.
 Cu izopul tu m[ocrope=te
 +i m[scald[de m[cur[\e=te.
 S[hiu sp[lat =i alb ca ome\ii,
 S[m[bucur =i eu cu direp\ii
 De ve=ti bune =i preacuvioase,
 +i s[-mi bucuri mi=ecele oase.
 Doamne, nu-\]ntoarce sv`nta fa\
 De gre=e-le ce-am f[cut, cu grea\
 +i de c`te-am lucrat f[r[lege,
 Cu milostivirea ta le =terge.
 Inem[curat[tu-m zide=te
 +i duh drept]n zg[u]m noie=te.
 Nu m[urni din sv`nta ta fa\
 +i duhul t[u cel sv`nt ce m[-nva\
 S[nu-l dep[rtez de c[tr[mine,
 Ce s[-m dai bucurie cu bine,
 Cu sv`nta ta, Doamne, m`ntuin\
 +i s[-m dai =i duh de biruin\
 Ca s[-nv\ pre cei f[r[de lege
 C[tr[c[ile tale s-alerge,
 S[s[-ntoarc[de pre r[utate
 C[tr[a ta sv`nt[bun[tate.
 +i m[scoate, Doamne, de la s`nge,
 Cu m`ntuin\ta ta de m[str`nge.
 +i cu adevara ta-mpreun[
 Limba mea s[-= fac[voaie bun[.
 +i buzele mele, Doamne svinte,
 S[-m de=chiz, =i rostul s[te c`nte,
 S[dea veste f[r[de s`ial[
]n tot locul de sv`nta ta fal[.

C[de-ai pofiti j[rtv[, \-a= aduce,
 Ce j[rtvele de ars nu-\ par dulce.
 Lui Dumnez[u j[rtva ceea place
 Cu sufletul]nfr`nt ce s-a face.
 Inema cea zbrobit[=i fr`nt[
 La Dumnez[u nu va fi de sm`nt[.
 +i cu a ta, Doamne, bun[vrere
 Sionului s[-i faci m`ng`iere,
 S-aib[de toate p[r`le pace,
 P[n[zidiuri nalte s[vor face
 Pregiur Ierusalim¹ cetate,
 S[scripasc[dar =i bun[tate.
 Atunci j[rtve drepte \-vom face,
 Colaci =i prinoase, cumu-\ place,
 Vin =i p`ine, unt =i cu gr`u dulce,
 +i v[]i pre oltari \-vom aduce.

PSALMUL

51

Direptul s[va cru\va ca un maslin*,
 Iar[str`mbul s[va t[ia ca un spin.

Ce te lauz, cela ce e-ti tare **,
 Cu m`nia ce sloboz din nare,
 De faci toat[zua r[utate
 +i-n limba ta scorne=ti str`mb[tate?

¹ *Pronun\at l-e-.*

* Stih. *Aceste dou[versuri, puse ca motto, nu fac parte din textul psalmului, ci apar\in lui Dosoftei.*

** 5 perechi.

Ca dintr-un brici ascu\`t pre cute,
 Faci vicle=ug =i-n=el[ciuni multe.
 Toat[str`mb[tatea \-este drag[,
 +i de cuv`nt dirept tu pr`nz tag[.
 Iube=ti a-mpresura cu cuv`ntul
 +i cu limba s[-n=eli tot p[m`ntul.
 Ce Dumnez[u te-a strica cu totul
 +i te-a rumpe de unde \i-i locul.
 C[te-a s[pa de la r[d[cin[,
 De nu \]s-a mai =ti de trupin[,
 Nice te vei vedea-n \ar[dulce,
 C[la via\`a ceea nu ti-or duce,
 Ce vei fi strein de sv`nta \ar[,
 De \]s-or uita to\ de ocar[
 +i cu fric[r`z`nd \] vor z`ce :
 „Iat[-\, oame, c-ai st[tut cu price,
 De n-ai cer=ut la Domnul putere,
 Ce te-ai s[me\`tu-te-ntr-avere,
 R[z[m`ndu-te-n de=ert[ciune
 +i sc[p`ndu-te de-n\]lepciune“.
 Iar[eu \] dvoresc]nainte,
 Ca un maslin rodit, Doamne svinte,
 C[nu-\ lips[sc din sv`nta ta cas[
 Cu t[gad[=i cu j[rtv[gras[,
 Nedejdiuind, Doamne,-ntr-a ta mil[,
 Preste veci s[-m fii v`nt[=i s`l].
 +i-\ mul\m[sc c[-m dede=r[bdare
 C[tr[numele t[u pre-a=ezare.
 +i de mine svin\ii]= vor face
 Bucurie pre via\ de pace.

PSALMUL

52

}n inem[-= z`ce cel f[r[de minte*,
 Precum i s[place, de=erte cuvinte.
 Z`ce c[nu este Dumnez[u s[vaz[
 +i s[ia aminte cine ce lucreaz[.
 C[to\ s[spurcar[, unde-i vez \i-i grea\[,
 Nu ti-i cuteza-te s[le cau\ }n fa\].
 Atunce ce-\ pare c`nd va veni Domnul
 Din ceri s[ia sama ce lucreaz[omul,
 C`nd nu va fi nime s[poat[-n\]lege,
 C`nd s-or }nmul\]-s[cei f[r[de lege,
 C`nd de c[tr[Domnul to\ s[vor abate,
 C`nd vor fi netrebnici, ne-av`nd bun[tate?]
 C[nu-i p[n[-ntr-unul nice s[-n\]leag[
 Ceia ce fac rele cu inem[larg[,
 M`nc`nd pre cre=tinii ca pre ne=te p`ine.
 Ca s[-i conceneasc[de ast[z, de m`ine.
 C[nice de Domnul nu-= aduc aminte,
 P[n[le-a veni-le spaim[cu fierbinte.
 C`nd s[vor vedea-s[petrec`nd cu pace,
 Le va veni veste precum nu le place.
 Fugindu-= de umbr[s[h[l[duiasc[,
 }i va-mpro=ca Domnul ca s[-i r[s`pasc[.
 Cu mult[urgie oasele le-a fr`nge,
 Vor fi de ocar[=i nu s-or mai str`nge,
 C[vor c[dea-n c`mpuri goale =i m`ncate
 De mú=ini, de pas[ri, de gadini spurcate.

* 6, 6.

Vor fi de mustrare =i de grea ocar[,
 C[vor fi de Domnul def[ima\]n \ar[.
 D[, Dumnez[u svinte, din Sion s[vie
 }n cre=tin[tate a ta-mp[r[\`ie,
 +i-\]ntoarce prada carea \i-i robit[,
 S[-= vie la urm[-n \ara cea dorit[.
 S[vaz[Iiacov, s[s[veseleasc[,
 Cu cre=tin[tatea s[te prosl[vasc[.

PSALMUL

53

Doamne, m[sp[se=te*
 Cu sv`ntul t[u nume,
 F[-mi giude\ pre lume
 +i-ntreg m[fere=te.

Cu a ta putere,
 Grije c`nd am mult[,
 Tu, Doamne, mi-ascult[
 Ruga din t[cere.

C[s[r[dicar[
 Asupr[-mi p[g`nii
 +i cu to\ streinii,
 De m[-mpresurar[.

+i nu-\ au de fric[,
 C`nd sv`ntul t[u nume,

* 6.

Ce-i vestit]n lume,
L-iau]ntr-o nemic[.

Ce mie mi-i v`nt[
Domnul, suflete=te,
De sunt =i trupe=te
}ntreg, f[r[sm`nt[.

Cine mi-s cu sc`rb[,
Le va veni r[ul
Din tot de-adev[rul
+i le-a c[dea-n g`rb[.

Veste preste lume,
Doamne,]\ voi face,
Cu j`rtve de pace,
Sv`ntului t[u nume.

C[mi-i cu ferice
C`nd tu m[vei scoate
Din sc`rbele toate,
S[n-aib[s[-m strice

Pizma=ii, s[-m caute,
+i-ntr-a lor c[dere,
St`nd f[r[sc[dere,
S[-i v[z de departe.

PSALMUL

54

Ascult[-mi ruga, Dumnez[u svinte,
 +i nu m[trece, ce-m ia aminte,
 C[-m feci rea voaie pentru grea ur[,
 De sunt cu spaim[-n cuget[tur[.
 +i m[ia grije pentru strigare
 Ce-m fac pizma=ii cu sup[rare,
 Cu p[c[to=ii ce s[-nvitar[
 Pentru s[-m fac[veste rea-n \ar[.
 +i cu urgie s[]nt[r`t[,
 C`t mi-i de d`n=ii inema-n sm`nt[,
 De m[aduce c[tr[grea oar[,
 Spre frica mor`i de m[-mpresoar[.
 Groaz[, cutremur m[-ntunecaz[,
 Firea nu-m poate s[stea s[vaz[.
 Z` s-am]n mine : „De-ar fi putin\[,
 De-a= avea aripi de porumbi\“.
 C-a= zbura lesne, de-a= dep[rta-m[
 La p[duri dese unde nu-i team[,
 Dumnez[u svinte, =-a= a=tepta-te
 La loc de grije ca s[-m `i parte.
 Neac[-le, Doamne, =i le-mpar\ limba,
 S[s[scurteze din ora= sc`rba,
 S[nu mai umble s[le=uiasc[
 Pre supt zebrele, s[c[puiasc[,
 }ntinz`nd la\uri]n drum cu nad[,
 F[r[ce-n=al[=i scornesc sfad[.
 C[de pizma=ul nu mi-ar hi jele
 Ce-ar oc[r]-m[cu oc[ri grele,

C[m-a= ascunde de la tr[sur[
 A om n[prasníc, ce mi-i cu ur[.
 Ce mi-i mai jele =i mai grea trud[,
 C`nd]m pizme=te om ce mi-i rud[,
 Carele-m =tie voia =i g`ndul,
 La mas[=ede cu mine-n r`ndul,
 +i-n s[rb[toare merge-mpreun[
 La casa sv`nt[-n so`ie bun[.
 Unii c-ace=tia, de-ar veni moartea
 S[-i conceneasc[cu toat[soartea,
 De vii cu totul iadul s[-i soarb[,
 S[nu mai hie cu lumea-n hoarb[,
 +i a lor case pústii s[=az[,
 Ce-au fapt]n lume r[ul s[=- vaz[.
 Eu c[tr[Domnul strig, c`nd am team[,
 Domnul m-ascult[c[-i sunt pre sam[.
 Sara =-amiaz[z, =i deminea\[,
 Gr[iesc la Domnul f[r[de grea\[,
 C[m[aude =i m[va scoate,
 +i voi fi-n pace de toi de gloate.
 C[ei cu mul`i vin cu grea toan[
 +i s[-nviteaz[s[m[ia-n goan[.
 Auz[-i Domnul =i s[-i smereasc[,
 Cela ce-i vecinic s[le pl[teasc[.
 +i ei s[n-aib[cu ce s[scoate,
 S[s[pl[teasc[de c[tr[moarte.
 C[ce n-avur[spre Domnul team[,
 Le-a da certare f[r[de sam[.
 Domnul =-va tinde m`na s[-i piarz[,
 C[ce nu vrur[cuv`nt s[-i creaz[.
 Ce s[spurcar[cu giur[m`ntul

+i nu=- \inur []ntreg cuv`ntul.
 S[desp[r`\r[de d`ns cu grea\[,
 Ca s[nu-i caute]n sv`nta fa\].
 Inema-ntr-]n=ii nu s[potoale,
 Gr[iesc din gur[cuvinte moale,
 De-\ par ca untul de unuroase,
 Ele-s ca lancea de s`mceloase.
 Iar[tu, oame, n-ii¹ hi cu lips[,
 De-i hi spre Domnul cu mintea tins[,
 C[\-va da hran[=i te-a griji-te,
 +i de g`lceav[-n veci te-a feri-te.
 Iar[pizma=ii vor da-n genune,
 Urni\ de Domnul]n putregiune.
 Oamenii céi crun\ nu==vor petrece
 Z`lele vie\ii, ce-n s`rg s-or trece.
 Iar[eu, Doamne, te am nedejde
 +i st`nc[tare, f[r[primejde.

PSALMUL

55

Dintr-a ta milostivire m[rog, Doamne svinte*,
 Mil[s[-\ fie de mine, s[m[iei aminte.
 +i s[nu la= toat[zua om ce mi-i cu sc`rb[
 S[m[lupte, s[strop=asc[, s[s[puie-n g`rb[.
 Sunt cu mul`\i str`n= asupr[-mi s[m[dea de r`p[
 +i s[bat de la n[l\`me s[m[surpe-n prip[.
 Ce tu, Doamne, mi-e=ti nedejde, =i zua n-am team[,
 De Dumnez[u mi-i voroava =i m-oi l[uda-m[.

¹ *nu vei.*

* 4, 4, 4, 2, 2. *Probabil din gre-eal[cifra 2 a fost repetat[, c[ci versurile au numai 14 silabe*

Pre Dumnez[u mi-i nedejde =i nu m[ia fric[,
 De r[u ce mi-ar face omul nu g`ndesc nemic[.
 Mi s[str`mb[toat[zua =i stau de m[-ng`n[,
 C[li-i g`ndul r[u s[-m fac[=i veste strein[.
 S[pun le=nici,]ntind la\uri =i stau de vineaz[,
 Abia-m rabd[bietul suflet]ncurcat s[-l vaz[.
 Ce tu, Doamne,-ntr-o nemic[i-vei l[sa s-alerge,
 Cu urgie]mpro=ca-i-vei cei f[r[de lege.
 Iar[eu, Dumnez[u svinte, via\ a mea \-voi spune,
 C[mi-ai =ters lacr[mi din fa\ =i mi-ai dat ve=ti bune.
 +i de-a ta f[g[duin\ mie-m pare bine,
 S[s[-ntoarc[to\ pizma=ii, s[fug[de mine.
 +i-n ce z[te voi chema-te voi pricepe-ndat[
 C[tu-m e=ti, Dumnez[u svinte, cu mil[bogat[.
 Cu Dumnez[u m-oi f[li-m[]n grai ce voi z`ce,
 Cu Domnul m-oi l[uda-m[-n cuv`nt de ferice.
 Pre Dumnez[u mi-i nedejde =i nu m[ia fric[,
 De s-ar porni toat[lumea, s[-m strice nemic[.
 Pentr-aceea, Doamne svinte, eu \-am de f[gad[
 Ce voi da laudii tale f[r[de t[gad[,
 C[mi-ai scos mi=elul suflet de moarte cu jele
 +i mi-ai =ters ochii de lacr[mi, iert`ndu-mi gre=ele.
 +i de lunicu= mi-ai datu-mi s[m[rg f[r[grea\[,
 Slujindu-\ precum s[cade,-n lucoare de via\].

PSALMUL

56

Hie-\ mil[, Doamne svinte, hie-\ mil[*],
 C[spre tine mi-i nedejde c`nd am s`l[.

* 4, 4, 4.

+i mi=elul meu de suflet \ie caut[,
 S[-l acoperi cu aripa ta cea lat[,
 P[n[s[va trece toiul*
 +i va-nd[r[pta pohoiul.

Am strigat, Dumnezeu[u svinte, c[tr[tine,
 +i tu, Doamne, mi-ai trimis cu de tot bine.
 +i folos din ceri mi-ai dat cu m`ntuin[,
 De-am b[tutu-mi pre pizma=ii s[s[s`m\].
 C[i-am datu-i de ocar[,
 De s-aude preste \ar[.

| -ai trimisu-\, Doamne, mila =-adevara,
 De mi-ai cur[\`t ponoslul =i ocaru,
 +i mi-ai scos din lei mi=elul meu de suflet,
 Ce g`rbiia pregiur mine cu r[u cuget.
 C[de nu mi-ar p[rta Domnul,
 Turburat mi-a= dormi somnul.

Fiii lumii =-au ie=it din omenie,
 Le sunt din\ii l[nci cu ostii de m`nie
 Sloboz`te, =i li-i limba spat[iute,
 Ascu\`t[-n doau[rosturi ca pre cute.
 Din\ii s[li s[jimbasc[
 +i limba s[s[t`mpasc[.

+i te sui, Dumnezeu[u svinte, s[te vaz[
 Tot p[m`ntul de pre ceri cum sloboz raz[.
 +i s[nú la= s[m[prinz[-ntr-á lor s`\[,

* 4, 4.

S[-m zg`rceasc[bietul suflet, s[-l]nghi\[,
 +i groapa carea-m g[teaz[
 S[-i]nghi\ [=i s[-i piarz[.

C[mi-i inema g[tat[s[te vaz[
 Pre tot ceas, Dumnez[u svinte, l[s`nd raz[.
 +i cu slava mea sunt gata s[m[m`nec,
 Scoal[, slava mea, te scoal[de z[c`ntec
 }n l[ut[. Deminea\
 M[voi scula c[tr[via\[,

De \-voi spune preste gloate bun[tatea,
 +i-n p[g`ni \-voi spune, Doamne,-n toat[partea.
 C[-\ agiunge mila-n ceri de cov`r=e=te,
 +-adevara preste núori s[l[\e=te.
 +i suind]n ceri s[-\ creasc[
 Slava-n \ara cre=tineasc[.

PSALMUL

57

De-adev[r de gr[i\ bine*
 'N dereptate, cum s[vine,
 De v-ar[ta\ cu bl`nde\e
 Carii suntel pre giude\e,
 C`nd la inem[v[zace
 Str`mb[tatea ce v[place
 +i v[-s m`nule deprinse
 A lua m`zde cu d`nse.

* 4, 4.

Streina\}-s din m[trice
 P[c[to=ii, =i li-oi z`ce
 C[din zg[u s[r[zle`r[
 }n minciuni de r[t[cir[.
 Ca viperea-nvenineaz[
 Cu mu=c[tura, s[piarz[,
 +i cuv`nt cu dereptate
 Nu-l vor nice de departe
 S[-l auz[, s-aib[trud[,
 Ca =i aspida cea surd[
 De desc`ntec ce vineaz[
 V`n[toriu s[o piarz[.
 Ce le d[, Dumnezeu[u svinte,
 Certare, s[`ie minte.
 +i-i ucide preste falc[,
 S[le fr`ngi din`ii, s[tac[.
 +i leilor le despica[
 F[lcile cu care stric[,
 F[-i ca apa ce-i v[rsat[,
 Ce nu-i]n sam[b[gat[.
 +i arcu s[=- trag[moale,
 S[s[sl[basc[din foale,
 S[pieie tic[i]e=te,
 Ca ceara ce s[tope=te,
 +i ca cubelcii s[arz[
 De soare, =i s[nu-l vaz[,
 S[nu poat[s[s[trag[
 Preste spini, f[r[de vlag[.
 Ca p[duceii s[sece
 De pojar =i de v`nt rece.
 Cu urgie s[dea-n r`p[,

S[-i soarb[de vii cu prip[.
 +i direptul, l[s`nd raz[,
 Va ie=i pentru s[vaz[
 +i va sta cu fa\[bl`nd[,
 Pr[vindu-i du=]n os`nd[.
 +i li s-a sp[la de s`nge
 Pre m`ni, c`nd r[ii s-or st`nge.
 +-adev[r va z`ce omul
 C[de toate =tie Domnul.
 +i va face Domnul parte
 Celor buni de dereptate,
 +i celor str`mbi cu c[utare
 Le va da Domnul certare.

PSALMUL

58

Ia-m[, Doamne, de la greutate,
 De pizma= ce-m sunt cu r[utate.
 De f[r[delegi tu m[pl[te=te
 +i de crunte m`ni m[izb[ve=te.
 C[pizma=ii stau de m[vineaz[,
 Mi=elul mieu suflet vr`nd s[piarz[.
 Mi s[pun puternicii]n g`rb[,
 S[-m fac[sc[dere =i grea sc`rb[.
 F[r[vin[=i f[r[gre=al[,
 }m \`n calea s[-m fac[n[val[.
 Ce, Doamne, m[rog s[-\ hie mil[,
 Scoal[de vin =i s[-m vez de s`l[.
 Vin, Dumnez[u svinte, de mi-agiut[,
 Ca lui Izrail,]n grije mult[.

+i sama s[iei a limbi p[g`ne,
 Ce n-au, Doamne, stideal[de tine.
 +i s[nú-i la= s[-mble f[r] lege,
 Ce s[-i]ntorci spre sar[s-alerge
 }mpregiur de t`rg, s[fl[m`nzasc[,
 Ca c`nii cerc`nd s[s[hr[neasc[.
 C[ce latr[ei =i ce lucreaz[
 Le pare c[nu-i nime s[-i vaz[.
 Ce tu, Doamne, de d`n=ii vei r`de,
 C`nd]n la\ cu p[g`nii s-or prinde,
 De vor fi de batgioc, de ocar[,
 +i le-a ie=i vestea preste \ar[.
 Iar[eu, tu-m e=ti, Doamne, putere,
 Sprejineal[=i f[r] sc[dere.
 E=ti-mi, Dumnezeu[u svinte, cu mil[,
 De m[-nt`mpini c`ndu-mi este s`l[.
 +i pentru pizma=]mi vei da =tire,
 C`nd le-a veni vremea de pierire.
 +i sa nu-i uciz, Doamne, din \ar[,
 Ce s[-i la= s[fie de ocar[.
 +i-i gone=te din \ar[s-alerge,
 Ca s[nu-\ uíte sv`nta lege.
 C[de mult[vreme li-i g[tat[
 Cum \-au slujit s[li s[dea plat[.
 C[-= spurcar[din tot giur[m`ntul,
 De nu-= socotir[-ntreg cuv`ntul.
 C[zur[-n la\ pentru s[me`ia,
 C[ce i-au cuprins bl[st[m[\`ia.
 Le va ie=i vestea de perire
 Ce le va veni f[r] de =tire.
 +i te vor cunoa=te ca e=ti Domnul

Pre tot locul =i preste tot omul,
 +i pre Iacov ai obl[duin\[,
 C[p[m`ntul tot \i-i cu credin\
 +i pizma=ii cei f[r[de lege
 S[s[-ntoarc[spre noapte s-alerge
 Ca c`inele =i s[fl[m`nzasc[,
 Pregiur t`rgul tot sa ceh[iasc[,
 Cerc`nd hran[=i scurm`nd prin tin[,
 S[s[culce =i f[r[de cin[.
 Iar[eu s[\`c`nt, Doamne, de s`l[,
 Sara c`nd m[culc, cu a ta mil[,
 S[m] bucur =i de deminea\
 Zua petrec`nd cu bun[via\
 C[, Doamne, m-fuse= de sprejineal[
 +i sc[pare la z] de n[val].
 Tu-m e-ti raz[m, tu-m e-ti =i putere,
 +i te voi c`nta f[r[t[cere.
 Tu-m e-ti Domnul, t[rie =i s`la,
 Dumnez[ul meu e-ti, a mea mil[.

PSALMUL

59

Doamne, lep[datu-ne-ai =i ne-ai surupat,
 Pre noi m`niatu-te-ai =i ne-ai =i cru\at.
 P[m`ntul cl[titu-l-ai =i l-ai str[mutat,
 I-ai str`nsu-i fr`nturile =i l-ai vindecat.
 C[te-ai ar[tatu-te aspru =i aprins,
 De ne-ai ad[patu-ne cu vinuri de pl`ns.
 +i de team[cine-\`au, le-ai datu-le s[mn,
 De arc s[s[apere cu toiag de lemn.

+i ceia ce \-s iubi\ s[\-i izb[ve=ti
 Cu bra\ul t[u cel drept =i s[-i m`ntuie=ti.
 +i pre mine c`nd m[rog, Doamne, s[mi=auz
 De la locul t[u cel sv`nt =i s[-m =i r[spunz,
 Ca s[nu-m fac voia rea, nice s[t`njesc,
 C[tu parte face-m-vei s[m[veselesc
 De t`rgul Sihemului, de valea Sohot,
 C[mi l-ai dat cu uríc, cu locul cu tot.
 Al meu este Galaad, al meu Manasii,
 De straje-m este Efrem l`ng[c[p[t`i.
 Iuda¹-m este ales de s-au ar[tat
 }n giude\l[udat, \[r`i]mp[rat.
 Moáv² mi-a hi la c[ld[ri, Edom m-a-nc[l\va,
 Filistenii vor sluji de m-or descu\va.
 +i to\ carii mi-au pizmit mi s[vor pleca,
 +i nainte-mi vor veni de-i voi giudeca.
 Nime nu m[va=ntiri s[fug la cet[\
 Cu =an\uri, cu tare str[j, cu por\ cu l[c[\,
 Nice m-a-n=ira s[fug p[n[la Édom,
 De oaste-nsp[imat, s[scap de umbr[de om.
 +i nu vei ie=i cu noi r[zboi sa ne por\,
 Ce ne vei l[sa s[him oc[r`\ de to\.
 Pentr-aceea ne rug[m ne d[agiutori,
 C[de folosul de om este pu`\n spori.
 Doamne,]ntr-agiutoriul t[u ne vom l[uda
 Cu numele t[u cel sv`nt =i r[zboi vom da
 Tutturor pizma=ilor, =i li-om cuteza,
 De-i vom lua-n suli\ve =i-i vom r[teza.

¹ *Pronun\at* I-u-.

² *Pronun\at* Mo-áv.

PSALMUL

60

M[rog, Dumnez[ul meu, tu s[-m socote=ti
 Rug[mente ce m[rog =i s[o priime=ti.
 C`nd strig de la margine, de preste hotari,
 Tu, Doamne, s[m[auz la sv`ntul altari.
 +i c`nd sunt }n voie rea, tu s[nu m[la=,
 Ce pre st`nc[s[m[sui la alt[u s[la=.
 +i pova\ tu s[-m fii, cale de sc[pat
 Despre fa\ de pizma=, raz[m =i turn nalt,
 Petrec`nd }n casa ta-ntr-acoperem`nt,
 Supt sv`nta ta arip[, via\ pre p[m`nt.
 C[tu, Doamne, }mi-ascu\ rug[ce gr[iesc
 +i mi-ai dat cu svin\ii t[i parte s[tr[iesc,
 }n mo=ie ce le-ai dat pre loc desf[tat,
 +i-mp[ratului vei da s[stea neschimbat.
 Preste rod de rod s[-i dai s[custe lung trai
 Denaintea Domnului, ce \} l-ai pus crai.
 Mila =-adevara lui cine va gr[i
 S[o poat[cugeta }n veci ce-a tr[i?
 +i numelui t[u cel sv`nt, preste z`le lungi,
 Ce-am f[g[duit voi da cu j[rtve, cu rugi.

PSALMUL

61

}n ce chip nu s-a pleca c[tr[Dumnez[u
 +i i s[va cuceri biet sufletul meu?
 C[de la d`nsulu mi-i folos =-ajuturi,
 Acela mi-i Dumnez[u =i r[z[m]tori.

Cu d`nsul m[sprejinesc =i nu m-oi cl[ti,
 +i-n greu ce mi s-a t`mpla el m[va scuti.
 Pizma=ilor, p[n[c`nd ve\ umbla z[luz,
 De ve\ lega-v[de om, venina\ =i cruz?
 +i v[pune\ de-mpro=ca\ ca-ntr-un zid plecat,
 G`ndi\ c[l-i¹ r[s`pi ca un gard stricat.
 +i sta\ de v[sf[tui\ pre\ul s[-m schimba\
 +i cu sete alerga\ cu r[u s[-m strica\
 Din rost]m z`ce\ bine\, de m[]mbl`nz`\,
 +i din inem[cerca\ s[m[vicleni\
 Ce eu tot m[voi pleca c[tr[Dumnez[u,
 +i lui s[te cucire=ti, biet sufletul meu.
 La d`nsulu mi-i s[r[bd, c[mi-i Dumnez[u,
 Spre folos, spre agiutori, nemutat spre r[u.
 De Dumnez[u m-oi sp[s], =i slav[m-va da,
 Dumnez[u mi-a agiuta, c[ce-l voi r[bda.
 Deci² s[nedejdiu\ spre d`ns, c[v[z`c,
 Tot soborul cre=tinesc, cu mare cu mic.
 +i inema c[tr[d`ns to\ s[v[v[rsa\
 C[-i a nostru Dumnez[u, =i s[v[ruga\
 Iar[hiii omene=ti v[z c[sunt de=er\
 +i-i v[z c[sunt mincino=, plini de str`mb[t\
 +i cu svatul lor cu tot de=ert sv[tuiesc,
 +i cuv`ntul nu le st[de c`te gr[iesc.
 Pentr-aceea eu v[z`c s[hi\]n\lep\
 +i s[nu nedejdiu\ c[tr[str`mb[t\
 Nice c[tr[apuc[ri s[nu l[comi\
 Nice-n bog[\`i ce vin s[nu v[uimi\

¹ // *veli*.

² *Pronun\at De-ci*.

C[de-aceasta Dumnez[u o dat-au ales,
 +i de-aceasta de daóri eu am]n\[les
 C[-i puterea =i mila a lui Dumnez[u,
 +i va-mp[r\] tuturor dup[lucrul s[u.

PSALMUL

62

Dumnez[ul meu, Dumnez[u svinte* ,
 | -am m`necatu-\ dvorb[nainte.
 C[pentru tine mi s[-ns[teaz[
 Bietul de suflet; vr`nd s[te vaz[,
 C`t de ori multe ce te dore=te,
 Trupul, mi=elul, s[schimose=te,
 Ca-n pustii dese =i-nsecetate,
 F[r[de ap[=i nec[lcate.
 De m-a= vedea-m[-n sv`nta ta cas[,
 Mi=elul suflet s-ar desf[ta-s[,
 Pr[vind de-aproape sv`nta ta slav[,
 C[de-a= vedea-te f[r[z[bav[.
 C[mi-i mai bun[-n toat[dulcea\ a
 Mila ta, Doamne, dec`t =i via\ a.
 Ce pentr-aceea ti-oi l[uda-te
 'N buzele mele de bun[tate.
 | -voi ura bine, =i-ntr-a mea via\
 S[v[z de-aproape sv`nta ta fa\
 +i cu m`ni tinse s[stau la rug[,
 'N sf`ntul t[u nume, ce-s a ta slug[.
 Atunce, Doamne, s-ar s[tura-s[
 Bietul meu suflet dintr-a ta mas[.

* 5, 5.

Buzele mele te-ar l[uda-te
 Cu bucurie de bun[tate,
 C[mie somnul mi s[st`rne=te
 +i-n vremea nop`i, de te chite=te.
 +i c[tr[rug[de deminea\
 G`ndesc la tine, c[-m e=ti pova\
 De m[acoperi supt aripi svinte,
 |`indu-mi umbr[-n vreme fierbinte,
 Mi=elul suflet lipit s[`\ne
 Preste tot ceasul, Doamne, de tine.
 N-a putea nime s[m[despar\
 De-a ta direapt[carea m[-nva\
 Iar[aceia ce-m cerc[r[ul,
 F[r[de veste s[-i soarb[t[ul.
 St`rvuri s[zac[, c[zu\ de aram[,
 S[nu mai hie nice-ntr-o sam[.
 Hulpile noaptea p[r\ s[le fac[,
 +i zua pas[ri s[nu le treac[.
 Iar[-mp[ratul g`nd depreun[
 Cu Domnul s-aib[=i voaie bun[.
 +i cine este giurat cu Domnul,
 Laud[s-aib[de la tot omul.
 +i s[-= astupe pizma=ii gura,
 S[s[opreasc[vrajba =i ura.

PSALMUL

63

Dumnez[u svinte, tu mi-auz glasul*,
 Ce m[rog \ie preste tot ceasul.

* 5, 5.

+i de pizma=ii]m der[dic[
 Mi=elul suflet f[r[de fric[.
 +i s[m-acoperi de ceata str`mb[
 Ce dau cu mul`i s[-m saie-n g`rb[.
 C[li-i t[ioas[limba ca spata,
 Cu venin iute li-i arcu[gata.
 F[r[de veste, cu lancea plin[,
 Vor s[s[gete cei f[r[vin[.
 Ne-av`nd de tine, Doamne, s`ial[,
 Dau de-l]mproa=c[to\ cu n[val[.
 +-au]nt[ritu-= cuv`nt de sfad[,
 S[-ntinz[la\uri, s[puie nad[.
 Z`c`nd c[n-are cine s[-i vaz[,
 Cearc[-n tot ceasul ce s[le caz[.
 Ce ei =-or pierde toat[s[rita,
 Cerc`nd altóra s[vaz[sm`nta.
 Ce pentr-aceea, Dumnezeu[u svinte,
 Ce fac viclenii s[-i iei aminte.
 +i te r[dic[de le spari ceata,
 S[le sl[basca[arc =i s[geata.
 S`l[s[n-aib[s[p[gubasc[,
 Ca =i s[geata cea cuconeasc[.
 Limbile-ntr-]n=ii s[osteneasc[,
 Lumea de d`n=ii s[s[ciudeasc[.
 +i s[s[team[de cii tot omul,
 S[pomeneasc[ce-au f[cut Domnul.
 +i ce lucreaz[to\ s[-n\leag[,
 S-aib[dreptul inem[-ntreag[.
 +i to\ direp`ii le va fi fal[,
 Av`nd pre Domnul de sprejineal[.

PSALMUL

64

| ie s[cuvine, Doamne svinte*,
 Lauda-n Sion s[\] s[c`nte.
 +i \ie f[gad[s[va da-s[
 }n Ierusalim¹, sv`nta cas[.
 S[mi-auz =i mie de f[gad[,
 C`nd vei str`nge tot omul la rad[.
 Atunci de p`r` = f[r[de lege
 +i de p[g`n[t[\ ne vei =terge.
 Ferice de cine li-i aleas[
 De-i vei lua la sv`nta ta cas[,
 }n cur`le cele desf[tate,
 S[s[]ndulceasc[-n bun[tate,
 De beserica ta de cea sv`nt[,
 Ce st[cu minune, ne-av`nd sm`nt[.
 Ne rug[m =i noi, Dumnez[u sfinte,
 S[ne-ascu\ la ceas de rug[minte.
 C[svin\ia-ta e=ti a=ezare
 Pre uscat tuturor =i pre mare.
 Tu sprejine=ti mun`\i]n v`rtute,
 C`nd turburez marea cu v`nt iute.
 De valuri, de urlat s[-ntresteam[
 To\ p[g`nii =i s[sp[m`nteaz[.
 +i de semne ce v[d]i ia team[,
 Pre cei de departe, f[r[sam[.
 Deminea\ c`nd ie=, tu dai raz[,
 +i de tine cina s[-mfr`m=az[.

* 5 perechi.

¹ *Pronun\at* I-e-.

De tine p[m`ntul s[adap[,
 +i de bi=ug nime nu s[scap[.
 C[p[r[ul t[u, Dumnez[u, vars[,
 De sa` u g[tind tuturor mas[.
 Brazdele p[m`ntului le-mbat[,
 S[rodeasc[secere bogat[.
 }n ploi bune, vesele s[creasc[
 Vipturile =i s[s[mul`asc[.
 Anul cu cunun[l-n[roce=te
 +i cu de tot bine l-]ndulce=te,
 C`mpii de gr[s`me s[s[]mple
 +i pustia gras[s[s[t`mple.
 }n fr`msele, dealurile nalte
 Bucurie le-a-ncinge s[salte.
 S[-nv[scur[oile, mieorii,
 +i s-or veseli secer[torii
 De z[pódii ce vor unda gr`ne,
 +i to\ vor c`nta s[tui de p`ine.

PSALMUL

65

Striga\ lui Dumnez[u, to\ din \ar[*,
 C`nta\ s[s-auz[p[n-afar[
 Numele lui cé] sv`nt, =i-i da\ slav[,
 Da\]-i cinste f[r[de z[bav[.
 Z`ce\ c[tr[Domnul : „Ce-s de nalte
 Lucrurile tale =i-nfricate!
 C`nd ie= cu mul`me de putere,

*5 perechi.

Pizma=ii t[i to\ stau cu t[cere.
 +i p[m`ntul \ie tot s[-nchin[,
 Cu c`ntare =i cu fa\ lin[,
 +i s[roag[sv`ntului t[u nume,
 Ce-i vestit de cinste preste lume“.
 Veni\ de vede\, cui i s[pare,
 C`tu-i Domnul de stra=nic de tare,
 C[-ntrece to\ oamenii cu svatul,
 +i marea o-ntoarce cu uscatul.
 +i prin v[i]= trece oastea lesne,
 De le-aggiunge apa pre la glezne,
 +i de d`nsul to\ au bucurie,
 C[-= domne=te vecii cu t[rie.
 +i ochii lui pr[v[sc preste gloate,
 De v[d lumea =i limbile toate.
 Pentr-aceea to\ s[s[p[zasc[,
 +i gre=i\ii s[nu s[m`ndreasc[.
 Iar[voi, p[g`ni, f[r[de price
 Lui Dumnezeu[u s[-i z`ce\ ferice
 +i s[-i striga\ cinstea preste gloat[,
 S[-i r[sune slava-n lumea toat[.
 C[mi-au pusu-mi sufletul]n via\
 +i piciorul mi-au ferit de grea\
 C`nd ne cercai, Doamne,-n strec[toare,
 De ne-ardeai c-argint]n herb[toare,
 Ne b[gai picioarele prin la\e
 +i sc`rbele ne puneai]n bra\e.
 C[ne-ai suit p[g`nii]n ceaf[,
 Cu r[u ce ne fac =i ne cer leaf[.
 Ce tu, Doamne, cu lesne ni-i trece
 Prin par[de foc, prin ap[rece,

+i c[tr[odihn[ne vei duce,
 La r[paos =i la s[la= dulce.
 Pentr-aceea]\ voi]ntra-n cas[
 Cu t[gad[=i cu j[rtv[gras[.
 +i rugile ce \-am giuruite
 Le voi da-le s[nu s[uite.
 Cu rostul mieu ce-am z`s la nevoaie
 | -voi aduce cu drag =i cu voaie
 J[rtve de ars cu m[duh[gras[
 +i t[m`ie, cu mieori de-acas[.
 +i cu tauri, v[tui \-voi aduce,
 Vin =i p`ine, unt =i cu gr`u dulce.
 +i v[str`nge\ de-az\ tot omul
 S[v[spui s-ave\ team[de Domnul,
 De c`t bine mi-au f[cut =i-m face,
 +i-m fere=te sufletul cu pace.
 C[tr[d`ns de-am strigat, av`nd sc`rb[,
 Mi-au iu=uratu-mi greul din g`rb[.
 De supt limb[i-am n[lat cuv`ntul
 +i s-au auzit]n tot p[m`ntul.
 C[eu de-am iubit vro str`mb[tate,
 Domnul s[nu-m caute-n greutate.
 Pentr-aceasta Dumnez[u m-ascult[
 +i m[scoate din grijea cea mult[.
 Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
 C[nu-m lepez mi=ele cuvinte,
 Nice mila \-opre=ti despre mine,
 L[udat s[fii, cum \] s[vine.

PSALMUL

66

Doamne, tu te-ndur[=i ne ur[-n via*,
 De-\ str[lumineaz[pre noi sv`nta fa\[,
 +i ne miluie=te s[-\ cunoa=tem pa=ii
 Pre p[m`nt ce-i merge s[ne-nfr`ngi pizma=ii.
 S[-\ m[rturisasc[n[roade =i gloate
 Ce-ai f[cut izb`nda, =i limbile toate.
 +i p[g`n[tatea s-aib[voaie bun[,
 C[-n dreptul giudeci pre to\ depreun[.
 +i limbile toate li-i de=hide cale
 Pre p[m`nt s[\`ie poruncile tale.
 +i gloatele toate s[-\ m[rturisasc[
 |ie, Doamne svinte, =i s[-\ mul\masc[
 De bi=ug de roade ce =-au dat p[m`ntul,
 C[ne-ai urat bine, Doamne, cu cuv`ntul.
 N[roc =i ferice ne-ai dat f[r[sam[,
 +i limbile toate s[-\ aib[de team[.

PSALMUL

67

Domnul s[s[scoale, s[-i fug[de =tire*
 To\ pizma=ii no=tri =i s[s[r[=chire,
 S[fug[departe de sv`nta lui fa\[,
 Cine nu-l iube=te =i-i caut[cu grea\[,
 Fum cu sterevie fa\`a s[le arz[,
 +i ca de foc cear[, r[stopi\ s[caz[,

* 6, 6.

* 6, 6.

+i to\ pizm[tarii de-a lui fa\ [sv`nt [
 A=e s[despieie =i s[caz[-n sm`nt [.
 Iar [pre direp\ii Domnul s[le fac [
 S-aib[de tot bine, via\ [s[le plac [.
 +i cu bucurie s[s[desfeteze,
 Nemic [de-a lumii s[nu-i]ntresteze.
 C`nta\ cum s[cade Domnului pre nume
 +i s[-i face\ cale c`nd vine pre lume,
 De va s[s[suie preste sc[p]tate,
 Cu sv`ntul s[u] nume =i cu bun[tate.
 Face\ bucurie de sv`nta lui fa\ [,
 Iar [pizm[tarii s[-i cuprinz[grea\ [.
 S[racilor Domnul le este p[r]inte,
 V[duvelor este giude\ de mainte.
 De la locul c`l sv`nt unde l[cuie=te,
 Tutinderea-n lume el obl[duie=te.
 +i pre to\]i cre=te =i-i face cu cas [,
 Cu sfat de la d`nsul s[vor a=eza-s [.
 Domnul ce sloboade pre cei din prinsoare,
 Pre ceia ce-s chi=avi da-le-va str`nsoare,
 I-a pune movile ca =i]n pustie,
 S[=az [morm`nturi, pentru ging[=ie.
 Din vremea aceea c`nd tu, Doamne svinte,
 Te milostivis [= de-\ luai aminte
 Gloata ta cea sv`nt [=i-i erai pova\ [
 Prin pustietate, de-mbla f[r [grea\ [.
 Tremura p[m`ntul de-a ta str[lucoare
 +i s-aprindea ceriul de v[rsa sudoare.
 Muntele Sinaiul fum[ga cu par [,
 De sv`nta ta fa\ [, =i lumina-n \ar [.
 C[tu, Doamne svinte, \-dedese= cuv`ntul

Atunci cu Izráil s[stea c` t p[m`ntul,
 S[-\ fie mo=ie, =i i-ai datu-i ploaie
 'N vreme secetoas[, de v[rsa pohaie,
 S[-nverzasc[c`mpii, s-aib[vita hran[,
 S[nu fl[m`nzasc[mi=ei preste iarn[.
 De-a ta bun[tate s-aib[bi=ug mare,
 Poruncile tale s[le strige tare.
 +i s[prinz[veste to\ de-a ta izb`nd[,
 C`nd va sta-mp[ratul s[-mpar`\[dob`nd[.
 Iubitul pre steaguri cu mult[fr`mse\`e
 Va-mp[r\] pre cete lefe cu bl`nde\`e.
 +i tu, oaste sv`nt[, n-ii¹ hi ca mainte,
 S[te culci afar[la t[ciuni herbinte,
 Ce vei dormi-n cas[, de ti-i desf[ta-te
 'N s`n de porumbi\[, -ntr-áripi argintate.
 Dup[ceaf[aur cu lucoare verde
 | -va sloboz[raze, de nu ti-i]ncrede.
 | -va stoli-mp[ra\`i, Cel din ceri, cu slav[,
 De-i coperi mun\`i f[r[de z[bav[.
 Ca-n Selmon c`nd cade om[tul de-albe=te,
 A=e toat[\ara cu tine s-a-nve=te.
 Muntele cel mare ce-au pogor`t Domnul,
 Munte cu gr[s`me de-l =tie tot omul,
 Muntele Vasanul, muntele de lapte,
 Ce-are pregiur sine multe m[guri nalte.
 To\i mun\`i ace=tia vor r`hni Sionul,
 M[gura ce-a mic[ce-a l[cui Domnul.
 +au ales]ntr-]ns[loc s[-= puie cortul,
 C[-n noi va petrece Dumnez[u cu totul.

¹ nu vei.

C`nd va veni Domnul de-a face c[utare,
 Vei vedea atunce ce-i de oaste mare,
 Vei vedea car`ta unde =ede Domnul,
 C[n-are putere s[-i ia sama omul.
 Mii =i leghioaie, =i sute nescrise,
 F[r[ce-are Domnul, =i o=ti ce-s ne-atinse.
 +i-nc[tró purcede, unde i-i cuv`ntul,
 Are c[l[rime repede ca v`ntul.
 +i Domnul dintr-]ns[departe d[raz[,
 Nu pot sta pizma=ii s[cate s[-l vaz[.
 V[zut-ai Sinaiul c`nd ardea cu par[,
 C`nd stai¹ de departe de-l vedeai de-afar[.
 C[te lua groaz[de urlete multe
 +i de glas de bucin ce s[vedea-n munte.
 N-ii² p[\] c-atunce s[te]ngrozasc[,
 C-acmu vine Domnul s[te miluiasc[,
 S[te ia cu sine din plian, din =erbie,
 S[te suie-n \ar[, s[-\ dea-mp[r[\`ie.
 Prin dare pu`n[ce \-au luat Domnul,
 | -va dá bog[\`ie de-a r`hni tot omul,
 Te va-mbia-n cas[=i te-a a=eza-te
 `N s[la= cu odihn[, de ti-i desf[ta-te.
 Bun[cuv`ntare s-aibi, Dumnez[u svinte,
 Z[de z[s[-\ creasc[slava ca mainte.
 C[-n r[zboiul nostru st[m f[r[de fric[,
 De toi de n[val[nu g`ndim nemic[,
 Ce facem putere cu a ta izb`nd[,
 De ni s[spore=te nainte dob`nd[.
 C[tu, Doamne svinte, cu lesne ni-i scoate

¹ *st/teai.*
² *Nu vei*

Cu a ta v`rtute de la prag de moarte.
 Iar[pre pizma=ii vei lovi din frunte,
 Di-or sta ca pologii capete c[zute.
 V`rv de p[r din vin[nu li s-a ierta-s[,
 Ce cu v`rv m[sura le vor da cea ras[.
 N-or putea s[scape nice-n v`rv de munte,
 C[din Bazan Domnul i-a pr[v[li iute
 +i-i va b[ga-n mare de-i vor vedea fundul,
 S[le zac[-n mestec oasele cu prundul.
 Vei brodi prin s`nge ca =i de mainte,
 Ce limpiia c`nii, de vei `nea minte.
 C`ndu-\ mergea Domnul la r[zboi]n frunte,
 De sta polignite st`rvurile crunte,
 Ie=iia atunce tot omul s[vaz[
 Pre-mp[ratul nostru r[zboi ce lucreaz[.
 C`nd s[-ntorce-acas[]i mergea nainte
 Boierii =i curtea =iraguri tocmite,
 Prin c`nt[ri de =iruri de jocuri de fete,
 De le da-mp[ratul dar f[r[scumpete.
 Din cetele toate, din n[roade mare
 Veniia la Domnul bun[cuv`ntare,
 +i din toat[v[va cea izraileasc[
 S[c`nte pre Domnul =i s[-l prosl[vasc[.
 Micu-i Veniamin =i pu`n cu ceata,
 Ce-i la r[zboi iute =i ager cu spata.
 Boierii Iúdei¹, ce mergea din frunte,
 Zavilon, Neftalim, cei cu steaguri multe,
 +i cu to\ boierii, c`nd ie=iia-n oaste,
 }mpungea pizma=ii cu sul[va-n coaste.
 Mergea f[r[fric[=i f[r[de grea\[,

¹ *Pronunlat* I-Ú-.

C[tu, Doamne svinte, le erai pova\[.
 Deci¹ porunce=te cu sv`nta ta s`l[,
 +i s[s[-nt[reasc[pre noi a ta mil[
 Care-ai f[cut, Doamne, =i veste s[-\ ias[
 Preste Ierusalim, din sv`nta ta cas[.
 Daruri]mp[ra`\i \ie s[-\ aduc[,
 De fric[s[-\ aib[=i hiara de lunc[.
 Taurii cei coarne= s[s[sp[m`ntez[,
 +i vacile grase s[nu s[cutez[
 S[s[mai r[dice s[ne]mpresoare,
 Strecura\ c-argintul s[calce-n picioare.
 Ce tu, Doamne svinte, p[g`ni ce cer svad[
 S[-i r[=chiri departe =i s[-i dai]n prad[.
 De pre la Eghipet rug[tori s[-\ vie,
 S-apuice nainte de la Tiopie,
 +i to\]mp[ra`\i ce sunt preste lume
 S[vie s[c`nte sv`ntului t[u nume.
 +i s[-\ c`nte, Doamne, c`nd te vei sui-te
 Pre din sus de ceriuri, despre r[s[rite,
 S[-\ sloboz[=ti glasul =i s[-\ dai cuv`ntul,
 S[tremure lumea =i cu tot p[m`ntul.
 S[-\ trimi\ slav[, Doamne, cu credin\[,
 S[-\ c`nte cre=tinii cu prea cuviin\[.
 C`nd de preste n`ori, Doamne, ti-i ivi-te
 Minuat cu svin`ii ce ti-i pogori-te
 }n cre=tin[tate, =i s[ne dai s`l[,
 Domnul lui IZRÁIL, cu sv`nta ta mil[.
 C[\ie s[cade bun[cuv`ntare,
 De-a ta-mp[r]\`ie ce-i cu a=ezare.

¹ *Pronunat* De-ci.

PSALMUL

68

O, Dumnez[u svinte, tu m[scoate
 De pohoi de ape, toi de gloate,
 Ce-m vine la suflet, =i de gloduri
 Cu p`cle ad`nce, f[r[poduri.
 C[sunt]ncungiurat de ad`ncuri,
 De m[trage vivorul la sm`rcuri.
 Strig`nd mi-au venitu-mi ame\al[,
 Mi-au amur`\`t limba-n osteneal[.
 Ochii s[t`mpir[de z[bav[,
 Dorind, Doamne, de sv`nta ta slav[.
 +i pizma=i miei stau]mprotiv[,
 F[r[num[r, cu ceat[zlobiv[.
 Perii capului meu cov`r=ir[,
 Asupra mea c`nd stau de s[-n=ir[.
 F[r[vin[m[deder[platnic,
 +i tu, Doamne, m[=tii de sunt pradnic,
 +i gre=elele m-=tii de gr[mad[,
 C[de tine nu-mi este t[gad[.
 Pentr-aceea m[rog, Doamne svinte,
 +i de mine s[-\ fie aminte,
 S[nu duc[direp\ii ru=ine
 +i necinste-n ceva pentru mine,
 C[eu pentru tine duc ocar[
 +i mustrare ce-mi vine din \ar[,
 Cu r[ceal[ce-m iese pre fa\[,
 C`t de mine li-i fra`\lor grea\.[
 Ce-s cu mine n[scu\ dintr-o maic[
 Vor de sine strein s[m[fac[.

Petrec pizm[=i mustrare deas[.
 +i c`ndu-m postesc mi=elul suflet,
 Duc ocar[ce nu-m este-n cuget.
 Iar[c`nd m[-mbrac]n strec[toare,
 Le sunt de batgioc]n s[rb[toare.
 Ceia ce beau la cr`=me m[c`nt[
 +i pre la por\ m[iau]n prohibit[.
 Iar[eu c[tr[tine cu rug[
 M[rog, Doamne, c[sunt a ta slug[.
 +i-m cerc vreme s[mi-aflu-ndem`n[
 De la tine s[iau mil[plin[.
 +i s[mi-ascu\, Doamne,-ntr-adevar[,
 S[nu m[la= s[hiu de ocar[,
 Nice s[la= s[m-afunde tina,
 Ce s[r[dici de pre mine vina.
 +i s[scap de cine mi-s cu grea\
 +i de genuni ad`nci, line-n fa\
 Vivorul apei s[nu m[trag[,
 S[m[-nghi\
 genunea cea larg[,
 Nice sm`rcul buza s[=- de=cheie
 S[m[soarb[=i s[s[]ncheie.
 Ce s[mi-ascu\, Doamne,-n greutate,
 C[-\ este mila cu bun[tate.
 +i cu ale tale ieftine\e
 S[cau\ c[tr[mine cu bl`nde\e.
 S[nu-\ ascunz a ta sv`nt[fa\
 Despre mine, Doamne, cu vro grea\
 Ce-\ sunt slug[, =i-n mi-el[tate
 S[mi-auz de s`rg cu bun[tate.
 Mi=elul s[-m iei suflet aminte

+i s[-l izb[ve=ti, Dumnez[u svinte.
 Pentru pizma=ii miei tu m[scoate,
 C[tu-m cuno=ti mustr[rile toate.
 P`=c[iala m=-tii =i de ocar[,
 De pizma=ii ce-m sup[r[-n \ar[.
 Sufletului mustrare-i sose=te
 +i mi=el[ciune-i prisose=te.
 A=teptam cineva s[m[pl`ng[
 La nevoaie ce sunt =i la t`ng[
 S[m[m`ng`ie, =i n-ávea nime
 S[s[g[sasc[din omenime.
 +i m[hr[nir[-n foame cu here
 Ceia ce i-am hr[nitu-i cu miere.
 +i-n sete cu o\[t m-ad[par[,
 S[le fie masa de ocar[.
 S[s[puie-nainte-le curs[,
 Ce-m deder[o\[t pentru murs[.
 S[=-ia plata =i s[s[sminteasc[,
 +i-ntunec[ciunea s[-i orbasc[.
 S[nu vaz[c`nd vor da de sc`rb[,
 S[-i zg`rceasc[r[utatea-n g`rb[.
 +i s[-i verse Domnul cu m`nie,
 S[-i agiung[und[cu urgie,
 S[le fie cur`le pustie,
 +i casele de d`n=s[r[m`ie,
 Nime-ntr-]nse s[n-aib[s[=az[,
 S[=uire cine-a-ntra s[vaz[.
 C[pre cela ce i-ai dat certare
 Alergar[s[-l bat[mái tare.
 +i m[preste rane usturar[,
 Preste-adaos mai mult m[mustrar[.

D[-le =i lor adaos pre vin[,
 Pre gre=al[certare deplin[.
 +i s[nu-\]ncap[-n dereptate,
 Ce s[le raz numele din carte.
 Cu direp\ii s[nu-i scrii la via\[,
 +i s[li s[puie vina-n fa\.
 Iar[eu,]ntr-a mea l`ngegiune,
 Te am, Doamne, de vindec[ciune.
 +i \-voi l[uda cinstitul nume,
 Doamne svinte, cu c`ntec pre lume,
 +i cu laud[te voi m[ri-te,
 Pentru ca s[-\ plac[, Doamne svinte,
 Dec`t vi\l t`n[r, c`nd r[sare,
 De-i cresc coarne =i gem[n[ri tare.
 S[m[vaz[mi=eii, s[salte
 Cu veselii, cu c`ntece nalte.
 Cerca\ pre Dumnez[u f[r[grea\[,
 S[v[custe sufletele-n via\[,
 C[mi=eilor Domnul le-ascult[
 +i-i sloboadे din grijea cea mult[.
 +i fereca`i s[i nu-i defaim[,
 Ce le trimite ve=ti bune-n spaim[.
 L[uda\]-l, ceriuri =i p[m`nturi,
 Cu dealuri, cu =esuri =i cu c`mpuri,
 +i m[rile vesele s[salte,
 Cu unde s-arunce valuri nalte.
 C`te-ntr-]nse s[mi=c[=-au via\[,
 S[s[veseleasc[cu dulcea\[,
 C[Dumnez[u au dat m`ntuin\
 Sionului, s[n-aib[s`in\[,
 +i cet[\`le toate s-or face

'N jidovime =i vor sta cu pace,
 S[l[cuiasc[=i s[petreac[,
 +i urice pre d`ns[s[-= fac[.
 Slugile tale ce-s cu credin\
 S[-= descalece-ntr-]ns[s[m`n\
 Ce iubir[preasv`ntul t[u nume
 Dec`t binele tot de pre lume.

PSALMUL

69

Doamne,-ntr-agiutori s[-m iei aminte* ,
 S[mi-auz de s`rg, Dumnez[u svinte.
 Cine-m cearc[r[ul, r[u s[pa\
 S[-i lovasc[r[ceala din fa\
 S[s[-ntoarc[de s`rg cu ocar[
 Ceia ce m[p`c[iesc ln \ar[.
 +i direp\ii s-aib[voaie bun[,
 S[s[veseleasc[depreun[.
 +i to\ ceia ce te, Doamne, cearc[,
 Bucurie deas[s[nu-i treac[.
 +i s[-\ aib[pururea a z`ce :
 „M[rit s[fii, Doamne, cu ferice! “
 +i ceia ce-\ iub[sc de izb`nd[,
 S[le vie pururea dob`nd[.
 Iar[eu, ce sunt mi=el =i meser,
 S[ies, Doamne, de la tine vesel.
 C[-m e-ti agiutori =i sprejineal[,
 +i vin, Doamne, f[r[de pesteal[.

*5 perechi.

PSALMUL

70

C[tr[tine am nedejde,
 Doamne, c`ndu-s }n primejde.
 +i s[nu-m vie sminteal[,
 Preste veci s[duc stideal[.
 +i cu a ta dereptate
 S[m[sco\ din greutate.
 +i te pleac[de mi-ascult[,
 S[m[sco\ din grije mult[.
 S[-m hii Domn =i sprejineal[,
 +i st`nc[despre n[val[,
 +i raz[m, =i n[zuin\[,
 +i s[-m hii =i m`ntuin\[,
 S[m[sco\ de m`na str`mb[
 +i s[-m iei r[ul din g`rb[.
 C[tu-m e=ti, Doamne, r[bdare,
 Doamne, cu nedejde tare,
 De la vr`st[de pruncie
 }m e=ti raz[m =i t[rie.
 Din maic[-mea din m[trice
 M-ai }nchegat, =i \-voi z`ce
 C`ntare nep[r[s`t[,
 C[sunt a mul\ de prohibit[.
 Ce tu-m e=ti agiutori tare,
 +i-m vei umplea de c`ntare
 Rostul, de ti-oi l[uda-te,
 De slav[, de bun[tate
 +i de mare cuviiin\[,
 Toat[zua cu credin\[.

Nu m[urni-n b[tr`ne\`e
 Dintr-a tale ieftine\`e.
 C`nd virtutea mi s-a stinge,
 M[rog, Doamne, de m-ii¹ str`nge.
 +i de ceata cea zlobiv[,
 Ce \s[pune-mprotiv[,
 De-m str[juiesc bietul suflet
 +i m[gr[iesc cu r[u cuget,
 S[dea-n goan[dup[mine,
 Z`c`nd c[-s urnit de tine:
 „Bine c[ne-au venit toan[,
 Bl[ma\ s[-l lu[m]n goan[,
 S[-l apuc[m f[r] gloate,
 C[de-acmu nu-i cine-l scoate“.
 Ce m[rog, Dumnez[u svinte,
 S[le scurtez din cuvinte
 +i s[le dai r[zboi iute,
 S[-m fii agiutori din frunte,
 S[le pui r[ceala-n fa\[,
 +i de spate s[-i ia grea\[,
 +i s[pieie cu ocar[,
 S[le marg[vestea-n \ar[.
 Aceia ce m[vineaz[,
 +i m[p`r[sc s[m[piarz[,
 Cu ru=ine s[s[-mbrace
 +i s[n-aib[-nc[tro face.
 Carii cearc[s[m[prinz[,
 R[utatea s[-i cuprinz[.
 Iar[eu hie-n ce vreme

¹ m[vei.

L`ng[tine nu m-oi teme,
 Ce \-voi adaoge c`ntec,
 Din zúori de c`nd m[m`nec.
 +i rostul mieu preste \ar[
 } \ va striga de-adevar[,
 Toat[zua cu priin\
 | -va spune de m`ntuin\
 C[cu scrisul n-am v`rtute
 S[iau sama de o=ti multe.
 Ce \-voi intra cu t[cerere,
 Doamne,-n sv`nta ta putere,
 C[de ce \-voi \`nea minte,
 De-adev[rate cuvinte
 Dintr-a ta sv`nt[scriptur[,
 Ce mi-au dat]nv[\[tur[,
 De la v`rst[cuconeasc[,
 +i de-acmu s[s[vesteasc[,
 Ce \-voi spune de ciudese,
 De minuni, de semne dese.
 +i-n v`rst[de c[runte\e,
 +i p[n[la b[tr`ne\e,
 S[nu m[la=, Doamne svinte,
 Neluat de tine-aminte,
 P[n[c`nd voi putea spune
 De bra\ul t[u, de minune,
 Preste rude s[s[tinz[
 +i de veste to\ s[prinz[
 De s`la ta de cea sv`nt[,
 De-adevar[f[r[sm`nt[,
 Doamne, =i p[n[la nalturi,
 De sa =tie-n toate laturi,

Ce mi-ai f[cut minuni mare.
 Cine-i ca tine de tare
 +i s[-\ hie deprotiv[
 'N hire bun[, milostiv[?
 C`nd te-ai ar[tat cu sc`rb[,
 Mi-ai l[sat r[ul]n g`rb[.
 Ce iar [= mi-ai datu-mi via\[,
 C`nd te-ai]ntors cu dulcea\[.
 +i m-ai scos de la pr[paste,
 Ce-m vinis[cu n[paste,
 Ivindu-te cu m[rire,
 De m-ai scos de la pierire.
 C[te-ai]ntors cu priin\[,
 De mi-ai trimis m`ng`in\[.
 +i din pr[paste ad`nc[
 M-ai scos =i m-ai pus pre st`nc[.
 Pentr-aceea, Doamne svinte,
 }\ voi `nea =i eu minte
 +i te voi l[uda-n gloate,
 Prin n[roadele prin toate.
 Cu vase ce-s de c`ntare,
 Adevara ta cea mare,
 +i-ntr-al[ute cu strune
 | -voi c`nta cu viersuri bune.
 C[svin`ia-ta e=ti Domnul
 Lui lzra`il =-a tot omul.
 +i mi s-a bucura rostul
 Cu sufletul meu cu totul,
 Pentr-a ta r[scump[rare,
 C`nt`ndu-\ dulce c`ntare.
 +i limba mi s-a deprinde

Toat[zua gr[ind pilde
 De sv`nta ta adevar[,
 +i to\ pizma=ii din \ar[
 S[le pui r[ceal[-n g`rb[,
 Aceia ce-m cearc[sc`rb[.

PSALMUL

71

Doamne, d[-\ giude\ul la-mp[ratul*,
 D[-\ =i dereptatea =i tot sfatul,
 S[\i-l \`ie hiiu-s[u ce are,
 S[domneasc[, s[hie crai tare,
 S[-\ giudece lumea-n dereptate,
 S[n-aib[mi=eii str`mb[tate.
 Pacea-n lume ca mun`\i s[creasc[,
 Dereptatea dealuri s[-= ivasc[.
 S[-= fac[mi=eilor giude\e,
 Asupr\ii s[-i ia cu bl`nde\e,
 Pre clevetnic =i p`r`= s[plece,
 +i puterea str`mbilor s[sece.
 +i s[custe ca soarele craiul,
 +i ca luna s[-i hie lung traiul.
 +i s[-ntreac[preste rod de rud[,
 C[s-a pogor] f[r[de trud[
 }n f[\are ca roua pre l`n[
 +i-n p[m`nt ca pic[tura lin[.
 'N z`le-i dereptatea va da raz[,
 Pre mul`\me de pace s[=az[,

* 5 perechi.

P[n[c`nd s[va r[dica luna,
 Ca s[-mp[r[\asc[totdeauna,
 De la mare =i p[n[la mare,
 'N tot p[m`ntul domn cu a=ezare.
 Etiopii nainte-i s[caz[,
 S[s[-nchine =i-n pace s[=az[.
 +i pizma=i lui \[rn[vor linge,
 C`nd la-nchin[ciune-i s[vor str`nge.
 }mp[ra`ii de pre Marea Alb[
 }i vor veni cu daruri la treab[.
 +i din ostrove de la to` craii
 Daruri }i vor aduce cu aii.
 }mp[ra`i ar[pe=ti =i Sava
 I-or da daruri =i-i vor pr[vi slava.
 +i i s[vor }nchina to` craii,
 To` p[g`nii slujindu-i cu aii.
 C[mi=elul l-a scoate din s`l[,
 +i de cei s[raci }i va fi mil[.
 +i cu m`na sa cu cea-ndurat[
 Le va da prin suflet craiul plat[.
 Prin cam[t[=i pentru tot pre\ul
 Le va scoate capul cu giude\ul.
 +i va fi cinstit sv`ntul lui nume
 'Nainte-le, de s[va =ti-n lume.
 C[va costa cu cr[ie dulce,
 +i arapii aur i-or aduce.
 Pentru d`nsul f[gad[vor face,
 Toat[zua i-or ura cu pace.
 Bi=ug mare s[rodeasc[-n \ar[,
 S[s[suie =i preste hotar[.
 S[s[nalve spicul ca Livanul,

S[le prisosasc[pre tot anul.
 +i vor]nflori de la cetate
 Ca iarba, s[tui de bun[tate.
 Fericitu-i va fi sv`ntul nume,
 }n to\ vecii, =i sl[vit]n lume,
 C[mainte de soare tr[ie=te
 Numele lui, de s[prosl[ve=te.
 +i cu d`nsul]= vor ura bine
 Neamurile lumii, cum s[vine.
 +i p[g`nii cu to\`i vor z`ce
 S[tr[iasc[craiul cu ferice.
 Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
 De ciudese ce faci preste minte,
 Blagoslovit s[-\ aibi sv`ntul nume,
 Preste veci sl[vit s[fie-n lume.
 +i s[-\ umple slava-n tot p[m`ntul,
 +i s[-\ fie, Doamne,-ntreg cuv`ntul.

PSALMUL

72

C`tu-i Domnul de cu bun[tate*
 Lui Izraíl, de nu st[departe
 De la cei cu inem[direapt[,
 Ce s`nt cu =tiin\ a cea curat[.
 Iar[mie mai s[str[mutar[
 Picioarele, de s[lunicar[.
 Pu\`n de n-am smintit din c[rare,
 S[m[scap]n gios c[tr[pierzare.

* 5 perechi.

C[r`hnii pre cei f[r[de lege
 +i pre cei r[i n[roc ce le merge,
 C` t de moarte ei nu bag[sam[,
 +i de boal[cu lesne s[-ntram[.
 +i cu oamenii n-au osteneal[
 S[ia b[t[i pentr-agoniseal[.
 Pentr-aceea c[ci le prisose=te
 Bog[\` ia carea-i s[me\`e=te,
 C[sunt }mbr[ca` din str`mb[tate
 Cu vicle=ug de p[g`n[tate.
 Le-a ie=i str`mb[tatea ca s[ul
 Ce l-au adunat cu de tot r[ul.
 S[desfeteaz[=i s[dezmiard[
 }n str`nsur[str`mb[=i de prad[.
 N[slesc de gr[iesc de ce le place,
 Cu vicle=ug s[fac[nepace.
 Str`mb[tatea]n sus r[sunar[,
 S[s-auz[tutinderea-n \ar[.
 +-au pus]n ceri gurele de casc[
 +i-= trag limba pre p[m`nt s[pasc[.
 Pentr-aceea]=i va-ntoarce Domnul
 C[tr[sine pre-ai s[i, pre tot omul.
 +i z`lele li s-or afla pline,
 C`ndu-i va lua Domnul cu sine.
 +i de-ntreab[ne=tine de Domnul :
 „Cum ia sama =i =ti de tot omul?
 Dar[are =i Cel de Sus minte,
 S[ia sama de toate cuvinte?“
 C[ace=tia ce-s cu s[me\`ia.
 Ce i-au]nt`ritu-i bog[\`ia,
 Le pare c[va fi st[t]toare,

S[-= petreac[tot cu s[r]b[toare.
 Ce eu, iar[=, am z` s`=i voi z` ce :
 „Oare hi-m-va c`ndva vro ferice,
 C[ce-m este inema direapt[,
 +i m`nule-n =tiin\[sp[lat[?“
 Toat[zua cu rane pre spate,
 +i clevetnicii stau deoparte,
 Deminea\[de la m`necu=uri
 P[n[-n sar[ce m[rg la culcu=uri.
 Ce eu le-am z`s destule cuvinte,
 +i iar[= li-oi z` ce, Doamne svinte.
 +i tu, Doamne, \-ai dat giur[m`ntul
 Cu hiii t[i s[stea c`t p[m`ntul.
 +i de-aceasta a cunoa=te m-pare
 +i mi-i trud[de-a= intra mai tare
 }n sv`nta ta, Doamne, svin`itoare,
 S[-n\[leg giude\u]l din scrisoare,
 De sf`r=itul fietec[rúia,
 C[nu li s-a veghea nim[rúia.
 +i pre-ace=tia ce fac str`mb[tate
 }i vei da s[pa\[r[utate.
 Cu m`ndria lor }i vei da-n r`p[,
 +i =-vor pustii casa, de prip[.
 Vor pieri cu totul =i s-or st`nge
 Cu f[r[delegi cu ce =-vor str`nge.
 C`nd s-or de=tepta din ce=- visaz[,
 Bine ce =-au visat s[nu=- vaz[.
 S[le lepez obrazul departe,
 Doamne, dintr-a ta sv`nt[cetate.
 C[-ntru mine inema m[arde
 +i c[ldura din r[runchi]m scade.

De batjocurit]ntr-acea oar[,
 Ca un dobitoc \]-s de pohoar[,
 Sunt cu tine-n tot ceas pre-ndem`n[,
 +i tu m[\ `i de direapta m`n[,
 Pre sfatul t[u, de-m e-ti =i pova\[,
 S[m] iei]n slav[=i-n dulcea\[,
 C[eu alt[pre p[m`nt n-oi cere,
 Numai ce-m d[-n ceri s[te-aib avere.
 C[de-aceasta mi-i inema sac[,
 +i trupul, miselul, ce-a s[fac[?
 E-ti-mi, Doamne, inem[=i parte,
 +i avere str`ns[de departe.
 Carii s[de tine dep[rteaz[,
 }i vor duce de prip[s[-i piarz[.
 Vei r[spierde pre cine s-abate
 De la tine, Doamne, spre p[cate.
 Oar[eu m-oi lipi l`ng[tine,
 C[-m esti, Doamne, nedejde spre bine.
 +i voi ie=i f[r[de z[bav[,
 De \-voi m[rturisi sv`nta slav[,
 +i hi! ca Sionului s[vaz[
 Hvala ta, din poart[-=, l[s`nd raz[.

PSALMUL

73

A ce, Doamne, ne-ai urnit departe*,
 Ne-ai p[r[s`t =i nu ne \ `i parte?
 Turmei tale te-ai]ntors cu sc`rb[,
 De o ai l[sat cu r[u]n g`rb[.

* 5 perechi.

Adu-\, Doamne, de turm[aminte,
 Ce \-ai agonisit de mainte,
 Cu toiagul ce \i-i de mo=ie,
 Ce-ai scump[rat s[-\ fie-n vecie,
 +i muntele ce-ai ales, Sionul,
 De-ai f[cut l[cuin\ cu omul.
 Ce s[-\ r[dici m`na ta cea sv`nt[
 Pre pizma=ii ce vin de fac sm`nt[
 Cu vicle=ug]n sv`nta ta cas[,
 S[-i despoaie ve=m`nt de m[ta[s[.
 C[s[l[udar[-n s[rb[toare
 S[-i puie ve=m`nt de strec[toare,
 S[o umple de steaguri, de semne,
 S[d[r`me ca-n dumbrav[lemne,
 Cu s[curi un=orii s[-i oboar[,
 S[-i dezbrace aur cu ozoar[,
 +i u=ile cele aurate,
 De ciocane, zac pre gios c[lcate.
 Beserica ta, Doamne, cea scump[,
 Aprins[r[cu foc s[o rump[,
 +i s[la=ul sv`ntului t[u nume
 }l hulir[p[g`nii]n lume,
 +i cu rudele lor s[-nvitar[
 S[-\ opreasc[j[rtvele din \ar[.
 C[s[vorov[sc, Dumnez[u svinte,
 Cu sfat r[u, cu de=erte cuvinte:
 „S[-i oprim de-acmu s[nu cuteze
 'N \ar[lui Dumnez[u s[-i s[rbeze,
 Nice s[mai l[s[m s[s[-ndemne
 S[s[mai r[dice-ntr-]n=ii semne.
 Proroci]nc[n-au s[le g`ceasc[,
 S[poat[de noi s[s[p[zasc[“.

Dar [p[n[c`nd, Doamne, pizma=ul
 }l vei l[sa de-\ stric [s[la=ul?
 +i sv`ntul t[u nume l-]nt[r`t[
 Pizma=ul cu gura cea ur`t[.
 A ce \-]ntorci m`na de la arme,
 De nu-\ la= direapta s[-i destrame?
 Ce tu, Doamne svinte =i-mp[rate,
 Dintr-a ta b[tr`n[bun[tate
 }n mijlóc \-ai pus izb`nda-n lume,
 De \] s[veste=te sv`ntul nume.
 Tu ai]nchegat marea-n v`rtute,
 C`nd o ai desp[r`t cu v`nt iute,
 De \-ai de=chis oamenilor cale,
 +i nu s-au udatu-s[prin vale.
 Tu ai b[tut zmeii preste moale
 Cu marea ce-ai l[sat ca din foale.
 Pre chitul ce goniia s[-nghi\
 I-ai zdrobitu-i capul, s[s[s`m\
 +i l-ai dat tiópii¹ s[-l m[n`nce,
 S[nu poat[s[s[mai r[dice.
 Tu ai dat f`nt`n[ap[toas[
 }n pustie din piatr[v`rtoas[.
 C`ndu-\ era o=tile-ns[tate,
 Le-ai ad[pat cu p[r[u de lapte.
 Tu ai s[cat apa Iordanul²,
 }n vremea sa, c`nd vars[la anul,
 +i \-ai trecut oamenii cu lesne,
 De le-au agiuns apa pre la glezne.

¹ *Pronun\at* ti-o-.

² *Pronun\at* I-or-.

De la tine zua lumineaz[,
 +i noaptea cu stelele d[raz[.
 Tu ai tocmit luna de d[zare,
 +i soarelui i-ai dat de r[sare.
 Tu i-ai dat p[m`ntului fr`mse\,e,
 De l-]ntoarce vara-n tinere\,e.
 Prim[vara-i de tine f[cut[,
 S[plodeasc[roua road[mult[.
 +i s[-\ aduci aminte de turm[,
 Pizma=ul s[nu i s[ia-n urm[,
 +i s[-\ fac[numelui ocar[
 Nebunii ce-s pre-aproape de \ar[.
 Nice s[dai gadinilor voaie
 S[-\ fac[oi\elor nevoaie.
 Sufletele cele ovilite
 De la tine s[nu s[uite,
 Nice s[-\ la=, Doamne, giur[m`ntul
 Ce l-ai f[cut s[stea cu p[m`ntul.
 C[cetele cele-ntunecate
 Casa =-au umplut de str`mb[tate.
 +i s[nu-\ la= smerivii s[pa\
 Ru=ine =i mustrare cu grea\
 C[mi=eii]\ vor vesti-n lume
 +i-\ vor f[li cinstitul t[u nume.
 Pentr-aceea, Doamne, te r[dic[
 Cu giude\
 s[-\ aib[to\ de fric[,
 +i-\ ado aminte de ocar[
 Ce brodesc nebunii p[n[-n sar[.
 Nu uita de glasul cel de rug[
 A mi=eii t[i]n vreme lung[,
 C`nd pizma=ii t[i ce ni-s cu grea\
 I-ai l[satu-i]n sus de s[nal\

PSALMUL

74

M[rturisi-ne-vom, Doamne svinte*,
 Denaintea ta cu rug[minte
 +i vom chema preasv`ntul t[u nume
 De-l vom vesti tutinderea-n lume.
 C`nd voi lua de la tine vreme,
 A giudeca drept nu m-oi teme.
 C[p[m`ntul s-au =ters de s[roade,
 +i de pre d`ns s[top[sc n[roade.
 Ce eu l-am]nt[ritu-l de toarte,
 De-am a=ezat n[roadele toate.
 P[c[to=ii i-am oprit de poarne,
 +i gre=i`ii s[nu scoa\[coarne :
 „Nu v[r[dicare\ coarne búori,
 Nice v[r[dica\ gura-n núori,
 De gr[i\ spre Domnul str`mb[tate,
 Cu vicle=ug, cu nedereptate“.
 C[nu ve\ =ti oare despre soare
 Vine Domnul, s[v[dea str`nsoare?
 Au v[vine de la sc[p[tate,
 C`nd va lua sama de p[cate?
 Au doar[v[vine despre munte,
 C`nd s-a ivi ca un fulger iute?
 C[Dumnez[u giudec[-n t[rie
 +i nim[rui nu-i cu f[\rie.
 Pre uni-i pogoar[=i-i smere=te,
 Pre al`i]i r[dic[=i-i cre=te.
 C[p[harul este]ndem`n[

* 5 perechi.

}n tot ceasul la Domnul am`n[,
 Cu vin prisne =i plin de diresuri,
 Din carele d[plat[-ntr-alesuri.
 +i dintr-]nsul]ntr-alt va derege,
 S[bea drojdii cei f[r[de lege.
 Iar[eu]n veci m-oi bucura-m[
 +i m-oi veseli f[r[de sam[,
 C`nd]\ voi c`nta, Dumnez[u svinte,
 Cu Iacov davorindu-\ denainte,
 C`nd sul]a str`mbilor cea lung[
 O voi fr`nge, s[nu dea s[-mpung[.
 +i dreptul =-a r[dica steagul,
 De va bate str`mbii cu toiagul.

PSALMUL

75

+tiut este Dumnez[u]n jidovime*
 +i i-i sv`nt numele mare-n zrailime.
 Locul s[u cel sv`nt cu pace =i-l a=az[,
 Din Sion l[ca=ul lui sloboade raz[,
 De-ngroze=te pre p[g`ni s[nu s[mi=ce,
 Arc =i sul][, =i scutul s[-=r[dice.
 Minuat str[luce=ti, Doamne, de la munte,
 De-ngroz[=ti pre to\ p[g`nii]n o=ti multe.
 C[le dai spaim[prin somn c`nd dorm cu dulce,
 C`t dob`nda cea de-am`n[nu=- pot duce.
 C[de-a ta, Dumnez[u svinte, c[ut[tur[
 Pier pizma=ii de s[fac ca ne=te zgur[.

* 6 perechi.

Carii scap[de r[zboiul t[u, fug tare,
 De-i oboar[-n fug[somnul de c[lare.
 Dar[cine nu s-a teme, Doamne svinte,
 De-a ta groaz[ce-i vestit[de mainte?
 +i tu, Doamne, de demult \-ai dat cuv`ntul
 C[e-ti Domnul ce-a s[giudece p[m`ntul.
 Cu t[cerere toat[lumea st[de-a-teapt[
 Pre giude\ ce le vei face s[ia plat[.
 +i atunce pre to\ bl`nz`i vei alege
 De-i vei scoate dintre cei f[r] de lege.
 Pentr-aceea v[lua\ sama tot omul,
 De v[ruga\ cu tot g`ndul c[tr[Domnul.
 +i feri\ s[nu v[scape g`nd din minte,
 Ce s[pr[znuì\]n rug[cu herbinte.
 +i c`nd v[ruga\ spre Domnul cu f[gad],
 De ce gr[i\ s[plini\ f[r] t[gad].
 +i veni\ cu pominoace pregiur Domnul,
 Boierime =i prostime, cu tot omul.
 +i cu fric[sta\ la rug[s[v[ierte,
 C`nd de suflet va-mp[r\] s[nu v[certe.
 C[Dumnez[u dec`t craii mai r[u bate,
 +i v[lua\ to\ aminte de p[cate.

PSALMUL

76

Am strigat cu glasul meu, Dumnez[u svinte,
 +i m[rog s[-m]n\legi de rug[minte].
 C[tr[tine-n z] de grije strig cu jele,
 Cu m`ni tinse-n vremea nop`ii, prin gre=ele
 +i prin spaim[s[nu-m vie-n-el[ciune,

S[m[m`ng`i, m[rog, Doamne,-n sl[biciune.
 C[mi=elul mieu de suflet te chite=te
 +i de tine pomenind s[vesele=te.
 Nevoit-am -=am sl[bit din bietul suflet,
 L[s`nd somnul =i odihna, st`nd]n cuget.
 De m`hneal[n-am putut gr[i cuvinte,
 Cugetat-am =i de z`le de mainte,
 De pre veci, de mi-am luat]nv[\\tur[,
 +i m[noaptea chitii¹-n sv`nta scriptur[.
 S[izbe=te bietul suflet de sc`nce=te
 Pentru Domnul de mul` veci ce z[b[ve=te.
 A ce, Doamne, ne-ai urnit a=e departe,
 De nu-ntorci precum ne-ai fost cu bun[tate?
 A ce, Doamne,]\ la= mila de-i t[iat[
 +i direapta \-ai]nchisu-\ cea-ndurat[?
 Vei s[-\ umpli pre tot rodul graiuri svinte,
 Ce te-ntoarce c[tr[noi cu-ndur[minte.
 +i s[nu-\ uil de-a tale ieftine\e,
 S[-\]ntorci m`nia sv`nt[spre bl`nde\e.
 C[eu, iar[, de ce-am z`s acmu voi z`ce
 C[dereapta ta le schimb[cu fericte.
 +i de lucrurile tale eu \i minte,
 De ciudese din ceput, Dumnez[u svinte.
 +i prin lucrurile tale m-oi deprinde,
 Din cep[turile tale lu`nd pilde.
 Dumnez[u, din sv`ntul t[u s[la= faci cale,
 C`nd stole=ti c[tr[r[zboi o=tile tale.
 Cine-\ este, Doamne svinte, deprotiv[
 De m[rire =i de hire milostiv[?

¹ *chitiam.*

Tu e-ti Domnul din ceput ce faci ciudese,
 De te-ar[\]n oastea ta cu semne dese.
 C[tu, Doamne, \-ai luat-\ oastea-n bra\e,
 C`nd i-ai scosu-i din =erbie =i din la\e
 Pre to\ fiii lui Iiacov din Eghipet,
 C[le-ai auz`t de munc[=i de \`pet.
 C`nd te-ai pogor`t la d`n=]ntr-acea \ar[,
 Toate apele cu s`nge s[-nchegar[.
 +i cu urlete ploi mare v[rsa tare,
 De herbea undele-n bezne ca-n c[ldare.
 +i din n`ori mergea hream[t =i s[gete,
 S[-ngrozasc[eghiptenii, s[s[certe.
 Glasul tunetului t[u tr[snia-n roat[,
 De-\ lumina fulgerile lumea toat[.
 S-au str[mutat de cutremur tot p[m`ntul,
 C`nd ai t[iat cale-n mare cu cuv`ntul,
 De-ai uscat]ntr-]ns[vaduri]n v`nt mare,
 C[tu, Doamne, ai f[cut c[r[ri prin mare.
 +i nu la= s[s[cunoasc[a ta urm[,
 C`ndu-\ treci prin fundul m[rii sv`nta turm[,
 Cu Moisei =i cu Aron ce-ai pus pova\[,
 S[o poarte pre p[=iune cu dulcea\].

PSALMUL

77

Oamenii miei, s[-m lua\ aminte
 Legea ce v-am dat, =i la cuvinte.
 S[v[pleca\, ce-am z`s s[-n\elege\,
 Cuvinte din rostu-mi s[culege\.
 C[din rostul meu voi scoate pilde

+i ciumilituri, ce voi de=hide,
 Din b[tr`ni lu`nd]ncep[tur[,
 Precum a`]n\[les din scriptur[.
 +i p[rin\ii vo=tri cu poveste
 V-au spusu-v[de-a\ prins to\ de veste.
 N-au putut cuconii lor s-ascunz[
 De c[tr-álte roduri, s[n-auz[,
 Fala Domnului s[o gr[iasc[,
 Minuni =i puterea s[-i v[deasc[.
 +i au pus lui Iacov m[rturie,
 S[-i stea legea-n Zrail cu t[rie.
 Ce ne-au dat p[rin\ilor credin\[,
 S[-=]nve\ e fiii s[s[s`m\[,
 +i s[ia-nv\[tur[nepo`i,
 Cuconii lor s[=tie cu to`i.
 Pre Dumnez[u nedejdea s[-= puie
 +i faptele Domnului s[spuie,
 +i poruncile lui s[le cerce,
 S[nu fie ca p[rin\ ce-i fece,
 Rod ce m`nie =i s[-nt[r`t[,
 Rod cu str`mb[inem[de sm`nt[.
 Ce nu st[cu Domnul]n credin\[,
 +i la suflet nu va s[s[s`m\[.
 Fiii lui Efrem ce bat cu arce
 Deder[dos la r[zboi de lance,
 C[cu Domnul nú=-`n giur[m`ntul,
 Nice-i feresc legea =i cuv`ntul.
 Bun[tatea Domnului uitar[
 +i ciudese ce-au f[cut]n \ar[,
 Prin Eghipet ce le-au f[cut Domnul
 Minuni mare de-au v[zut tot omul,

}n Tanéos,]n loc de c`mpie,
 C`nd le scotea mo=ii din =erbie.
 De-au desf[cut marea s[-i petreac[,
 S[le dea mo=ie s[le plac[.
 C`nd au potprit marea ca-ntr-un foale,
 De i-au trecut preste-arin[moale.
 +i zua le-au pus núor pova\
 Prin pustie de-au m[rs f[r[grea\
 Iar[noaptea le-au `nut lumin[
 Cu st`lp de foc, ca de z] senin[,
 Au despicat piatra]n pustie,
 De i-au ad[pat cu ap[vie,
 C-au sloboz`t izvoar[din st`nc[,
 Cu p[rau[cu ap[ad`nc[.
 Ce ei preste bine]i gre=ir[,
 +i la loc de secet[-i c`rtir[,
 Ispitind pre Dumnez[u prin g`nduri
 +i cer=indu-= bucate cu r`nduri.
 +i pre Dumnez[u]] clevetir[,
 De gr[ir[asupr[-i cu p`r[:
 „Dar[poate Domnul s[g[teze
 Mese-n pustii s[ne ospeteze?
 C-au lovit cu toiagul]n st`nc[,
 De-au purces dintr-]ns[ap-ad`nc[,
 +i p[rau[le s-ap[to=ar[,
 De b[ur[to`=i s-ad[par[.
 Dar[putea-ne ne va da =i p`ine,
 S[ne fac[mas[=i pre m`ine?“
 Pentr-aceasta s-au m`niat Domnul
 Cu urgie mare spre tot omul
 +i =-au sloboz`t]ntr-]n=ii focul,

Prin izrailime prin tot locul.
 Pentru c[ce n-avur[credin\],
 S[le dea Dumnez[u m`ntuin\].
 +i nuor[ceriul ca de ploaie,
 De l-au de=chis de-au v[rsat pohaiaie.
 C[le-au plouat s[m[n`nce man[,
 P`ine din ceri,]ngereasc[hran[.
 +i le-au trimis de sa\ u merinde,
 F[nin[de gr`u cu unt]n stride.
 M`nca omul p`ine]ngereasc[,
 Ce-i hr[niia Domnul s[-i cr[vasc¹,
 R[dicat-au despre-austru v`nturi,
 De le-au adus cr`steii² cu c`rduri,
 C[sloboz]-n puterea sa liv[,
 V`nt ce nu-i st[nemic[-mprotiv[,
 +i le-au plouat pécie destul[,
 S[le fie inema s[tul].
 Ca arina m[rrii sta de multe
 Pas[ri pregiur tab[r[nezmulte,
 De m`ncar[=i s[s[turar[,
 +i ging[=itura nu-= uitar[.
 +i nu c[uta c[li-i gura plin[,
 Ce poftiia pepeni =i sl[nin[.
 +i le-au trimis Dumnez[u urgie,
 De muriia s[nu mai r[m`ie.
 +i din ceia ce-s ale= de frunte
 C[zur[mul\ ca de r[zboi iute.
 +i nemic[nu s[folos`r[

¹ Ar putea fi citit =i c`rvasc[.

² Ar putea fi citit =i c`rsteii.

Dintr-at`ta, ce iar [= gre=ir[.
 C[nu vrur[s[stea cu credin\[,
 Din ciudesele lui s[s[s`m\].
 Z`lele =-trecur[f[r[treab[,
 +i aii s[dus[r[cu grab[.
 C`ndu-i ucidea s[-i conceneasc[,
 C[uta pre Dumnez[u s[-l g[sasc[.
 +i s-]ntorcea m`nec`nd spre Domnul,
 C[tr[rug[, p[r[s`ndu=- somnul,
 |`ind minte c[Domnul le-agiut[,
 De le tinde mila sa cea mult[.
 +i numai din gur[l-]ndr[gir[,
 +i cu limbile sale-i min`r[.
 Inema de d`ns le sta departe,
 +i-n tocmal[-i n-avea dreptate.
 Ce Domnul li-i cu ieftin[tate,
 De le =terge din toate p[cate,
 St`mp[r`nd urgia s[nu-i arz[
 +i m`nia oprind s[nu-i piarz[,
 V[z`nd Domnul c[-s carne =i s`nge,
 +i ca de v`nt cu lesne s-or st`nge.
 C`t l-au m`niatu-l]n pustie
 +i l-au]ng`nat prin ap[vie!
 }ntorc`nd =i ispitind pre Domnul,
 +i cutez`nd lui Dumnez[u omul,
 A-l m`nia =-a nu `nea minte
 De z] ce i-au scosu-i de mainte
 Cu m`na sa de la greutate,
 Sco`ndu-i =i `indu-le parte.
 Ca =i]n Eghipet cu ciudese
 +i cu minuni Domnul ce dedese,

}n eghipteni f[c`nd ar[tare
 +i-n Taneos, }n c`mpul cel mare.
 Apele sta cu s`nge-nchegate,
 +i f`nt`nele toate-ncruntate.
 Le-au pr[v]lit izvoar[le-n s`nge,
 S[n-aib-a bea-n sete ce-i va str`nge.
 Mu=te c`ne=ti le-au trimis s[-i pi=ce,
 +i-ntr-a=ternut broa=te s[le mi=ce.
 Cu g`ndacii i-au sterpit de poame,
 Cu l[custa i-au b[gat }n foame,
 +i cu smida le-au f[cut scumpete,
 +i viile le-au }ntors }n sete.
 Murii le-au b[tutu-le cu brum[,
 +i de dobitoc n-au r[mas urm[,
 C[le-au ucis grindina =i focul,
 De le-au pierit averea cu totul.
 Sloboz`nd asupr[-le urgie,
 Cu }ngeri cumpli`=i cu m`nie,
 De =au f[cut m`niii c[rare
 +-au sloboz`t }ntr-}n=ii pierzare,
 De le era-n tot ceas moartea-n hoarb[
 Cu dobitoc cu totul s[-i soarb[.
 De n-au sc[pat frunte de pr[s`l[,
 Ce le-au pierdut fe`ii f[r[mil[,
 Din Eghipet de prin toat[\ara,
 De le-au m[rs preste lume ocară
 De \ara lui Hãmos, s[s[s`m\[,
 C`nd i-au cur[\`tu-i de s[m`n\].
 +i =au pornit oamenii ca turma
 Spre pustie, de i-au luat urma.
 +i le-au fost pova\ cu nedejde,

De n-au purtat fric[de primejde.
 +i pizma=ii s-au necat]n mare,
 Ce-au m[rs dup[d`n= cu r[zboi tare.
 +i i-au b[gat]n m[gura sv`nt[,
 De direapta lui agonisit[.
 +i le-au gonit p[g`nii din fa\[,
 S[petreac[-n \ar[f[r[grea\].
 Ce le-au]mp[r`\t Domnul pre soarte,
 De-au a=ezat neamurile toate,
 }mp[r`\ndu=- ora=e =i sate
 Cu hotar[largi =i desf[tate.
 +i nu s[l[sar[de ispit[
 De-a cercarea hirea lui cea sv`nt[.
 +i tocmala Domnului l[sar[
 +i din giur[m`nt s[lep[dar[,
 Ca p[rin\ii lor de r[t[cir[
 +i ca arcul cel str`mb s[sucir[,
 M`niind pre Domnul cu movile,
 Cu idóli ciopli\ cu d[l\, cu pile.
 +i v[z`ndu-i Domnul ce lucreaz[,
 I-au urnit din ochi, s[nu-i mai vaz[,
 Pre Izráil cu toat[s[m`n\,a,
 C[ce =-au def[imatu=- credin\,a.
 +i =-au p[r[s`tu=- Domnul cortul
 Din Silóm, de l-au urnit cu totul,
 S[la=ul s[u ce da-n lume raz[
 +i l-au str`nsu-l Domnul, ca s[-i piarz[.
 +i le-au dat t[ria lor]n prad[,
 De =-au f[cut limbile-ntr-]n= nad[.
 C[i-au dat pizma=ilor pre m`n[,
 De c[zur[-n sabie strein[.
 +i st[itu de Domnul p[r[s`t[

Ocina lui, c[ce-i fu ur`t[.
 Tinerii lor au pierit de-arsur[,
 +i góvile nejelite fur[.
 Preu`i de sabie pierir[,
 +i v[duvile lor nu-i jelir[.
 S-au uitat]ntr-]n=ii =i prohodul,
 V[z`ndu-s[-n jele cu tot rodul.
 +i Domnului i s[fece mil[,
 V[z`nd c[le fac pizma=ii s`l[.
 +i ca din somn s[ri Domnul rum[n,
 Ca de vin ce-i aburit =i =um[n,
 +i dede-n pizma= cu r[zboi iute,
 De le c[dea buci de pre =ezute.
 +i s[pomene=te de ocar[
 Ce le-au trimis Domnul preste`ar[.
 +i= fece c[utare pre s[la=e,
 S[le vaz[ce-s de dr[g]la=e,
 S[-= aleag[-ntr-]nse l[cuin`[,
 S[-i slujasc[toate cu credin`[.
 +i la Iosif¹ nu vru s[-= aleag[.
 Nice la Efrem odihn[larg[.
 Ce =-au ales mai drag la Iiuda
 S[-= Dumnez[u]ncuscreze ruda.
 +i =-au ales muntele Sionul
 S[petreac[-n lume cu noi Domnul.
 +i =-au zidit]ntr-]ns sv`nta cas[,
 De scripe=te cu lucoare deas[,
 Ca un corn de inorog d`nd raz[,
 De li-i drag tuturor s[o vaz[.
 C[st[bine =i d[cuviin`[,

¹ *Pronun`at* Io-sif.

'Ntemeiat[]n veci cu credin\[.
 +au ales pre David a sa slug[,
 Dup[turm[s[nu stea s[mulg[,
 Nice s[-mble dup[f[t[toare,
 'N z] de lucru =i de s[rb[toare.
 +i l-au pusu-l pre Iacov s[pasc[
 +i preste Izraïl s[cr[iasc[.
 +i-i p[scu cu inem[curat[
 +i cu-n\[lepciune strecurat[,
 Purt`ndu-i ca oile-n p[=une,
 Pre-nv\[turi =i n[ravuri bune.

PSALMUL

78

Doamne svinte, p[g`nii venir[*
 }n \ara ta de o r[s`pir[
 +i sv`nta ta cas[o spurcar[,
 Ce da cuviin\[preste \ar[,
 +i fecer[Ierusalimul¹
 Ca o cram[c`nd i s[ia vinul.
 Trupurile zac pre gios c[zute
 A slugilor tale ce-s crezute,
 +i carnea lor o m[n`nc[hiara
 +i pas[rile din toat[\ara.
 S`ngele le st[v[rsat ca apa,
 +i nu-i nime s[marg[cu sapa
 S[le-astroace, =i s[le]ngroape
 N-au cu mil[nime de pre-aproape,

⁵ perechi.

¹ *Pronunlat* I-e-.

Ce zac prin ora= =i dinafar[,
 De súntem vecinilor ocar[.
 +i to\ megie=ii ni s[str`mb[
 +i ne-ng`n[, v[z`ndu-ne-n sc`rb[.
 Dar[p[n[c`nd, Dumnez[u svinte,
 | -vei porni m`nia cea fierbinte,
 Cu urgia cea nest`mp[rat[,
 Ce-i ca focul preste noi v[rsat[?
 Mut[-\, Doamne, pre p[g`ni m`nia
 +i preste d`n=]\ vars[urgia,
 Carii nu vor de tine s[=tie,
 De numele cel sv`nt]n vecie.
 +i preste cr[ii s[-\]\ [=ti ura,
 Ce n-or s[-\ asculte-nv[\]tura.
 C[m`ncar[pre Iacov cu totul
 +i l-au pustiit preste tot locul.
 +i nu pomeni, Dumnez[u svinte,
 De-a noastre gre=ele de mainte,
 Ce de s`rg s[ne vii cu bl`nde\e
 S[ne-nt`mpini, =i cu ieftine\e.
 La a noastr[grea mi=el[tate
 S[ne-agiutore=ti cu bun[tate,
 C[tu ne e=ti Domn de m`ntuin\[,
 +i te rug[m, Doamne, cu credin\[,
 Pentru slava sv`ntului t[u nume,
 S[ne trimi\ izb[vin\[-n lume.
 +i ne de gre=ele cur[\e=te
 Cu numele t[u ce s[sl[ve=te,
 S[nu ne p[g`nii p`c[iasc[:
 „Unde-i Domnul s[v[folosasc[?“
 Ce s[prinz[=i p[g`nii limb[
 C[tu, Doamne, nu ne e=ti cu sc`rb[.

+i le vei da pizma=ilor plat[,
 }ntre ochii no=tri,-n z] curat[,
 Pentru s`ngele sv`nt ce v[rsar[
 A slugilor tale de prin \ar[.
 Suspinile celor din obede
 Naintea ta, Doamne, s[vor crede.
 Cu m[rirea svintelu-\ bra\ e
 Cru\ [fiii celor prin=]n la\ e,
 De i-au omor`tu-i f[r[vin[,
 +i-i apleac[cu sv`nta ta m`n[.
 Vecinilor s[le dai simbrie
 De =epte ori]n s`n cu urgie,
 +i s[li s[-ntoarc[cu ocar[,
 S[le marg[vestea preste \ar[.
 S[-i cuprinz[de toate p[r\ sc`rb[,
 Pentru c[ce stau de \] s[str`mb[.
 Iar[noi ce-\ suntem turm-aleas[
 +i poporeni de sv`nta ta cas[,
 Ne vom ruga \ie, Doamne svinte,
 +i preste veci \] vom \inea minte.
 +i vom spune preste rod de rud[
 Lauda ta]n veci f[r[trud[.

PSALMUL

79

Cela ce pa=ti pre Izráil, a ta turm[*,
 De-ndereptez pre Iosif¹]ntr-a ta urm[,

* 4.4.4.

¹ *Pronun\at* Io-sif.

Cela ce =ez pre heruvimi, te ive=te
 Denaintea lui Efrem de te o=te=te.
 +i Veniamin }n frunte s[te vaz[,
 Cu Manásii, }n r[zboi cum sloboz raz[.
 +i te scoal[cu putere de ne-agiut[,
 S[nu him f[r-agiutori }n grije mult[.
 +i ne-ntoarce c[tr[mila ta cea sv`nt[,
 De-\ ive=te fa\ a ta, s[te-avem v`nt[,
 C[tu, Doamne, cu puterea ta cea mare
 Ba\ r[zboaie ca cela ce e-ti Domn tare.
 Dar[pre noi p[n[c`nd vei fi cu sc`rb[
 +i pre robii t[i ne la= cu r[u]n g`rb[?
 Nu ne-ascu\ }n greutate mi=ea rug[,
 Ce ne la= c[tr[pedeaps[-n vreme lung[.
 Ne-ai hr[nitu-ne cu p`ine de pl`nsur[
 +i ne-ai ad[pat]n lacr[mi cu m[sur[.
 La= de súntem megie=ilor de prad[
 +i pizma=ilor de price =i de svad[.
 Doamne,-ntoarce cu puterea ta cea sv`nt[,
 De-\ ive=te fa\ a ta, s[te-avem v`nt[.
 Din Eghipet \-ai mutat vie buiac[
 S[rodeasc[vin =i strugurii s[-\ plac[.
 Cur[\`t-ai denainte-i to\ p[g`nii,
 C`nd ai r[s[dit, =-ai zmult din cale-i spinii.
 I-ai l[\`tu-i r[d[cinele cu jancuri,
 De s-au plodit prin p[m`nt]n toate laturi.
 Toate dealuri de frunza ei s[umbreaz[
 +i cu vi\ele ei chedrii s[-nfr`m=az[.
 Cu curpenii p[n-]n mare s[l[e=te
 +i p[n[-n v[i cu ml[di\ e odr[sle=te.
 Dar[c[ce, Doamne, la=i gardul s[-i caz[

+i nu ca\ ce-i fac drume\ii =i-i lucreaz[?
 O scurmar[vier`i cei gra= de la lunc[,
 +i z`mbrii o pasc =i-n coarne o arunc[.
 Ce te-ntoarce din ceri, Doamne, de-\ vez via,
 C[-i stricat[=-au umplut s[lb[t[cia.
 S[deregi ce-ai pus cu m`na ta cea sv`nt[
 +i s[-\ pui]ntr-]ns[om f[r[de sm`nt[.
 De arsuri s[o fereasc[, de r[s`p[,
 Sloboz, Doamne, groaza ta s[-i piarz[-n prip[.
 D[-\ cu omul t[u direapta ta cea mare
 +i cu fii de om voroav[pre-a=ezare.
 Iar[noi, Dumnez[u svinte, cu dulcea\
 L`ng[tine ni-om lipi s[ne dai via\
 +i \-vom striga sv`ntul nume-n greutate,
 S[te-ntorci, Doamne, spre noi cu bun[tate.
 +i s[-\ ive=ti fa\ta ta cea luminat[,
 S[ne fie \ara-n pace a=ezat[.

PSALMUL

80

Bucura\]-v[, direp\ii to\, de Domnul*,
 Ce agiut[lui Iiacov =-a tot omul.
 Bate\ t`mp[na =i z`ce\]n l[ute,
 +i c`nta\ c`nt[ri frumoase-n viersuri multe.
 Bucina\ cu veselie-n s[rb[toare,
 'N lun[noau[, s[s-auz[pre supt soare.
 C[lui Izrail porunca ce-au dat Domnul
 +i tocma\ lui Iiacov =ti tot omul.

* 4. 4. 4.

I-au pus Domnul cu Iósif¹ m[r]turie,
 C`ndu-l scotea din Eghipet din =erbie,
 De la oameni ce nú le =tia pre limb[.
 +i i-au desc[r]catu-i sarcina din g`rb[,
 +i de co=uri ce lucra de rogojin[,
 +i de sc`rb[ce ducea-n \ar[strein[.
 Te-am izb[vit, z`ce Domnul, din nevoaie
 +i \-am datu-\ s[-\ petreci via\ pre voaie.
 +am gr[it cu tine-n holbur[de par[
 +i cu apa te-am cercat, de s[=ti-n \ar[.
 Ce s[mi-asculta\ voi, oameni, ce voi z`ce,
 +i tu, Izrail, s[nu te pui cu price.
 S[fere=ti s[nu te ia cu-n=el[ciune
 Vrun domn proasp[t, s[-i sluje=ti cu-nchin[ciune.
 C[Dumnez[u nu \i-i altul f[r[mine,
 Eu te-am scos de la Eghipet c[tr[bine.
 Casc[-\ gura c`t \i-i voia, s[te saturi,
 C[te voi umplea, s[nu cerci bine-n laturi.
 Ce oamenii miei nu-m bag[-n sam[graiul,
 Iacov nú va s[-i fie cu mine traiul.
 Pentr-aceea i-am l[sat]n volnicie
 +i s[-= umble-n g`ndul lor, =i-n buiecie,
 C[de-ar hi vrut oamenii miei s[m-asculte,
 Izráil r[zle\ s[nu-mble-n c[r[ri multe,
 Iar[eu pre to\ pizma=ii lor cu m`na
 I-a= smeri, s[hie-ntocma gios cu tina.
 Ce lui Dumnez[u pizma=ii vor s[-i min\[,
 C[le-au dat]n vreme lung[s[s[s`m\[,
 M`nc`nd mana dec`t jemna mai frumoas[
 +i sug`nd miere din piatra cea v`rtoas[.

¹ *Proniinat* I-ó-.

PSALMUL

81

Dumnez[u st[^{*}tu-n zbori mare*
 De dumnez[i, de domni tare,
 De-i mustr[pentru giude\,
 B[nuindu=-, schimb`nd fe\,
 +i le gr[ie=te cu sc`rb[:
 „A ce face\ lege str`mb[,
 }n voie c[ut`nd vegheat[
 A vinova\ pentru plat[?
 Iac[v[z`c s[-n\[lege\
 +i pre nime s[n-alege\
 S[v[p[r[s`\ colacii
 +i s[giudeca\ s[racii.
 A mi=ei s[\`né\ parte
 }n giude\
 cu dereptate,
 Str`mbilor s[nu da\ voaie,
 +i mi=eilor nevoaie“.
 Ce ei nú vor s[s[s`m\
 }n giude\ s-aib[=tiin\
 C[lumina nú li-i drag[,
 +i prin tunerec alearg[,
 P[m`ntul din r[d[cin[
 Turbur`nd }n z] senin[.
 „Ce s[l[sa\
 buiecia,
 S[v[c[uta\
 giudecia,
 C[v-am pus }n r`nd cu mine
 Dumnez[i, =i s[=ti\
 bine

* 4, 4.

C[de nu mi-\`nea svatul,
 V[s-a-ngreuia p[catul,
 +i cu moartea cea de prip[
 Ve\ muri =i ve\ da-n r`p[“.
 Ce te scoal[, Doamne,-n slav[
 +i s[vii f[r[z[bav[,
 De \-vei giudeca p[m`ntul
 Precum \-ai datu-\ cuv`ntul,
 C[\i-i \ie de mo=ie
 Dat[lumea cu vecie.

PSALMUL

82

Dumnez[u svinte, cine s[-\ fie*
 Deoprotiv[-n trai =i-n t[rie?
 Nu t[cea m`lcom, Dumnez[u svinte,
 Nice hii moale-n grai =i-n cuvinte.
 Iac[dau chiot de s[r[sun[
 Cine-\ vor r[ul to\ depreun[.
 +i to\ pizma=ii =-au datu=- coaste,
 De-au r[dicatu=- cap preste oaste.
 S[vorovir[s[dea n[val[
 `N sv`nta ta \ar[, cu rea tocmal[.
 „Bl[ma\ s[-i pierdem, z`s[r[-n sc`rb[,
 S[nu r[m`ie de d`n=i limb[.
 +i de Izraïl de-acmu nainte
 S[nu s[=tie, nice aminte“.
 Cu a lor ceat[cu cea zlobiv[

* 5, 5.

To\ s[giurar[s[-\ stea-mprotiv[.
 Edóm din =atr[abia a=teapt[
 S[vie Zmáil cu oaste lat[.
 Moáv¹ =i Agar la s[h[idace,
 Ghevál =i Amon g[teaz[lance.
 Amalehívii ferec[pu=ce,
 Filistimenii pra=tii s-arunce.
 Tirul cu oaste st[=i el gata,
 Asúr cu d`n=ii vine cu spata.
 +i stau cu to\`i lui Lot s-agiute,
 Sv`nta ta \ar[s[o str[mute.
 Ce le d[, Doamne, spaim[s[fug[,
 S[obosasc[de goan[lung[.
 C`nd le-a veni somnul cel dulce,
 Ca Madiámul² r[u s[-i apuce.
 +i le f[, Doamne, ca lui Sisara,
 S[nu s[-ntoarc[s[-= vaz[\ara.
 +i ca lui Ávim s[li s[fac[,
 'N p[r[ul lúi Chis, =i s[nu-i treac[.
 Ca la Aéndor pologi s[zac[,
 Mu=tile mú=ini]ntr-]n= s[fac[.
 Le f[boierii ca Óriv =i Ziv,
 Zevéi =i Sálman, s[zac[to\ st`rv.
 Carii gr[ir[s[-\ prade-n \ar[
 +i-n sv`nta cas[ce \i-i de sfar[,
 R[pez]-i, Doamne, din deal ca roata
 +i-i pr[v[le=te s[-i calce gloata.
 Ca m[ciulia fulgi s[le caz[

¹ *Pronun\at* Mo-áv.

² *Pronun\at* -di-á-.

+i ca p[durea focul s[-i arz[.
 Din fa\[vicol s]-i pr[vuiasc[,
 Din dos pojarul s[-i ocoleasc[,
 +i de deasupra s[-i ba\ cu smid[,
 C`nd vor da fuga, s[dea-n os`nd[.
 S[li s-auz[ocaran lume,
 S[\`ie minte sv`ntul t[u nume.
 Pa\[ru=ine =i grea ocar[,
 +i s[le pieie vestea din \ar[,
 Ca s[cunoasc[c[tu e=ti Domnul
 +i e=ti deasupra preste tot omul.

PSALMUL

83

C`tu-s de iubite =i de dr[g]la=e
 +irurile tale cele de s[la=e!
 O, Dumnez[u svinte, c[eu nice-n visuri,
 Nice-n de=teptate nu-\ uít de =iruri,
 De le duce dorul mi=elul mieu suflet,
 +i cur`le tale nu-m mai ies din cuget.
 C`ndva de-a= vedea-m[s[-\ pr[v[sc]n fa\[,
 S[-m bucuri =i mie sufletul de via\[,
 Inema =i trupul s[stea-n g`nduri bune
 De Domnul de cél viu, c`t s[nu poti spune.
 Ca o vr[biu\[ce s[]ncuibaz[
 'N stre=in[de cas[deaca s[-ns[reaz[,
 +i ca turtureaua de cuib ce=- g[teaz[,
 De de=abia a=teapt[cu pui s[s[vaz[,
 A=e mi-i de grije s[te v[z mai tare,
 O, Dumnez[u svinte,-n j[rtve la oltare.

C[Dumnez[u tu-m e=ti, =i de-mp[r[\`ie
 Nime nu-i ca tine cuv`ntul s[-= `ie.
 Ferice de-acela cine l[cuie=te
 }n sv`nta ta cas[de te prosl[ve=te.
 Ferice de omul ce-i e=ti sprejineal[
 +i te-are nedejde la ceas de n[val[.
 Acela =-va face scara-n spi\`e-ntreag[,
 De-a sta f[r[grije cu inem[larg[.
 C`nd va veni mare valea de pl`nsoare,
 C`nd Domnul va face giude\`i str`nsoare,
 C`nd va-mp[r\` Domnul dar =i bun[tate,
 C`nd va da certare celor cu p[cate,
 Atunce direp`ii t`lni= bun vor face
 }ntre lucruri svinte de]ngeri cu pace.
 +i-n Sion atunce Domnul s-a ivi-s[,
 C`nd va hi nainte-i toat[lumea str`ns[.
 Atunci, Doamne svinte, s[mi-auz de rug[
 +i s[nu m[lepez, a ta mi=ea slug[.
 Ce-ai pus cu Iiacov giur[m`nt de pace,
 +i cu noi cre=tinii mil[]\ vei face.
 Caut[, Doamne svinte, de-\`vez]ns[mnatul
 +i-i pr[ve=te-n fa\[, precum \-ai dat svatul.
 +i-n zua aceea ce este-ns[mnat[,
 Carea va sa custe vreme nencetat[.
 C[mai bun[este o z[s[petreac[
 }n cur`le tale =i z`sa s[-\`fac[,
 S[s[t[v[leasc[]n sv`nta ta cas[,
 Dec`t mii de z`le-n corturi de m[ta[s[,
 `N r`nd cu p[c[to=ii s[la=ul s[-i fie.
 Petrec`nd cu d`n=ii via\[-n volnicie.
 C[tu, Doamne svinte, spre mil[e=ti gata

+i cu dreptate vei]mp[r\] plata.
 +i le vei da slav[, dar =i bun[tate
 Cine \-au slujitu-\, Doamne,-n dreptate
 +-au umblat]n cale f[r[de m`nie,
 Nu le vei opri-le, Doamne, din simbrie.
 Pentr-aceea, Doamne, fericte de omul
 Ce \i-i cu nedejde, de nu-l prinde somnul.

PSALMUL

84

Iubitu-\-ai, Doamne, \ara cea dorit[*,
 Ce o p[r[s`s[= de-\ era ur`t[,
 +i \-ai]ntors prada lui Iacov iubitul,
 De i-ai dat pre m`n[s[=-\`ie p[m`ntul.
 Oamenii t[i, Doamne, le-ai =ters de p[cate,
 Din ce \-au gre=itu-\, s[fie iertate.
 +i \-ai]mbl`nz`tu-\ din toat[m`nia,
 | -ai datu-\]n laturi de pre d`n=urgia.
 }ntoarce-ne, Doamne, c[tr[m`ntuin\[,
 Vez de sl[biciune =i de neputin\[,
 De-i \`nea m`nie preste vreme lung[,
 N-a r[m`nea rud[cu rod s[s-agiung[.
 Ce te-ntoarce, Doamne, c[tr[noi cu bine.
 S[s[veseleasc[oamenii de tine.
 +i mila ta, Doamne, spre noi o ive=te,
 Ne d[=i putere de ne m`ntuie=te.
 S[v[z =i de mine Domnul ce va z`ce,
 Va gr[i de mine Domnul cu fericte.

* 6, 6.

Va z`ce de \ar[c[va sta cu pace,
 +i inem[bun[svin\ii \ vor face.
 D[, Doamne, izb`nd[c[r]ror \-au de team[,
 S-aib[de la tine bine f[r] sam[.
 +i d[-n \ara noastr[slava ta s[creasc[,
 Mila =adev[rul pre to\ s[t`lneasc[,
 +i cu dereptatea pacea-n gloate multe
 'N bra\ e s[s[str`ng[=i s[s[s[rute.
 De gios adevara]n sus s[dea raz[,
 Din ceri dereptatea s[caute s[vaz[.
 D[, Dumnez[u svinte, a ta bun[tate.
 S[ne dea p[m`ntul road[-n dereptate.
 Nainte-\ s[marg[dereptatea sv`nt[,
 +i-\ vei pune-n cale pa=ii f[r] sm`nt[.

PSALMUL

85

Pleac[-\, Doamne, urechea cea sv`nt[
 +i s[mi-ascu\ la vreme de sm`nt[,
 C[-s]n lips[=i]n tic[in\].
 Cru\[-mi sufletul]n cuviin\[,
 C[\]-s slug[, Doamne, =i m[scoate
 Spre nedejde, din sc`rbele toate.
 Miluie=te, Doamne,-n z] de sc`rb[,
 De-m descarc[nevoia din g`rb[.
 Mi=elul meu suflet vesele=te,
 C[de tine pre tot ceas chite=te.
 C[-m e=ti, Doamne, bun =i cu r[bdare,
 De tinz spre to\ mila ta cea mare.
 +i mi-ascult[, Doamne, mi=ea rug[,

Denainte-\ glasul meu s-ajung[.
 'N z[de grije, c`nd strig c[tr[tine,
 M[rog, Doamne, s[-mi r[spunz cu bine.
 C[nu-\ este nime deprotiv[
 Dumnez[u, cu hire dr[gostiv[,
 Lucrurile tale te arat[
 C`tu-\ este mila de-ndurat[.
 To\ p[g`nii vor veni din lume
 S[s[-nchine sv`ntului t[u nume,
 C[e=ti sl[vit, Doamne, =i e=ti mare,
 +i ciudese faci ca un Domn tare.
 Du-m[-n calea ta cea adevar[,
 Ca s[nu-\ ies din porunci afar[.
 S[s[veseleasc[f[r[sam[
 Inema mea, Doamne,-ntr-a ta team[.
 Mul[m[scu-\ cu inem[-ntreag[,
 Sl[vindu-\ sv`nt nume f[r[tag[,
 C[mi-ai datu-mi mil[=i izb`nd[,
 Sco`ndu-m[de la grea os`nd[,
 Ce-m vinis[, Doamne, cu n[paste,
 +i m-ai scos din iad de la pr[paste.
 Doamne, c[lc[torii cei de lege
 Dup[mine sunt gata s-alerge.
 +i mi=elul meu suflet cercar[,
 +i de tine-n sam[nu b[gar[.
 Ce tu, Doamne svinte =i-ndurate,
 Ier\ cu mil[pre to\ de p[cate.
 CaÙt[, Doamne, =i m[miluie=te
 +i din greul meu m[izb[ve=te.
 +i-m trimite izb`nd[la treab[,
 C[-\ sunt slug[=i ficior din =arb[.

F[de mine s[mn bun s[dea raz[,
 S[crepe pizma=ii st`nd s[vaz[.
 C[tu, Doamne, mi-ai datu-mi putere,
 'N z] de grije s[te-aib m`ng`iere.

PSALMUL

86

Urz`turile lui ce-a s[-= fac[cas[*
 Sunt]n m[guri svinte cu p[durea deas[.
 Poarta din Sionul i-i Domnului drag[
 Dec`t toat[\ara lui Iacov cea larg[.
 Ce-a= gr[i de tine, o, cetate sv`nt[,
 Ce te-au urz`t Domnul de stai f[r[sm`nt[?
 S[-\ aduci aminte =i pentru Raáva,
 +i de Vavilóna, ce-\ iubir[slava.
 C[=i Palestina, Tirul, s[r[cinii,
 S-or spune din tine-n fal[to\ cre=tinii,
 +-a z`ce tot omul: „Mi-i maic[Sionul,
 +i-ntr-]ns[s-a na=te om n[scut de Domnul“.
 C[-i urz`t de d`nsul din ceri, din n[l\`me,
 +i va lua sama Domnul de mul\`me,
 Strig`ndu-i din carte pre nume-n scrisoare.
 Boieri =i prostime, =i crai de supt soare,
 Ce s[vor r[spunde din sv`nta cetate,
 S[s[veseleasc[-ntr-a ei bun[tate.

* 6, 6.

PSALMUL

87

Doamne Dumnez[ul m`ntuin`ii mele*,
 Strig zua =i noaptea s[-m ier\ de gre=ele.
 Mi=eaua mea rug[nainte-\ s[marg[,
 Pleac[de mi-ascult[ruga-n sc`rb[larg[.
 C[mi-au umplut r[ul sufletul s[-m soarb[,
 Mi-i via`a pre-aproape cu iadul }n hoarb[,
 Cu cea de-atocma ce pogoar[-n r`p[,
 Ce le vine moartea s[-i }nghit[-n prip[.
 +i m[feci ca omul ce nu-i s[-i agiute,
 Slobod }ntru cei mor\, }n trupuri c[zute,
 Ce dorm prin morm`nturi, de arme r[nite,
 +i sunt de la tine cu totul urnite.
 M[b[gar[-n groap[dedesupt de toate,
 Unde-i }ntunerec =i umbr[de moarte.
 | -ai pusu-\ asupr[-mi m`nia ta sv`nt[,
 Preste mine valuri trec de nu s-alint[.
 Dep[rta= de mine toat[cuno=tin`a,
 M[pus[r[-n grea\ din toat[priin`a.
 M[deder[ieftin }n pre\ de v`nzare,
 N-ávui s[m[scoa\ nime din pierzare.
 Ochii mi-au sl[bitu-mi de mi-el[tate,
 Strig`nd toat[zua s[-m ier\ de p[cate,
 R[dic`nd spre tine m`nule mi=ele,
 O, Dumnez[u svinte, s[-m ies din gre=ele.
 Au doar[vei face ciudese cu mor`i,
 S[s[scoale vracii din morm`nt cu to`i,
 S[-\ m[rturisasc[mila ta cea mare,

* 6, 6.

Sv`nta-\ adeva[r] [n] gropi =i-n pierzare?
 Au doar[s-or =ti-s[-n \[rn[-ntunecat[
 Minunile tale, =i-n \ar[uitat[,
 Sv`nta-\ adeva[r] s[poat[-n\[leag[
 Cine l[cuie=te-ntr-acea \ar[larg[?
 Ce eu, Doamne svinte, strigai c[tr[tine
 Deminea\[ruga mea s[te-nt`mpíne.
 A ce, Doamne svinte,]mi-urne=ti departe
 Mi=elul de suflet =i n-ii¹ s[-m \`i parte?
 +i \-ascunz de mine luminata fa\[,
 +i-n mi=el[tatea mea m[la= cu grea\[.
 +i cu trud[mult[, din vr`st[prunceasc[,
 Sui=ul, pogorul s[m[conceneasc[.
 M`niile tale preste mine-mblar[,
 `Ngroz`rile tale m[r[sturburar[
 +i m[-ncungiurar[ca apa cu valuri,
 De sunt toat[zua struncinat de maluri.
 Dep[rta= de mine fra`\i =i =tiu`\i,
 `N chinuri n-am pre nime din to\ cunoscu`\i.

PSALMUL

88

Mila ta, Dumnez[u svinte*,
 Voi c`nta-n veci, \`ind minte.
 `N rod de rod voi spune-n \ar[
 De sv`nta ta adeva[r],
 Din rostul mieu s[-n\[leag[

¹ nu vei.

* 4, 4.

To\ preste lumea cea larg[.
 Z` s-ai, Doamne, c[s-a face
 Mil[-n ceri s[stea pre pace
 +i \-vei g[ta adevara
 Cu carea \-vei \`nea \ara :
 „Cu ale=ii giur[m`ntul
 Mi-am pus, s[=-\`ie cuv`ntul
 +i s[s[\`ie de lege,
 Pre delaturi s[n-alerge.
 M-am giurat cu a mea slug[,
 Cu David,]n vreme lung[.
 | -voi g[ta pre veci s[m`n\],
 'N rod de rod s[stea-n credin\],
 +i \-voi zidi s[s[vaz[
 Scaunul t[u, l[s`nd raz[“.
 C[de-a ta, Doamne, minune
 Ceriul va gr[i]=a spune,
 +i sv`nta ta adevar[
 Vor =ti to\ svin\ii din \ar[.
 Cine poate sta s[vaz[
 De pre n`ori cum dai raz[?
 C[de-atocma nu \i-i nime,
 Nice gios, nice-n n[l`me.
 Pre to\ fiii ce-are Domnul
 E=ti mai mare, =i-n tot omul.
 +i-n tre svin\ii t[i dai sfaturi,
 De dai fric[-n toate laturi.
 Doamne, Dumnez[u puternic,
 Cine-\ este \ie vrednic?
 Oastea ta \i-i, Doamne, lat[,
 +-adevara ta te-arat[.

Tu \`i marea de nu neac [
 +i z`ci holburii s[tac[.
 Tu smere=ti chitul din mare,
 De i-ai pus belciug prin nare.
 O=tile lui cele late
 Zac]n mare st`rv necate.
 Ceriurile =i p[m`ntul
 Tu le-ai f[cut cu cuv`ntul.
 +i lumea cu de ce-i plin [
 Ai urz`t cu sv`nta-\ m`n[.
 V`ntul de la miaz[noapte
 +i v`ntul livei ce poate?
 C[cu porunca ta sv`nt [
 Toate v`nturi s[alint[.
 Cu neguri este Tavorul,
 Ermónul i-i nalt pogorul.
 Abi-a=tapt[s[te vaz[,
 De pre d`n=ii s[dai raz[,
 Cu bra\ul t[u cu cel tare,
 Cu puterea ta cea mare.
 St`nga ta =i cu direapta
 Le r[dic[de d[plata.
 Cu giude\]n dereptate
 Pre pizma=ii t[i vei bate,
 C[spre-aceasta \-este gata
 Scaunul, s[-mp[r\=ti plata.
 Mila =i cu adevara
 | -va lumina-n toat[\ara.
 Ferice de-aceea breasl[
 Ce \-au =tiutu-\ de hasl[,
 C[vor merge cu lumin[

La fa\ a ta cea senin[,
 +i cu preasv`ntul t[u nume
 Vor vedea z] bun[-n lume.
 +i cu sv`nta-\ adevar[
 S[vor n[l\ a preste \ar[,
 +i s[vor f[li cu tine
 O=tile, c[le por\ bine.
 +i cu voia ta cea bun[
 Ne vei da pre steag cunun[.
 C[cu a ta sprejineal[
 D[m pizma=ilor n[val[.
 C[tu ne e=ti]mp[ratul,
 +i protivnic nu \i-i altul.
 De pre-atunci, Dumnez[u svinte,
 | -ai dat svintele cuvinte
 Fiilor t[i, c`nd visar[
 C[li-i pune domn din \ar[:
 „Mi-am alesu-mi om pre voaie
 +i-i voi da steag pre r[zboaie,
 C[mi-aflai direapt[slug[
 Pre David, ce-am dat s[-l ung[
 Cu oloi de-mp[r]\`ie
 +i i-am dat \ara s[-m \`ie.
 Mila mea de sprejineal[
 }i va fi-n ceas de n[val[,
 +i bra\ul meu c[tr[lupt[
 }i va da putere mult[.
 N-a putea s[s[r[dice
 Nice un pizma= s[-i strice,
 Nice s[s[ispiteasc[
 Neprietin s[-l m`hneasc[,

C[-i voi t[ia de la fa\
 Pre pizma= ce-i sunt cu grea\
 Mila mea =i dereptatea
 Cu d`ns va hi-n toat[partea,
 +i cu numele mieu steagul
 }= va-n[\a-n tot =ireagul,
 C[cu m`na lui v-agiunge
 +i preste m[ri de va-mpunge.
 Preste ape cu direapta
 Va-ngroz] pre to\ cu spata
 +i tat[m[va striga-m[,
 Cu dragoste f[r[sam[,
 Dumnezeu`u]m e-ti =i hfal[,
 +i folos de sprejineal[.
 +i-l voi pune p`rg[-ntr-al`i,
 Mai sus de to\]mp[ra`i.
 Mila mea i-st[-n veci cru\at[,
 Tocmala cu d`ns legat[
 Cu giur[m`nt de credin\[,
 S[hie-ntre noi priin\
 +i-i voi pune-n veci s[-i custe
 S[m`n'a, =i-n z`le multe
 Ca ceriul s[-i hie traiul
 +i s[=az[-n scaun craiul.
 Fiii lui di-or ie=i-n laturi
 Din tocmala mea, din sfaturi,
 +i-m vor spurca dereptatea,
 }nso`nd p[g`n[tatea,
 +i din porunc[s[=-ias[,
 Le voi da certare deas[
 +i-i voi bate cu toiege,

C[ce =-or ie=i din lege.
 +i cu varga]i voi bate,
 Prin str`mb[t[\ =i p[cate.
 Iar[mila mea cea mare
 Va `nea cu d`n=ii tare.
 Nice-m voi stric-adevara
 Ce-am gr[it c`nd i-am dat \ara,
 Ce-m voi `ne leg[tura
 +i cuv`nt ce-am z`s cu gura.
 Odat[-m giurai cu sv`ntul
 S[-m `i cu David cuv`ntul,
 S[m`n\`a-n veci s[-i tr[iasc[,
 }n scaun s[-mp[r[\asc[,
 Ca soarele s[dea raz[
 Scaunul lui ce-a s[=az[
 Denainte-mi, =i ca luna
 S[cr[iasc[totdeauna.
 +i-n ceri am pus m[rturie
 Credincioas[cu vecie“.
 Dar-acmu l-dede= afar[
 +i-l p[r[s`= cu ocar[.
 Ce \ l-ai pom[zuitu-l,
 Acmu mai r[u l-ai ur`tu-l.
 Tocmala cea a=ezat[
 +erbului t[u st[stricat[,
 +i svin\ia-i st[spurcat[
 Pre p[m`nt =i r[sturnat[.
 Gardurile dezgr[dite,
 Turnurile r[s`pite,
 De-l jecuiesc cu ocar[
 Drume\ii ce trec prin \ar[.

+i megie=ii s[str`mb[,
 V[z`ndu-l c[este-n sc`rb[.
 I-ai r[dicatu-i asupr[
 M`n[de pizma= de-l surp[,
 +i ceia ce i-s cu sc`rb[
 I s[suie to`n g`rb[.
 I-ai t`mpit de nu-i t[ioas[
 Spata lui cea o`[loas[
 +i l-ai l[satu-l de sm`nt[
 }n r[zboi cu arma fr`nt[.
 Cur[`ia cea cu slav[
 I-ai stricatu-i de-i grozav[,
 +i scaunul cel cu pace
 L-ai obor`t gios de zace.
 I-ai dat vreme-npu`nat[,
 Z`le-n via\[ru=inat[.
 P[n[c`nd, Dumnez[u svinte,
 Cu m`nia cea fierbinte,
 Ce \-ai aprinsu-\ ca focul,
 De ne-ai dep[rtat cu totul?
 | -ad-aminte ce mi-i statul
 +i s[-m ier`, Doamne, p[catul.
 Au doar[f[r[de treab[
 Ne-ai zidit hirea cea slab[?
 C[nu este om s[custe
 +i de moarte s[nu guste,
 Sau cu iadul s-aib[hoarb[
 Sufletul s[nu i-l soarb[.
 Unde este, Doamne svinte,
 Mila ta cea de mainte.
 Ce \-ai datu-\ giur[m`ntul

Cu David s[-\ stea cuv`ntul
 +i sv`nta ta adevar[,
 C`nd l-ai pusu-l crai]n \ar[?
 Caut[, Doamne, de ocar[
 A to\ =erbii t[i din \ar[
 Care-am sprejinit]n poal[,
 A p[g`ni mul\ ce s[scoal[,
 +i pizma=ii ce mustrar[
 Craiul ce l-ai pus]n \ar[,
 +i=- arat[ur`ciunea,
 }mput`ndu-i schimb[ciunea.
 Preste veci s[fie Domnul
 Blagoslovit de tot omul
 +i preste veci s[tr[iasc[,
 'Ntr-a=e z[m`nt s[cr[iasc[.

PSALMUL

89

Doamne, tu ne-ai fost sc[pare*
 'N rod de rod =i raz[m tare.
 P[n-a nu s[face munte
 Pre p[m`nt, cu dealuri multe,
 P[n-a nu face p[m`ntul,
 Nice lumea cu cuv`ntul,
 Ce-ai umplutu-o de gloate,
 E=ti mainte dec`t toate.
 Nu-ntoarce, Doamne, pre omul
 S[-l cuprinz[-n jele somnul,

* 4, 4.

C-ai z` s s[s[-ntoarc[-n tin[
 Tot omul de supt lumin[.
 De i-ar fi via`a de lung[
 'Ntr-o mie de ai s-agiung[,
 Naintea ta este scurt[
 Ca cea z] de ieri trecut[.
 +i ca strajea cea de noapte
 }i sunt z` lele lui toate.
 Ca ne=te =egi, f[r[treab[,
 I s[trec aii cu greab[,
 Ca otava ce s[trece
 De soare =i de v`nt rece,
 De deminea\[-i cu floare,
 Sara-i ve=ted[de soare,
 A doua z] s[usuc[,
 Ca-n cuptori c`nd o arunc[.
 A=e cu lesne ne arde
 Urgia ta =i ne scade,
 C[ne-ai pus gre=ala-n fa\
 Denainte-\ de ni-i grea\
 +i de sv`nta ta lumin[
 Veacul nostru ne-nstrein[.
 Z`lele noastre le neac[
 Urgia ta =i le sac[.
 Aii ni s[trec cu grab[,
 Ca o painjin[slab[.
 +eptez[ci de ai ni-i custul,
 Sau optz[ci, de-a hi cu multul,
 +i-i ducem mai mult cu jele
 +i cu trud[=i voi rele.
 Aceast[lume de=art[

Ne-mbl`nze=te =i ne ceart[
Cu primejde =i cu boale,
Pre to\ oamenii potoale.
Nime n-a sc[pa s[ias[
Din urgia ei cea deas[,
Ca s[-\ =tie to\ direapta
Cu carea vei s[dai plata.
+i ceia ce duc pedeaps[
Din ferec[turi s[ias[.
+i te-ntoarce, Doamne svinte,
De te-ndur[ca mainte.
+i le hii cu m`ng`iere
Pre robii t[i ce-s cu jele.
}mplému-ne deminea\
De mil[=i de dulcea\
+i ne bucur[m cu bine
'N toate z`le de la tine,
Pentru z`lele sc`rbite
Cu trai r[u ce-am dus mainte,
C-acmu-\ cau\ pre toat[sluga
De-i ascul\ cu bine ruga.
+i fiii lor c[tr[via\
S[le fii, Doamne, pova\
+i preste noi s[luceasc[
Lucoare dumnez[iasc[.
+i cu sv`nta ta direapt[
}n tot lucrul ne-ndireapt[.

PSALMUL

90

Cui i-i voia-ntr-a sa via*
 S[petreac[f[r[grea\[,
 Acela pre Domnul s-aib[
 Agiutori hie-n ce treaba,
 Cu Dumnez[u s[petreac[
 'N cas[=i z`sa s[-i fac[.
 +i c[tr[Domnul va z`c:
 „Tu-m e=ti st`nc[=i ferice
 +i tu-m trimi\ agiutoriul
 Cu bine, cu de tot sporiul.
 +i pre tine mi-i nedejde,
 Doamne, hie-n ce primejde“.
 Acela te-a m`ntui-te
 De s`N[, de l[nci cumplite,
 De v`n[tori]ncordate,
 De cuvinte turburate.
 +i te-a umbri dup[spate,
 Supt a sale áripi late.
 Dereptatea lui cea sv`nt[
 Te-a-ncungiura f[r[sm`nt[.
 +i noaptea nu ti-i sp[rie-te,
 Nice zua, de s[gete.
 Nu ti-i teme de l`ngoare,
 De v`nt r[u, nice de soare.
 Nu-\-va ie-i-n t`mpinare
 Drac de-amiaz[z s[te sparie.

 * 4, 4.

Vor z[cea st`rvuri c[zute
 De-a st`nga ta mii =i sute,
 +i z[ci de mii din direapta
 Vor c[dea t[ia\ cu spata.
 Iar[tu n-ii¹ avea fric[
 S[te-ating[r[u nemic[.
 +i cu ochii t[i de fa\
 Vei pr[vi f[r[de grea\
 Pre p[c[to= cum iau plat[,
 De pre vina lor, direapt[.
 Iar[\ie cu nedejde
 | -va fi Domnul }n primejde.
 +i la loc de greutate
 | -va da de sus bun[tate.
 R[ul nu-\-va veni-n poal[,
 Nice pre trupul t[u boal[.
 C[Domnul va da-n\[lege
 }n toate c[i ce vei merge,
 }ngerii s[te p[zasc[
 +i-n m`ni s[te sprejineasc[,
 De piatr[s[nu-\ ating[
 Piciorul, s[-\ fac[t`ng[.
 Pre vasilisc =i aspid[
 Vei umbla ca pre omid[.
 +i-i c[lca leul =i zm[ul
 +i nu te v-atinge r[ul.
 C[\-va fi Dumnez[u st`nc[
 +i nu ti-i teme nemic[,
 C[te va coperi-n lume,

¹ nu vei.

C[i-ai =tiut sv`ntul nume.
 +i \-va auz] de rug[,
 S[nu hii]n sc`rb[lung[.
 +i cu slav[te va scoate
 De greut[\`le toate.
 +i cu lungime de via\
 }i vei pr[vi-n sv`nta fa\[.

PSALMUL

91

Bine este a tot omul*
 S[s[dea-n via\
 +i s[-i c`nte sv`ntul nume,
 Ce este nalt preste lume.
 +i din zúori p[n[-n sar[
 S[-\ vesteasc[mila-n \ar[,
 +-adevara ta cea sv`nt[
 S[o strige f[r[sm`nt[,
 S[o c`nte-ntr-al[ute
 'N z[ce strune,-n viersuri multe.
 C[-m fece=inem[bun[,
 De m[bucur depreun[
 }n svintele tale fapte
 Ce-ai lucrat cu bun[tate.
 S[-\ fie, Doamne, m[rite
 Lucrurile =i sl[vite!
 Ad`nca ta-n\[lepciune
 Nime nu va putea spune.

* 4, 4.

Omul f[r[minte-ntreag[
Nu va putea s[-n\leag[
De svintele tale fapte,
Ce-s de m`na ta lucrate,
C`nd p[c[to=ii cu toan[
Ie=ir[ca iarba,-n goan[,
+i cu cei f[r[de lege
S[-nt[r`tar[s-alerge,
Ce s[pieie cu ocar[,
S[le ias[vestea-n \ar[.
Iar[tu, Dumnezeu[u svinte,
E=ti tot mare ca mainte.
+i vor pieri cu ocar[
To\ pizma=ii t[i din \ar[,
+i ceia ce-s f[r[lege
De pre p[m`nt s[vor =terge.
Iar[steagul meu s-agiung[
Ca inorogul s[-mpung[,
+i la vr`sta cea b[tr`n[
S[petrec cu via\ lin[.
+i pizma=ii de departe
S[nu cuteze s[-m caute,
Nice s[poat[s[-m strice,
C`nd vor vrea s[s[r[dice,
Ce s[pieie cu ocar[,
Cu vicle=ug ce lucrar[,
S[li s-auz[de nume,
C`nd vor pieri de pre lume.
+i dreptul s[-nfloreasc[
Ca finicul =i s[creasc[,
+i ca chedrul]n Livanul

S[rodeasc[]n tot anul.
 La Dumnez[u s[s[prinz[
 'N cas[=i floare s[=- tinz[,
 Cu pr[sade ultuite
 Preste cur`le lui svinte,
 S[rodeasc[-n dereptate
 Dulcea\ [=i bun[tate.
 +i la vr`sta cea b[tr`n[
 S[petreac[via\ [lin[
 +i s[spuie preste gloate
 Bun[t[\`le lui toate,
 C[-i Domnul cu dereptate
 +i la d`ns nu-i str`mb[tate.

PSALMUL

92

Domnul st[tu crai]n lume,
 C[i s-au vestit sv`nt nume,
 Pentru ve=m`nt de podoab[
 Ce s-au]mbr[cat la hoarb[.
 +i s-au]ncins cu t[rie
 Pre-a=e z[m`nt de cr[ie.
 +-au pus lumii sprejineal[,
 Ca s[stea f[r[sminteal[.
 Scaunul t[u, Doamne svinte,
 Este gata de mainte,
 De la veci de c`nd te-a=tapt[
 Pre cr[ie a=ezat[.
 P[rau[le tare strig[
 Toat[lumea s[s[str`ng[,

+i apele cele mare
 R[dicar[urlet tare,
 C` t din \[rmuri dau afar[,
 De r[sun[preste \ar[.
 Minunat[-i unda m[rii,
 Ce-i mai mare craiul \[rii,
 C[pre to\ craiul potoale,
 Ca spuma m[rii cea moale.
 +i tu, Doamne =i crai svinte,
 }\ e-ti crezut pre cuvinte,
 +i casa ta este sv`nt[,
 De cust[-n veci f[r[sm`nt[.

PSALMUL

93

Dumnez[u-i pre giude\e*
 Domn, de nu alege-n fe\e,
 Ce tuturor le-ndr[zne=te
 De-i ceart[=i-i dojene=te.
 R[dic[-te, Doamne svinte,
 Cu giude\, ca de mainte,
 +i f[lo=ilor d[plat[
 Pre giudecare direapt[.
 A ce la= str`mbii]n voaie,
 De fac celor buni nevoaie
 +i gr[iesc f[r[s`ial[,
 De=- scot str`mb[tatea-n fal[?
 Ceia ce iub[sc nepace

* 4, 4.

+i z`c r[u de ce le place,
 Gloata ta o iau }n sfad[,
 | [r`i tale fac dosad[.
 Pre v[duv[=i s[racul
 Li-au t[iat via\ a =i veacul.
 Nemerivii t[i din \ar[
 I-au omor`t cu ocar[.
 +i z`s[r[c[nu-i vede
 Domnul din scaun ce =ede,
 Nice-i va lua aminte
 Dumnezeu[u, ca de mainte.
 Ce s[v[lua\ de sam[
 Voi, oameni, de-\ asculta-m[,
 +i buiecii s[-n\leag[
 C`ndva cu mintea cea-ntreag[.
 }n cap ce ne-au pus auzul
 +i ochiul }ntreg ca bulzul,
 Au n-aude =i s[vaz[
 Pre tot omul ce lucreaz[?
 Cela ce d[-n limbi certare,
 Au nu va face c[utare?
 Cela ce ceart[=i-nva\
 S-aib[omul minte-n via\
 Ce tu, Doamne, le =tii toate
 G`ndurile de prin gloate,
 C[sunt str`mbe =i de=erte,
 +i-i vei pune s[s[certe.
 Ferice va fi de omul
 Carele l=va certa Domnul
 +i-i va da de va-n\lege
 S[-i cunoasc[sv`nta lege,

+i de z`le ce-s cumplite
 S[s[poat[lua minte,
 P[n[c`nd s-a s[pa lacul
 P[c[tosului cu dracul.
 C[Domnul n-a l[sa-n sm`nt[
 Gloata sa din \ar[sv`nt[,
 +i de d`ns n-a hi strein[
 Ocina lui cea b[tr`n[.
 P[n-a-ntoarce adevara
 'N scaun s[=- giudece \ara,
 L`ng[d`ns[din direapta
 +-or lua direp`ii plata.
 Cine-m-va \`nea departe
 Pre vicleni s[-i putem bate?
 Sau cine va ie=i-n fa\
 Cu mine, f[r[de grea\
 Preste cei f[r[de lege
 S[o=tim p[n[-i vom =terge?
 C[de nu mi-ar p[rti Domnul,
 Pu`n spori mi-ar face omul,
 +i cu inem[amar[
 M-ar sorbi iadul din \ar[.
 Ce c`nd v[z c[mi s[str`mb[
 Piciorul, s[-m fac[sc`rb[,
 Mila ta, Doamne, mi-agiut[
 La durerea mea cea mult[.
 +i-ntr-inem[m`ng`iere
 M-e-ti, Doamne, f[r[sc[dere,
 Sufletul de-m vesele=te
 +i de jele m-potole=te.
 Scaunul str`mbi ce \i-i grea\

S[nu-l cru\]n trai de via\[,
 S[-mpleteasc[greu de ur[
 +i s[dea rea-nv[\]tur[.
 V`n[toarea =-vor]ntinde
 +i pre cel drept vor prinde,
 S`ngele cel f[r[vin[
 S[-l dea pre m`n[strein[,
 Cu giude\ de f[\]rie
 S[-l verse de m[r]turie.
 Ce tu, Doamne, f[r[sm`nt[
 S[-m hii sufletului v`nt[,
 +i s[-m hii =i sprejineal[,
 Doamne,-n vreme de n[val].
 +i le vei da, Doamne, plat[
 Pre f[r[legea lor fapt[,
 +i dup-á lor viclenie
 Vei pierde-i, s[nu s[=tie.

PSALMUL

94

Veni\ cu to\ depreun[
 S[ne facem voaie bun[,
 S[ne bucur[m cu Domnul
 +i s[-i strig[m cu tot omul,
 C[ni-i Domn =i m`ntuin\[,
 +i s[-l rug[m cu credin\].
 S[-i t`mpin[m sv`nta fa\
 Cu rug[=i cu dulcea\[,
 +i cu psalómi de c`ntare
 S[-i strig[m cu glasuri mare.

C[mare Domn este Domnul
 +i-mp[rat preste tot omul,
 +i din hotar[le toate
 I s[-nchin[\[ri =i gloate.
 C[-i este lumea pre m`n[,
 Cu p[m`nt =i cu ce-i plin[,
 +i mun`i cu dealuri nalte
 Supt cuv`ntu-i sunt plecate.
 +i marea cu nalte valori
 A lui este-n toate laturi.
 +i-i de m`na lui lucrat[
 Toat[laturea uscat[.
 Veni\ s[-i c[dem cu jele,
 S[ne ierte de gre=ele.
 Naintea lui s[ne str`ngem
 +i-ngenunchea\ s[ne pl`ngem,
 C[el cu sv`nta sa m`n[
 Ne-au f[cutu-ne din tin[.
 +i svin`ia-sa ni-i Domnul,
 C[-i s`ntem a lui tot omul,
 +i de turm[oi iubite,
 De m`na lui socotite.
 Pentr-aceea voi, tot omul,
 De ve\ auz] pre Domnul
 Gr[indu-v[cu bl`nde\e,
 S[l[sa\ inemi s[me\e
 +i s[nu sta\ cu m`nie,
 Cum a\ f[cut]n pustie.
 C`nd mi-a\ f[cutu-mi ispit[
 S[mi-afla\ hirea cea sv`nt[,
 Cu p[rin`ii ce v[fece,

Ispitind la izvor rece.
 Ispitir[=i v[zur[,
 +i-n credin\[nu st[tur[.
 Patruz[ci de ai]n s`l[
 Le-am ar[tat a mea mil[,
 P[n-am ur`t acea rud[,
 De i-am l[sat s[-mble-n trud[,
 Dup[inem[s[ma\[,
 R[t[cind f[r[pova\[.
 C[ei nu vrur[s[marg[
 }n calea mea, s[-n\[leag[.
 Pentr-aceea m-dedi cuv`ntul
 +i-m voi `nea giur[m`ntul :
 „ | ara mea s[nu o vaz[,
 Deaca nu vrur[s[creaz[“.

PSALMUL

95

C`nta\ Domnului cu cinste
 C`ntec nou, ca de mainte,
 +i-i c`nta\ din tot p[m`ntul,
 S[v[marg[-n sus cuv`ntul.
 C`nta\ =i-i z`cè\ ferice
 Domnului, =i s[-i r[dice
 To\ cu cinste sv`ntul nume,
 S[-l auz[preste lume.
 S[-i striga\ =i veste bun[,
 Den z]]n z] depreun[,
 De sv`nta lui m`ntuire,
 +i la p[g`ni s[da\ =tire

De slava lui, de ciudese,
 S[s-auz[-n gloate dese,
 C[mare Domn este Domnul
 +i l[udat]n tot omul.
 De groznic s[stea s[-l vaz[
 Dumnez[ii nu cuteaz[.
 P[g`nii nu=- scoa\[-n fal[
 Cu boz`i cei de sminteal[,
 C[dintr-]n= le r[spund dracii,
 C`ndu=-]nchin[colacii.
 Iar[Domnul i s[=tie
 C[-i Dumnez[u]n vecie,
 Ceriurile cu cuv`ntul
 Le-au f[cut, =i tot p[m`ntul.
 Denaintea lui cu team[
 Dvoresc]ngeri f[r[sam[,
 De-l m[rturisesc =i-l c`nt[
 }n fr`mse\ea lui cea sv`nt[.
 P[g`ni din toate r[gúle,
 Veni\ cu daruri destule,
 Aduce\ Domnului slav[,
 Aduce\ f[r[z[bav[.
 S[-i sl[vi\ cinstitul nume
 Toate neamuri de pre lume.
 Aduce\ colaci gr[mad[
 }n cinstita lui ograd[
 +i s[v[-nchina\ tot omul
 }n curtea ce =ede Domnul.
 De fa`a dumnez[iasc[
 P[m`ntul s[s[cl[teasc[.
 Spune\]n p[g`ni s[=tie

C[Domnul lu[cr[ie,
 Se =eaz[s[-mp[r[\asc[
 +i lumea s[o-nt[reasc[,
 Tuturor pre a=ezare
 S[le fac[giudecare.
 Ceriul s-aib[voaie bun[,
 Cu p[m`ntul depreun[,
 +i marea giuc`nd s[salte
 Cu unde, cu valuri nalte.
 +i c`mpii]nc[s[=- fac[
 Bucurie, s[le plac[.
 Atunce s-a bucura-s[
 Toat[dumbrava cea deas[
 De fa\ a lui de cea sv`nt[,
 Ce va veni f[r[sm`nt[.
 F[r[gre= va veni Domnul
 De va giudeca tot omul,
 +i cu lege a=ezat[
 Va giudeca de-a da plat[.

PSALMUL

96

Domnul st[tu crai]n \ar[,
 | [r`le s[bucurar[,
 +i p[m`ntul tot s[salte,
 Cu ostrove de departe.
 Dimpregiur n`or =i cea\
 Sprejinesc sv`nta lui fa\
 +i direptatea-i tocme=te
 Scaunul ce odihne=te,

De-l g[teaz[pre giude\è,
 Ne-aleg`nd pre nime-n fe\è.
 Pre denainte-i foc merge,
 De arde cei f[r[lege.
 Fulgerile lui cu par[
 Ard de s[v[d preste \ar[.
 P[m`ntul s[-mplú de fric[,
 Mun`\i s[top[sc de pic[
 +i cur[ca ne=te cear[,
 V[z`nd pre Domnul }n \ar[.
 +i de fa\à lui cea sv`nt[
 Tot p[m`ntul s[sp[m`nt[.
 Ceriurile gr[iesc toate,
 De-i spun dreptatea-n gloate.
 +i to\ oamenii v[zur[
 Slava lui de s[-ncrezur[.
 Iar[ceia ce-s cu vin[
 Pentru idoli ce s[-nchin[,
 Stau cu groaz[=i cu fric[,
 Li-i nedejdeã-ntr-o nemic[.
 }nchina\}-v[la Domnul,
 Cu to\ }ngerii, tot omul.
 Sionul s[-i paie bine,
 Auz`nd c[Domnul vine.
 Fetele din jidovie
 Te-a=tapt[cu bucurie
 Pentru svintele giude\è
 Ce le alegi cu bl`nde\è.
 C[tu, Doamne, ne e=ti Domnul
 Pre p[m`nt preste tot omul,
 +i \i-i nalt cinstitul nume
 Preste to\ boz`i din lume.

Ceia ce iubi\ pre Domnul,
 S[ur` r[ul, tot omul.
 C[Dumnez[u]= fere=te
 Ceata de svin\ ce-l iube=te,
 +i din m`ni f[r[de lege
 I-a scoate =i-i va alege.
 +i dreptului senin[
 }i va str[luci lumin[,
 Veselie =i cunun[
 Celor cu inem[bun[.
 +i v[bucura\, tot omul
 Ce sunte\ direp\, la Domnul,
 M[rurisind f[r[sm`nt[
 De pomana lui cea sv`nt[.

PSALMUL

97

C`nta\ Domnului cu cinste
 C`ntec nou, ca de mainte,
 De minuni ce-au f[cut Domnul,
 S[s[minúne tot omul.
 C[=-au f[cutu=- sc[pare
 Cu direapta lui cea tare.
 +i cu bra\ele lui svinte
 +-au izb`ndit ca mainte.
 +i =-au ar[tatu=- Domnul
 M`ntuin\ spre tot omul,
 +i-n toat[p[g`n[tatea
 +-au ivitu=- dreptatea.
 +i =-au adusu=- aminte
 De mila sa de mainte,

Lui Iacov d`ndu-i \ara
+i sv`nta sa adevar[,
Lui Izraíl ce= aleas[,
Cu to\ fiii s[i din cas[.
V[zur[neamuri =i gloate
De prin \[r`le din toate
Pentru noi cum s[o=te=te
Dumnez[u, de ne sp[se=te.
Striga\ lui Dumnez[u tare,
Tot p[m`ntul, cu c`ntare,
C`nta\-i cu voaie bun[,
Cu bucurie-mpreun[.
C`nta\ Domnului }n strune,
}n cobuz de viersuri bune,
+i din ferecate surle
Viersul de psalómi s[urle,
Cu bucin de corn de búor,
S[r[sune p[n[-n núor,
La-mp[ratul denainte,
C[ni-i Domn, ca de mainte.
Marea cu unde s[salte,
S[r[dice valuri nalte.
L[cuitorii din lume
S[-i auz[sv`ntul nume.
P[rau[le-n toate locuri
S[fac[hoarb[=i jocuri,
+i m[gurile s[salte
'Npreun[cu dealuri nalte,
+i s[=- fac[voaie bun[
Cu c`mpia depreun[,
De sv`nta Domnului fa\[,
C[ne vine cu dulcea\[,

De va giudeca p[m`ntul,
 Vine cum =-au dat cuv`ntul,
 S[giudece-n dereptate
 Toat[lumea dup[fapte.

PSALMUL

98

Domnul st[tu crai]n \ar[,
 Gloatele s[m`niar[,
 C[nu pot sta s[-l pr[vasc[,
 Din heruvimi s[-i domneasc[.
 Tot p[m`ntul s[r[dic[
 +i s[leag[n[de fric[.
 Domnul este-n Sion mare
 Crai, de to\ domnii mai tare.
 Numelui t[u, Doamne svinte,
 To\ s[roag[, ca mainte,
 C[\i-i stra=nic sv`ntul nume,
 De s[to\ tem de pre lume.
 +i ce-i cinstea la-mp[ratul,
 I-i drag giude\ul =i sfatul.
 Tu ai g[tat pre giude\e
 'Nderept[ri de n-áleg fe\e
 +i ai tocmit adevar[
 Lui Iiacov s-aib[-n \ar[.
 +i s[r[dica\ pre Domnul,
 S[v[-nchina\ cu tot omul,
 La sv`nt raz[m de picioare,
 Toat[lumea de supt soare.
 S[r[dice pentru \ar[

Moiséi¹ =i Aron sfar[,
 Samuil s[fac[rug[,
 Ca o adevar[slug[,
 C[le va-n\[lege Domnul
 Ce s-or ruga prin tot omul.
 +i din núor le va z`ce
 Bun[tate =i ferice.
 C[-i ferir[cu t[rie
 'Nv[\[turi de m[rturie,
 Ce le-au dat s[le p[zasc[
 Nevoir[s[plineasc[.
 Doamne Dumnez[u =i svinte,
 S[-i ascu\, ca =i mainte,
 +i s[le r[spunz cu mil[
 }n vreme de greu =i s`l[.
 +i s[r[dica\ pre Domnul,
 S[v[-nchina\ cu tot omul,
 }n m[gura ce=- aleas[
 De =-au svin\itu=- de cas[,
 S[-= vesteasc[sv`ntul nume,
 C[-i sv`nt Domnul preste lume.

PSALMUL

99

Striga\ din toate \[ri c[tr[Domnul,
 Ce l[cui\ pre p[m`nt tot omul.
 Sluji\ Domnului cu bucurie,
 Nainte-i s[-ntra\ cu m[rturie.

¹ *Pronunat* Mo-i.

S[=ti\ de Dumnez[u c[ni-i Domnul
 Ce ne-au f[cut pre noi, pre tot omul,
 C[-i súntem ai lui oameni de turm[
 +i oíve de-i pa=tem pre urm[.
 Prin por\ le lui s[-ntr[m cu rug[,
 Sama s[ne ia Domnul pre strung[.
 S[-i mul[mim, s[-i vestim sv`nt nume,
 C[-i bun Domnul =i sl[vit]n lume.
 Mila lui]n veci este pre \ar[
 +i-n tot rodul sv`nta-i adevar[.

PSALMUL

100

De mila ta, Doamne svinte,
 +i de giude\` ind minte,
 Voi c`nta =-oi]n\lege
 F[r[vin[ce voi merge
 Pre cale-ntr-aceast[via\[,
 Ca s[-m vii f[r[de grea\[,
 C`nd petrec f[r[de vin[
 +i cu inem[senin[
 }n mijlocul casii mele,
 Ferindu-m[de smintele.
 N-am suferit str`mb[tate
 S[v[z nice de departe.
 Ceia ce=- ies din tocmal[
 I-am ur`t ca o sminteal[.
 Nu s-au dat cu mine-n via\
 Cel cu inem[s[ma\
 +i cu cel f[r[credin\
 Nu mi-am f[cut cuno=tin\

+i l-am scosu-l cu ocar[
 Pre clevetnicul afar[.
 Cel cu c[ut[tura m`ndr[
 Nu l-am avutu-l }n s`mbr[,
 Nice-am suferit }n cas[
 Lacomul s[-l pui la mas[.
 Ce-am c[utat cu fa\ lin[
 C[tr[cel f[r[de vin[,
 De l-am chematu-l }n cas[
 S[-l v[z cu mine la mas[.
 +i cel cu r[bdare lung[
 L-am priimit s[-m fie slug[,
 Ce s[fere=te de vin[,
 Ca s[=- fac[slujba plin[.
 }n casa mea n-au fost harnic
 S[petreac[omul falnic,
 Nice-am l[sat mincinosul
 S[strice cúiva folosul.
 +i de str`mbii mi-au fost grea\
 S[-i v[z deminea\[-n fa\
 Ce i-am ucisu-i din \ar[
 Pre to\ r[ii cu ocar[,
 S[-i concenesc din cetate
 Pre to\ ce fac r[utate.

PSALMUL

101

Doamne, mi-ascult[de rug[
 Ce m[rog din vreme lung[,
 +i strigarea mea s[marg[
 Spre tine, s[s[-n\leag[.

Nu-\]ntoarce sv`nta fa\
 De c[tr[mine cu grea\
 +i la z] ce sunt cu jele
 +i cu t`ng[de gre=ele,
 Pleac[-\ auzul spre mine
 +i s[-m hii, Doamne, cu bine.
 +i la ce z] ti-oi striga-te,
 S[mi-auz de greutate,
 C[-m trec z`lele ca fumul,
 Oasele mi-s s[ci ca scrumul.
 Ca ne=te iarb[t[iat[
 M-este inema s[cat[,
 C[st[uitat[de mine,
 Ce-am c[tat s[m[n`nc p`ine.
 De suspinuri =i de jele
 Mi-am lipitu-mi os de piele.
 De-atocma cu pelecianul,
 Prin pustii petrec tot anul,
 +i ca corbul cel de noapte
 }m petrec z`lele toate,
 Ca o vrabie r[mas[
 }n supt stre=in[de cas[.
 Toat[zua mi s[str`mb[
 Pizma=ii miei, de-m fac sc`rb[,
 +i ceia ce m[-mbuneaz[
 Fac giur[m`nt s[m[piarz[.
 Am m`ncat p`ine de zgur[
 +i lacr[mi]n b[utur[,
 De fa`a m`niii tale,
 Ce mi-ai dat de sus la vale.
 Mi-s z`lele trec[toare,

De fug ca umbra de soare,
 +i ca iarba cea t[iat[
 Mi-este v`rtutea s[cat[.
 Iar[tu, Dumnez[u svinte,
 Tot e=ti din veci, de mainte,
 +i petreci]n rod de rud[,
 Tu te scoal[f[r[trud[
 De vei milui Sionul,
 +i s[-l cru\, c[tu-i e=ti Domnul.
 C[-i sunt vremile venite
 +i pietrile]ndr[gite
 De =erbii svin`iii-tale,
 +i \[rna cea de pre cale.
 +i \-vor cinsti sv`ntul nume
 Limbile toate din lume,
 +i cu dragoste to\ craii
 | -vor vedea slava cu aii.
 C[vei zidi, Doamne svinte,
 Sionul ca de mainte
 +i \-vei ivi sv`nta fa\
 Cu slav[=i cu dulcea\
 C[le vei c[uta de rug[
 Celor din pedeaps[lung[,
 +i de d`n= nu-\ va fi grea\
 Ce s[roag[cu dulcea\
 +i aceasta s[s[scrie
 Preste alt rod ce-a s[vie.
 +i oameni ce s-or zidi-s[
 Ti-or c`nta cu voaie tins[,
 C[\-ai c[utat spre mul`me
 De la sv`nta ta n[l\ me.

+i Domnul din ceri, d`nd raz[,
 C[ut[spre p[m`nt s[vaz[
 +i s-auz[de durere
 Celor fereca\]n here,
 +i cei uci= f[r[lege
 Cuconii s[le dezlege.
 S[dea vestea-n tot Sionul
 De bine ce-au f[cut Domnul,
 S[-i laude sv`ntul nume,
 }n Ierusalim =i-n lume,
 +i gloatele cu gr[ma[
 S[s[str`ng[la f[gad[.
 +i-mp[ra`i cu tot omul
 S[slujasc[to\ la Domnul,
 +i s[-i r[spunz[-n t[rie
 Cu cale de m[rturie.
 S[-m dai veste =i cu bine
 Pentru z`le ce-am pu`ne,
 +i c`nd]m vei lua via`a,
 M[rog, Doamne, s[-\ v[z fa`a.
 C[preste tot rod de rud[
 } sunt aii f[r[trud[.
 +i tu, Doamne, cu cuv`ntul
 Dint[i ai urz`t p[m`ntul,
 +i ceriurile ce-s nalte
 Sunt de m`na ta lucrate.
 Acelea toate s-or trece,
 Iar[tu tot vei petrece.
 +i ca haina ponos`t[,
 C`nd le-a hi vremea sos`t[,
 Li s-a destr[ma f[ptura

Din hire, ca vechitura.
 +i li-i dep[na ca tortul,
 De s[vor schimba cu totul.
 Iar[tu, Dumnez[u svinte,
 Tot e-ti Domn, ca =i mainte,
 +i tr[ie=ti pre a=ezare
 Ca cela ce e-ti Domn tare.
 +i fiii slugilor tale
 Le vei de=chide-le cale,
 S[-= descalece mo=ie,
 S[s-a=eze cu vecie
 +i s[-= r[dice s[m`n\],
 S[-\ slujasc[cu credin\[.

PSALMUL

102

Sufletul meu, z] de bine
 Domnului cu tot din tine
 +i p[n[ce e-ti pre lume
 S[-i ferice=ti sv`ntul nume.
 Sufletul meu, z] de Domnul
 Cuv`nt bun c[tr[tot omul
 +i s[nu-i ui\ de bine
 Ce-au f[cut mil[cu tine,
 De te-au sp[lat de p[cate
 +i \-au datu-\ s[n[tate,
 +i \-au avutu-\ de =tire,
 De te-au scos de la pierire,
 +i \-au trimisu-\ cunun[,
 Mil[cu dar depreun[,

+i \-au dat cu c ei buni parte
 Ce-ai poftit de bun[tate.
 Ca hulturul te-a-nnoi-te,
 De-i hi t`n[r ca mainte,
 Domnul care face mil[
 +i giude\ celor cu s`l[.
 Calea sa Domnul cea sv`nt[
 Ne-au ar[tat f[r[sm`nt[,
 Puind pre Moisi p[ov[.
 S[ne poarte f[r[grea\[,
 S[nu ne-abatem din cale,
 Din voia svin`iii-sale.
 Milosu-i =i-ndurat Domnul
 C[rabd[-ndelung pre omul,
 +i cu mila sa cea mare
 Ne fere=te de certare.
 Nu ne `ne-n veci m`nie
 Prin p[cate, cu urgie,
 Nice ne-au f[cut pre vin[,
 S[ne dea certare plin[,
 Prin gre=ele =i p[cate,
 S[ne dea cu r[utate.
 Pre c`t st[ceriul departe
 De p[m`nt de s[desparte,
 Pre-at`ta =-au pusu=- Domnul
 Mila sa preste tot omul,
 Pre ceia ce-i sunt cu team[,
 De-l iub[sc f[r[de sam[.
 C`tu-i de la sc[p[tate
 R[s[ritul de departe,
 Pre-at`ta ne dep[rteaz[

Gre=ala, s[nu ne piarz[.
+i ca tat[l ce i-i mil[
De hiii s[i c`nd li-i s`l[,
A=e nu s[-ndur[Domnul,
Ce i-i mil[de tot omul.
C[s`ngur ne =ti de fapt[,
Din ce ni-i hirea lucrat[,
Ne =ti c[s`ntem din tin[
F[cu\, de sv`nta sa m`n[.
De ne-ar hi z`lele multe
Ca iarba, tot ar hi scurte,
+i ca floarea ce s[trece
De soare =i de v`nt rece,
De s[destram[cu totul
+i nu=- mai cunoa=te locul.
Iar[mila ta cea mare
St[din veci pre a=ezare,
Pre-acea ce-\ veghe voaie,
S[nu duc[-n veci nevoaie.
+i sv`nta ta dereptate
Le va fi cu bun[tate,
Cu hiii =i cu nepo\`i
Le vei da bine cu to\`i,
Ce-\ ferir[giur[m`ntul
+i[-\] \`nur[-ntreg cuv`ntul.
C[tu, Dumnez[u Domn svinte,
E=ti]n scaun de mainte,
Cu cr[ie a=ezat[
}n ceri, unde \i-i g[tat[.
Blagoslovi\ cu tot sfatul,
}ngerii to\, pre-mp[ratul,

To\ puternicii cei tare,
 Ce-i sún-te\ supt ascultare.
 Da\]-i bun[cuv`ntare,
 O=tile lui cele tare,
 Carii sluji\ f[r[sm`nt[
 Voia Domnului cea sv`nt[.
 Blagoslovi\ to\ pre Domnul,
 De tutinderea tot omul.
 +i tu, mi=elul meu suflet,
 S[-i mul\[me=ti cu-ntreg cuget,
 +i-i ureaz[de tot bine
 Lui Dumnez[u dintru tine.

PSALMUL

103

Sufletul meu, ur[bine
 Lui Dumnez[u, cum s[vine,
 +i-i z], Doamne, s[tr[iasc[
 M[rirea ta =i s[creasc[.
 S[te-mbraci cu m[rturie,
 Cu fr`mse\ e =i t[rie,
 C[tu te-nve=ti cu lumin[,
 Ca soarele-n z] senin[.
 +i \-ai tins ceriul ca cortul,
 De l-ai]nfr`m=at cu totul,
 +i i-ai pus deasupra ape,
 Din tinsori s[nu s[scape.
 Núorii \-ai pusu-\ scar[,
 C`nd vei s[pogori]n \ar[.
 Cail] sunt iu\ ca v`ntul,

De m[rg unde \i-i cuv`ntul,
 +i ca g`ndul m[rg de tare
 }ngerii t[i cei c[lare,
 +i pedestrima ca focul
 Merge str[lucind cu totul.
 Tu-ntemeiez cu cuv`ntul
 De st[nemutat p[m`ntul.
 Tu i-ai datu-i de mainte
 Pr[pastea de-mbr[c[minte,
 +i st[gata s[te-asculte,
 S[dea apa preste munte,
 +i de sv`nta ta porunc[
 Va fugi din deal la lunc[,
 C[va merge detunat[,
 De glasul t[u]nsp[imat[.
 +i mun`i, =i dealuri nalte
 S-or ivi, =i =esuri late,
 Pre locul ce sunt urz`te,
 C`nd i-ai f[cut de mainte
 +i le-ai pusu-le hotar[,
 S[nu dea din loc afar[,
 Ce s[-\`ie-ntreg cuv`ntul,
 S[nu-mpr`sure p[m`ntul.
 Tu trimi`ape prin t[uri,
 De cur[printre mun`r[uri,
 De s[toate heri adap[
 +i le prisose=te ap[.
 +i colunii c`nd li-i sete
 Tu-i ad[pi f[r[scumpete.
 Tu str`ngi pas[rile-n hoarb[
 La p[r[u ce vin s[soarb[,

De prin pietri, de prin gauri
 Slobod c`ntece =i glasuri.
 Tu sloboz roau[pre munte
 Dintr-a tale c[m[ri multe,
 +i pre p[m`nt sloboz ploaie,
 De s[satur[-n pohaie,
 +i cu lucrul t[u spore=te
 Tot p[m`ntul de rode=te.
 Tu dai f`nului s[creasc[,
 Dobitoacelor s[pasc[.
 +i cre=ti paji=tea cea moale,
 De scoate gr`ul din foale,
 De= culeg oamenii hran[
 S[le hie =i pre iarn[.
 C[scot pita cu sudoare
 S[m[n`nce la r[coare,
 Din p[m`nt agonisit[
 Pre porunca ta cea sv`nt[.
 +i le-ai dat vinul s[=- fac[
 Veselie, s[le plac[.
 Cu oloi s[=- netezasc[
 Fa\`a =i s[s[-ncr[vasc[¹
 Cu p`inea cea de m`ncare,
 S[s[fac[omul tare.
 Copacilor de pre c`mpuri
 Tu le dai sa\`u pre timpuri,
 +i chedrilor din Livanul,
 Ce-i r[s[de=ti pre tot anul.
 Acoló vrabii =-or face

¹ Poate fi citit =i s[-nc`rvasc[.

Cuiburi, di-or =edea cu pace,
C[le este rodionul
Pova\[, pus de la Domnul.
Cerbilor le-ai dat s[salte
Pre mun`i cu dealuri nalte,
+i iepurilor sc[pare
Le-ai dat s-aib[supt st`nci tare.
Luna ai f[cut cu raz[,
S[creasc[-n vremi =i s[scasz[,
+i soarele =-nemere=te
Apusul ce odihne=te.
Din tunerec fece= noapte,
De ies gadinile toate.
Lupii url[=i sc`nceaz[,
C`nd spre v`nat s[g[teaz[,
S[-= ceie =i s[-= r[pasc[
De la Domnul s[-i hr[neasc[,
P[n[c`nd r[sare soare,
De m[rg cine= la-nchisoare.
+i omul, f[r[de grea\[,
Iese-n treab[deminea\[,
De lucreaz[p[n[-n sar[,
Z] de iarn[=i de var[.
Pentr-aceea, Doamne svinte,
S[fii m[rit de mainte,
De lucruri ce-ai f[cut mare,
Cu sfat bun, cu a=ezare!
P[m`ntul]i plin de fapte
Ce-ai f[cut cu bun[tate.
+i marea, c`tu-i de lat[,
+i larg[, =i desf[tat[,

}ntr-]ns[s[\in heri multe,
 Jig[nii mari =i m[nunte.
 Preste luci de genune
 Trec corabii cu minune.
 Acoló le vine toan[
 De fac chi\ii joc =i goan[.
 +i toate la tine caut[
 S[le dai hran[bogat[,
 S[str`ng[=i s[=- culeag[
 Ce le-ai dat, cu voaie larg[.
 C`ndu-\ de=chiz sv`nta m`n[,
 Atunci toat[lumea i-plin[
 De bi=ug =i de dulcea\[,
 +i= petrec to\ bine-n via\
 +i c`nd \-ascunz fa'a sv`nt[,
 Toat[lumea s[-nsp[m`nt[.
 C`nd le iei duhul, s-or st`nge
 +i la \[rna lor s-or str`nge.
 Duhul t[u c`nd li-i trimite,
 S[vor zidi ca mainte,
 +i cum \-ai datu-\ cuv`ntul,
 Vei]nnoi tot p[m`ntul.
 +i s[-\ fie, Doamne svinte,
 Slava-n veci, ca =i mainte!
 Dumnez[u g`nd bun va pune
 De lucruri ce-au f[cut bune.
 C[de sv`nta ta c[utare
 P[m`ntul tremur[tare,
 +i din munte merge par[,
 C`nd pogori s[vez]n \ar[.
 +i \-voi c`nta, Doamne,-n via\

}n custul meu, cu dulcea\[,
 C`nta-\-voi, Dumnez[u svinte,
 Domnului meu de mainte.
 P[n[ce voi fi cu via\[,
 }\\ voi c`nta f[r[grea\[,
 +i s[-\ plac[, Doamne svinte,
 Bietele mele cuvinte,
 S[m[bucur }n tot bine
 De Dumnez[u, cum s[vine,
 Ca s[pieie cu ocar[
 To\ pizma=i t[i din \ar[.
 +i ceia ce-s f[r[lege
 De pre p[m`nt s[vor =terge,
 S[nu scape nice urm[,
 Ce s[-i =tergi dintr-a ta turm[.

PSALMUL

104

Ruga\ Domnul =i-l striga\ pre nume*,
 Oamenii to\ ce sunte\ pre lume,
 S[da\ veste =i-n p[g`n[tate
 De-a lui fapte ce-s cu bun[tate.
 C`nta\)-i lui c`ntecul cu cinste
 +i-i povesti\ minuni de mainte.
 V[l[uda\ cu sv`ntul lui nume,
 S[s[veseleasc[to\ din lume
 Carii cearc[s[=tie pre Domnul,
 Cu inem[curat[tot omul.

* 5, 5.

Pre Domnul cerca\ s[v[-nt[reasc[,
 S[v[sv`nta lui fa\[pr[vasc[.
 Minuni ce-au f[cut s[\`ne\ minte
 +i de =an\uri dint[i, de mainte.
 Din sv`ntul s[u rost ce-au dat giude\e,
 }n sv`nta sa lege s[s[-nve\e.
 A lui Avraam sv`nt[s[m`n\[,
 Ce sluji\ la Domnul cu credin\[,
 Hiii lui Iiacov ce i-au Domnul
 Ales =ie, precum =ti tot omul.
 Domnul nostru ce =au dat cuv`ntul
 +i tocmai preste tot p[m`ntul
 +au adusu-= de lege aminte
 +i de cuv`nt ce-au z`s de mainte,
 De-au poruncit preste mii de rude,
 +i preste tot neamul s[r[spunde,
 Cu Avraam ce =au dat cuv`ntul
 +i cu Isaac, cu giur[m`ntul
 Ce-au pus cu Iacov de-nv[\[tur[,
 Cu Izraíl]n veci leg[tur[,
 Z`c`nd : „}\ voi da \ara ce \`ne
 Hanaanul din z`le b[tr`ne,
 Jirebia ta cea m[surat[
 +i de Hanaan]mpresurat[“.
 C[la num[r aveai ceat[mic[
 +i casa ta era pu`ntic[,
 C`nd umblai mut`ndu-te prin \ar[,
 Ca un oaspe tinz`nd cort afara.
 +i te mutai din limb[pre limb[,
 +i di-mp[r[\`i nep[\`nd sc`rb[.
 N-au l[sat om s[te asupreasc[,

Nice pre-mp[rat s[te m`hneasc [:
 „De un=ii miei nime s[s-ating[,
 S[fac[prorocilor miei t`ng[“ .
 +i trimis[Domnul foame-n \ar[,
 De-aducea de-aiuri p`inea cu car[,
 C[stric[Dumnez[u din tot viptul,
 De s[fece foame-n tot p[m`ntul.
 Trimis[nainte-le pre omul,
 Pre Iosif¹, iubitul de Domnul,
 Ce l-au datu-l fra`i pre v`nzare
 La robie f[r[scump[rare,
 De-l zg`rcir[-n obez cu-nchisoare,
 Heri prin suflet i-au dat]n prinsoare,
 P[n[i-au venit ce-au z`s cuv`ntul,
 De --au f[cut veste-n tot p[m`ntul.
 I-au dat Domnul cuv`nt de str`nsoare,
 +i-mp[ratul l-au scos din chisoare,
 Trimis[de-l scoas[din =erbie
 Boiérin, de-i dede sloboz`ie.
 +i-l pus[-mp[ratul domn]n cas[
 +i-ntr-avere-= mai mare-l aleas[,
 Preste boieri, =i s[sf[tuiasc[,
 Ca pre sine s[-i]n\lep\asc[
 B[tr`nii lor =i s[le dea minte
 Tuturor ce sunt mai denainte.
 +i-ntr[Iacov la Hamos]n \ar[,
 +i izrailtenii s-a=ezar[
 +i cresc[ur[de s[]nmul`r[,
 +i pizma=ii st[tur[cu p`r[,

¹ *Pronunat* I-o-.

F[c`ndu-le ur[la-mp[ratul,
 Cu inem[str`mb[din tot sfatul,
 Cu-n=el[ciuni s[le fac[sm`nt[
 }n =erbi ce-are Domnul gloat[sv`nt[.
 Trimis[pre Moiséi, a sa slug[,
 +i pre Aron ce-au ales s[=- ung[.
 Pusu=-au la d`n= Domnul cuv`ntul
 Cu minuni s[fac[-n tot p[m`ntul,
 Toat[\ara lui Hamos s[vaz[
 Pentru Izrail ce s[lucreaz[.
 Trimis[-ntunerec]n tot omul
 Ce m`niar[]n grai pre Domnul.
 Toate apele le fece crunte,
 De-au murit tot pe=tele de frunte.
 Izvor`t-au broa=te-n toat[\ara,
 De s[va-ntr-]n= pomeni ocară,
 C[=i la-mp[ratul giuca-n haine,
 Pren sicrie =i prin toate taine.
 Mu=te c`ne=ti le-au trimis cu ace,
 +i de mú=ini n-avea-nc[tro face.
 Ploaia, smida le-au umplut =i focul,
 De-au \ara ars =-au b[tut cu totul.
 N-au sc[pat de vii rodit[vi`\[,
 C-au =i scoar\ă ros de pre ml[di`\[.
 Somochinii to\ ce f[cea road[
 Smida stric[, =i tot pom de coad[.
 Trimis[l[cust[=i omid[
 De m`ncar[ce-au r[mas de smid[,
 C`t n-au r[mas nemic[verdea`\[
 De otav[, de burian[crea`\[.
 +i le b[tu toat[p`rga-n \ar[,

+i de-averea lor s[scuturar[.
 +i =-au scosu=- din =erbie Domnul,
 Cu argint, cu aur, pre tot omul.
 +i nu era nime s[s[s`m\
 }n r[gúla lor cu neputin\
 +i p[ru eghiptenilor bine
 C[-i pornir[de s`rg dintru sine,
 C[inema le era-ngroz`t[
 De puterea Domnului cea sv`nt[.
 +i le tins[Domnul umbr[groas[,
 De le f[cea zua r[coroas[,
 Iar[noaptea le schimba-n lumin[,
 Cu núor de foc, ca-n z] senin[.
 +i cer=ur[de le-au dat cr`steie¹
 +i pot`rnichi de c[ra cu speie.
 +i din ceri le-au trimisu-le hran[,
 De s[s[turar[to\ de man[.
 Le-au scos izvor din piatr[la sete,
 De bea ap[to\ f[r[scumpete.
 Ca =-au adus Dumnez[u aminte
 De sv`ntul s[u cuv`nt de mainte,
 C[tr[Avraam ce-au z`s c-a face,
 C[-i va cre=te s[m`n\ a cu pace.
 +i =-au scosu=- Domnul cu t[rie
 Oamenii s[i c[tr[bucurie,
 +i =-au dat ale=ilor s[=- fac[
 Veselie-n via\
 s[le plac[,
 }mp[r`\`ndu-le \[ri desf[tate,
 Cu avere =i cu bun[tate,

¹ Poate fi citit =i c`rsteie.

De s[a=ezar[-n \[ri p[g`ne,
 }mp[r`ndu=- ocine streine.
 Pentru ca s[-i \`ie giur[m`ntul
 +i s[-i cerce legea =i cuv`ntul.

PSALMUL

105

Ruga\]-v[Domnului, c[-i dulce,
 C[i-i mila din veci, de pre-atunce.
 Cine va putea spune de Domnul,
 De puterile lui,]n tot omul,
 S[-i vesteasc[laudele toate,
 Ca s[s[-n\[leag[preste gloate?
 De-aceia va hi mare feric
 Ce vor feri giude\ s[nu strice
 +i vor face dreptate-n lume,
 'N toat[vremea, s[-= fac[bun nume.
 Adu-\, Doamne, =i de noi aminte
 }ntru bun[vrere de mainte
 +i ne cerceteaz[-ntr-agiutoriul,
 S[ne dai cu bine de tot sporiul.
 S[vedem ale=ii t[i]n bine
 +i s[ne veselim cum s[vine,
 Cu gloata ta s-avem bucurie,
 Laud[s[-\ avem de mo=ie.
 Gre=itu-\-am =i noi denainte
 Cu p[rin\ii no=tri de mainte,
 F[cut-am nainte-\ str`mb[tate
 +i nu vrum s[facem dreptate.
 A no=tri p[rin\ nu-n\[lesese

}n Eghipet a tale ciudese
 Ce-ai f[cut cu d`n= }ntr-acea \ar[,
 +i mila ta cea mult[uitar[.
 +i te m`niar[-ntr-acea oar[,
 Suindu-s[-n mare cu pohoar[.
 +i i-ai m`ntuit cu al t[u nume,
 De \) s-au vestit puterea-n lume.
 Marea Ro=ii }ngroz`=s[sece,
 Vad uscat s[stea p[n[vor trece.
 +i i-ai petrecutu-i preste-arin[
 Ca pentr-o p[dure f[r[tin[
 +i i-ai scosu-i de ce le-au fost grea\[,
 De la m`ni de pizma=, pre pova\[,
 Ceia ce le f[cea sup[rare
 Apa i-au acoperit din mare,
 De n-au sc[pat unul de poveste
 S[-ntoarc[la urm[s[dea veste.
 +i-i crezur[svintele cuvinte,
 +i-i c`ntar[laud[-nainte.
 Lucrurile lui de s`rg uitar[
 +i pre sfatul lui nu s-a=ezar[.
 +i-i ging[=iia pentru bucate
 }n pustie, f[c`nd r[utate,
 Ispitind pre Dumnez[u la sete.
 +i i-au ad[pat f[r[scumpete,
 Trimi`ndu-le sa`u }n suflet.
 Ce ei m`niar[-] cu r[u cuget
 Pre Moiséi¹, g`lcevind }n gloat[,
 }mput`ndu-i }n tab[ra toat[

¹ *Pronunat* Mo-i.

C[ce i-áu dat Domnul preu\`ie
 Lui Aáron]ntr-a sa svin\`ie.
 +i prin ce le-mputar[cuv`ntul,
 S[desfece de-i sorbi p[m`ntul
 Pre Datan =i Aviron cu totul,
 +i pre vinova\`i-au arsu-i focul
 De prin c[\`i, c[dind cu t[m`ie,
 Ne-av`nd treab[ei la preu\`ie.
 +i-n muntele lui Hóriv v[rsar[
 Vi\`l cioplit, de i s[-nchinar[.
 +i-i mutar[slava, f[r[treab[,
 }n chip de ví\`l ce pa=te iarb[,
 +i de Dumnez[u n-avur[=tire,
 Ce le era Domn de m`ntuire,
 Ce-au f[cut pentru d`n=ii ciudese
 Prin Eghipet, minuni, semne dese,
 +i prin \ara lui Hamos prin toat[,
 Prin Marea cea Ro=ii semne gloat[.
 +i vru Domnul]n prip[s[-i piarz[
 Cu ceia ce nu vrur[s[creaz[,
 De nu vrea sta¹ Moiséi² pre rug[,
 Ce l-au ales adevar[slug[,
 S[-l]ntoarc[de c[tr[m`nie,
 C[-i vrea pierde³-n prip[cu urgie.
 +i \ara dorit[def[imar[,
 C[-n sam[cuv`ntul nu-i b[gar[,
 +i-n s[la=ele lor morcotir[,
 Glasul Domnului nu-l socotir[.

¹ *ar fi stat.*

² *Pronun\at Mo-i-.*

³ *ar fi pierdut.*

+i= r[dic[preste d`n=ii m`na,
 S[-i d[r`me, s[zac[ca tina
 Prin pustie, =i s[le oboar[
 S[m`n`a-n limbi ca ne=te ogoar[,
 +i prin \[ri departe s[-i r[=chire,
 S[-i destrame ca pre ne=te hire.
 +i lui Veelfegór]i j[rtvir[,
 Idol spurcat, de s[z[ciuir[.
 +i m`ncar[j[rtve de la mor`i,
 De s[p`ng[rir[-ntr-]n= cu to`i.
 +i pre Dumnez[u]l m`niar[
 }n p`ng[riciuni= ce lucrar[.
 +i c[zur[la r[zboi de arm[,
 De pierir[mul`f[r[de sam[.
 +i cert[Fínees vinova`i,
 De-ngroz[cu d`n=ii =i pre al`i.
 +i le fece despre Domnul pace,
 De-i opri s[nu pieie de lance.
 +i i s-au socotit de la Domnul
 }n rod de rod nainte-a tot omul,
 Ce i-au dat cu uríuc preu`ie
 P[n[-n veac pre rud[s[=o`ie.
 M`niar[-l la apa de sfad[,
 De p[\] printr-]n= Moiséi dosad[,
 C[ce lovi-n piatr[cu toiagul,
 Cu m`nie]ntre tot =ireagul,
 C[nu s-au socotit]n cuvinte,
 Am[r`ndu-l, sco`ndu-l din minte.
 +i ce le-au z`s Domnul n-ascultar[,
 Sa piarz[pre p[g`nii din \ar[,
 Ce s[mestecar[]n tot rodul

Cu p[ɡ`ni, lu`ndu-le izvodul.
 +i pregiur ciopl`ii lor slujir[,
 Pregiur idoli, de s[r[t[cir[,
 De=- giunghiar[cuconii de sfar[
 Dracilor, v[rs`nd s`nge prin `ar[.
 S`nge nevinovat, fe\ =i fete,
 De=- cuconii da f[r[scumpete.
 F[c`ndu-i cu hananeii sfar[
 Idolilor, lucru de ocar[.
 | ara lor de s`nge fu cruntat[
 +i de lucrurile lor spurcat[.
 +i=- urgisi Domnul de la fa\
 Oamenii =i mo=ia cu grea\
 +i i-au datu-i a pizma= pre m`n[,
 Supt putere de limb[p[ɡ`n[.
 +i pizma=ii lor]i asuprir[
 Supt m`nule sale, de-i smerir[.
 C[i-au izb[vitu-i de ori multe,
 Ce ei l-au am[r`t cu sfat iute,
 De i-au zg`rcit r[utatea-n g`rb[.
 Ce Dumnez[u le-au c[utat de sc`rb[
 +i le-au auz`tu-le de rug[,
 V[z`ndu-i]n greu din vreme lung[,
 De giur[m`nt =-au adus aminte,
 C[indu-s[cu mil[herbinte.
 +i i-au datu-i s[fie-n cru\are,
 Cu ieftin[tatea sa cea mare.
 +i-n robie le-au datu-le s-aib[
 De c[tr[to\ iu=or =i oslab[.
 +i tu, Doamne Dumnez[u, ne scoate
 +i ne str`nge din limbile toate,

S[-\ m[rturisim de sv`ntul nume,
 S[s[duc[vestea preste lume
 De lauda ce ti-om l[uda-te,
 F[lindu-ne-ntr-a ta bun[tate.
 Binecuv`ntat e=ti, Doamne svinte.
 Domnul lui Izraël de mainte.
 +i gloatele toate s[gr[iasc[,
 Bun[cuv`ntarea s[-\ tr[iasc[.

PSALMUL

106

Ruga\)-v[cu dulce la Domnul,
 C[i-i mila din veci pre tot omul.
 Izb[vi`i Domnului gr[iasc[,
 Ce i-au scos din m`n[vr[im[=asc[,
 +i di prin \[ri i-au scosu-i la urm[,
 De i-au adunatu-i la o turm[,
 Din r[s[rit =i din sc[p[tate,
 Din séver =i din m[ri de departe.
 R[t[ci\]n pustii, f[r[vlag[,
 Cerc`nd cale de ora=, s[marg[
 S[=- g[sasc[loc de l[cuin\[,
 Fl[m`nz =i-ns[ta\, de tic[in\
 Sufletele lor]ntr-]n= s[cas[,
 Cerc`ndu=- l[cuin\
 +i strigar[la Domnul,]n sc`rb[,
 De le greul iu=ur[din g`rb[,
 +i i-au scosu-i la cale direapt[,
 S[-ntre-n l[cuin\
 S[=- m[rturisasc[la tot omul

Minunea =i mila de la Domnul.
 C-au s[turat suflet de la lips[,
 Suflet fl[m`nd mas[dulce-i tins[,
 Ce =eeda la umbr[-ntunecat[,
 Loc de moarte, lips[ferecat[.
 Prin Domnul cuv`nt ce-i m`niar[,
 Cel de Sus]n sfat ce-nt[r`tar[
 Cu s[lb[t[cia cu cea crud[,
 De li s-au zg`rcit inema-n trud[,
 C[i-au]mpresurat nevoi multe
 +i nu era cine s[le-agiute.
 +i strigar[la Domnul cu jele,
 +i i-au scosu-i de la nevoi grele,
 Din tunerec de umbr[de moarte,
 +i le-au fr`nt obez`le din toarte,
 S[=- m[rturisasc[la tot omul
 Minunea =i mila de la Domnul.
 C[le-au por`zdrobitu-le de-aram[,
 Cu r[teze tare f[r[sam[.
 +i i-au luat din calea cea str`mb[,
 C[prin f[r[legi p[\\`ia sc`rb[,
 C`t sufletul lor dob`ndi grea\[,
 De toate bucate ce-s de via\[,
 +i s-apropiar[-n pragul mor`i,
 De era de-a pierirea cu to`i.
 +i strigar[la Domnul cu jele,
 +i i-au scosu-i de la nevoi grele,
 C[le-au trimis cuv`ntul s[u Domnul,
 De-au t[m[dui]ntr-]n= tot omul.
 +i i-au scosu-i dintr-á lor pierzare
 C[tr[via\`a cea cu a=ezare,
 S[=- m[rturisasc[la tot omul

Minunea =i mila de la Domnul,
 S[-i j[rtvasc[j[rtva cea de hval[,
 S[-i spuie de minuni, de tocmal[.
 Carii umbl[-n corabii pre mare,
 De=- fac lucrul preste genuni tare,
 Aceia i-au v[zut de minune
 Ce-au lucrat Dumnez[u]n genune.
 Z`s[de s[fece v`nt cu bur[,
 De r[dic[val de nec[tur[,
 P[n[la ceri]i suia cu unde,
 +i-i pogor`ia-n gios s[-i afunde.
 Sufletele lor]n greutate
 S[topiia be\ de r[utate,
 C[-= ie=ir[=i din \[lepciune,
 De te lua de d`n=ii minune.
 +i strigar[la Domnul cu jele,
 +i i-au scosu-i de la nevoi grele.
 V`nturilor z`s[de-ncetar[
 +i undelor de s[alintar[.
 +i le p[ru bine c[trecur[
 Valurile toate de t[ur[.
 +i i-au]ndereptatu-i cu pace
 Domnul, spre lini=tea ce le place,
 S[-= m[rturisasc[la tot omul
 Minunea =i mila de la Domnul.
 +i-n s[bor de gloate s[-l r[dice.
 +i-n scaun de b[tr`ni s[-i ferice,
 C-au pr[v]lit apele s[sece
 +-au pustiit izvor de-ap[rece.
 |ar[roditoare-n s[r]tur[
 S-au schimos`tu-s[din f[ptur[,

Pentru r[ut\ ce f[cea-n \ar[
 L[cuitorii cei cu ocar[.
 Iar[pustia cea secetoas[
 I-au dat Domnul de este apoas[.
 +i p[m`ntul cel f[r[de ap[
 De izvoar[r[ci nu s[mai scap[.
 Gloata sa cea fl[m`nd[=i sac[
 O desc[lec[-n \ar[buiac[,
 De =au f[cut ora=e =i sate,
 +i \arini, =i vii cu bun[tate.
 +i= fecer[vipturi s-aib[-n via\
 Cu bi=ug de road[cu dulcea\
 +i i-au blagoslovitu-i s[creasc[,
 +i-n dobitoc s[s[-mbog[\asc[.
 Ce ei s[mic=urar[-n sc[dere,
 Petrec`nd cu grije =i durere,
 C`t boierii lor s[def[imar[,
 +i s-au v[rsat preste d`n= ocar[,
 Purt`ndu-s[-n c[r[ri r[t[cite
 +i smintind de la c[i fericite.
 Ce Domnul mi=elului agiut[
 Despre mi=el[tatea cea mult[,
 C[i-au pus ca turmele chiline,
 Pre mo=ii]n r`nd, cum li s[vine.
 Le vor vedea direp`ii de via\
 +i s[vor veseli cu dulcea\
 +i= vor pune m`na preste gur[
 Necura`i ce le sunt cu ur[.
 Cine-i]n\lept, s[s[p[zasc[
 +i acestea s[le socoteasc[,
 Mila lui Dumnezeu[u s[-n\leag[,
 Cu cuget bun =i cu minte-ntreag[.

PSALMUL

107

Inema mea mi-i, Doamne, g[tat[,
 Mi-i inema gata de te-a=tapt[,
 Ca s[-\ c`nt]ntr- [mea, Doamne, slav[.
 Scoal[, slava mea, f[r[z[bav[!
 Scoal[-te, ps[litire =i dulcea\!
 Iat[c[m-oi scula deminea\
 +i \-voi m[rturisi, Doamne, -n gloate,
 C`nt`ndu-\ prin limbile prin toate,
 C[mila ta ceriuri cov`r=e=te
 +-adevara-n núori s[l[\e=te.
 +i preste ceri, Doamne, tu te-nal\
 S[te vaz[toat[lumea-n fa\
 +i slava ta preste tot p[m`ntul
 S[r[m`ie, cum \-ai dat cuv`ntul.
 Pentru iubí\ii t[i ce \i-i mil[,
 S[-i izb[ve=ti de greu =i de s`l[,
 Cu m`na ta, Doamne, cea direapt[,
 +i s[mi-ascu\ cu mil[-ndurat[.
 Dumnez[u =-au gr[itu=-]n sv`ntul
 +i nu=-va schimba-ntr-ált chip cuv`ntul:
 „R[dica-m-oi s[-mpar\ cu m[sur[
 Síhem cu mo=íi, f[r[tr[sur[,
 +i valea de =etre pre hotar[
 O voi m[sura de s-a =ti-n \ar[“.
 C[mi-i al meu Galaad cel tare,
 +i Manasíi gata cu o=ti mare,
 +i Efrém]i al meu la n[val[,
 L`ng[cap, de mi-i de sprejineal[.

Iuda¹ mi-i domn de-mp[r]\e=te,
 Moáv² pregiur c[l]d[ri]m sluje=te,
 Edóm mi-a sluji la-nc[l]\minte,
 Ca-n z`lele cele de mainte.
 +i filistimenii cu credin\
 Mi s[vor pleca c[tr[priin\
 Cine m-a-ntiri c[tr[cetate,
 S[h[l]duiesc cu greutate?
 Sau cine s[-mi vie cu grea toan[,
 P[n[la Edom s[m[ia-n goan[?
 F[r[numai tu, Dumnez[u svinte,
 C`nd ne vei urni de denainte
 +i nu ni-i ie=i la oaste-n frunte,
 Ce ne vei l[sa cu sudori crunte.
 D[-ne, Doamne, agiutori]n sc`rb[,
 S[ne iu=ur[m greul din g`rb[,
 C[omul]nz[dar s[trude=te
 }n t[ria sa de s[o=te=te.
 Ce cu Dumnez[u s[facem oaste,
 C[-i va lovi pre pizma= din coaste,
 +i-i va da Dumnez[u de ocar[,
 De vor fi def[ima\ preste \ar[.

PSALMUL

108

Lauda mea, Doamne svinte,
 Spune-ntre to\ denainte,

¹ *Pronun\at* I-u-.

² *Pronun\at* Mo-áv.

C[r[ul =i p[c[tosul
 +-au de=chis asupr[-mi rostul
 +i cu-n=el[toare limb[
 Gr[iesc asupr[-mi cu sc`rb[,
 Cu graiul lor cel de ur[,
 }mpregiur de-m fac tr[sur[.
 +i m[lupt[scornind sfad[,
 S[-m fac[-n de=ert dosad[.
 }n loc ce-ar hi s[-m priiasc[,
 Vor de r[u s[m[gr[iasc[.
 Iar[eu din vreme lung[
 Am f[cut pentru d`n= rug[,
 +i pentr-a mea bun[tate
 Pun asupr[-mi r[utate,
 +i-m sunt cu grea ur`ciune
 Pentru a mea plec[ciune.
 Ce s[pui pre p[c[tosul
 S[-i opreasc[tot folosul,
 +i pre dracul din direapta
 S[i-l pui, c`nd vei da plata.
 C`nd i s-a face giude\uul,
 S[-l scoa\ de g`t cu h[\ul,
 +i ruga la greutate
 S[i s[-ntoarc[-n p[cate.
 Z`lele s[-i tai =i vacul,
 Boieria s[-i ia altul,
 +i cuconii s[-i r[m`ie
 Cu muierea-n s[r[cie.
 +i s[-i str[mutez ficiorii
 S[ceie cu cer=etorii,
 S[fie goni\ din cas[

+i din odihn[s[-= ias[.
 +i datornicii s[-i cerce
 Avera toat[ce=- fece,
 +i streinii s[-i apuce
 Agonisita cea dulce.
 S[n-aib[s[-i osfinteasc[,
 Nice s[racii s[-i creasc[,
 Ce s[pieie cu ocar[,
 Cu tot rodul s[u din \ar[.
 }ntr-un r`nd de rod ce trece,
 Cu tot numele s[-= sece,
 S[s[-ntrebe =i p[catul
 A p[rin\ ce-au aplecatu-[,
 +i s[n-aib[osfinteal[
 Maic[-sa despre gre=al[.
 +i s[le fie cu Domnul
 P`ra, s[-i vaz[tot omul
 De pre p[m`nt cum s-or =terge,
 Pentr-a lor f[r[delege,
 C[nu =-au adus aminte
 S[fac[mil[-nainte.
 Ce c`nd i-au venitu-i toan[,
 Au luat mi=el]n goan[,
 Om cu inema smerit[,
 S[-i dea moarte ovilit[,
 C-au iubit din tot]ndemnul
 De i-au venitu-i bl[st[mul.
 +i s-au dos`t de ferice,
 De departe st`nd cu price.
 Ca-n c[me=e s[va-nve=te
 }n bl[st[m, tic[i]e=te,
 +i ca apa i-a-mplea zg[ul

Bl[st[mul, cu de tot r[ul,
+i ca m[duha-n ciolane
S[s[-mbrace, ca-n c[ftane,
+i cu br`u ce-a vrea s[-ncing[
Cu bl[st[mul s[s[str`ng[,
Pentr-acest lucru de ur[
Ce-m fac la Domnul tr[sur[,
Gr[ind asupr[-mi de suflet
Cu vicle=ug, cu r[u cuget.
Ce tu, Doamne, s[-\ faci mil[,
C`nd]m vez de greu =i s`l[.
+i pentru sv`ntul t[u nume,
Ce \[s[veste=te-n lume,
F[=i de mine c[utare,
+i cu mila ta cea mare,
Doamne, tu m[izb[ve=te
De la r[u ce m[t`lne=te,
C[sunt mi=el, =i de sm`nt[
Mi s[inema sp[m`nt[.
Ca l[custa, c`nd str`ng cortul,
Sunt scuturat gios cu totul.
+i genunchile m-sl[bir[
De post, de s[schimos`r[
Pel`ele de gr[s`me,
De mustrat ce-s]n mul`me.
V[z`ndu-m[tins afar[,
Cu capul lor cl[tinar[.
Ce tu, Dumnez[u Domn svinte,
Agiutoriu t[u trimite,
De m[scoate-ntr-a ta mil[,
S[cunoasc[a ta s`l[
+i m`na ta cea direapt[,

Doamne, cu carea faci plat[.
 Ei s[blasteme-mprotiv[
 Dintr-à lor gur[zlobiv[,
 Iar[tu, Dumnez[u svinte,
 S[-mi urez dulce cuvinte.
 Carii asupr[-mi s[scoal[,
 R[ul s[le caz[-n poal[,
 Iar[=erbul t[u s[aib[
 Bucurie de oslab[.
 +i ceia ce-m fac nepace,
 }n ru=ine s[s[-mbrace,
 Prin ve=m`nt de s[rb[toare
 S[s[-mbrace-n strec[toare.
 M[rturisi-voi de bine
 Lui Dumnez[u, cum s[vine,
 +i cu rostul mieu-n zbor mare
 }l voi f[li cu c`ntare.
 C[st[tu dintr-a direapta
 A mi=el cu oaste gata,
 De i-au scos de la pierire
 Sufletul spre m`ntuire.

PSALMUL

109

Z`s[Domnul Domnu mieu s[=az[
 De-a direapta sa-n scaun d`nd raz[,
 P[n[c`nd pizma=ii de supt soare
 | -voi a=terne-i pre to\ supt picioare.
 Toiag de putere \-va trimite
 Domnul din Sion, Dumnez[u svinte,
 +i pre to\ pizma=ii \-vei]nvince,

De \ s-or pleca f[r[de price.
 C[cu tine \-este boieria
 La zua ce \-vei ivi t[ria,
 }n str[lucori de svin\ ce-i ivi-te
 }ntr-aceea z], Dumnez[u svinte.
 Din p`ntece te-au n[scut mainte
 De luceaf[r al t[u sv`nt p[rinte.
 Giuratu--au Domnul giur[m`ntul
 +i nu--va schimba c[ind cuv`ntul.
 Tu e=ti preut]n veci pentru \ar[,
 De r[dici ca Melhisedec sfar[.
 +i Dumnez[u \-este din direapta,
 De \-va t[ia pizma=ii cu spata.
 La z] ce l-or]nt[r`ta craii,
 }i va c[lca-n picioare cu caii.
 +i =-vor lua giude\ul p[g`nii,
 C[li s-or n[di la st`rvuri c`nii.
 +i capete pre gios vor fi multe,
 Ce vor fi de la r[zboi c[zute.
 Ap[de pre p[r[u va bea-n cale,
 C`nd va n[l\va capul o=tii sale.

PSALMUL

110

M[rturisi-m[-voi \ie, Doamne svinte*,
 Cu inema mea cu toat[denainte
 A tot sfatul de direp\]ntr-adunare,
 De a tale, Doamne, lucruri, c[sunt mare

* 4,4,4

+i cercate }ntru voia ta din toate.
 Lucrul t[u =i cuviin\ a cine poate
 S[le spuie, =i de sv`nta-\ dreptate
 Ce tr[ie=te }n to\ veci cu bun[tate?
 | -ai f[cutu-\ de ciudese pomenire,
 C[e=ti ieftin =i milost, Doamne, din hire.
 Carii sunt de-\ au de team[, le dai hran[,
 Pentru leg[m`nt b[tr`n f[c`nd poman[.
 Cu t[ria lucrurilor \-ai dat =tire
 Gloatei tale ce i-ai fost de izb[vire,
 C[i-ai datu-i cu uric \ar[p[g`n[.
 Adevara =i giude\ul \i-i pre m`n[,
 +i poruncile \-s tare =i crezute,
 }N dreptate =-adevar[-n veci f[cute.
 | -ai trimisu-\ gloatei tale m`ntuin\[,
 Poruncindu-i preste veci lege-n credin\.
 Sv`nt } \ este =i-nfricat cinstitul nume
 +i de mare cuviin\ [preste lume.
 Frica ta d[-ncep[turi de-n\ [lepciune,
 Cuno=tin\ [tuturor spre-nv\uri bune.
 Cinstea ta, Doamne, =i lauda tr[ie=te
 Preste vecii preste to\, de te m[re=te.

PSALMUL

111

Ferice va fi de omul
 Ce s[va teme de Domnul,
 }n porunca lui cea sv`nt[
 St`nd cu voaie, f[r[sm`nt[.
 C[va fi tare-n credin\

Pre p[m`nt a lui s[m`n\],
 Rod dirept s[va chema-s[
 +i bi=ug]ntr-[lui cas[,
 +i-i va tr[i dereptatea
 Preste veci]n toat[partea.
 +i la-ntunerec de cea\[
 Va vedea lucori de via\[.
 C[direptul =i milosul
 El s[-ndur[-n tot folosul
 +i cu m`n[larg[-mparte
 Din direapt[bun[tate.
 Acela devreme=- caut[
 R[spuns bun la z] de plat[.
 +i-n giude\ s[nu-l cl[teasc[
 R[u, ce-n veci s[-l veseleasc[.
 Cu poman[st[t[toare
 Va fi direptul supt soare,
 +i de veste rea nemic[
 Nu-l va]mpresura fric[.
 C[inema-i este gata
 La Domnul s[=- ceie plata.
 S[stea cu inem[tare,
 F[r[fric[, la c[utare,
 P[n[va pr[vi s[=- vaz[
 Pizma=ii s[i du= s[-i piarz[.
 Pentr-aceea =-d[=i-mparte
 A mi=ei din bun[tate,
 S[-i tr[iasc[dereptatea
 Preste veci]n toat[partea.
 +i i s[va n[la steagul,
 De s-a sl[vi-n tot =ireagul.

+i pr[vindu-i tot folosul,
 S[va sc`rbi p[c[tosul,
 +i cu din\ii]n scr`=care
 S[va topi la certare,
 C[va pieri necuratul
 Cu pofta sa din tot svatul.

PSALMUL

112

L[uda\, cuconi, pre Domnul,
 S[s-auz[]n tot omul,
 L[uda\]-i sv`ntul nume,
 S[s-auz[preste lume.
 +i blagoslovit s[-\ fie,
 Doamne, numele-n vecie.
 De unde soare d[raz[
 P[n[-n scap[t ce s-a=az[,
 L[udatu-i-i sv`nt nume
 +i nalt de to\ ce-s]n lume.
 Preste ceriuri s[l[\e=te
 Slava lui, de s[veste=te.
 Cine este, Doamne svinte,
 De c`t tine mai nainte?
 C[descaleci preste nalturi,
 De pr[ve=ti]n toate laturi,
 De vez ceriul =i p[m`ntul,
 Vez m[re\ul =i smeritul,
 De scoli s[racul din tin[,
 +i cu direapta ta m`n[
 Din gunoi r[dici]n slav[

Pre mi=el f[r[z[bav[,
 De-l pui s[=az[cu craii,
 S[-= petreac[dulce aii,
 Cu boierii =i cu gloat[
 S[-= petreac[via\`a toat[.
 +i din stearp[r[dici maic[
 Cu cas[-n cuconi, s[-i plac[.

PSALMUL

113

Din Eghipet Izráil c`nd mears[,
 Iiacov cu-nfemeiat[cas[,
 La mo=ie s[-= marg[b[tr`n[,
 Din \ar[ur`t[=i strein[.
 Lui Dumnez[u g[tind la Iúda¹
 S[-=]ncuscre cu Izráil ruda,
 Marea v[zu =i fugi s[sece,
 Iordanul² apele =-desfece,
 M[gurile c-are\`ii s[ltar[
 +i mun`\`i ca mieii s[giucar[.
 Ce \-fu, mare, de mergi]nsp[imat[?
 +i tu, Iordan² cu apa lat[,
 Ce te-ntórs[= de \-ai f[cut spaim[?
 +i voi, mun`, ce giuca\` f[r[sam[,
 Ca mieorii s[lt`nd, =i voi, dealuri,
 Ca mieii giuc`nd]n toate laturi?
 De fa\`a ta, Doamne, s[str[mut[

¹ *Pronun\at* I-u-.² *Pronun\at* I-or-.

Tot p[m`ntul =i st[de te-ascult[,
 C`nd \-ai ivit a ta sv`nt[fa\[,
 Lui Iiacov de i-ai fost pova\[,
 C`nd ai]ntors st`nca-n t[u de ape
 +i din bolovan izvor s[scape.
 Nu-\ da, Doamne, nim[rui pre lume,
 Ce-\ d[slav[sv`ntului t[u nume,
 Pentru mila ta =i dereptatea,
 S[nu z`c[to\ din toat[partea,
 Cu p[g`nii s[ne p`c[iasc[:
 „Unde-i Domnul s[v[folosasc[?“
 Ce tu, Doamne, ceriul =i p[m`ntul
 Le-ai f[cut din voaie cu cuv`ntul,
 Iar[idoli ce-= scot]n hval[
 P[g`nii, le-a fi-le de sminteal[.
 C[aúrul n-a sta s[le-agiute,
 Nice-argintul la greu s[-i asculte.
 Gur[au, =i nu pot s[r[spunz[,
 Ochi =i urechi, =i nu v[d, s-auz[.
 Au =i n[ri, nu pot s[mirosasc[,
 +i m`ni au, nu pot s[pip[iasc[.
 Au picioare, =i n-or putea merge,
 Sunt =i mu\, de nu pot face lege.
 Tocma s[le fie cine-i face
 +i-= cer de la d`n=ii dar =i pace.
 Iar[casa lui Izráil are
 Agiutori pre Domnul =-a-ezare.
 Casa lui Aron s[-ncrede-n Domnul,
 Agiutor li-i =i scut]n tot omul.
 Cari c[tr[Dumnez[u au team[
 Le agiut[Domnul =i-i]ntram[.

Pentru noi Dumnez[u s[grije=te
 +i cu bi=ug ne blagoslove=te.
 Dat-au Domnul bun[cuv`ntare
 Casii lui Ilzráil =i spori mare,
 +i casii lui Aron ji ureaz[
 Z`le bune =i bi=ug s[vaz[.
 +-au blagoslovit f[r[de sam[,
 Mici =i mare, ce-au de Domnul team[.
 Pre deasupra s[v[mai trimi\[,
 Dar =i mil[Domnul din fiin\[,
 +i-n cuconii vo=tri s[s[vaz[
 Dar =i bine cu spori, s[s[-ncreaz[.
 +i s[fi\ blagoslovi\ de Domnul,
 Ce-au fapt ceriul, p[m`ntul =i omul.
 Ceriul ceriurilor pentru Domnul,
 P[m`ntul l-au datu-l a tot omul.
 Mor`i, Doamne, nu ti-or l[uda-te,
 Nice cei din iad, din r[utate,
 Ce noi ce-ti vii }\ vom ura bine
 }n veci, Doamne, precum }\ s[vine.

PSALMUL

114

Iubit-am de-aceasta c[mi-aude
 Glasul rugii Domnul, de-m r[spunde,
 Plec`ndu-= urechea s[m[s`m\[,
 }n z[ce l-voi striga cu credin\[,
 C`nd m[iau durori de moarte-n hoarb[,
 Cu primejdi de iad vr`nd s[m[soarb[,
 Atunci c`nd m[afl[de tot r[ul,

Strig pre Domnul, de-mi iu=oar[greul :
 „O, Doamne, tu-m ia mi=elul suflet
 De la greu ce-m vine preste cuget!“
 C[e=ti Domn milost, cu ieftine\e,
 +i tuturor te-ar[\ cu bl`nde\e,
 +i pruncilor le faci socotin\[,
 Ca cela ce e=ti Domn de priin\[.
 Mi-ai c[utatu-mi c[tr[plec[ciune,
 De mi-ai trimis, Doamne, iert[ciune.
 +i mi=elul meu suflet s-a duce
 La odihn[=i r[paos dulce,
 De la moartea de la cea ur`t[
 Ce s-a-ntoarce, la via\[dorit[.
 +au ivitu=- Domnul bun[tatea,
 De mi-au iu=uratu-mi greutatea.
 C[m-au scos din sc`rbele din toate
 +i sufletul mi-au scos de la moarte,
 Ochii de la lacr[mi de pl`nsoare,
 Picioarele de lunic[toare.
 +i-i voi sluji c`nt`nd cu dulcea\
 Lui Dumnezeu[u]n \ara de via\[.

PSALMUL

115

Am crezut, Doamne, c=oi face*
 S[-m plinesc graiul cu pace,
 Ce eu m-am sc[pat de parte,
 De n-am plinit nici o parte.

* 4 perechi.

Ce eu, buiguit de minte,
 Z' = de tot omul c[minte.
 +i cu ce \-voi face plat[,
 Doamne, de mil[-ndurat[,
 }n toate ce-m dai spre bine
 Cu spori mare de la tine?
 Cu p[har de biruin\
 | -voi }nchina cu credin\
 +i \-voi striga sv`ntul nume,
 Doamne, de s[va=-ti-n lume
 De rugi, de f[gad[gras[
 Ce \-voi j[rtvi-n sv`nta cas[.
 C[-ntre fa\ta cea sv`nt[
 Svin\ii li-i moartea cinstit[,
 +i de d`ns[nu li-i grea\
 C[li s[schimb[spre via\
 O, Doamne, s[-m cau\ de rug[,
 C[-\ sunt =erbul t[u =i slug[,
 Fii¹ din =arb[cump[rat[,
 Din =erbie scos cu plat[.
 Obez =i ferec[tur[
 Mi le-ai rumpt, c[-\ sunt f[ptur[.
 +i cu j[rtva cea de pace
 Hfal[numelui \-voi face,
 De la greu ce ti-oi striga-te,
 C[-m r[spunz cu bun[tate.
 Rugi ce-\ am f[g[duite
 |] le voi da, Doamne svinte.
 C`nd s[str`ng oameni gr[mad[

¹ *Fiu.*

}n cinstita ta ograd[,
 Unde-\ este sv`nta cas[,
 De sloboade zare deas[
 De dar =i de bun[tate,
 }n Ierusalim cetate.

PSALMUL

116

L[uda\]-l to\ pre Domnul,
 P[g`nii to\ =i tot omul,
 C[=au pus mila cea mare
 Preste noi cu a=ezare,
 +-adevara lui cea sv`nt[
 Cust[-n veci f[r[de sm`nt[.

PSALMUL

117

M[rturis\]-v[c[tr[Domnul,
 C[-i cu bine din veci pre tot omul.
 Casa lui Izraïl s[gr[iasc[
 C[-i Domnul milost =i s[tr[iasc[.
 Casa lui Aron s[strige tare
 C[i-i mila din veci pre-a=ezare.
 +i s[z`c[to\ carii au team[
 De Domnul c[-i milost f[r[sam[.
 Am strigat pre Domnul, av`nd sc`rb[,
 +i mi-au iu=urat greul din g`rb[.
 Dumnez[u mi-agiut[de n-am fric[
 Despre om s[-m vie r[u nemic[.

Domnul mi-este scut =i bun[tate,
 +i pizma=ii nu pot sta s[-m caute.
 Mai bine-i a nedejdiui-n Domnul,
 Dec` t a s[r[z[ma spre omul.
 Mai bine s[-\ aibi cu Domnul traiul,
 Dec` t s[nedejdiuie=ti spre craiul.
 To\ p[g`nii ce m[-ncungiurar[
 Cu Domnul i-am]ntirit din \ar[.
 C[m[-ncungiurar[cu o=ti late,
 Ce Domnul mi i-au luat din spate,
 C[m[-ncungiurar[cu =ireaguri,
 Ca albina ce =ede pre faguri,
 +i ca spinii ce-i arde pojarul,
 Am trecut preste d`n=ii cu carul.
 +i cu sv`ntul t[u, Dumnez[u, nume
 Mi-am supusu-mi pizma=ii din lume.
 De-am =i surupatu-m[de r`p[,
 Tu m-ai r[dicat, Doamne, de prip[.
 C[mi-i Domnul st`nc[=i c`ntare,
 +i la greutate mi-i scut tare.
 Glasuri de bucurie-mpreun[
 La direp\]n tab[r[r[sun[
 De Dumnez[u, c[=-au tins direapta,
 De-au]ngroz`t pizma=ii cu spata.
 Cu direapta Domnul m[r[dic[,
 De merg la r[zboi f[r[de fric[.
 Domnul cu direapta sa-n v`rtute
 Mi-au datu-mi izb`nd[pre o=ti multe.
 Nu voi muri, ce voi costa-n via\[
 +i-l voi m[rturisi cu dulcea\[.
 C[de mi-au dat Domnul =i certare,

M-au ferit de moarte, de pierzare.
 De=chide\)-mi u=ea derept(\`i
 +i voi intra din lontrul cet(\`i,
 De voi m[rturisi prin tot omul
 Bun[t(\`=i mil[ce-am de Domnul.
 Poarta ceasta Domnul o g[teaz[
 Pentru s[-ntre direp\ii s[=az[.
 Mul\[m[scu-\`c[mi-auz` = greul.
 De m-ai m`ntuit de la tot r[ul.
 Piatra ceea ce nu socotir[
 Lucr[torii la zid ce zidir[,
 Aceasta s-au pus la unghi aleas[
 De la Domnul minunat[-n cas[.
 C[aceasta-i de la Domnul dat[,
 }ntre ochii vo=tri minunat[,
 +i aceasta-i zua ce-au fapt Domnul,
 De-i de bucurie a tot omul,
 +i cu veselie s[=- petreac[
 Direp\`i]ntr-]ns[, s[le plac[.
 O, Dumnez[u, tu ne d[izb`nd[
 De la tine cu spori de dob`nd[.
 Blagoslovit \ este sv`nt nume
 Carele vii cu Domnul]n lume.
 Voau[]nc[s[s[n[roceasc[
 De la casa cea dumnez[iasc[.
 +i tu, Doamne svinte, \-lumineaz[
 Preste noi lucruri de sv`nt[raz[,
 S[ne punem z] de s[rb[toare,
 Cu n[roade, s[dea str[luoare,
 +i desimea la oltari s-agiung[,
 Preu\`i de j]rtve s[s[ung[.

Dumnez[ul meu e=ti, =i \-voi z`ce
 M[rturie, rug[=i ferice.
 Dumnez[ul meu e=ti, =i te-nal[,
 +i-\ m[rturisesc]n sv`nta fa[,
 C[-m auz` = de-m fúse= sc[pare.
 +i v[m[rturisi\ cu c`ntare
 C[tr[Domnul, c[-i bun de pre-atunce,
 De la veci ce ni-i cu mil[dulce.

PSALMUL

118

Aceast[catism[-i f[cut[pre a, h alef, beiz,
 buchile evreie=ti.

Alef, a

Ferice de ceia ce vor merge
 F[r[vin[, Doamne,-ntr-a ta lege.
 Ferice de ceia carii cerc[
 Fericitul t[u cuv`nt s[-l fac[,
 S[te cerce cu inem[-ntreag[,
 S[-\ m[rturiseasc[f[r[tag].
 C[ceia ce fac f[r[delege,
 }n c[ile tale nu vor merge.
 C[tu \-ai dat porunca cea sv`nt[
 S[o`ie to\ f[r[de sm`nt[.
 O, de mi s-ar c[ile derege,
 S[-\ poci feri, Doamne, sv`nta lege,
 Atunci a= cuteza f[r[grea\
 De \-a= pr[vi poruncile-n fa\!

| -a= mul\mi cu inem[-ntreag[
 +i \-a= m[rturisi f[r[tag[,
 De-a= deprinde svintele-\ giude\e,
 C[-s direpte, de n-áleg]n fe\e.
 } \ voi feri a ta dereptate,
 +i s[nu m[la= la greutate.

Bez¹, b

C[t`n[rul]nc[=-ar derege
 Pre cuv`ntul t[u calea ce-ar merge.
 Cercatu-te-am cu inem[tins[,
 Nu m[urni din sv`nta ta z`s[.
 }n inema mea \-\`i z`sa sv`nt[,
 Spre gre=ele s[nu m[ia sm`nt[.
 Fericit e=ti, Doamne, =i m[-nva\
 S[-\`i derept[rile-n dulce\
 Am dat veste din buzele mele
 De-a rostului t[u, Doamne, tocmele.
 }n calea ta cea de m[rturie
 M-am desf[tat ca-ntr-o bog[\`ie.
 M-oi primbla-m[-n poruncile tale
 +i \-voi]n\lege sv`nta cale,
 }ntr-a tale derept[\ m-oi tinde
 +i-n cuv`ntul t[u m[voi deprinde.

¹ }n *ms.* Bet.

Ghímel, g

D[=erbului t[u plat[de via\[,
 C[-\ feresc cuv`ntul cu dulcea\[.
 Ochii]m destup[a-n\[lege
 Minunile din sv`nta ta lege.
 Nemernicu-s pre p[m`nt =i-n rude,
 Poruncile tale nu mi-ascunde.
 Sufletului meu i-i drag s[-nve\[e
 }n tot ceasul a tale giude\[e.
 }ngroz` = s[me\ii ce s[urc[
 Spre bl[st[m din sv`nta ta porunc[.
 Ia-mi muștrarea, ponosul din fa\[,
 S[-\ cerc m[rturia cu dulcea\[.
 Boierii =ed asupr[-mi cu svaturi,
 De m[p`r[sc to\ din toate laturi.
 Iar[=erbul t[u, Doamne, s[-nva\
 }n dreptatea ta f[r[grea\[.
 M[rturia ta =i dreptatea
 }m d[sfat, =tiin\[-n toat[partea.

Dáled, d

Mi-au lipitu-mi sufletul p[m`ntul,
 Ce m[-nvie, Doamne, cu cuv`ntul.
 Umbletele mele cu spovad[
 | -am spus, Doamne, f[r[de t[gad[,
 +i mi-ai ascultat, =i tu m[-nva\
 Derept[\ de-a tale, s[-m dai via\
 +i s[mi-ar[\ de drept[\ cale
 A m[primbla-n minunile tale.

Sufletul meu l-ntristeaz[somnul,
 Ce m-a-nt[ri-n cuv`ntul s[u Domnul.
 De la cale str`mb[m[fere=te
 +i cu legea ta m[miluie=te.
 Calea cea direapt[mi-este drag[
 +i de giude\ul t[u nu mi-i tag[.
 M[\i de m[rturia ta sv`nt[,
 +i s[nu m[la=, Doamne, la sm`nt[.
 }n poruncile tale m[bag[,
 S[m[rg pre drum cu inem[larg[.

Hei , h

Pune-mi, Doamne, calea-ntr-a ta lege,
 +i pre dereptatea ta voi merge.
 Legea ta a o cerca m-d[minte,
 S[o \i cu inem[herbinte.
 }ntr-a tale porunci pre c[rare
 M[-ndereapt[, c-aceea voi tare.
 Inema mea spre-a ta m[rturie
 S[o aba\ despre l[comie.
 Ochii de la de=ert }mi opre=te,
 S[nu v[z, =i-n calea ta m[cre=te.
 S[-m dai cuv`ntul t[u, ce-\ sunt slug[,
 }n frica ta s[-m fie de rug[.
 Ia-mi ocară carea m[defaim[,
 C[\i-i sfatul bun f[r[de sam[.
 Doritu-\am porunci cu dulcea\[,
 +i-ntr-adev[rul t[u s[-m dai via\].

Vov¹, v

+i spre mine mila ta s[-m vie,
 Pre cuv`ntul t[u, Doamne,-n t[rie.
 +-oi r[spunde cuv`nt cui m[-mput[,
 C-am nedejde-n cuv`ntul t[u mult[.
 +i s[nu-\ iei din rostul mieu graiul,
 C[-n giude\ul t[u]m raz[m traiul.
 +i legea ta o voi feri-ntreag[
 Pururea-n veci cu inem[larg[.
 +-am umblat pre cale desf[ta[,
 C[porunca nu-\ las necercat[.
 +-am gr[it de sv`nta-\ m[rturie
 Naintea de-mp[ra\ cu t[rie.
 C[eram deprins]ntr-a ta z`s[,
 Carea-m iubit a chiti cu d`ns[,
 R[dic`ndu-mi m`nule pre rug[,
 Spre-a tale porunci din vreme lung[,
 C-am iubit a m[deprinde-ntr-]nse
 +i-ntr-a tale derept[\ =i z`se.

Záin, z

Adu-\, Doamne, de cuv`nt aminte,
 Ce mi-ai dat nedejde de mainte.
 De-aceasta m[m`ng`i c`nd mi-i grea\[,
 C[cuv`ntul t[u m[\`ne-n via\].
 Trufa=ii lucrari r[utate,
 Eu din legea ta nu m-oi abate,

¹ }n ms. Vau.

C[\-\'i minte, Doamne, de giude\,e,
 C[m[m`ng`i din veci]n bl`nde\,e.
 P[c[to=ii m[b[gar[-n sc`rb[,
 Din lege-\ie=ind la cale str`mb[.
 C`ntec mi-au fost a ta dereptate
 La locul meu de strein[tate.
 | -am pomenit noaptea sv`ntul nume
 +i legea \-am feritu-\ pre lume.
 Aceasta mi-i binele =i partea,
 C[\-am cercat, Doamne, dereptatea.

Hes¹, c

Partea mea e=ti, Doamne, cea de via\[,
 +i \-voi feri legea cu dulcea\[.
 M[rog, Doamne, la sv`nta ta fa\
 Cu inema mea cu toat[-n via\
 +i-n cuv`ntul t[u m[miluie=te
 +i la greul meu tu-m folose=te.
 | -am cugetat calea =i voi merge
 }ntorc`ndu-m[-n sv`nta ta lege.
 M-am g[tat =i n-am voaie m`hnit[
 A feri porunca ta cea sv`nt[.
 M-au]nf[=urat funi de p[cate,
 +i legea ta n-am uitat departe.
 M[sculam la rug[l[s`nd somnul,
 Miaz[noapte c`nd doarme tot omul,
 S[-\ m[rturisesc pentru giude\,e
 Prin drept[\ ce n-alegi]n fe\,e.

¹ }n ms. Het.

Partnic sunt cu to\ ce-\ au de team[,
 Ce-\ p[z[sc porunca f[r[sam[.
 P[m`ntul]i plin de-a ta dulcea\
 +i de dreptatea ta m[-nva\].

Tes¹, e

Fece= =erbului t[u bun[tate
 Cu graiul t[u, Doamne,-n dreptate.
 Bun[tate, dojan[, =tiin\
 Porunca ta m[-nva\[-n credin\
 P[n-a nu m[smeri, eu gre=is²,
 Pentr-aceea m[\`i de-a ta z`s[.
 Bun e-ti, Doamne, =i cu bun[tate,
 +i m[-nva\[-ntr-a ta dreptate.
 +-au]nmul`t m`ndrii str`mb[tatea,
 Pornindu-= asupr[-mi r[utatea,
 Iar[eu cu inem[senin[
 }\ voi cerca porunci f[r[vin[.
 Le zace pre inem[gros s[ul
 Ce l-au]nchegat cu de tot r[ul,
 Iara eu cu legea ta cea sv`nt[
 M-oi deprinde, c[nu-m va fi sm`nt[.
 Mi-i de bine c[-m dede= plecare
 S[m[-nv[\]ntr-a ta-ndreptare.
 Mai bun[mi-i a ta sv`nt[lege
 Dec`t aur =-argint ce-a= culege.

¹ }n ms. Tet.

² gre=isem.

Iud¹, y

Cu m`nule tale, Doamne svinte,
 M-ai zidit =i m-ai fapt de mainte ;
 D[-mi]n\[lepciune a-n\[lege
 Poruncile tale-n sv`nta lege.
 M[vor vedea carii \-au de team[
 +i s-or veseli f[r[de sam[,
 C[-n cuv`ntul t[u m[raz[m tare,
 Cu nedejde =i cu a=ezare.
 | -am cunoscut, Doamne, dreptatea
 Pre porunci ce dai]n toat[partea
 +i cu adev[r mi-ai dat certare,
 Ce s[-\ fie mila-ntr-a=ezare,
 S[m[m`ng`ie de la c[dere
 Cu al t[u cuv`nt f[r[sc[dere.
 S[-m trimi\ a ta ieftin[tate,
 S[petrec cu via\[-n bun[tate,
 C[legea ta]m d[-nv\[tur[,
 Iar[m`ndrii ce sunt cu grea ur[
 Cu ru=ine s[ias[pre fa\[,
 S[-i lovasc[de toate p[r\ grea\].
 Iar[eu cu g`nd bun f[r[sam[
 }ntr-a tale porunci m-oi primbla-m[.
 S[m[-ntoarc[de la r[t[cire
 Carii \-au de fric[=i de =tire
 +i s[-m hie inema senin[,
 }n porunca ta-mbl`nd f[r[vin[.

¹ }n *ms.* Iod.

Caf, k

Mi=elul mieu suflet s[tope=te
 }n cuv`ntul t[u ce te dore=te,
 +i ochii miei sl[bir[-n vedere,
 A=tept`nd cuv`nt de m`ng`iere.
 M[feci m`r=av ca foalele-n brum[,
 Derept[\`i tale f[c`nd urm[.
 C`te z`le am ce mi-s de sc`rb[,
 S[-mi iu=urez gonacii din g`rb[.
 C[lc[torii legii]m spun glume,
 Ce ca legea ta nu-i preste lume.
 C[-\ sunt toate porunci adevere,
 +i s[-mi folose=ti de la c[dere.
 C[cu de=ert m[luar[-n goan[,
 S[m[bage-n p[m`nt, c`nd au toan[.
 Iar[eu a tale porunci svinte
 Nu le-am l[sat, ce tot le`\`i minte.
 Dup[mila ta, Doamne, m[-nvie,
 A sv`nt rost s[-\ feresc m[rturie.

Lámed, l

}n veci, Doamne, cuv`ntul t[u cust[
 }n ceri, preste rod de rod s[mut[.
 C[nu }\ s[schimb[adevara,
 Ce-ai urz`t p[m`ntul de st[\ara.
 Cu tocmala ta zua tr[ie=te,
 C[lumea cu totul }\ sluje=te.
 C[de nu mi-ar hi legea ta v`nt[,
 Pierit a= hi, ovilit de sm`nt[.

}n veci nú \-a= uita dereptatea,
 C[cu d`ns[-s viu]n toat[partea.
 Al t[u, Doamne, sunt =i tu m[scoate,
 C[\-am cercat poruncile toate.
 Pre mine gre=i`ii m-a=teptar[
 S[m[piarz[cu totul din \ar[.
 M[rturiile tale v[z toate
 +i le-am deprins pre c`t hirea-m poate.
 A tot plinul am v[zut sf`r=itul,
 | i-i lat[porunca =i cuv`ntul.

Mem, m

C`t mi-i legea ta, Doamne, de drag[,
 De m[-nv[\ cu d`ns[zua-ntreag[.
 Dec`t pizma=ilor a-n\[lege
 Mi-ai dat]n veci cu sv`nta ta lege,
 +i porunca ta, Doamne, cea sv`nt[
 Este a mea]n veci, ne-av`nd sm`nt[.
 Dec`t to\ de ceia ce m[-nva\[,
 | -am]n\[les legea cu dulcea\[,
 C[a tale m[rturii cinstite
 M[]nva\[=i mi-adaog minte.
 Mai presus de cum b[tr`nii cearc[,
 }n porunca ta n-au s[m[-ntreac[.
 De tot drumul r[u f[r[ticneal[
 Picioarelor mi-am pus sprejineal[,
 +i m-am luat de drum r[u aminte,
 Ca s[-\ feresc svintele cuvinte,
 N-am =tirbit din svintele-\ giude\e,
 Precum mi le-ai tocmit s[m[-nve\e.

C`tu-s de dulci cuvintele tale,
 C[-s ca stridea, =i nu le-a= uita-le,
 De mi s[-ndulce=te-ntr-]nse rostul,
 C[-s mai dulci dec`t mierea cu totul.
 Din poruncile tale-m iau minte,
 +i c[ile str`mbe mi-s ur`te.

Niún, n

Picioarelor mele-i lum`nare
 Legea ta =i lucoare-n c[rare.
 Giuratu-m-am =-am pus m[rturie
 S[-\ p[z[sc giude\ele-n t[rie.
 Smeritu-m-am tocma cu p[m`ntul,
 +i m[-nvie, Doamne, cu cuv`ntul.
 Dar din rostul meu, Doamne, s[-\ plac[
 +i-ntr-a tale giude\e m[-mbrac[.
 Sufletul meu \ este pre m`n[,
 +i de legea ta nu m[-nstrein[.
 P[c[to=ii mi-au]ncórdat la\uri,
 Eu din legea ta nú m[rg]n laturi.
 | -am ocinat sv`nta m[rturie,
 Inemii]n veci de bucurie.
 Inema mea a face-i plecat[
 Dreptatea ta-n veci, pentru plat[.

Sámeh, s

C[lc[torii legii mi-s]n grea\[,
 Legea ta cea sv`nt[m-tinde via\].
 Agiutoriu-m meu e-ti =i scutin\[,
 Cuvintele tale m-sunt credin\].

Pre departe viclenii s-alerge,
 C[eu, Doamne,]\ cerc sv`nta lege.
 Pre sv`nt cuv`ntul t[u m[prime=te,
 +i-n nedejde f[r[gre= m[cre=te.
 Agiut[-mi =i s[-m dai m`ntuin\],
 S[m[deprinz]ntr-a ta credin\].
 Defaimi ne-ascultorii legii tale,
 C[li-i g`ndul str`mb =i f[r[cale.
 P[c[to=ii lumii mi-s]n grea\],
 M[rturiile tale mi-s via\].
 Trupul meu cu teama ta l-zdrumic[,
 C[m[ia de giude\ul t[u fric[.

Áin, i

F[cut-am giude\ =i dereptate,
 Nu m[da s[-m fac[str`mb[tate.
 Pre robul t[u]n bine-l prii me=te,
 S[me\ii s[nu-m stea p`r`e=te.
 Ochii mi s[st`ng]n m`ntuin\
 +i-n cuv`ntul t[u cel cu credin\].
 F[=erbului t[u mil[de via\],
 +i-n giude\ele tale m[-nva\].
 +erbul t[u sunt, =i-m d[a-n\[lege,
 Ca s[m[-nv[\]n sv`nta ta lege.
 Vremea \-este, Doamne, a le face
 Ce-\ stricar[giur[m`nt de pace.
 Dec`t aur \-am iubitu-\ z`sa,
 Topázion n-am c[utat de d`nsa,
 Spre porunca ta f[c`nd c[rare,
 De str`mb[t[\ ferindu-m[tare.

Peî , p

M[rturiile \-sunt minunate,
 +i de sufletul meu sunt cercate.
 Cuvintele tale-n t[lm[cie
 Lumineaz[mintea din pruncie.
 Rostul meu am de=chis =-am tras suflet,
 C[mi-s poruncile tale-n cuget.
 CaÛ t[, Doamne, =i m[miluie=te,
 Pre tocmala c[rui te iube=te.
 Pre cuv`ntul t[u s[-m tocme=ti pa=ii,
 S[nu-m poat[]nvince pizma=ii.
 De clévete de om tu m[scoate,
 +i \-voi feri poruncile toate.
 Ive=te-\ spre mine sv`nta fa\
 +i spre dereptatea ta m[-nva\
 Ochii miei p[rau[izvor`r[,
 Prin legea ta ce nu socotir[.

| ádec¹, x

Pre dreptul faci, Doamne, giude\é,
 S[s[certe to\=i s[s[-nve\é.
 Porunca ta este adevar[,
 M[rturia ta-i vestit[-n \ar[.
 M[tope=te jelea =i priin\á,
 C[pizma=ii \-uitar[credin\á.
 Cuv`ntul t[u herbinte-i ca focul,
 +i =erbul t[u l-au iubit cu totul.

¹]n *ms* Sáde.

T`n[r sunt =i neb[gat]n sam[,
 Dereptatea ta m-oi]nv[\a-m].
 Adev[rul t[u =i dereptatea,
 +i legea-i vestit[-n toat[partea.
 Sc`rbe =i cu greut[\ m-aflar[,
 Poruncile tale m[-nv[\ar[.
 M[rturia \] s-adevere=te
 +i cu via\[-n veci m[-n\[lep\`e=te.

Cof, q

Strigat-am spre tine, Doamne svinte,
 +i s[mi-auz mi=ele cuvinte.
 C[\-voi cerca, Doamne,-ntr-adevar[
 Obiceiele de s-or =ti-n \ar[.
 Strigatu-\-am, Doamne, =i m[scoate
 Din greu =i din sc`rbele din toate.
 +i \-voi \`nea sv`nta m[rturie
 Ce-ai pus s[stea cu lege-n t[rie.
 S`rguit-am strig`nd f[r[vreme
 }n cuv`ntul t[u =i nu m-oi teme.
 Mi s-au st`rnit ochii deminea\[
 }n cuv`ntul t[u care m[-nva\[.
 Glasul s[mi-ascu\ f[r[de grea\[,
 Cu mila ta, Doamne, c[tr[via\[.
 Gonacii cu r[u s-al[turar[,
 Din legea ta urnindu-s-afar[.
 Ce tu, Doamne, n-ii¹ pesti departe

¹ nu vei.

Cu calea ta cea de dreptate,
 C[\-am cunoscut din m[rturie,
 Carea-i urz`t dint[i]n vecie.

Re=, r

Vezi-mi greul =i de plec[ciune
 +i cu legea ta m-d[iert[ciune.
 Giudec[-mi giude\ul f[r[grea\[,
 Cu cuv`ntul t[u, =i s[-m dai via\].
 Departe-i de cei f[r[credin\
 A ta, Doamne, sv`nt[m`ntuin\
 C[ce nu vor nice de departe
 'N drept[\`le tale s[caute.
 }ndurat e-ti de ieftin[tate,
 +i m[cru\[-ntr-a ta bun[tate.
 Mul\)-s ceia ce-m fac dodeial[,
 F[c`nd goan[s[m[dea-n sminteal[,
 Ce eu, Doamne, le`i nesmintite
 Ale tale m[rturii cinstite.
 M-am s[cat prin cei f[r[de minte,
 Ce nu-\ p[z[sc svintele cuvinte.
 Iat[c[\-am iubitu-\ cuv`ntul
 +i porunci ce-ai dat]n tot p[m`ntul.
 +i cu mila ta s[-m trimi\ via\[,
 +i de primejdi s[fiu far[grea\].
 Adev[rul \-este pre cuvinte
 }ncep[tur[-n veci de mainte,
 Giude\ele \-sunt]n dreptate,
 Pre tocmal[bun[a=ezate.

+in, w

Boierii ie=ir[-ntr-alergate,
 }n de=ert f[c`ndu-mi r[utate,
 Ce eu av`nd de z`sa ta fric[,
 N-am cugetat de d`n=ii nemic[.
 De cuv`ntul t[u am bucurie,
 Ca cela ce afl[bog[\`ie.
 Str`mb[tatea am ur`t cu grea\
 +i \-am iubit legea cu dulcea\
 Te-am l[udat]n z]=epte date
 De giude\`e =i de dereptate.
 Legea ta cea sv`nt[cui le place,
 Mil[s[-i g[sasc[-n trai de pace,
 A=teptat-am a ta m`ntuin\
 +i \-am iubit porunca-n credin\
 | -au feritu-\ a ta m[rturie
 Sufletul meu cu drag]n t[rie.
 +i \-am p[z`t poruncile svinte
 +i m[rturii]ntregi nesmintite,
 +i c[ile mi-s]ndereptate
 Spre-a ta, Doamne, sv`nt[bun[tate.

Tof¹, t

+i-naintea ta, Doamne, s-agiung[
 F[gada mea =i smerita rug[.
 +i s[-m trimi\ s-aib preste minune
 Cuv`ntul t[u =i cu-n\[lepciune.

¹ }n *ms.* Taf

Denaintea ta, Dumnez[u svinte,
 S[-m priime=ti mi=eaua rug[minte
 +i-n cuv`ntul t[u cu dereptate
 S[m[izb[ve=ti de greutate.
 S[ias[din rostul meu c`ntare
 }nv[\at[-ntr-a ta-ndereptare.
 Limba mea s[-\ spuie de cuvinte,
 De porunci drepte de mainte.
 M`na ta cea sv`nt[m[va scoate,
 C-am iubitul-\ poruncile toate.
 Doritu-\-am a ta m`ntuim\[,
 +i legea ta o-nv[\ cu credin\].
 Mi=elul meu suflet s[tr[iasc[,
 Doamne svinte, s[te prosl[vasc[.
 Giude\ele tale cele multe
 La greul meu, Doamne, s[-mi agiute.
 M-am r[t[cit pierdut ca o oaie,
 Cearc[-\, Doamne, =erbul la nevoaie,
 De m[-ntoarce la turma ta sv`nt[,
 }ntr-a tale porunci f[r[sm`nt[.

PSALMUL

119

C[tr[Domnul, c`nd am sc`rb[,
 Strig de-m ia greul din g`rb[.
 Sufletul s[-m sco\ de sc`rbe,
 Doamne, =i de rosturi str`mbe,
 +i de limba cea s[ma\[,
 De cuvinte ce-s cu grea\].
 La ce bine te va pune

Limba cea cu-n=el[ciune?
 C[puternicul]= face
 S[ge\`le iu\` de lance,
 Cu jeratec]nfocate,
 Celor din pustietate.
 Vai, c[voia mi-i amar[,
 Ce m-am streinat de \ar[,
 Dep[rt`ndu-m[cu tarul,
 De-am tins =etre cu Chidarul.
 Mult[duc strein[tate,
 Asuprit de str`mb[tate.
 C[cu carii n-au priin\[
 Li-s prietin cu credin\[,
 +i c`nd le gr[iesc de pace,
 Ei pun vrajb[ce le place.

PSALMUL

120

M-r[dic ochii c[tr[munte,
 Dinc[tro-m-vin s[mi-agiute.
 Dumnezeu[u mi-i ajutoriul,
 De folos]ntru tot sporiul,
 C-au fapt ceriul cu cuv`ntul
 +-au]nt[rit tot p[m`ntul.
 Piciorul s[nu-\ dea-n sm`nt[
 Din calea lui din cea sv`nt[,
 Nice s[-\ cuprinz[somnul
 Strajea ce \-au datu-\ Domnul,
 De privéghe Izrailul
 F[r[somn preste tot =irul.

Dumnez[u te va feri-te
 Supt umbr[, la z] herbinte,
 C[\-va fi m`n[direapt[
 C[tr[bine ce te-a=tapt[.
 Zua nu-\ va fi de soare
 Z[duv, ce-\ va fi r[coare.
 Nice luna te-a p[li-te
 Noaptea cu lucori herbinte.
 C[Domnul } va fi v`nt[
 Sufletului f[r[sm`nt[,
 De te va feri la-ntrare
 S[nu te-ating[pierzare,
 +i la ie=it te va duce
 C[tr[r[paos cu dulce.

PSALMUL

121

M[veselesc de vestea ce-m vine,
 De m[-mbie direp\ii cu sine
 S[-nt[r[m c[tr[Dumnez[u]n cas[,
 La curtea cea sv`nt[ce-= aleas[.
 Eram oarec`nd st`nd cu mul`me
 }n curtea ta, Ierusalime¹,
 Ce =i de-acmu]nc[ni-om sui-ne,
 De ne-a spori Dumnez[u cu bine,
 Cu mo=nenii t[i ce le `i parte,
 Unde te zide=ti ca o cetate.
 Acoló s[ne suim cu gloate,

¹ Pronun\at I-e-.

Din r[gúlele Domnului toate,
 Pre uríc ce are Izrailul
 A s[m[rturisi din tot =irul,
 +i to\ credincio=ii ce-s]n lume
 } \ vor m[rturisi sv`ntul nume.
 Acoló vor =eeda pre giude\ e
 Scaune, neveghind voaie-n fe\ e,
 La casa lui David la cea sv`nt[,
 C`nd va veni Domnul f[r[sm`nt[.
 Pentr-aceea s[-ntreba\ de via\ [
 Ierusalimul¹]n dulcea\[,
 De bi=ug de pace cum petrece ;
 Cine-l iub[sc, bi=ug nu-i va trece.
 Dea-\ Dumnez[u]n s`la ta pace
 +i-n turnuri bi=ug, precum]\ place!
 Prin fra`\ i miei, prietini =i rud[
 | -am uratu-\ pace f[r[trud[,
 +i prin casa ce-are-n tine Domnul
 | -am priitu-\ de bine-n tot omul.

PSALMUL

122

Mi-am r[dicat ochii miei cu rug[
 C[tr[tine, Doamne,-n vreme lung[,
 Din ceri, unde-\ este l[cuin\ a,
 | -am c[utatu-\ cu toat[priin\ a.
 Ca o slug[la sv`nta ta m`n[
 +i ca =arba la m`ni de st[p`n[,
 A=e-s ochii no=tri c[tr[Domnul,
 S[ne miluiasc[pre tot omul.

+i cu mil[Domnul s[stejasc[
 S[ne cru\e, s[ne miluiasc[,
 C[cu multul ne-au umplut ocară
 +i ponoslul de prin toat[\ara,
 Sufletului oc[ri ce-i lucreaz[
 Bog[ta=ii ceia ce zburdeaz[.

PSALMUL

123

C[de n-ár fi cu noi s[stea Domnul,
 Z`c[Izrailul =i tot omul,
 C[de n-ár fi cu noi s[stea Domnul,
 C`nd le vine toan[a tot omul,
 De s[scoal[asupr[-ne-n prip[,
 Ne-a sorbi-ne de vii de-am da-n r`p[,
 C`ndu=- pornesc m`nia cu unde
 Asupr[-ne-n pohoi s[ne-afunde.
 +i sufletul nostru pohoi trece
 Ca de p[r[u repede =i rece.
 +i sufletul nostru trec[toare
 +-au f[cut prin ap[nec[toare.
 Blagoslovit s[fii cu ferice,
 C[nu ne-ai dat, Doamne, s[ne strice
 Cu din\ii lor, =i de v`n[toare
 Ne-ai scos din la\ =i de la prinsoare.
 Ca vrabia ne-ai scos, Doamne svinte,
 Sufletele de curse cumplite,
 +i s`lele celor ce vineaz[
 Le-ai stricat, s[n-aib[s[ne piarz[.
 C[tu, Doamne, cu sv`ntul t[u nume

Ne dai ajutorul t[u pre lume,
Precum dint[i ai z` s cu cuv`ntul,
De s-au f[cut ceriul =i p[m`ntul.

PSALMUL

124

Carii s[nedejdiuiesc]n Domnul,
Aceia-s ca muntele Sionul.
Preste veci din loc nu s[cl[te=te,
Cine-n Ierusalim l[cuie=te.
Mun`i pregiur Sion ca o roat[,
+i Domnul pregiur sv`nta sa gloat[,
De-acmu p[n[-n veci]ntr-a=ezare
Va pune de toate p[r`str[j tare.
C[n-a l[sa Domnul s[s[mi=ce
P[c[to=ii, steagul s[=-r[dice,
Nice s[cuteze-n tot =ireagul
Preste derep` s[=-puie toiagul,
Ferind pre direp`s[nu deprinz[
La f[r[legi m`nule s[=-tinz[.
Ferice=te-i, Doamne,-n z] de plat[
Cei buni ce-s cu ineima direapt[,
Iar[ceia ce nu vor s[-\ creaz[
M`n[-i, Doamne, cu r[ii s[-i piarz[.
+i Izraíl va l[cui-n pace,
}n tot =irul, precum lor le place.

PSALMUL

125

C`nd ar }nturna Domnul s[-= vie
 La urm[Sionul din =erbie,
 Atunci ne-am m`ng`ia-n voaie bun[
 +i ne-am bucura-ne depreun[.
 Rostul ni s-ar veseli =i limba,
 +i ne-am uita atunci toat[sc`rba.
 Atunce ar z`ce-n limbi p[g`ne :
 „Li s-au }ntors Dumnez[u cu bine“.
 +i =-au m[rit mila spre noi Domnul,
 De ni s[ferice=te-n tot omul.
 +i ne-ntoarce, Doamne, cu tot pleantul,
 Ca ome`ii c`nd s[rump la anul
 De austrul ce sufl[cu c`lduri,
 De cur[p[rau[-n toate laturi.
 Ceia ce =-au s[m[nat cu pl`nsuri,
 S-or bucura secer`nd cu r`suri ;
 Ceia ce m[rg s[m[n`nd cu jele,
 +-vor culege veseli m[nunchele.

PSALMUL

126

C[de nú va zidi casa Domnul,
 }n de=ert s-a trudi lucr`nd omul.
 De n-a pune cet[\ei str[j Domnul,
 }nz[dar =-a pierde strajea somnul.
 Z[dar ve\ m`neca, de la cin[,
 M`nc`nd pita cea de durori plin[,

Deda\ s[-= doarm[somn cum le place,
 Iubi\`lor Domnului, pre pace.
 Domnului ace=tia-s de mo=ie
 Ficiori, road[de zg[u, plat[vie,
 Ace=tia-s s[ge\ cu l[nci c[lite,
 De m`n[puternic sloboz`te.
 Ferice de omul ce-= va face
 Pofta dintr-]n= s[-i fie cu pace,
 C[nu vor fi def[ima\ de gloat[
 }n pizma= c`nd s[vor prici-n poart[.

PSALMUL

127

Blagoslovi\ sunt to\ f[r[sam[
 Carii slujesc Domnului cu team[,
 Carii m[rg pre cale f[r[sm`nt[,
 De-i plinesc porunca lui cea sv`nt[.
 Din roada ta, dintr-agonisit[
 Vei m`nca cu voaie nendoit[.
 Fericit vei fi pre trai de via\[,
 C[-\ va fi petrecerea-n dulcea\].
 Femeia ta va fi ca o vi\[,
 }n cas[-\, rodit[-n cuviin\].
 Cuconii t[i, st`lp[ri de masline
 Pregiur mas[-\ de bun[t[\ pline.
 A=e va fi ferice tot omul
 Ce s-a teme-n priin\[de Domnul.
 +i din Sion Domnul cu dulcea\]
 S[-\ ureze, s[-l pr[ve=ti]n fa\[,
 }n Ierusalim, sv`nta cetate,

S[te desfetez]n bun[tate.
 Preste toat[via\,a, cum]\ place,
 Cuconi =i nepo\ s[-\ vez cu pace.
 +i s[fie-n pace Izrailul,
 Cu direp\ii petrec`nd]n =irul.

PSALMUL

128

De dese ori s-au pus s[m[lupte,
 Din tinere z`le, cu o=ti multe;
 Spune, Izraïl, s[s[-n\[leag[
 Preste \ar[, s[nu prinz[tag[.
 De multe ori s-au pus cu r[zboaie,
 Din pruncie s[-m fac[nevoaie,
 Ce nemic[n-au putut s[-m strice,
 Puindu-mi-s[-n g`rb[cu price.
 +-au lungit str`mb[tatea cu oaste,
 S[-m dea r[zboi p[g`nii din coaste ;
 Domnul drept, pizma= ce-or s[-m strice
 Le-au desp[r`\t capul de cerbice.
 S[s[-ntoarc[-nd[r]pt cu ocar[
 Pizma=ii Sionului din \ar[
 +i ca iarba de pre zidi nezmult[
 De soare s[sece-n vreme scurt[,
 S[n-aib[cu secerea-n ce trage
 Secer[tori ce vor vrea s[bage.
 +i ca cela ce culege spice,
 S[n-aib[snop din ce s[r[dice,
 +i drume\ii s[nu le gr[iasc]:
 „Bine-a\ fi, Dumnezeu[u s[sporeasc[!“

PSALMUL

129

Dintr-ad`nc \-am strigat, Doamne svinte,
 +i s[mi-auz glas de rug[minte.
 +i-ntr-auzul t[u, Doamne, s-agiung[
 Glasul meu cel ovilit de rug[.
 C[de ne vei pune, Doamne,-n fa\
 R[ul, nu vom putea sta de grea\
 Dinaintea ta, de grea mustrare,
 Nice vom sc[pa de la certare.
 Ce cu mila ta s[-m raz din carte
 Gre=elele ce-m fac r[utate.
 C[eu, Doamne, prin sv`ntul t[u nume
 R[bd sud[lmi de la p[g`ni pre lume.
 +i sufletul meu cu drag te-a=tapt[,
 P[n[vei veni-n vremea de plat[,
 +i-n cuv`ntul t[u mi s[tope=te,
 Doamne, sufletul de te dore=te.
 Din strajea din zori =i p[n[-n noapte
 S[-\ priveghe cre=tinul c`t poate,
 Din strajea demine\ii cu somnul
 S[raz[me Izraíl la Domnul,
 C[Domnul cu mila sa ne-a=teapt[,
 Ca s[dea pentru noi de-agiuns plat[.
 +i va r[scump[ra Izraílul
 Din f[r[delegi preste tot =irul.

PSALMUL

130

Doamne, nu mi-i inema m[rea\],
 Nice c[Ût[tura mi-i s[ma\],
 Nice am purces de-a m[suirea
 }n minuni mai sus dec`t mi-i hirea.
 C[de nu mi-am smeritu-mi tot r`ndul,
 Ce mi-am m[rit sufletul =i g`ndul,
 Cum pate cuconul c`nd s[-n\arc[,
 De-l os[b[sc de s`n de la maic[,
 A=e-n suflet s[mi s[dea plata.
 Ca s[fie cu nedejdea gata
 C[tr[Domnul, cu inem[tare,
 Izráilul }n veci pre-a=ezare.

PSALMUL

131

Adú-\, Doamne, de David aminte,
 Ce \} l-ai alesu-l de mainte,
 De bl`nde\ea lui =i de r[bdare,
 Ce \} s-au giurat pre a=ezare,
 C[tr[Domnul de ce-au z`s f[gad]
 Lui Dumnezeu[u f[r[de t[gad].
 De-a= intra-n s[la=ul meu de cas[,
 De-a= sui-m[pre strat de m[tas[,
 De mi-a= ochii l[comi cu somnul,
 S[dorm dulce, cum doarme tot omul,
 +i t`mplele odihn[=- s[fac[
 Pre c[p[t`i moale, s[le plac[,

P[n[n-oi afla l[ca= de Domnul
 Lui Iiacov, s[-l vaz[tot omul.
 }n Efratá i-auz[m de slav[,
 Aflat-o-am }n c`mpi de dumbrav[.
 Bl[ma\ de-i vom umbra prin s[la=e,
 S[le pr[vim ce-s de dr[g]la=e,
 S[ne-nchin[m, f[c`nd s[rb[toare,
 Unde-au st[tut cu svinte=- picioare.
 Scoal[, Doamne, de \-vin la odihn[
 Ce-am g[tatu-\, s[-m v[z voia plin[,
 Tu =i racla ce \i-i de svin`ie.
 Preu`i t[i slujba-n r`nd s[-=\`ie,
 }n podoabe drept s[s[-nvasc[
 +i svin`ii t[i s[s[veseleasc[
 Pentru David ce \i-i a ta slug[,
 Ce l-ai pusu-l crai }n vreme lung[.
 Nu-\ }ntoarce a ta sv`nt[fa\
 De unsul t[u cu ur[de grea\
 Domnul s-au giurat }ntr-adevar[
 Lui David s[nu-l schimbe din \ar[:
 „Din p`ntece ce-\-va ie=i plodul
 } \ voi pune-n scaun }n tot rodul,
 De-m vor \`nea fe`ii t[i cuv`ntul
 +i s[stea precum ni-i giur[m`ntul.
 +i m[rturii ce li-oi da s[-nve\
 S[nu-ntoarc[-n n[ravuri s[me\
 +i hiii lor vor =eedea-n vecie
 }n scaunul t[u cel de cr[ie“.
 C[Dumnez[u =-au ales Sionul,
 L[cuin\ s[-= fac[cu omul :
 „Aceasta mi-i odihna g[tat[

Ce mi-am ales]n veci a=ezat[.
 +i acicea m-va fi l[cuin\`a
 Ce mi-am iubit cu toat[priin\`a.
 V[duva ei ura-i-voi de bine,
 Mi=eilor ei le voi da p`ine.
 Preu\`i ei le voi da s[-mbrace
 De izb`nd[ve=m`nt =i de pace,
 +i svin\`ii lui s-aib[voaie bun[,
 Bucurie cu to\`]mpreun[.
 +i acoló]i voi cre=te steagul
 Lui David, s[-i fie-n tot =ireagul.
 Unsului mi-am g[tat lum`nare,
 Pizma=ii lui vor hi de mustrare.
 Iar[lui]i voi da s[s[-nvasc[
 }ntr-a mea svin\`ie, s[-nfloreasc[“.

[COMENTARIU PE MARGINEA PSALMULUI 132]

Aceste patru p[rechi de stihuri le-am scornit eu,
 pr[vind acest psalom a lui.

Cine face zidi de pace,
 Turnuri de fr[\`ie,
 Duce via\` f[r[grea\
 `Ntr-a sa bog[\`ie.
 C[-i mai bun[, depreun[,
 Via\`a cea fr[\`asc[,
 Dec`t arm[ce destram[
 Oaste vitejasc[.

PSALMUL

132

C` t este petrecerea de bun[
 C` nd l[cuiesc fra` i]mpreun[.
 Atunce pre cap mirul le vine
 Ca lui Aáron, de-i =ede de bine,
 De miros ce-i vine cu dulcea[,
 C` ndu-i merge mirul preste fa[,
 De pre barb[merge pre ve=minte,
 P[n[-n poale pre unde-s tivite,
 Ca roua ce vine din Ermonul,
 De pogoar[-n muntele Sionul.
 C[-ntr-aceasta a pus giuruit[
 Dumnez[u de via\[fericit[.

PSALMUL

133

Iat[acmu face\ mul\[mit[
 Lui Dumnez[u, cu rug[priimit[,
 +i s[-l cuv`nta\ bine-n tot omul,
 +erbii to\ ce sluji\ pregiur Domnul,
 Cariu dvori\ la Domnul }n cas[,
 }n cur`le cele de m[ta[.
 +i nop`le `ind dvorb[lung[,
 V[r[dica\ m`nule pre rug[,
 }n locurile lui cele svinte,
 Cu rug[ciuni la Domnul prii mite.
 +i ca s[-\ dea bun[cuv`ntare

Dumnez[u din Sion =i spori mare,
 Ce-au poruncit s`ngur cu cuv`ntul
 De s-au f[cut ceriul =i p[m`ntul.

PSALMUL

134

L[uda\ a Domnului sv`nt nume*,
 +erbiu lui Dumnez[u to\ din lume,
 Carii dvori\ }n cas[la Domnul,
 }n cur`le lui svinte, tot omul.
 L[uda\ pre Domnul cu dulcea[,
 Numele s[-i c`nta\, c[-i de via\[,
 C-au ales pre Iacov Domnul =ie,
 Pre Izrail s[-i fie mo=ie.
 +-am cunoscut pre Domnul c[-i mare,
 Domnul nostru-n to\ domnii mai tare.
 Toate ce vru Domnul a le face,
 Pre p[m`nt =i-n cer, le-au fapt cu pace,
 }n m[ri =i pre la toat[genunea,
 De =-au ivit Dumnez[u minunea.
 Suind núori de preste hotar[,
 }n ploii fece fulgere cu par[,
 Dintr-a sale c[m[ri sco\`nd v`ntul,
 De-i fece porunca =i cuv`ntul.
 +i ucis[p`rga-n tot Eghiptul,
 Din dobitoc, din om, din tot viptul.
 Trimisu-\-au }n tine, Eghipte,
 Semne, minuni, de vei`nea minte,

* 5 perechi.

Preste Faraon =i cu tot sfatul,
 De l-au certat =i l-au usturatu-l.
 B[tu Domnul multe limbi p[g`ne
 +i-mp[ra\ ucis[pentru tine,
 Pre-mp[ratul Sion Amoreanul
 +i pre Og din Vasan, cu tot neamul.
 +i toate cr[iile b[tr`ne
 A lui Hanaan, ce-s limbi p[g`ne.
 +i dede p[m`ntul lor mo=ie
 Lui Izrail]n veci s[=i-l`ie.
 Doamne, numele t[u s[veste=te
]n rod de rod de s[pomene=te.
 C[pre dereptate \-giudeci \ara,
 De-i r[dici ponoslul =i ocară.
 +i =erbilor t[i cu m`ng`iere
 Le-ascu\ ruga la greu de durere.
 Idolii p[g`nilor, ce-nchin[
 Aur =-argint, sunt f[cu\ de m`n[.
 Gur[au =i nu pot s[gr[iasc[,
 Cu ochi sunt =i nu pot s[z[reasc[,
 Urechi au =i nu pot s[auz[,
 Nice abur nu le este-n buz[.
 Tocma s[le fie cine-i face
 +i= cearc[de la d`n= dar =i pace.
 Casa lui Izraîl, z`ce-\ tare
 Lui Dumnezeu[u bun[cuv`ntare.
 Casa lui Aron s[mul\[masc[
 +i pre Domnul s[blagoslovasc[.
 +i din casa lui Lévi tot omul
 S[binecuvinteze pre Domnul.
 +i carii ave\ de Domnul team[,

Blagoslovi\ Domnul f[r[sam[.
 Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
 Din Sion ce petreci de mainte,
 Unde \-ai f[cutu-\ I[cuin\
 }n Ierusalim de st[-n credin\.

PSALMUL

135

M[rturisi\ pre Domnul*,
 C[-i bun c[tr[tot omul,
 +i mila lui tr[ie=te
 Pre veci de s[I[\e=te.

V[m[rturisi\ tare
 Lui Dumnez[u ce-i mare
 +i-i spune\ dreptatea
 Pre veci }n toat[partea.

Celúia ce domne=te
 Preste domni, de-i spore=te,
 Mila lui cea n[l\at[
 Pre veci }i m[surat[.

Ce-au f[cut minuni mare,
 Da\ veste de d`ns tare,
 C[i-i mila vestit[,
 Preste veci socotit[.

* 7.

Ce-au fapt ceriul cu g`ndul
 De-=`ne-ntreg tot r`ndul,
 Cu mila sa cea mare,
 Ce-i]n veci pre-a=ezare.

+au]nchegat p[m`ntul
 Dintr-ap[cu cuv`ntul,
 A lui mil[s[=tie
 C[-i cru`at[-n vecie.

F[cut-au lumini mare,
 De dau raze =i zare,
 Cu a sa mil[sv`nt[
 Ce st[-n veci f[r[sm`nt[.

Soarelui i-au dat s-aib[
 S[fac[zu[alb[,
 S[sloboaze lucoare,
 Prin mil[st[t[toare.

Preste nop` au pus lun[
 Cu stelele-mpreun[,
 Mila sa s[=-arate
 Pre veci cu bun[tate.

Ce-au b[tut]n Eghiptul
 Toat[p`rga =i viptul,
 C[i-i mila de-atunce
 Preste veci cu g`nd dulce.

Ce-au scos izrailtenii
 Dintre to`eghiptenii,

F[c`ndu=-]n veci nume
De milostiv pre lume.

Cu m`na sa cea mare,
Cu bra\ul s[u cel tare,
Preste veci s[-= arate
Mila de bun[tate.

C-au desf[cut prin Mare,
Prin cea Ro=ie, c[rare,
}n veci ca s[-= ivasc[
Mila dumnez[iasc[,

De-au trecut prin genune
Izrail cu minune,
Mila s[-i`ie minte
Preste veci]nainte.

+au r[sturnat]n mare
Pre Faraon cel tare,
Cu c`t i-au fostu-i s`la,
S[-= arate-n veci mila.

+i gloata sa cea sv`nt[
+au purtat f[r[sm`nt[,
Prin locuri de pustie,
F[c`nd mil[-n vecie.

Struncinat-au crai mare,
R[zboi d`ndu-le tare,
Mila duimnez[iasc[
Preste veci s[-= vesteasc[.

+i ucis[crai bóinici,
 F[c`nd pre-ai s[i sfobodnici,
 Cu mila sa cea mare,
 Necuprins[-n hotare.

Pre Sion Amoreanul
 L-au ucis cu tot neamul,
 Prin mil[-ndur[toare,
 Ce-i]n veci st[t[toare,

+i pre Og uria=ul
 L-au rumpt cu tot s[la=ul,
 Mila dumnez[iasc[
 Cu noi s[v[cuiasc[.

| ara lor cea s[ma\
 Au dat s[=i o-mpar\
 Mila lui s[s[vaz[
 Preste veci l[s`nd raz[.

S[o m[sure-n =irul
 +erbul s[u, Izrailul,
 Ca s[-i fie mo=ie
 Prin mila sa-n vecie.

C[la loc de durere
 Ni-i Domnul m`ng`iere,
 +i mila lui cea larg[
 Preste veci tot st[-ntreag[.

+i c`nd ne vine greul,
 Ne scoate din tot r[ul,

C[Domnul g`nd bun poart[
 }n veci pentr-a sa gloat[.

Care d[hran[-n \ar[,
 De iarn[=i de var[,
 +i trimite dulcea\
 Cu mil[-n veci de via\.

+i s[da\ mul\mit[
 Lui Dumnez[u priimit[,
 C[ceriul =i p[m`ntul
 Cru\[-n veci cu cuv`ntul.

PSALMUL

136

La apa Vavilonului,
 Jelind de \ara Domnului,
 Acoló =ezum =i pl`ns[m
 La voroav[ce ne str`ns[m,
 +i cu inem[amar[,
 Prin Sion =i pentru \ar[,
 Aduc`ndu-ne aminte,
 Pl`ngeam cu lacr[mi herbinte.
 +i bucline ferecate
 L[s[m prin s[lci aninate,
 C[acoló ne-ntrebar[
 Aceia ce ne pr[dar[
 S[le z`cem viers de carte
 }ntr-acea strein[tate,
 Ca-n sv`nt muntele Sionul

C`nt[ri ce c`ntam la Domnul.
 Ce nu ni s[da-ndem`n[
 A c`nta-n \ar[strein[.
 De te-a= uita, \ar[sv`nt[,
 Atuncea s[-mi vie sm`nt[,
 +i direapta mea s[uite
 A schimba viers]n l[ute!
 +i s[mi s[prinz[limba
 De gingini, jelindu-mi sc`rba,
 De te-a= mai putea uita-te,
 Ierusalim¹ cetate,
 Nainte de nu te-a= pune
 }n pomene-n z`le bune.
 S[nu uí, Doamne svinte,
 De Edom ce-au z`s cuvinte
 Svintei cet[\]mprotiv[,
 Cu r[u din gur[zlobiv[:
 „R[s`pi\]-i zidiuri nalte,
 De=erta\ de bun[tate!“
 Tu, fat[vaviloneasc[,
 R[ul va s[te t`lneasc[!
 Va fi =-acela-n ferice
 Ce-\-va veni s[te strice,
 C[\] s[va-ntoarce darul,
 Cum ne-nchini tu cu p[harul,
 C`nd cuconii t[i de ziduri
 Vor zdrobi-i ca ne=te h`rburi.

¹ *Pronun[at* I-e-.

PSALMUL

137

M-oi ruga-m[\ie, Doamne svinte,
 Cu inem[-ntreag[denainte,
 +i-ntre]ngeri]\ voi c`nta-n fa\[,
 C[mi-asculta= graiul cu dulcea\].
 +i-n sv`nta ta cas[m-oi ruga-m[
 Numelui t[u =i m-oi]nchina-m[,
 Pentru mil[=i pentr-adevar[,
 Ce \-ai m[rit sv`nt numele-n \ar[.
 +i ori]n ce z] te voi striga-te,
 S[mi-ascu\ de s`rg la greutate!
 +i-n sufletul meu s[dai putere,
 S[-m sporeasc[f[r[de sc[dere.
 +i s[\] s[roage, Doamne svinte,
 }mp[ra`\i to\ pre denainte,
 C[\-au auz`tu-\ to\ cuv`ntul
 }mp[ra`\i de pre tot p[m`ntul.
 +i s[-\ c`nte, Doamne, pre c`ntare,
 Pentru slava ta ce este mare.
 Domnul unde =ede, de la nalturi,
 Vede lumea preste toate laturi.
 +i de-a= merge prin mijloc de grea\[,
 M-ii¹ feri-m[=i-m vei tinde via\].
 Pentru pizma=ii miei ce pun pizm[,
 }\ vei tinde de m-ii¹ izb[vi-m].
 +i m-ei¹ scoate, Doamne, cu direapta,

¹ m/ vei.

+i cu st`nga ta le vei da plata.
 C[mila ta, Doamne,-n veci tr[ie=te,
 Lucrul svintelor m`ni]\ spore=te.

PSALMUL

138

Doamne, tu mi-ai pus ispit[,
 Ca s[m-ar[\ f[r[sm`nt[.
 +iderea mea =i culcatul
 Tu-m =tii, Doamne, =i sculatul.
 +i g`ndul meu de departe
 L-=tii c[nu-i cu r[utate.
 C[r[ri, potici mi-s cercate
 De sv`nta ta bun[tate
 +i-m vez =i calea de-i str`mb[,
 C[n-am vicle=ug]n limb[.
 Tu mi-ai cunoscut t`rz`iul,
 De-l t`lne=ti cu timpuriul.
 +i tu m-ai f[cut din tin[,
 Lu`nd cu sv`nta ta m`n[.
 +i nepriceput r[m`ne
 }n\[lesul t[u de mine,
 C[\i-i mare-n\[lepciunea,
 De nu poci s[-i =tiu minunea.
 +i de duhul t[u n-am fug[,
 Ca s[scap s[nu m-agiung[,
 Nice de sv`nta ta fa\
 N-am]ntr-alte p[r\ pova\
 C[tr[ceri de m-a= sui-m[,

E=ti acoló, de m-ei¹ =ti-m[,
 De-a= pogor] unde-i iadul,
 +i de-acolo m-dé=chiz vadul,
 De-a= zburá spre deminea\
 Preste m[rí f[r[pova\
 Cu m`na ta cu cea st`ng[
 M-ai purta f[r[de t`ng[,
 +i cu direapta ta sv`nt[
 M-ai `nea f[r[de sm`nt[.
 +i-ntunerec ce s-ar face,
 Nu m-a= teme s[m[calce,
 C[noaptea m-ar desf[ta-m[
 Cu lumin[f[r[sam[.
 C[-ntunerecul s-albe=te
 De tine, c`nd te z[re=te,
 +i noaptea s[lumineaz[
 Ca zua, sloboz`nd raz[.
 C[-ntunerec =i lumin[
 }\
 } este, Doamne, pre m`n[.
 Tu m-ai pl[m[dit]n ma`e,
 De m-ai dat maic[-mea-n bra`e.
 | -voi m[rturisi-n minune
 De stra=nic =i te voi spune
 De lucruri ce faci mirate,
 'N sufletul meu r[sfirate.
 C[mi-s de tine-n=irate
 Oasele =i m[surate,
 +i statul mi-i de supt tin[,
 F[cut de sv`nta ta m`n[.

¹ m/ veí.

+i ochii t[i, Doamne svinte,
 }m v[d lucrul de mainte,
 C[-n cartea ta to\ chiline
 S[vor scrie, cum s[vine,
 +i s-or zidi-n z] de via\[,
 Nemic[s[n-aib[grea\[,
 C[mie m-este cinstit[
 Ceata ta, Doamne, cea sv`nt[,
 Ce i-ai datu-i cu t[rie
 S[s-a=eze pre cr[ie,
 S[mul\asc[-ntr-a=ezare
 Ca arina de pre mare.
 +i eu]nc[m-oi scula-m[
 Ca s[-\ fiu, Doamne, pre sam[.
 +i-i vei ucide din via\[,
 Pre ceia ce-\ sunt cu grea\[,
 C[oamenii crun\]n s`nge
 De la mine s-or]mpinge,
 Ce cuget[r[utate
 De iubita ta cetate.
 Aceia ce \]-s cu grea\[,
 Mi-s ur`\ a-i vedea-n fa\[,
 C[de d`n=ii m[tope=te
 R`hna =i m[ve=teze=te,
 +i de d`n=ii m[-nstrein[
 Pizma lor acea b[tr`n[.
 Cearc[, Doamne, de g[se=te
 Ce-\ inema mea prie=te,
 +i-m]ntreab[de c[rare,
 C[-\ priesc cu a=ezare.
 +i din c[rarea de sm`nt[
 M[du-n calea ta cea sv`nt[.

PSALMUL

139

Doamne, scoate-m[de sc`rb[
+i-m ia r[ul de pre g`rb[,
+i de om viclean m[scoate,
De str`mb[t[`\le toate,
+i de cea ce scornir[
Dintru inema lor p`r[.
Toat[zua s[g[teaz[
Pre r[zboi, =i nu s-a=az[.
+i =-au ascu`tu=- limba
Ca de =erpe, f[c`nd sc`rba,
Ca viperea-nvenineaz[
Cu buzele lor s[piarz[.
Fere=te-m[, Doamne svinte,
De la m`ni ce sunt cumplite.
Dintre oameni f[r[lege,
Doamne, tu vin de m-alege,
Ce sf[tuiesc s[=-]ntinz[
La`urile s[m[prinz[,
Puind piedici pre c[rare
+i cu nad[de pierzare.
Gr[it-am, Dumnez[u svinte:
„Doamne, tu m[ia aminte,
+i glasul meu s[te-agiung[
Cu mi=eaua mea de rug[“.
Doamne, Doamne, s[-m hii v`nt[
Cu puterea ta cea sv`nt[,
Preste capul meu umbreaz[
'N z[de toi, s[nu m[vaz[.

Nu l[sa, Doamne, cu nad[
 Pre pizma= s[-m dea dosad[,
 Nice l[sa s[m[vaz[,
 C[li-i g`ndul s[m[piarz[,
 De le-a= putea c[dea-n la\`e,
 Asupra mea s[s[nal\`e.
 Capetele ce-nv`rtir[,
 Buzele ce-= schimos`r[,
 Preste d`nse foc s[caz[
 Cu jeratic =i s[-i arz[,
 +i s[-i bagi]n r[utate,
 S[nu stea de greutate.
 +i omul ce-i r[u de limb[
 Pre p[m`nt s[pa\ sc`rb[,
 S[-l vineze str`mb[tatea,
 Ca s[-= vaz[r[utatea.
 }n\les-am c[e=ti gata,
 Doamne, de vei face plata,
 Cu giude\ ce vei alege
 De pre cei f[r[de lege,
 Pentru mi=ei ce \i-i mil[,
 S[-i sco\ de la greu =i s`l[.
 C[direp`ii preste lume
 | -vor m[rturisi sv`nt nume,
 +i pr[vindu-\ sv`nta fa\
 S-or veseli cu dulcea\].

PSALMUL

140

| -am strigatu-\, Doamne svinte,
 S[mi-ascu\ de rug[minte,
 C`nd |\ strig din greutate,
 S[-m r[spunz cu bun[tate.
 Ruga mea cea ovilit[
 S[-\ fie, Doamne, priimit[,
 Ca t[m`ia-n sv`nta fa\
 Cu mireazm[de dulcea\
 +i m`ni tinse, ovilite,
 S[-m priime=ti, Dumnez[u svinte,
 Ca f[gada cea de sfar[
 Ce s[j[rtve=te de sar[.
 Pune-mi straje s[-m fereasc[
 Pregiur rost, s[nu-\ gre=asc[,
 +i-nchisoare pregiur gur[,
 S[nu z`c cuv`nt de ur[.
 Nu-m da inem[s[ma\
 S[nu cuget g`nd de grea\
 Cu carii fac str`mb[tate
 S[nu-m dai cu d`n=ii parte.
 Direptul m[va-nfrunta-m[
 +i cu mil[m-a certa-m[,
 Iar[r[ul s[n-agiung[
 Cu oloi capul s[-m ung[.
 Ce m[rog, Dumnez[u svinte,
 S[m[iei de d`n= aminte,
 +i de cei cu giudecie,
 Carii umbl[-n volnicie,

De vor =i piatra s[-ngħi\]
 +i nu caut[s[s[s' m\].
 +i mi-ascult[, Doamne svinte,
 Rugi de graiuri ovilite,
 C[str[bat de trec ca untul,
 De dau jele-n tot p[m`ntul.
 C[cu iadul mi-s]n hoarb[
 Biete oase, s[m[soarb[.
 +i spre tine l[cr[maz[
 Ochii miei, vr`nd s[te vaz[,
 C[tu, Doamne, mi-e=ti nedejde
 S[m[sco\ de la primejde,
 S[nu-mi sufletul desapar\
 De la a ta sv`nt[fa\
 +i m[scoate dintre la`uri
 Ce mi-au tins de toate laturi,
 +i de carii pun sminteal[
 S[m-arunce la gre=al[,
 Ca s[caz[-ntr-a sa mreje
 P[c[to=ii, st`nd cu steje.
 Eu s[scap dintr-a lor s`N[,
 S[m[treci spre m`ntuin\].

PSALMUL

141

Strig cu glasuri ovilite
 C[tr[tine, Doamne svinte,
 +i mi=aua mea f[gad[
 Voi v[rsa f[r[t[gad[
 Denaintea ta, d`nd =tire

Ca s[-m fii de izb[vire,
Pentru greu ce mi s[str`nge
Pregiur suflet, de m[st`nge.
Precum vez c[pre c[rare
Mi-au tins la\uri de pierzare,
+i pre c[i]m sunt supuse
De la pizma=ii miei curse.
Din direapta caut=i-n st`nga,
+i nu-i s[-m potoal[t`nga.
A fugi nu poci departe,
Nime nu-i s[-m `ie parte.
Bietul suflet mi s[trece,
C[n-am cine s[m[cerce.
Am strigat cu rug[minte
C[tr[tine, Doamne svinte,
+-am gr[it c[tu-m e=ti v`nt[,
De-m e=ti sor\=i parte sv`nt[
}n \ara cea f[r[grea\[,
Unde petrec cei]n via\].
+i s[-m socote=ti de rug[
}n pedeaps[ce sunt lung[,
De pizma= ce m[gone=te,
+i vin de m[izb[ve=te.
C[pizma=ii s[-nviteaz[
Bietul suflet s[mi-l piarz[.
Ce s[-l sco\, Dumnez[u svinte,
Den tunerecuri cumplite,
Ca s[spui sv`ntul t[u nume
Tuturor ce sunt]n lume.
C-abia direp\ii m-a=teapt[
P[n[c`nd]m vei da plat[.

PSALMUL

142

S[mi-ascu\ f[gada, Doamne svinte,
 +i s[-mi socote=ti de rug[minte.
 Adevara ta =i dereptatea
 S[-m potoal[toat[greutatea.
 +i cu =erbul t[u s[nu-ntri-n pir[
 Prin gre=ele ce mi s[-nglotir[.
 Nime cine-i viu s[nu cuteze
 Denainte-\ s[s[-nderepteze.
 Pizma=ul meu, Doamne, ocole=te
 Dup[bietu-mi suflet de gone=te,
 +i via\a mea o calc[cu pravul
 +i cu \[rna, precum i-i n[ravul,
 De m[bag[-n pe=ter[ad`nc[
 Cu =ederea =i-n gauri de st`nc[.
 Prin tunerec uitat =ez ca mortul,
 De mi-am m`hnit sufletul cu totul.
 +i mi-i trist[inema-ntru mine,
 | `ind minte de z`le b[tr`ne.
 Din lucruri ce-ai f[cut minunate
 | -am cugetat a ta bun[tate,
 R[dic`ndu-m m`nule mi=ele
 C[tr[tine, s[-m ier\ de gre=ele.
 C[mi-i sufletul s[c ca o \ar[
 Ne-av`nd ap[]ntr-[ei hotar[.
 De s`rg s[mi-auz, Dumnez[u svinte,
 Din suflet s[c mi=ea rug[minte.
 Nu-\ ascunde luminata fa\
 Despre mine, sup[rat de grea\[,

S[nu m[pogor]n putregiune,
 Ce s[-m trimi\, Doamne, iert[ciune.
 Cu mil[-mpreun[deminea\
 Vestea bun[s[-m dai f[r[grea\
 C[spre tine, Doamne, am nedejde
 S[m[sco\ de greu =i de primejde.
 +i mi-arat[calea cea direapt[,
 C[sufletul meu, Doamne, te-a=tapt[
 S[m[sco\ cu m`na ta cea sv`nt[
 Din pizma=i miei ce m[-nsp[m`nt[.
 N[zuiescu-\, Doamne, de m[-nva\
 A nu face lucruri ce \i-i grea\
 C[tu, Doamne,]m e=ti Dumnez[ul
 Carele m[sco\ de la tot r[ul.
 +i duhul t[u cel bun m[va duce
 La p[m`ntul cel dirept =i dulce.
 Pentru vestea sv`ntului t[u nume,
 S[-m dai via\
 +i sufletul cu sv`nta ta mil[
 S[-mi izb[ve=ti de greu =i de s`l].
 Carii de=ert]m fac sup[rare
 S[le sloboz asupr[pierzare,
 C[eu] sunt slug[de mainte
 Cu sufletul meu, Dumnez[u svinte.

PSALMUL

143

Bun[cuv`ntare]\ voi z`ce
 S-aibi, Dumnez[u svinte, cu ferice,
 C[mi-ai datu-mi m`nurilor la lupt[

'Nv[\tur[spre v`rtute mult[.
 Degetelor mi-ai datu-mi pre arm[,
 De-s la r[zboi ager f[r[sam[.
 +i la grije m-e=ti raz[m =i v`nt[
 Cu pav[\a ta, Doamne, cea sv`nt[,
 De-ai supusu-mi oamenii supt mine
 Prin nedejde ce-am, Doamne, spre tine.
 Dar[omul ce este pre lume,
 De \-ai spusu-\ lui sv`ntul t[u nume,
 B[g`ndu-l]n sam[de de-a hirea
 Fiiul de om ce-i trece m[rirea?
 C[omul, c`t de de-a hirea-n \ar[,
 Z`lele-i trec ca o umbr[rar[.
 Ce te pogori din ceri cu o=ti multe,
 De te-atinge de v`rvuri de munte,
 S[s-aprinz[s[le marg[para,
 S[l[\asc[fum pre toat[\ara.
 S[dai groaz[cu fulgere-n oaste,
 S[-i s[ge\ cu tr[snete din coaste.
 De deasupra s[-\ sloboz[=ti m`na,
 Pre pizma=ii s[-i mesteci cu tina.
 +i s[m[sco\, Doamne, din tot toiul
 +i de ape ce vin cu pohoiul,
 +i de ceia ce m[-nstreineaz[,
 De=- pun m`na cu r[u s[m[piarz[,
 Carii gr[iesc cu gur[de=art[
 +i li-i str`mb[m`na cea direapt[.
 C`ntec nou]\ voi z`ce-n n[roade,
]n ps[ltire, Doamne,-n zece coarde,
 De izb`nd[ce dai s-aib[craiul,
 De-l izb[ve=ti =i-i delungez traiul.

Pre David, ce-\ este a ta slug[,
 De nu la= cu spata s[-l agiung[,
 Izb[ve=te =i m[ia de m`n[
 De la fiii a limb[strein[,
 Ce li-i gura-n voroav[de=art[
 +i li-i str`mb[m`na cea direapt[,
 Ce li-s fe\ii ca ne=te ml[di\[,
 Ultuit[, de dau cuviin\[,
 +i fetele le sunt cu podoab[,
 Ca beserica la z[de hoarb[,
 +i l[z`le le sunt }ndesate,
 De izbucnesc dentr-unele-ntr-alte.
 Oile lor le sunt plodicioase,
 Cu pr[s`l[ie=ind =i l`noase,
 Boii le sunt gra= ca ne=te tauri,
 Ocoalele-ntregi, f[r[de gauri.
 }n uli\ele lor nu v[z t`ng[,
 Nice este-ntr-}n= nime s[pl`ng[.
 Acestora oameni le vor z`ce
 C[s[\`ne de d`n=ii ferice,
 Iar[mai ferice-i de tot omul
 Ce le este lor Dumnez[u Domnul.

PSALMUL

144

}n[\a-te-voi, Doamne-mp[rate,
 Binecuv`nt`nd de bun[tate
 Blagoslovit =i sv`ntul t[u nume,
 Ce-i cu vecii cinstit preste lume.
 'N toate z`le }l voi ura bine,

'N veci pre nume f[lind, cum s[vine.
 L[udatu-i Dumnez[u =i mare,
 +i m[rirea-i trece de hotare.
 Lucrurile tale-s l[update
 'N rod de rod, c[sunt cu bun[tate,
 +i-\ povestesc to\ de sv`nta s`l[
 Ce-ai ar[tat preste to\ cu mil[.
 Vor gr[i cu mare cuviin\
 De slava ta, spuind cu credin\
 Minuni =i ciudese vor r[spunde,
 Lucruri]nsp[imate n-or ascunde,
 Ce-n tot locul vor face la =tire
 De vestita ta, Doamne, m[rire.
 Binele t[u cel mult `ind minte,
 L-or izbucni din rost, Doamne svinte,
 +i cu a ta sv`nt[dereptate
 |] s[vor bucura-n bun[tate.
 }nduratu-i =i milostiv Domnul,
 C[rabd[-ndelung pentru tot omul.
 Bunu-i Domnul =i milos, =i dulce
 Spre tot lucrul s[u ce-au fapt de-atunce.
 S[-\ m[rturisasc[denainte
 Lucrurile tale, Doamne svinte,
 +i svin`ii t[i s[te fericeasc[
 }n slava ta]n cea-mp[r[teasc[,
 R[spunz`nd de sv`nta ta putere
 Preste lume, f[r[de t[cere.
 Fiii omene=ti to\ s[-n\leag[
 De s`la ta, Doamne, de cea larg[,
 +i de slava ta cea-mp[r[teasc[
 'N cuviin\
 s[s[povesteasc[.

Cr[ia ta este, Doamne svinte,
 }n to\ veci cr[ie de mainte,
 +i domnia \-este domnitoare
 }n tot rod de rod de-i st[t[toare.
 Cuvintele tale-s credincioase,
 Lucrurile } sunt cuvioase,
 C[tu, Doamne, sprejine=ti cu tine
 Pre cei c[zu\, s[nu s[d[r`me.
 +i tu r[dici, s[nu s[-mpresoare,
 Pre cei surpa\, de-i pui pre picioare.
 Ochii ca\ t[tuturor la tine,
 +i tu le dai hran[, cum s[vine,
 De=chiz`ndu-\ a ta sv`nt[m`n[,
 +i saturi pre to\ cu voaie plin[.
 C[e=ti drept, Doamne,-ntr-a ta cale
 +i cuvios }n faptele tale.
 Aproape e=ti, Doamne, cui te strig[
 Cu adev[r la greu =i la t`ng[.
 Carii \-au de team[, li-i pre voaie,
 C[le ascul\ ruga la nevoaie.
 +i tu, Doamne, pre cei cu priin\[,
 Ce te iub[sc, le faci socotin\[,
 Iar[pre p[c[to=]i vei =terge
 +i-i¹ pierde pre cei f[r[de lege.
 Lauda ta, Doamne, o voi z`ce
 Cu rostul mieu }n mare ferice,
 +i tot omul s[-\ blagoslovasc[
 Sv`ntul nume-n veci ce-a s[tr[iasc[.

¹ +i]i vei.

PSALMUL

145

L[uda-voi pre Domnul]n via\[,
 }n tot custul meu, f[r[de grea\[,
 +i voi c`nta l[ud`nd pre Domnul
 Dumnez[ul meu c[tr[tot omul.
 Nu v[pune\ nedejdea pre craiul,
 Pre hiiul de om ce nu-i st[traiul,
 Nice la greu poate s[agiute,
 La primejde =i la r[zboi iute.
 C[sufletul lui]nc[s-a trece
 +i s-a-ntoarce-n p[m`ntul s[u rece,
 +i la zua ceea]= va pierde
 Mintea toat[=-averea-n ce crede.
 Ferice va fi preste tot locul
 Cine-= pune pre Domnul n[rocul,
 Pre Dumnez[u ce-au f[cut p[m`ntul
 +i ceriul, =i marea cu cuv`ntul,
 +i toate ce-ntr-]nsele s[mi=c[,
 Domnul ce le-au f[cut din nemic[,
 Ce-=`ne-ntreg toat[adevara
 +i giude\ul]n veci, de =ti \ara.
 Celor asupri\ de str`mb[tate
 Le face giude\ =i dereptate,
 +i fl[m`nz`lor trimite hran[,
 +i golilor ve=minte pre iarn[.
 Domnul ce sloboade din obede
 +i orbului d[minte de vede,
 +i pre cei c[zu\]i sprejine=te,
 Iar[pre cei direp\]i iube=te.

+i fere=te pre cine-i nemernic,
 Pre v[duv[, s[rac =i cucernic.
 Iar[pre p[c[to=ii cu totul
 }i va pierde Domnul din tot locul.
 +i preste veci va-mp[r[\] Domnul
 De pre muntele s[u sv`nt, Sionul,
 Preste rod de rud[s[tr[iasc[
 }n cinstea sa cea dumnez[iasc[.

PSALMUL

146

L[uda\]-l cu c`ntec pre Domnul,
 C[i-i c`ntecul bun]n tot omul.
 +i c`nt[ri cu dulcea\] s[-i fac[
 Lui Dumnez[u de cinste, s[-i plac[.
 C[zide=te Ierusalimul¹,
 Ca s[bage-ntr-]ns pre tot cre=tinul,
 +i pre tot Izrailul s[str`ng[,
 S[petreac[-ntr-]ns f[r[de t`ng[.
 Cela ce d[leacuri f[r[sm`nt[
 C[rora sunt cu inema fr`nt[
 +i le leag[fr`nturi sf[r`mate,
 De-i schimb[din boal[-n s[n[tate,
 Cela ce-au pus stelelor m[sur[
 +i numere carea= pre f[ptur[,
 Mare este Domnul de t[rie,
 +i g`ndul lui nime nu-i s[-l =tie.
 Domnul pre cei buni]i sprejine=te,

¹ *Pronunat* I-e-.

+i s[me\`i la p[m`nt smere=te.
 }ncepe\` lui Dumnez[u cu strune
 De-i c`nta\` cu viers s[s[r[sune,
 +i s[-i c`nta\` c`ntec cu dulcea\
 Celuia ce-au tins preste ceri cea\
 +i g[teaz[cu núorii ploaie
 De sloboade pre p[m`nt pohaie,
 Celuia ce cre=te pre mun\` iarb[
 +i otava ceea ce-i de treab[
 Pentru oameni, s[-= culeag[hran[,
 +i vitelor s-aib[preste iarn[,
 Celuia ce grije=te de hiar[
 +i de puii corbilor ce zbiar[,
 C`ndu-l strig[, urgisi\` de tat[,
 De-i hr[ne=te cu m`n[-ndurat[.
 C[Domnul pre cai buni nu s[bate,
 Nice pre vitej cu státuri nalte,
 Ce Domnului acela om place
 Ce-i pline=te porunca cu pace,
 +i la vreme de greu =i de s`l[
 Cugeteaz[spre sv`nta lui mil[.

PSALMUL

147

Pohvale=te, Ierusalime¹,
 Pre Domnul =i-l laud[-n desime,
 Sionule, c[\-au datu-\` Domnul
 Dumnez[ul t[u cinste-n tot omul.

¹ *Pronun\at I-e.*

+i por`le tale cu r[teze
 Le-au]nt[rit, nime s[-\ cuteze.
 +i cuconilor t[i]ntru tine
 Le spore=te Dumnez[u cu bine,
 Carele \-au pus pre hotari pace
 +i-\ d[sa`u de gr`u, cum]\ place.
 Ce-= trimite z`sa =i cuv`ntul,
 De cutrier[-n s`rg tot p[m`ntul.
 Cela ce-= d[om[tul ca l`na
 +i negur[spulb[r[cu m`na,
 Ca cenu=ea cu s`ta c`nd cerne,
 Preste tot p[m`ntul de s-a=terne.
 Cela ce arunc[sloi de ghea[,
 De d[groaz[preste to\ cu grea[.
 Cine poate s[-i suferе gerul
 Ce-mpietre=te apele ca herul?
 Cu cuv`ntul s[u Domnul]nva\
 De s[r[s`p[sc =i s[dejghea[,
 +i duhul s[u Dumnez[u trimite
 De s[-ntorc]ntr-ap[ca mainte.
 Cela ce-au poruncit cu t[rie
 Lui Iacov cuv`nt de m[rturie,
 +i tot Izrailul s[s[-nve\е
 }ntr-a lui drept[ri =i giude\е.
 N-au f[cut a=e nice-ntr-o laturi,
 S[le spuie giude\е =i sfaturi.

PSALMUL

148

L[uda\ din ceriurile toate
 Pre Dumnez[u c` t s` la v[poate.
 L[uda\ pre Domnul din n[l` me,
 L[uda\]-l, de]ngeri mul` me.
 L[uda\]-l, o=tile lui toate,
 C` t puterea =i s` la v[poate.
 L[uda\]-l, soarele =i luna,
 Cu lucoare ce da\ totdeauna.
 L[uda\]-l, stele =i lumin[,
 Ce da\ raze pre noapte senin[.
 L[uda\]-l, ceriuri preste ceriuri,
 +i apa cea pre din sus de ceriuri
 S[-i laude cinstitul lui nume,
 +i cu toate ce sunt preste lume.
 C[Domnul au cugetat cu g`ndul
 De le-au f[cut =i-i`n toate r`ndul.
 +i le-au tocmit]n veci s[tr[iasc[
 +i din faptul lor s[nu= sminteasc[.
 C[precum le-au dat Domnul porunc[,
 Din hotariul lor nu s[mai urc[.
 L[uda\ pre Domnul, to\ b[lauri
 De pre p[m`nt =i zmei de prin gauri.
 L[uda\]-l, fulgere =i focuri,
 +i smida ce cade-n toate locuri,
 Ome\ii =i ghe`le, =i v`ntul,
 De turbur[=i-i face cuv`ntul,
 M[guri, dealuri =i lemne cu road[,
 +i chedrii to\, p[n[-n cei de coad[,

Gadinile =i cu toat[hiara,
 +i dobitoc de prin toat[\ara.
 }mp[ra\ de prin \[rile toate,
 Boieri, giudéci, n[roadele toate,
 Giuni =i govi, cu b[tr`nii, tot omul,
 +i pruncii s[laude pre Domnul.
 C[=-au]n[\at cinstitul nume
 De =-au f[cut veste preste lume,
 +i-l m[rturise=te tot p[m`ntul
 +i ceriul tot, c[=- \`ne cuv`ntul.
 +i =-va r[dica Dumnez[u steagul
 Oamenilor s[i]n tot =ireagul.
 +i svin`ii lui to\ cu bucurie
 }i vor c`nta c`ntec cu t[rie,
 Fiii lui Izrail ce-s la Domnul
 Rug[tori de-aproape, =i tot omul.

PSALMUL

149

C`nta\ c`ntec nou la Domnul
 +i-l l[uda\ cu tot omul,
 C[i-i lauda vestit[
 }n s[bori de ceat[sv`nt[.
 Izrailul s[petreac[
 Cu veselie, s[-i plac[,
 De Domnul ce-i dede via\[,
 +i Sionul cu dulcea\
 Cuconii s[=- veseleasc[
 De crai ce-a s[le cr[iasc[.
 +i s[-i laude cu jocuri

Sv`ntul nume-n toate locuri,
 Cu t`mpene =i ps[litire
 S[-i c`nte de biruire.
 C[Domnul g`nd bun g`nde=te
 De-a sa gloat[ce-l iube=te,
 +i pre cei brúdivi]nal[
 Cu izb`nd[f[r[grea[.
 L[uda-s[-vor]n slav[
 Svin`ii t[i f[r[z[bav[,
 +i cu bucurie plin[
 }= vor merge la odihn[.
 Ie=ind la r[zboi cu steje,
 Vor da chiot din g`lteje,
 De s[va n[l\la la Domnul,
 L[s`nd fric[]n tot omul,
 Cu st`nga =i cu direapta
 }ngroz`nd pre to\ cu spata.
 +i vor face scump[rare
 }n n[roade de limbi tare,
 Mustr`ndu-le cu-nchisoare,
 +i crailor d`nd str`nsoare
 Cu c[tu= =i cu obede
 }n giude\, p[n[-i vor pierde,
 S[le fac[cum li-i z`s[
 Din lege pierzare scris[.
 Svin`ii lui f[r[g`lceav[
 S-aib[cinste, dar =i slav[.

PSALMUL

150

L[uda\]-l cu tot omul
 }ntru svin\ii s[i pre Domnul,
 L[uda\]-l]n v`rtute
 Ce-are Domnul de o=ti multe.
 L[uda\ f[r[t[cere
 De-a lui s`l[=i putere,
 L[uda\]-l]n m[rire
 De-a lui mult[biruire.
 L[uda\ cu glasuri nalte
 De bucine ferecate,
 L[uda\]-l]n l[ute,
 }n ps[ltiri pre viersuri multe.
 L[uda\ pre toate locuri
 Cu t`mpene =i cu jocuri,
 L[uda\]-l s[r[sune
 }n organe tinse-n strune.
 L[uda\ cu bune viersuri
 De chimvale]ntr-alesuri,
 L[uda\ =i-l striga\ tare
 }n \imbale de c`ntare.
 C`te-s vie =i tot omul,
 L[uda\]-l to\ pre Domnul.

[STIHURI DESPRE ORIGINEA LATIN{ A ROM~NILOR]

Neamul | [rii Moldovei de unde d[raz[?
 Din \ara Italiei, tot omul s[creaz[.
 Fliah]nt[i, apoi Traian au adus pre-acice

Pre str[mo=ii cestor \[ri de neam cu fericē.
 R[s[dit-au \[rilor hotarele toate
 Pre semne ce stau]n veci a s[vedea poate.
 El cu vi\`a cestui neam | ara Rum`neasc[
 }mplut-au, Ardealul tot =i Moldoveneasc[.
 Semnele stau de s[v[d de d`nsul f[cute,
 Turnul Severinului s[custe-n vremi multe.
 Str[mo=ii Moldoveei adus-au]n \ar[,
 Pre ghe\`i cu sabia sco\`nd din hotar[.
 Stau semnele podului cu praguri c[zute
 +i Turnul Severinului, de Sevır f[cute.
 Podul preste Dun[re-n | ara Rum`neasc[,
 De-au trecutu=- o=tile-n | ara Ungureasc[.
 Pre-acela pod au trecut Moldoavei str[mo=ii,
 B[t`nd r[zboi cu dachii, a sasilor mo=ii.

APOSTROF

Cine-i bogat de-avere pre lume-n tot omul,
 De nu v-avea-ntru sine l[cuind pre Domnul,
 Acela de-avu\`ie sa\`u nu mai vede,
 De i-ar da toat[lumea, el tot nu s[-ncrede.
 +i de c`t mai mult str`nge, mai mult s[l[rge=te,
 +i tot de=ert s[vede-ntr-averea ce-i cre=te.
 Deci nime-ntr-avere s[nu s[g`ndeasc[
 C[va putea s[s[-mple, s[s[odihneasc[.
 Iar[-ntr-a c[rui suflet Domnul l[cuie=te,
 Acela de nemic[nu mai jeluie=te.
 Pentr-aceea tot omul s[nu s[leneasc[
 Pre Dumnez[u]n suflet s[-= agonisasc[.

*Din Paradisul Preacuratei N[sc]toare
de Dumnezeu*

I

De trupe=ti neputin\e
+i de suflete=ti boale,
A lui Dumnez[u Maic[,
Pre carii vin cu dorul
Supt umbra ta cea sv`nt[,
Spodobe=te-le leacul,
Care-ai n[scut pre Hristos,
M`ntuitoriul nostru.

II

N[p]=ti ce-m fac n[val[
Svin\ia-ta le-mpra=tii
+i patimi ce-m vin gloat[
De m-asupresc, Ficioar[.
Pentr-aceea te c`nt[m
Cu laud[-n to\ vecii.

III

Lini-te fii =i dvorb[
Acelora ce scap[
C[tr[tine, Ficioar[,
+i p[rete-n primejde,

N[zuin\[=i umbr[
Le fii, =i bucurie.

IV

Dintr-a ta str[luoare
Lumineaz[, Ficioar[,
Negura neputin\[ii,
S[fug[de la ceia
Ce cu bun[credin\[,
A lui Dumnez[u Maic[,
Te spun cu m[rturie.

V

La loc de r[utate,
Plecat]n neputin\[,
Svin\[ia-ta, Ficioar[,
S[-m trimi\[s[n[tate,
Schimb`ndu-m[din boal[.

VI

O, prealuminat núor,
A lui Dumnez[u Maic[,
Pre ceia ce ne lupt[
Le d[durere mult[,
Cu sv`nta ta direapt[
Vestit[de putere.
Pre cei din grele sc`rbe
Le fii, Ficioar[, dvorb[,
Pre cei din str`mb[tate
}i ap[r[=i-i scoate.
Dezleag[-i din gre=ele

Pre carii \ s[roag[,
 C[svin\ia-ta, Doamn[,
 C`te vei \ s[poate.

VII

Cade-s[-ntr-adev[rul
 To\ s[te fericeasc[,
 A lui Dumnez[u Maic[,
 Pururea fericit[
 +i-n tot f[r[prihan[,
 Dumnez[ului nostru
 Ce e-ti Maic[cinstit[,
 Mai sus de heruvimii
 +i dec`t serafimii
 F[r[sam[sl[vit[.
 F[r[de putregiune
 Pre Dumnez[u cuv`ntul.
 Doamn[, ce l-ai n[scutu-l,
 C[e-ti adev[rat[
 A lui Dumnez[u Maic[,
 De te m[rim, Ficioar[.

VIII

Tuturor e-ti de dvorb[,
 Dintr-a ta bun[tate,
 C[rór scap[-n credin\
 La sv`nta ta umbreal[,
 C[pre alt nime n-ávem
 La Dumnez[u, gre-ì\`i.
 La nevoi =i la sc`rbe
 Pururea izb[vin\].

S[rcina\ de p[cate,
 Blagoslovit[Maic[
 Domnului din n[l\`me,
 C[dem cu rug[minte,
 De la toat[n[vala
 Svin\ia-ta ne scoate
 Pre =erbii t[i, Ficioar[.

IX

Tuturor ce-s]n sc`rb[
 Le e=ti de bucurie,
 Celor cu asupreal[
 Le e=ti de sprejineal[,
 Fl[m`nz`lor e=ti hran[,
 Streinilor scutin[,
 Celora ce-s]n valuri
 Le e=ti ad[postea[,
 Celora ce-s]n boale
 Le e=ti de socotin[,
 Celor cu neputin\e
 Umbr[=i sprejineal[,
 Toiag de b[tr`ne\e.
 A lui Dumnezeu[u Maic[
 Celui de Sus curat[,
 Ne rug[m s`rguie=te
 Serbii t[i de ne scoate.

Din Molit[vmic de-n\les

[STIHURI LA CUMINEC{ TUR{]

I

Vr`nd s[m[n`nci, omule, trupul st[p`nului,
 Cu fric[te apropie, s[nu te arz, c[focu-i.
 +i dumnez[iesc b`nd s`nge spre pr[fiin\
 }nt[i te-mpac[cu carii]\ sunt m`hni\
 De-acii cutez`nd t[inuut[m`ncare s[m[n`nci.

II

Mainte p[n[a nu lua de stra=nica j[rtv[
 A via\
 f[c[toriuului trup a despuitoriu,
 }ntr-acesta te roag[chip cu cutremur.

III

Iat[c[vii¹ spre duimnez[iasca cuminecare,
 Ziditoriu mieu, s[nu m[arz cu pr[fiin\area,
 C[foc e=ti, pre nevrednicii arz`ndu-i,
 Dar[cur[\e=te-m[de toat[im[tura.

IV

Dumnez[itoriu s`nge spaim[-te, omule, v[z`nd,
 C[rbune-nfocat este, pre nevrednicii p`rjolind.
 A lui Dumnez[u trupul m[dumnez[iaz[=i hr[ne=te,
 Dumnez[iaz[-mi duhul, iar[mintea]m hr[ne=te minunat.

¹ *vin.*

Deaca vei dob`ndi de buna pr[fiin\are
 A via\[f[c[toarelor t[inuice=te daruri,
 S[lauz[ndat[=, s[mul\[me=ti cu multul
 +-acestea cu cald din suflet lui Dumnez[u s[z`ci:
 Slava \ie, Dumnez[u, slava \ie, Dumnez[u, slava \ie, Dumnez[u]

[RUG{ CIUNEA LUI SIMEON NOUL TEOLOG
 LA CUMINEC{ TUR{]

De la pr[vuite buze, de la inem[spurcat[,
 De la necurat[limb[, de la suflet plin de gozuri,
 Prii me=te-mi ruga, Hristoase, nu m[urni de la tine,
 De cuvinte obiceie =i de a mea nestidin\[.
 D[-mi cu-ndr[znire a z`ce, Hristos, ceia ce mi-i sfatul
 +i mai v`rtos tu m[-nva\[ce-a= vrea face =i ce-a= z`ce.
 Dec`t bl`dnic-am gre=itu-\, ce =tiu unde \i-i gazda,
 Miruri scumpe cump[r`ndu=, veni cutez`nd de-\ uns[
 Lui Hristos svinte picioare, st[p`nul meu Dumnez[ul.
 Precum n-ai]mpins pre-aceea, cu inema ce-au venitu-\,
 A=e mie f[r[grea\[s[-m la= svintele-\ picioare
 S[le`i, s[\] le s[rut, =i cu izvorul de lacr[mi,
 Ca cu mirul cel de muilt pre\, s[\] le ung cu-ndr[znire.
 L[-m[-n lacr[mile mele, cu d`nse m[cur[ve=te,
 Iart[-mi, Doamne, de gre=ele =i mila ta-m d[ruie=te.
 +tii mul`mea de tot r[ul, =tii-mi =i ranele mele,
 Loviturile de multe le vez =i-m =tii =i credin\,a,
 +i-nc[-m vez =i nevoin\,a, =i-m auz =i de suspinuri.
 Nu s-ascund de c[tr[tine, tvore\ul meu, Doamne svinte,
 Nice picul cel de lacr[mi, nice de suspin vro parte,
 C[=i cele neg[tate sunt de ochii t[i v[zute,
 +i la cartea ta sunt scrise ceia ce nu-s]ncepute,

+i sunt puse de dat sam[. +i-m caut[de plec[ciune,
 Caŭ t[-mi c` t[-m este truda, de p[catele de toate,
 Dumnez[u, =i mi le iart[, ca]n inem[curat[,
 Cu zdrobitur[de cuget =i cu suflet plin de fric[
 S[m[n`nc de preacurate ale tale svinte taine.
 Viu-i =i-ndumnez[iaz[cine]le] bea =i m[n`nc[,
 Cu inem[strecurat[, c[tu ai z` s, Doamne svinte :
 „Cine mi-a m`nca de carne =i va bea =i de-al meu s`nge,
 Acela-ntru mine m`ne, =i eu]nc[sunt]ntr-]nsul“.
 Adev[ru-]i-i cuv`ntul, Domnul meu =i Dumnez[ul,
 C[cela ce-= are parte-n dumnez[itoare daruri,
 Acela s`ngur nu este, ce-i cu tine, Doamne svinte,
 Cu lumina cea de trei sori, ce str[lumineaz[lumea.
 +i pentru s[nu m`i]nsumi f[r[tine datul vie`ii,
 Sufletului vie`ii mele bucuria mea cea bun[,
 M`ntuin`a cea de lume, pentr-aceea \-am venit-\.
 Precum vez c[pl`ng cu lacr[mi =i cu-nfr`ngere de suflet
 Scump[r de-a mele gre=ele, s[-mi d[ruie=ti f[r[lips[
 De-a tale via\ d[t[toare, f[r[de prihan[taine,
 S[-m cuminec f[r-os`nd[, s[m`i precum \-au fost z`sa
]ntru mine, tic[losul, s[nu m[g[sasc[s`ngur,
 F[r[darul t[u, vicleanul, s[m-apuce f[r[veste
 +i r[t[cit s[m[duc[de l-al t[u dumnez[ie sc[grai.
 Pentr-aceea caz la tine =i strig cu mult[c[ldur[,
 Cum ai pri` mit pre curvariul =i pre curv[ce-au venit-\,
 M[pri` me=te, milostive, pre curvari, pre nes[\osul,
 Cu de suflet zdrobiciune,]ndat[ce \-am venit-\,
 C[=tiu, Doamne, c[nu-i altul ca eu s[fie-n gre=al[,
 Nice-au lucrat nice lucruri ca de mine ce-s f[cute.
 Ce iar[=o =tiu -=aceasta c[gre=ele c` t de mare,
 Nice multul de p[cate]ntrece, Dumnez[u svinte,

Pre-a ta-ndelung[r[bdare, omdragoste-nv`rvomat[.
 Ce cu oloiul de mil[, pre carii s[-ntorc cu calduri,
 Cur[\[=ti-i, limpez[=ti-i =i luminei]i faci partnici,
 So\ dumnez[irii tale f[c`ndu-i f[r[de r`hn[.
 +i ce-i strein =i la]ngeri, =i la mintea cea de oameni,
 Vorove=ti ades cu d`n=ii, ca prietini-ndeaproape.
 Acestea-m dau cutezare, astea-m dau aripi, Hristoase,
 +i-ndr[znindu-\ de bogat[ce ai spre noi bun[tate,
 Bucurindu-m[-n cutremur, de sv`ntul foc m[cuminec,
 F`n fiind =i cu minune, c[m[rú[ir f[r-arsur[,
 Ca =i rugul de mainte ce ardea f[r[-nfocare.
 Pentr-aceea-n har de minte =i cu mul\[mit[voie,
 Cu m[dul[rile mele de la trup =i de la suflet,
 Te m[resc =i m[-nchin \ie, Dumnez[ul meu cu slav[,
 C-adev[r blagoslovit e=ti =i acmu =i-ntru to\ vecii.

[RUG{ CIUNEA LUI SIMEON METAFRAST
 LA CUMINEC{ TUR{ }

Carele-m dai hran[carnea ta de voie,
 Foc fiind =i p`rjolind pre nedestoinici,
 S[nu m[p`rjole=ti, nu, ziditoriul meu.
 Mai v`rtos s[-mbli-ntr-a m[dul[ri ciolane,
 'N-toate-nchieturi,]n fica\ =i-n inem[,
 P`rjolind spinii p[cateloru-mi toate.
 Sufletul cur`nd s[-m svin\=ti =i crierii,
 Coardele-nt[rind cu oasele-ntr-odat[,
 S`m`rile-m lumin[pre tutecince,
 Totul m[-ntr-a ta s[m[g[vozde=ti fric[,
 Pururea m[feri, acoperi =i ap[r[
 De tot lucrul cuv`ntul ce stric[-n suflet.

Cur[\, limpeze=te-m[=i m[tocme=te,
 Derege,-n\[lep\ez[=i m[lumin[,
 F[-m[cort al t[u, duhului t[u sunt numai,
 S[nu mai fiu de-acmu s[la= p[catului.
 Ca de-a ta cas[cu-ntratul de so\`ie,
 Ca de foc s[fug[tot r[ul =i greul,
 Rug[tori \-aduc pre to\ ai t[i pre svin\ii,
 Voinicimile acelor f[r[de trup,
 Prediteciul t[u,]n\elep\ii apostoli,
 Cu d`n= Preacurata ta preasv`nt[Maic[,
 A lor rugi, milosule, priime=te-m, Hristoase,
 +i luminei ficior pre-al t[u s[faci slug[.
 C[tu e=ti svin\irea noastr[tuturora,
 Bunule, ne e=ti sufletelor lucoare.
 Cum \] s[cade, ca Domnul =i st[p`nul,
 Slav[-\ trimitem cu to\]n toate z`le.

[STIHURI PENTRU IONA+CU BILEVICI, CARE A ADUS
 DE LA MOSCOVA TIPOGRAFIA D{ RUIT{
 DE PATRIARHUL IOACHIM]

Iona=co Bilévici, ce-au pus nevoin\
 De-au adus tipare de Mosc cu priin\
 Dea-i Dumnez[u s-aib[]ntr-a vie\ii carte
 S[s[scie-n r`ndul cu svin\ii]n parte!

Din Via|a =i petrecerea svin|ilor

*

STIHURI

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EPIHARA,
UCIS{ PRIN SABIE]

}ndr[znea\[Epihara c[tr[lance,
Agiutori av`nd dumnez[iasca pace.

*

STIH

[PENTRU DREPTUL AVRAAM +I NEPOTUL S{ U LOT]

Lui Avraam i-au datu-i Dumnez[u pre lume
+i-n ceri de s[sl[ve=te cinstitul lui nume.
+i Lot]nc[se vede, pentr-a lui tical[,
C-au pus sup[nevoin\[mult[osteneal[.

*

STIHURI

[PENTRU SFIN |II PATRIARHI DE |ARIGRAD, NECTARIE,
ARSACHIE +I SISINIE]

Nectarie-i vesel de-a ta b[utur[,
Nu de cea de basne, ce de-a ta f[ptur[.
}n bi=ug de sa`u beau cu disf[tare
Arsachie, Sisini[, f[r[de=ntrestare.
Tutetrei ace=tia, Troi\[tine Sv`nt[,
Te spun preste lume Domn f[r[de sm`nt[.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI SEVIR, ANDRONAS, TEODOT +I
TEODOTIA, UCI+I PRIN SABIE]

Martur[fie =i femeia-ntre b[rba\,
T[iat[=i ea, cu tutepatru t[ia\.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL ILIE]

}n car te-ai suit de bun[t[\, Ilie,
La ceri ai sos`t ca celalalt Ilie.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI NICANDRU +I ERMIL]

Mucenicii doi, dorind de Domnul Hristos,
S[-ngroap[de vii supt morm`nt]ntunecos.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC PORFIRIE]

De podoaba lui Porfirie s[mir[
}ngerii, ve=tit]n de s`nge porfir[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL DOMNIN, UCIS PRIN FOC]

Pr[vind Domnin de focul nest`ns,
De d`ns groaza de foc nu s-au prins.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II TIMOTEI, TEOFIL +I TEOTIM,
UCI+I CU PUMNII]

Pre Timotei =i cu am`ndoi h[r[\
N-au putut sminti pumnii de la bun[t[\.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL DOROTEI, ARUNCAT LA FIARE]

Dorotei, ce-i dat herilor m`ncare,
Dar s-au r[dicat lui Dumnez[u mare.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II EVPSIHOS +I CARTERIE,
CARE AU FOST EMASCULA | I]

Ru=inile lui Carterie t[iat,
Cu Evpsihii, viteje=te au r[bdat.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL SILVAN, ARUNCAT }N OCN{]

}n lontrul ocnelor Silvan aruncat,
 Ocnele l[s`nd, cu raiul au schimbat.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL PAMFIL, ZDROBIT +I ARUNCAT
 }N TEMNI | {]

Frec[turi de munc[=i cu grea-nchisoare
 R[bd`nd Pamfil, áfl[via\[st[t[toare.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL AGATANGHEL, UCIS PRIN SABIE]

+i lui Agatanghel, ca o veste bun[,
 Moartea de lance agonisind cunun[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL PAVEL, CARE SE PREF{ CEA
 BOLNAV, PENTRU HRISTOS]

S[f[cea Pavel c[-i gúbav pre lume,
 De =-au dob`ndit]ntre svin\ bun nume.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC AFTINODOR]

ngerii de gios pre Aftinodor cheam[
 La Domnul]n ceri, dar bun f[r[sam[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC ALEXANDRU
 DIN SOLUN, UCIS PRIN SABIE]

Din \ara tetalilor Alexandru st`lpare
 T[iat[, muceniceasc[tins[umbr[mare.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ARHANGHEL MIHAIL]

| -a= c`nta, Mihaile, c`ntecul cu viersuri,
 Ce n-am deagiuns muzic[s[-\ c`nt
]ntr-alesuri.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ONISIFOR]

Ai, Onisifore, cai la bun[fug[
 C[tr[Dumnez[u, =i ai =i bun[slug[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOASA MATRONA]

La via\a de veci Matrona-i spodobit[,
C-au vis pre lume-n z`sa Domnului sv`nt[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ANTONIE]

Pre Antonie dumnez[iesc ucig cu lemne,
Ceia ce s[-nchin[la dumnez[i de lemne.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II HRISTOFOR +I MAVRA, UCI+I PRIN SABIE]

Negrí-n=el[ciunea Mavra, t[ia\ de lance,
+i cu Hristofor, vede pre Hristos cu pace.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL IOAN CEL SCUND]

Mic=or Ioan de pre stat s[are,
Ce la Dumnez[u are cinst mare.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ +TEFANIDA]

+tefanida-ncununat[, cum scrie psalomul,
 Au]nflorit]n cas[ca finicul la Domnul.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL LAZ{ R ZUGRAVUL]

Lazar ast[z, Doamne,-n =aruri nu te scrie,
 Ce te vede f[r[=ar]n fa\ vie.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II 150 DE OSTA+I, UCI+I PRIN SABIE]

Voinici cinz[ci =i o sut[le d[Hristos leaf[,
 C[suflete=ti c[lcar[pizma= dup[ceaf].

*

STIH

[PENTRU FEMEIA +I FIICA EPARHULUI, UCISE PRIN SABIE]

}ndr[git-au, cu maica, fiica p[n[-n moarte
 Pre Hristos, de-= luar[logodnic]n soarte.

*

STIH

[PENTRU INTRAREA }N BISERIC{ A MAICII DOMNULUI]

Hran[, Ficioar[, \-car[Gavriil cereasc[,
 P[n[c`nd \ va spune na=terea feteasc[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA VASILISA, }MP{ R{ TEASA LUI MAXEN | IU]

L[s[Vasilisa pre-mp[ratul p[m`ntesc
 +i-= lu[logodn[cu-mp[ratul ceresc.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL PORFIRIE, CU CEI DOU{
 SUTE DE OSTA+I]

St[itu viteaz Porfirie cu a sa oaste,
 Pre pizma=ii lui Dumnez[u lovind din coaste.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ANDREI, T~R~T PE P{ M~NT PENTRU
 CULTUL ICOANELOR]

Din \[rn[sunt f[cut, =i \[rna s[m[strice,
 Celui ce o au fapt chipuri voi da ferice.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA ANA, UCIS{ }N B{ T{ I}]

Pre Ana-n b[t[i din via\ scuturat[
 O \ne Hristos l`ng[sine-nstemat[.

[RUG{ CIUNEA LUI IOAN DAMASCHIN
 C{ TRE FECIOARA MARIA}]

Domnitoare Precurat[, ce-ai n[scut f[r[prihan[
 Pre Dumnez[u, cum s[cade =i cu ficioria-ntreag[,
 Pentru svintele icoane mi s-au t[jiatu-mi direapta ;
 Svin\ia-ta =tii =i pizma pentru carea-m fece Leon.
 S`rguie=te de-mi agiut[=i-mi is\ele=te direapta.
 A Celui de Sus direapt[, ce-i dintru tine-ntrupat[,
 Multe puteri ce =ti face, =i pentr-a ta rug[minte,
 +i direapta mea aceasta roag[-l s[o is\eleasc[,
 S[-\ fac c`nt[ri cum]i place, =i-ntrupatului din tine,
 Cu-ncheieturi socotite s[le scriu, precum s[cade,
 De sprejineal[s[fie cre=tin[t\ii direpte,
 C[de toate \] s[poate, lui Dumnez[u ce e=ti Maic[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA IULIANA]

Iuliana, Hristoase, cu credin\[,
] s[j[rtve=te ca =i o porumbi\].

*

STIH

[PENTRU SFIN | II HRISTODUL +I HRISTODULI]

Lui Hristodul ficioara, Hristoduli la nume,
 }nso\`t[=i-n lupte, =i-n dusul de pre lume.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II DIOGHEN, AVERCHIE +I NONOS]

Averchie =i Nonos, s[v`r=i\ de lance,
 Cu Dioghen,]mpro=cat, \[r`i roag[pace.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL NEOFIT, ARUNCAT }N MARE]

Muri Neofit]n luciul de mare,
 La izvorul viu s-au prins ca o st`lpare.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL DOMETIE, DECAPITAT]

Dometii au dat capul pentru cunun[
 Ce i-au dat Hristos,]n via\`a cea mai bun[.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II ISIDOR +I ACHEPSIMAS, UCI+I PRIN FOC]

De-asemenea dar Hristos lui Achepsima
 +i lui Isidor prin foc ce le-au dat stima.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL AMUN, EPISCOP DE NITRIA]

De sv`ntul Amun Nitria-i neuitat[,
C[i-i de dvorb[, ca un sufletesc tat[.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI GAIAN +I GAIE]

}n foc arunca\, cu Gaie-mpreun[,
Lu[Gaian de la Hristos cunun[.

*

STIH

[PENTRU CEI 300 DE MUCENICI DIN AFRICA,
UCI+I PRIN SABIE]

O, Troi\ [Sv`nt[, priime=te-ntr-a ta slav[
Suta-ntreit[de svin\ f[r[z[bav[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL IGNATIE]

}nc[rcat te-ai dus de fapturi credincioase,
De la de=arta lume, p[rinte cuvioase.

*

STIHURI

[PENTRU SFIN | II MUCENICI PRISC, MARTIN +I NICOLAE]

Mort cu foamea, Prisc, de pita \[r[neasc[,
 Hristos]l hr[ne=te cu p`ine-ngereasc[.
 Martin, demicat de barda m[cileasc[,
 +-au deschis cólnic c[tr[via\`a cereasc[.
 Nevr`nd s[-nchine la idoli Necolae,
 S-au dat pre j[rtv[lui Hristos]n v[paie.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA ANA, MAMA FECIOAREI MARIA]

Nu ca Eva, ce n[=tea grije =i durere,
 Ce tu, Ano, ai n[scut cu bun[p[rere.
 +-ai aplecatu-\`hiic[ce-au n[scut pre Domnul,
 De-au r[dicat os`nda de preste tot omul.
 Cu a sa z[mislire f[r[de p[cate,
 +-au tins prestatot rodul a sa bun[tate.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA ANA, MAMA MARELUI PREOT SAMUEL]

Ie=í de supt mustrarea Fenanii cea lung[,
 N[sc`nd pre Samoil, Ana, cucon de rug[.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI SOSITEI, NARSIS
+I ISAAC, UCI+I PRIN SABIE]

Sositei cu sp[s`i s-au pus]n ceat[,
Prin Domnul sp[s`toriuł t[iat de spat[.
Persul, Hristoase, Narsis capul \-aduce,
Dec` t t[m`ia, aur, zmirna dar dulce.
Sc[p`nd Isaac, fiul Sarei, de moarte,
Noul Isaac lu[cu d`nsul soarte.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI TERENTIE,
VICHENTIE, EMILIAN +I VEVEEA]

T[ia\, veselesc cei trei, =i-nc[cu cea una,
Trei fe\ e lui Dumnez[u, ce li-i firea una.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIO+II AMONAT +I ANTUS]

P[r[s`nd lumea, c[tr[]ngeri z`ce
Sv`ntul Amonat : „M[sui\ la ferice“.
Antus, ca rujea cea-nflorit [-n gr[din[,
+-au mutat via\ a]n lumea cea senin[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA ANTÍA, MAMA SF~NTULUI
ELEFTERIE, UCIS{ PRIN SABIE L~NG{ FIUL EI]

Antía cea-nflorit[fece road[bun[,
Lui Dumnez[u cu fiul j[rtvit[-mpreun[.

*

STIHURILE

CELE IAMVICE+TI CE ERA }NHERATE
}N OBRAZUL SV~NTULUI TEODOR
[+I AL SF~NTULUI TEOFAN]

Din to\ carii poftesc alerga-n cetate
Unde st[tur[preacurate picioare
A cuv`ntului lui Dumnez[u spre-nt[rit
+i a=ezare pre lumea preste toat[,
Ar[tar[-s[ace=tia sv`ntului loc
Rele vase de cumplita-n=el[ciune,
Acolo f[c`nd multe rele cumplite,
Cu g`ndul cel r[u =i cu rea necredin\[.
Fur[de-acolo izgoni\ ca ne=te r[i
+i la cetatea sc[p`nd }mp[r[teasc[,
Nu= p[r[s`r[r[utatea bl[zniei.
Deci ca ne=te r[i s[-nherar[-n obraze
+i s[os`ndesc de s[izgonesc iar[=.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ZOTÍC, PROTECTORUL ORFANILOR]

Slujit-ai, Zotíce, s[racilor]ndurat,
 | -iei pentru d`n= via\[, pr[vind pre Hristos curat.

*

STIH

[PENTRU BOTEZUL LUI ISUS HRISTOS]

Botezul lui Hristos sus ceriul descuie;
 Pre carii nu-l im[,]ntr-]nsul]i suie.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA DOMNICA]

L[s[p[m`ntul, de ceri g`ndind, Domni\,a,
 }n`ceri s-au suit, precum =-au pus priin\,a.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MARCHIAN]

S-au suit de-acii c[tr[ceri mare veste,
 Marchian, c[rui cinstea =i-n p[m`nt este.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EVTASÍA, UCIS{ PRIN SABIE}]

Lui s`ngur m`ntuitor lumii Hristos duce
 Al s[u cap Evtasía,-n sabie, cu dulce.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II P{ RIN | I UCI+I PRIN SABIE
 }N MUNTELE SINAI]

Sabii ce lucrar[aciaa mor\ multe,
 +-al\`i o p[\`r[b[rba\ de m`ni crunte.

*

STIH

[PENTRU CEI 33 DE P{ RIN | I UCI+I }N RAITO]

Ca-nt[i Rahil cuconi, acmu avadii
 Pl`nge Raitó, pre h[cui\]n sabii.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ AGNÍ, CARE A MURIT
 }N TEMNI | { }

}nchiz`nd pre Agna-n cas[-ntunecat[,
 }i agonisir[cas[luminat[.

*

STIH

[PENTRU DUMINICA VAME+ULUI +I A FARISEULUI]

F[-\]n beseric[ruga nes[ma\[,
 C[smeri\`i sunt lui Hristos f[r[grea\].

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL AHILÉF]

Ahílaès cu arme cet[\ de gios sparge,
 Ahíles prin trude-n ceri bog[\ i trage.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II ATANASIE +I CHIRIL]

Pre Atanasii, =i murit, viu v-o z`ce,
 C [direp[\ i sunt, =i mor\, vii]n ferice.
 T [cerea lui Chiril ast[z s[pomene=te,
 De-au =i r[p[osat, din c[r\ ne vorove=te.

*

STIH .

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ TEODULI]

Os`ndir[de frig[ri pre-a lui Dumnez[u =arb[
 Robii a strigoilor celor f[r[treab[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ XENI, ARUNCAT{ }N FOC]

Hristos au venit s[bage-n lume focul,
 Xenii pentru d`ns rabd[, ars[cu totul.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL MACARIE]

Macarie de p[m`nt fugi departe,
 }n fericita ceriului s-au suit parte.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EVFRASIA]

Sc[pa= de ru=ine cu minciun[-n\[leapt[
 +i \-ai f[cut izb`nda cu capul, t[iat[.

*

STIH

[PENTRU ADUCEREA MOA+TELORE SF~NTULUI
 GRIGORE TEOLOGUL }N BISERICA
 SFIN | ILOR APOSTOLI DIN | ARIGRAD]

Avutu-\-au l[ca= bun svintele oase,
 | -are =-acmu apostoli so`i frumoase.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI INAN, PINAN +I RIM]

Pre Inan, Pinan =i Rim a=tapt[ceriul
 S[-i]nc[lzasc[, ce s-au luptat cu gerul.

*

S | IH

[PENTRU PREACUVIOSUL MAXIM SPOVEDITORUL]

F[r[m`n[, f[r[limb[,]nfruntez porunca str`mb[,
+i-ntr-a lui Dumnez[u m`n[mergi,

Maxime,-n voie plin[.

*

S T I H

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC NEOFIT]

Pre Neofit lancea rumpe din p[m`nt,
De ml[di\[mai bun vl[star]nflorit.

*

S T I H

[PENTRU PREACUVIOSUL ZOSIMA]

Mutare vie\ii Zosimá =-au aflat,
C[=i mainte via cu traiul mutat.

*

S T I H

[PENTRU PREACUVIOSUL EVSEVIE]

„Vino la noi,]ntr-a ceriului fr`mse\e“,
Pre Evsevie strig[]ngere=ti fe\e.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC VICHENTIE]

Pre Vichentie l[ud`nd, cum i-oi z`ce?

C [pre pizma=i lui Hristos]i]nvince.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI MANUIL, GHEORGHE,
PETRU, SIONIE, GAVRIIL, IOAN +I LEON]

Cu lance Manuil]n p[r` t[iat dou],

Cinstind net[iate firi lui Hristos dou].

Pre Gheorghii =i Petr[, pentru-nchin[ciune,

Taie pizma=i lui Hristos cu ur`ciune.

De Gavriil, Sionie-i dep[rtat[

Frica l[ncii la grumaz apropiat[.

Direp` voievoz, de lance ne-av`nd team[,

Ioan =i cu Leon, vitej f[r[sam[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL EVSEVIE]

Pre Evsevie-mbie]ngerii la via\[,

S[-= petreac [cu d`n=i]n ceri cu dulcea\].

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL SALAMAN]

+au pus limbii str[j Salaman preste via\[,
 Acmu =-gr[ie=te cu svin\ii]n dulcea\].

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI PAVEL, PAVSIRION
 +I TEODOTION]

+au tins cu ai s[i Pavel grumaz`i supt lance,
 Dob`ndindu=- la Domnul odihn[cu pace.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ELADIE]

Supt sabie =-pus[Eladie g`tul,
 Elinescul s[m[\ ru=inat-au r`tul.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL MAR C~NT{ RE | UL]

Iubind Mar pre Dumnez[u, i-au c`ntat pre lume,
 Acmu-i cu svin\ii]n ceri,]n fericit nume.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL XENOFONT, CU SO | IA +I COPIII]

De la lume-nstreinat Xenofont cu so\`i,
 }n osp[\ la Avraam s[-ndulcesc cu to\`i.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL SIMEON, PORECLIT CEL B{ TR~N}

Vechiul Simeon s[-nnoie=te-n ferice,
 Pre vechiul pizma= ce-au c[lcat pre cerbice.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC PETRU TEMNICERUL,
 CU AL | I +APTE OSTA+I]

Intr`nd]n mare Petr[cu =epte, s-afúnd[,
 Ie=í]n ceri la Hristos dintr-a m[ríi und[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL AMONÁ]

Amoná, sf`r=ind a vie\`ii sale firul,
 Vie\`uie=te-n ceri, cu]ngerii]n =irul.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL GAVRIIL]

+i Gavriil cel t`n[r, ce-au umplutu-= har\ul,
 Cu Gavriil arhanghel]n=ir[-n ceri dan\ul.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL IOAN GUR{ DE AUR]

Ioane, din scaun tuturor z`ci pace,
 De gios, c[la Hristos, sus, tr[ie=ti cumu-\ place.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MARCHIANI }MP{ R{ TEASA]

Pre Marchiani din lume, pre-mp[r[teas[,
 O ia Hristos]mp[ratul]n ceri mireas[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL PETRU EGIPTEANUL,
 MORT LA AD~NCI BATR~NE | E]

Ca ne=te copt gr`u, Petre, de jemn[dulce,
 }n jitni\va ceriului Hristos te duce.

*

STIH

[PENTRU POMENIREA MORȚILOR]

Morților, Milostive, nu c[uta-n p[cate,
Ce tinde c[tr[d`n=ii a ta bun[tate.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL EFREM SIRUL]

Gr[ia Efrem mainte-n limb[siriasc[,
Acum[n ceri gr[ie=te-n limb[ngereasc[.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL PALADIE]

Nes[rind Paladie la zburd[ri lume=ti,
Sare-n ceri cu ngerii n jocuri cere=ti.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL IACOV PUSTNICUL]

Sc[p[de la trup ca dintr-o s`n[
Iacov, stigind cu poc[in[.

*

STIH

[PENTRU CELE DOU{ MUCENICE, MAMA +I FIICA,
UCISE PRIN SABIE]

Cu hiica =-pleac [maica grumaz supt lance,
}mbe-n odihn[, de=- dorm somnul cu pace.

*

STIH

[PENTRU A DOUA VENIRE A LUI ISUS HRISTOS]

C`nd vei veni, Doamne, s[giudeci p[m`ntul,
S[ne blagoslove=ti atunci cu cuv`ntul.

*

STIH

[PENTRU ADUCEREA MOA+TELOR SF~NTULUI
MUCENIC IGNATIE]

L[sat-au =i nou[, -ntr-a sa nevoin\[,
De-a lui oase svinte s-avem r[m[=i\].

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI SILVAN EPISCOPUL,
LUCA DIACONUL +I MOCHIE CITE | UL]

La lupt[stau vitej trei, f[r[de s`in\[,
De dau groaz[]n p[g`ni cu Sv`nta Troi\].

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI SARVIL +I VEVEEA, SORA SA]

Sarvil =i Veveea,]ntr-a lor fr[\`ie,
Le dede Hristos cununi de-mp[r[\`ie.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL VASIMEU]

L[s`nd Vasimei gios greutatea trupasc[,
Iu=or c[tr[ceri merge la via\`a cereasc[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL IPOLIT, ARUNCAT }N MARE]

}ndr[zne\]n mare Ipolit s[bag[,
Ca un cal ce-i ager preste \ar[larg[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC TEOFIL CEL T~N{ R}]

A lui Teófil iubitul cap t[iar[,
Pentru idoli, c[ce-i fece de ocar[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ ATANASIA,
CU ALE EI TREI FIICE]

Maic[destoinic[, cu a ei trei fete,
Pentru tat[l din ceri, mor]n cap t[iete.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI VICTORIN, NICHIFOR,
CLAVDIE, DIODOR +I SERAPION]

]n piv[trupuri trei a vitej s[pisar[,
M[dul[ri lui Hristos tutetrei s-ar[tar[.
„Ie=ind din lume de gios, desp[r\` t de lance,
Cum voi trece-n ceri, Serapion, cu pace!“

*

STIH

[PENTRU CEI DOI COPII UCI+I PRIN SABIE]

S[-ndesa cuconii la sabie cu dulce,
De la Hristos g[tat[cunun[s[-= apuce.

*

STIH

[PENTRU PREACUVIOSUL MARON]

Maron pre p[m`nt au tr[it cu trup ve=ted,
Acmu cu svin\ii]n ceri tr[ie=te neted.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA MARIAMNÍ]

L[s`nd p[m`ntul Mariamní fecioar[,
Pre Hristos vede, din Maria Fecioar[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL LEON]

Dumnez[iescul Leon, ie=ind s[purceaz[,
Fug dimonii din cale-i, neput`nd s[-l vaz[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL GHEORGHIE, EPISCOP DE AMASTRIDA]

Gheorghie trupul l[s`ndu-=]n \ar[,
Sufleteasc[hran[cre=tinilor ar[.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOASA ANTUSA FECIOARA]

Mut[Hristos pre Antusa cea-nflorit[
De pre lume-n livada sa cea rodit[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ PELAGHIA}]

]n bou de-aram[=i Pelaghia ars[,
La al ei mire, la Hristos, de s`rg mears[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC ELADIE]

Oloiul Eladie de preu'ie

Cu s`ngele=- mestec[de m[rturie.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL MUCENIC IACHINT]

De pre bun[t\, Iachint, piatr[scump[,

+i mai luminat de pre cursul s`ngelui.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL ATANASIE]

Lui Atanasi =i a ucinici =ese

Trup n[ruie=te oltari ce vrea derege

Marele Andoni. A p[rin\]ncep[ur[,

Sv`nta Atanásii li-i bun[sf`r=itur[.

De-au Atanásii t`mplat]n vremi t`rz`ie,

Pre mul\]ntrece de demult cu simbria.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL LAMPADIE]

F[clie de dumnez[ie=ti bun[t\ aprinz`nd, fericitule

Lampade, bucur`ndu-te luminat]n ceri intr`nd.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ AGNÍ]

Pre Agní necura\ii arunc`nd]n cas[-ntunecat[,
Luminat[ei agonisindu-i cas[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ CHIPRILA]

Struguri rumenind Chiprila lui Dumnez[u,
De s`nge pic`nd cu miros de vin, de flori.

*

STIHURI

[PENTRU SF~NTUL SISOE]

Fr`mse\ea Sisoii av`nd ne-atins[-n suflet,
}ntreg au purces la ceri cu vesel cuget.

*

STIH

[PENTRU CUVIOSUL TOMA]

Din via\la lipsind Toma cea m[surat[,
Via\[-n de-adev[r afl[nem[surat[.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II 45 DE MUCENICI DIN NICOPOL,
}N ARMENIA]

Lui Dumnez[u noav[s-au izvodit oaste,
T[b[r`t[-n foc, pre dimoni s-arz[-n coaste.

*

STIH

[PENTRU SFIN | II MUCENICI PROCLU +I ILARIE]

Cu s[ge\ dese pre Proclu s[getar[,
Lui Ilarie cu lance cap t[iar[.

Din Parimiile preste an

[STIHURI DE LAUD{ PATRIARHULUI IOACHIM
AL MOSCOVEI, PENTRU TIPOGRAFIA
D{ RUIT{ MITROPOLIEI DIN IA+I]

L[udat[s-aib[direptul poman[
}n ceri =i pre lume, f[r[de prihan[,
C[=i de la Moscv[luce=te lucoare,
}ntinz`nd lungi raze,-n bun nume supt soare.
Ioachim¹ sv`ntul, a sv`nta cetate
Acea-mp[r[teasc[, de cre=tin[tate,
La d`ns pentru mil[cine n[zuite=te
Cu ovilit suflet, bine-l d[ruie=te.
C-am n[zuit =i noi la sv`nta lui fa\[,
Prii mitu-ne-au bine ruga cu dulcea\].
Din patrier=ie datu-ne-au tipare,
Sufleteasc[treab[, =i bine ne pare.
Dea-i Dumnezeu[u parte =i-n ceri s[luceasc[,
De-a r`ndul cu svin\ii s[s[prosl[vasc[!

[PROROCIA SIBILEI ERITREIA]

A giude\ului s[mnul fi-va, c`nd p[m`ntul va asuda,
Din ceri veni-va Domnitoriul prin vecii ce va s[vie,
Pentru ca trupul de fa\ =i s[giudece lumea.
Tot omul pre-acesta cre=tin domn =i cel ur`t vedea-l-va

¹ *Pronun\at:* I-o-a-.

}mpreun[cu svin\ii pre naltul]n sf`r=it supt veacul,
 'N-scaun =ez`nd sufletele va-ntreba =i trupure]nse.
 | elini-s-a lumea =i spini cre=te-vor pre tot p[m`ntul.
 Lep[d`nd idoli, oameni =i darurile boga`lor,
 Cerc`nd por`le zdrobi-va a temni`ei iadului.
 A=e =i dar[a tot va veni lumin[slobod[trup.
 Atunci svin\ilor focul pre vinova\ vecinici va arde,
 Ascunsele fapte toate atunci tot]nsul va spune.
 Ce-ntunecoasele Domnul lumin`nd piepturi va de=chide,
 Jele fi-va-n to\ =i scr`=net dintelui ros.
 Fugi-va soarelui raza =i a stelelor =ireaguri,
 A tot ceri luc[s-a rumpe, =i acea de aur lun[.
 V[ile n[la-va, dealuri de v`rv gios le-a r[s`pi-le.
 Nici-au mai fost nalt mortacilor sau greu ceva ca aceasta.
 Dincoace tocma mun\ cu =esuri, dincolea apele m[rrii
 Tot a corabie or lep[da tar, va c[sca cu fulger p[m`ntul.
 A=e f`nt`ni cu tot vor s[ca, =-a p[r[ului matce.
 Zbier[tori atunce groznic sunet bucinul va da din ceri,
 Lumii n[varnic r[u rugind =i os`nde fiitoare.
 +-a tartarului pr[paste va ivi p[m`ntul c[sc`nd
 +i veni-vor to`i craii la Domnul nainte-n giude\,
 Va cura din ceri atunci de iarb[pucioas[p[r[u =i de foc.
 A=e tuturora oameni vor fi de=chise morm`nturi.
 Atunce lemnéul svin\ilor fi-va foarte dorit cornu
 +-a bunilor via\[oameni =i sup[r[rile lumii.
 Cu apele limpez]-vor]ntr-a 12 f`nt`ni pre chema\,
 Crai a p[stori fi-ne-va nou[=i de her varg[.
 Tot puternic Dumnez[u este scrisul cu ver=uri acestea,
 Sp[s`tori pentr-a nostru vecinic crai ce-au p[\`t liubov.

Din alte scrieri

[EPITAFUL }MP{ R{ TESEI CONSTANTINA, FIICA
 }MP{ RATULUI TIBERIU +I SO | IA }MP{ RATULUI MAURICIU,
 UCIS{ }MPREUN{ CU SO | UL +I COPIII EI DE C{ TRE
 }MP{ RATUL FOCA TIRANUL]

Aice-s eu, tic[loasa, den doi]mp[ra\ stemit[,
 Lui Tiverie sunt fiic[, lui Mavrachie-s fimeie,
 }mp[r[teas[-n cuconi mul\, s[-m domneasc[-mp[r[rie.
 Zac aici cuconii miei =i cu-al meu so\ior drag,
 Din a n[rodului ur[=a osta=ilor urgie.
 Las' pre tat[l c[-l t[iar[, dar[pruncii f[r[vin[,
 Ce nu =tiu de r[utate, =i cu de=ert i-au t[iatu-i.
 De-ale noastre de-acmu frunz[nu s[va mai umbri R`mul,
 C[s-au t[iat r[d[cina de v`nturi de la Trachie.

[STIHURI PENTRU }MP{ RATUL ROMAN ARGHIROPOL, UCIS
 DE UN SLUJITOR PRIN MIJLOCIREA SO | IEI SALE, DUP{
 NUMAI CINCI ANI DE DOMNIE]

Rómane-mp[rate, destul \i-i =i cinci ai,
 C[\-ai dob`nditu-\ la Dumnez[u lung trai.
 Dec`t c-ai hi mul\ ai tr[it gios pre lume,
 Mai bine \i-i c[e=ti]n ceri cu bun nume.
 Bine \i-i c[parte \-ai luat mai bun[
 +i c-ai dob`nditu-\ la Hristos cunun[.
 Pentru a ta mil[, pentru dereptate,
 Cu svin\ii \-au datu-\ Hristos de-\ ai parte.
 +alt cine ca tine bun[t[\ va face,
 Da-i-va Hristos via[\]n ceri, cumu-i place.

[PROLOGUL TRAGEDIEI „EROFILI“]

S[ilbatic[-s, fieratic[,]ntunecat[-n fa\],
 Iar coasa care-m \ii¹ am`n[, ciolane mi-s cu grea\].
 Cu fulgere, cu tunete, din iad de la pr[paste
 M[sloboz`r[de-am ie=it s[fac lumii n[paste.
 +i cine-s eu, f[r[de spus a m[cunoa=te poate,
 C[de pre chip =tiut[sunt prin \[r`le prin toate.
 Dar[totu=]m este-n g`nd s[-m fac =i eu pre vrere,
 Ca s[v-ar[t cine sunt eu =i ce mi-i]n putere.
 Eu sunt aceea, caut acmu, ce m[to\ v[d cu ur[,
 Oarb[-s, nemilostivnic[, surd[=i f[r[gur[.
 C[eu pre domnii, pre-mp[ra\, boieri =i pre vl[dicii,
 Boga\ii =i puternicii, \[ranii =i calicii,
 +i to\ b[tr`nii, tinerii, mari =i mici depreun[,
 +i pre-n\[lep`i =i-nv[\a\, =i ceata cea nebun[,
 Cu steje-i tai]n coasa mea =i-i trag cu neagra moarte,
 +i-n floarea tinere\ilor eu dintr-a vie\ii soarte
 Stricu-i =i r[s`p[scu-le nume, cinste =i slav[,
 Pre fra`\i =i prietinii dispar` f[r[z[bav[.
 Pre cei sirepi]i domolesc =i le premenesc g`ndul,
 D`rj`ile, m`ndriile pre gios le culc de-a r`ndul.
 +i-nc[tro]m voi arunca ochii cu grea m`nie,
 Ora=e, satele s[st`ng, nu cat[s[r[m`ie.
 +i toate \[rile s[tem, =i]ara de Moldov[,
 Unde doi oameni s[t`lnesc de mine [=] fac vorb[.
 Unde-s a elinilor]mp[ra`\i, chesarii,
 +-a R`mului avgu=ti, boga\, puternicii =i tarii?
 }n\[lepciunea unde li-i =i mintea lor cea plin[,
 Slava, scriptura =-armele vesti`\i dintr-Atin[?

¹ \in.

Lui Alexandru Machedon unde i-i vitejia?
 Unde-i cinstea chesarilor, puterea =i d`rjia
 Cu care ei au biruit de-au st[p`nit pre lume
 +i s-au vestitu-s[supt ceri, l[\indu=- al s[u nume?
 To\sunt de coasa mea t[ia\, de mine sunt stricate
 Cet[\, ora=e,-mp[r[\ii, =i-n \[rn[sunt uitate.
 Unde li-i a haldeilor scriptura haldeiasc[,
 Ce g`ndiia f[r[de moarte]n lume s[tr[iasc[?
 +i pentr-aceea siliia scriind toate r[zboaiie,
 Ce =i ei]nc[= au pierit de v`nt =i de pohoaiie.
 Unde-i averea cea mult[, m[rirea cea vestit[
 Aceii \[ri ce g`ndiia c-a sta f[r[de sm`nt[,
 A Seramidei, spune\i-mi, unde-s =i cei m[iestri,
 Mari =i-n\[\lep\i, =i mare crai? C[-s to\ acmu pedestri,
 Nice= s[v[d, c[-s]n p[mant de zac ciolane goale,
 Numele lor =i slava lor topite-ntr-al meu foale.
 De-aceasta c`\ cu me=ter=ug din mintea lor le pare
 C[-= vor afla]nc[troua de coasa mea sc[pare,
 Nebuni sunt, f[r[minte sunt, c`\ stau s[=uv[iasc[
 De moarte =i=- pun g`ndul tot mai mult s[-mbog[\asc[.
 C[avu\ia tuturor, via\ a cu s[n[tate,
 Vremea le duce la f`r=it =i r[m`n de-s uitate.
 Spune\i-mi, carii =-au zidit mari cet[\ bog[ta=e,
 Sunt vrunii de-acii bog[ta= s[-= tr[iasc[-n s[la=e?
 Turnul cel mare a lui Nevrud acii ce-l f[ur[
 +i cei cu piramide mari de-atuncea s[trecur[.
 C[s[trudir[cu z[dar, averea le r[mas[,
 Numele lor acel vestit s-au st`ns dintr-a lor cas[.
 S[g`ndiia c[vor tr[i =i nu-i va strica moartea,
 Acmu li-i trupul]n morm`nt =i-n iad le este soartea.
 Dar-acmu ce-a= mai povesti din izvoade b[tr`ne,
 Ce sunt departe de la noi, la cele \[ri streine.

Spune\i-mi, ast[zi unde v[-s prietinii =i fra\ii,
 Unde v[sunt acei iubi\, ale=ii =i giura\ii,
 Unde v[-s cei]mpodobi\, ce ie=iaa la jocuri,
 Ce mirosiaa la str`mtori, cu dragoste =i moscuri,
 Unde s`nt cei cu buzele de miere und[toare,
 De putea face nop\ile s[verse str[lucoare?
 To\ f[r] gur[l[ciuesc]n gropi, li s-au st`ns graiul,
 F[r] de soare, supt p[m`nt, la-ntunec li-i traiul.
 +i preste toate c`te-am zis, to\ sta\ cu mine-n poar[,
 Nime nu-= bag[-n mintea sa iadul ce-a s[-i umoar].
 Ce cum ar hi lumea a lor, legat[cu urice,
 A=e n-au sa\`u de nemic, tot caut[s[m[n`nce.
 Amar de ei, becisnicii, c[nu caut[s[-= vaz[
 Cum li s[scurt[zilele, anii s[-mpu\ineaz].
 Alaltaieri, =i cea de ieri, =i zilele ce vine
 Nu v[d c[nu s[mai t`lnesc s[-i custe pre lung bine.
 C[-n clipitura ochilor tot omul s-a schimba-s[,
 F[r] de mil[-n coasa mea va fi t[iat din cas].
 Fr`mse\ea nu-i va folosi, c[eu nu ca\ut]n fa\[,
 Nice mi-i mil[de mi=ei, nici de boga\ [am] grea\].
 Nu pot sc[pa ciia ce fug nice la plai de munte,
 C[nechemat[m[rg la to\,]ntru =i pre la nunte,
 Cos[sc mirese =i pre miri, nunta=ii de la nunte
 Le schimb =i bucuriile]n pl`ns =i-n lacr[mi multe.
 L[utele, cobuzele, la veselii de jocuri,
 Cu bocete le primenesc, de pl`ng]n toate locuri.
 Peli\a alb[, rum[n[, =i fa\ a m`ng`ioas[
 De v`rsta de cea t`n[r] o fac de-i vierm[noas].
 +i pieptul acel dezmiardat, dragostea =i dulcea\[,
 }l fac de este]mpu\it, de \i-i de d`nsul grea\].
 Case, r[gule,-mp[r]\ii =i lumi, precum s[cade,
 Cu dreptate Dumnez[u de pre p[m`nt le rade.

Iar[voi ast[zi sta\]nc[=i fi\ f[r[de fric[,
 Carii v-a\ prilejit pre-acici nu v[teme\ nemic[,
 C[acmu Domnul m-au trimis nu s[v[fac sc[dere ;
 P[rin\ilor, cuconilor, fi\ to\ cu m`ng`iere!
 Scris[v[este celor buni s[tr[i\ lung[via\[,
 +i-n ceri pre l`ng[Dumnez[u s[-i pr[vi\ sv`nta fa\].
 Acmu mi-am treab[ce-am venit la casa la cea nalt[,
 Vestit[-n multe fericiune =i-n frumoas[polat[,
 +i p[n[-n zu[s[umor pre-mp[rat =i pre hiic[,
 S[i s[curme slava lui, s[hie-ntr-o nimic[.
 Pentru gre=ele ce-au f[cut pre m`na mea s[caz[,
 +i numele lui cel vestit din lume s[s[raz[.
 +i un viteaz ce-i de rod bun, singur ca o ml[di\[,
 }mp[r\ia r[sturn`nd, nu-l las de r[m[=i\].
 Aceasta m-au m`nat s[fac Domnul cu dreptate,
 C[f[r[plat[nu las[nice o str`mb[tate].
 +-acmu cu to\ii v-a=tepta\, cu inim[amar[,
 Cu lacr[mi s[v[v`rteji\ c[tr[a voastr[\ar[.
 V[zic, la \[r]-v[drep`ce nu s\nte\, cum vi-i g`ndul,
 }n Memfis, ce la Eghipet p[m`nt c[lca\]n r`ndul,
 Asculta\i-m[, memfieni, vesti\ =i-n sl[vit nume
 Pentr-ale voastre piramizi ce s[v[d mult[lume,
 Unde pre-acii ce v-a\ aflat de v-au d[ruit Domnul,
 Izvodul bun s[v[lua\, pre c`t pute\, tot omul.
 De patima lui Filogon foarte s[v-ave\ team[,
 Str`mb[tatea, pre c`t pute\, ur`\ f[r[de sam[.
 P[r[s\i str`mb[t\ile, nu asupra\ s[racii,
 Nu despoiere\ pre mi-ei, nu face\ cum fac dracii.
 C[Ûta\, c[s\nte\]nv[\a\i, lumea-i]n=I[toare
 +i f[r[veste s[petrec oamenii de supt soare.
 De nunt[=i de veselii]mp[ratul g[teaz[
 +i-= giuruie=te cu n[roc zile bune s[-= vaz[,

+i pre d`ns tops[c =i cu foc asupr[-i s[lucreaz[,
 Ni=te copile tinere cu moarte vor s[-l] piarz[.
 }nc[=i ceia]mp[ra\ ce st[p`nesc]n lume
 Puterea mea to\ o cunosc =i =tiu =i de-a meu nume.
 Cine din lume va g`ndi cu me=ter=ug s[fug[,
 S[scape de la coasa mea, s[custe via\ [lung[,
 Nimic[nu-i va folosi averea cea cu slav[,
 C[eu pre to\ cu coasa mea agiung f[r[z[bav[.
 +i cele ce le apuca\ le pierde\ =i de-am`n[,
 Cele ce str`nge\ =i zidi\ s[r[s`p[sc]n tin[.
 Ca sc`nteile ce s[st`ng slava voastr[s[trece,
 V[s[r[=chir[numele de soare, de v`nt rece.
 +i ca scrisoarea pre n[s`p, pre margine de mare,
 +i ca spume de pre pospai s[trec, =i-nc[mai tare.
 Dar[v[las, c[eu pr[v[sc pre hatmanul s[ias[,
 Cu repede, cu grea moarte]n iad s[-i aflu cas[.

*

+i pre-mp[ratul Filogon, de-a sa nesocotin\[,
 Ce nu vru c[tr[fiic[-sa s[-ntoarc[cu priin\[,
 C[nice-nt[i, nice apoi n-au f[cut socoteal[
 Spre Panaret, fii¹ de-mp[rat, ce-l pierdu cu sminteal[.
 +i cinstea casii =-au pierdut pentru nesocotin\[,
 +i via\[, sa =-a hiic[-sa pierdu cu nepriin\[,
 A=e pierir[tutetrei, ginerele =i hiic[,
 Ierofila ghízdava, tat[l,]n clip[mic[.
 Socrul t[ia pre ginere, fi\ c[-sa pentru mire
 S-au umor`t, =i tat[l ei, tustrei]ntr-o pierire.
 De-acii tot omul pre p[m`nt tot ceas s[socoteasc[
 S[slujasc[lui Dumnez[u =i bine s[g`ndeasc[,

¹ *fiu*.

Cu priin\ [de-aproapelui, =i-n curat [nedejde
 S [s [roage lui Dumnez [u s [scape de primejde.

STIHURI PREDOSLOVII

[LA TRADUCEREA CRONOGRAFULUI LUI MATEI KIGALAS]

Letopis [\ den grecie
 Ce s-au scos pre rom`nie,
 Cu]nv [\ [turi prea bune
 +i cu istorii depline,
 Precum ceriul =i p [m`ntul
 Fece Domnul cu cuv`ntul,
 +i c`te-s pre ceast [lume
 Toate le deplini bine.
 Mai apoi fece pre omul
 +i-l]nchipui ca Domnul.
 Voie i-au dat s [-i s [poat [,
 Pespre z`direa lui toat [,
 Iar [pentru ne-ascultare
 Dede-l la pedeaps [mare.
 +i-l scoas [den rai afar [,
 S [-i fie via'a amar [,
 +i de-acii fecer [road [,
 C`t umplur [lumea toat [.
 Me=ter=uguri]nv [\ar [,
 +i de o=ti s [apucar [.
 R [dicar [-mp [r [\`ie,
 Cine= \ara lui s [-= \`ie.
 +i p [n [ast [z de-atunce
 Pentr-aceasta este price.
 +i ce s-au f [cut]n lume,
 Toate-acea \i s-or spune.

[INSCRIP | IA DE PE COLOANA }MP{ RATULUI
CONSTANTIN CEL MARE]

St`lp]n patru muchi, den temei cu t[rie,
Aice l-au z`dit Constantin]mp[rat,
Ca s[vaz[to\ mirare de-n[l\`me
+i s[-l vesteasc[oameni]n toat[lume.
Precum la Rodos =-alt st`lp au fost minune,
A=e-i =-[cesta, aicea-i de minune.

[SCRISOAREA SFIN | ILOR TEODOR +I TEOFAN C{ TRE
PATRIARHUL METODIE, FIIND TO | I TREI }N }NCHISOARE,
}N GROPI SEPARATE]

Celui de viu mort =i iar [=i mort cu viii,
Fiind pre p[m`nt =i c[lc`nd pren tot ceriul,
Scriitori au scris cei]nchi=i la]nchisul.

[SCRISOAREA DE R{ SPUNS A PATRIARHULUI METODIE
C{ TRE SFIN | II TEODOR +I TEOFAN]

Celor ce c[r`\le cere=ti au scris]n semne
+i pre fruntea lor rane de slove-s scris[,
C[tr-ai cei]nchi=i de viu]ngropat scris-am.

CUVINTE +I JELE LA ROBIE IERUSALIMULUI,
C~ND DIN IERUSALIM LA VAVILON I-AU MUTAT NAVU-
HODONOSOR }MP{ RAT, +I POMENIRE +I DE N{ PASTE
CE-AU N{ P{ STUIT ACEI DOI GIUDEC{ TORI PRE SUSANA

Jitie aceasta prea frumoas[
+i din Biblie veche scoas[

La oameni s[le ceteasc[
 +i-n veci s[s[pomeneasc[
 De ciudes[ar[tat[
 +i de Dumnez[u l[sat[,
 Oamenii de s[le vaz[
 +i la Dumnez[u s[creaz[.
 C[jidovii cei iubi\i
 +i acmu sunt urgisi\i,
 [C[ce] c[ei n-au crezut,
 +i cu ochii au v[zut,
 C`nd Móis[i din robie i-au scos
 +i]n pustie i-au dus,
 Preste mare i-au trecut,
 +i faraonii i-au fost gonind.
 Faraonii s-au]necat
 +i jidovii au sc[pat.
 Cu man[]ngereasc[i-au hr[nit
 +i cu ap[din piatr[i-au ad[pat.
 +i cu Amalic s-au lovit
 +i jidovii i-au biruit.
 C`nd Moisei m`nule=-]ntindea
 +i atunci jidovii biruia.
 Masa gata le-au fost d`nd,
 +i ei lui Dumnez[u n-au mul\mit.
 Din =erpi i-au m`ntuit,
 C`nd =erpe de lemn au fost]n[l\`nd.
 Atunce oamenii s-au fost t[m[duind
 De durere ce-au fost av`nd.
 De tot binele s-au s[turat,
 +i ei pre Dumnez[u au fost giudec`nd,
 C[n-are putere dumn[z[iasc[
 +i mas[n[rodului s[u s[fac[.

+i cuvintele lor auzit-au Dumnez[u
 +i]ndat[i-au urgisit.
 La Sinaia i-au adus
 +i legea pe lespezi li-au dat.
 Mult bine le-au f[cut,
 +i ei pu\in har au =tiut.
 +i pre jidovi s[-i l[s[m
 +i alt[jitie s[ascult[m,
 Ce-am]nceput s[sv`r=im,
 +i alt[cetenie s[auzim.
 C[Susana au fost pierind
 +i lui Dumnez[u s-au fost rug`nd :
 „Doamne, izb[ve-te-m[
 +i de moarte scap[-m[!“

STIHURI LA DUMNEZ{ IESCU L DAVID

Taci, Orfev, lap[d[, Ermí, al[uta,
 Cu trei picioare de la Delfi, apune la uitare]nc[,
 C[David noao, a duhului lovind al[uta,
 Ive=te ascunsele de a lui Dumnez[u taine,
 Mul\ime a vechi istore=te minuni,
 Porne=te spre laud[Celui ce au zidit lumea.
 M`ntuind pre to\i, t[iniuie=te =i scrie,
 Pre p[c[to=i c[tr[-ntoarcere aduce.
 Cu multe =-alte, =i a jude\ zic`nd lege,
 A cur[\i]nva\ ce-s suflete=ti gre=ale.
 Lui Dumnez[u m[rire.

G L O S A R

A

abur — r[suflare, duh, suflet
aburit — ame\it, pu\in beat
acice, acici — aici
adevar — adev[r; adev[rat[
aer — bucat[de stof[sau de p`n-
z[, pe care este pictat[sau brodat[
scena]nmorm`nt[rii lui Cristos, fo-
losit[ca acoperem`nt pe masa din
altarul unei biserici cre=tine
ai — ani
aiuri —]n alt[parte,]n alt loc
alege — a (se) decide, a (se) hot[r];
a p[rtini, a favoriza
alege-n fe\le — a p[rtini, a favoriza
alinta — a alina
alintare — alinare
amistui — a ascunde, a dosi
am`na —]n m`n[, la m`n[, la
]ndem`n[
ap[to=a — a deveni apos, a se um-
ple cu ap[
apleca — a al[pta, a hr[ni
apocorachin — p[r[sire,]nde-
p[rtare, respingere
apuca — a r[pi, a uzurpa
apucare — r[pire, uzurpare
are — arie
arete — berbec
arin — nisip

aspid — un fel de viper[
astruca — a]nmorm`nta, a]ngropa
atanasie — nemurire
atocma —]ntocmai, la fel
austru — miaz[zi, sud; v`nt de mia-
z[zi
auzi de nume — a disp[rea, a se
pierde, a nu se mai =ti ce s-a]nt`m-
plat cu cineva
avadii — c[lug[rii, monahii

B

barot — praf de pu=c[, barut
bezn[, bezdn —]ntindere mare =i
ad`nc[de ap[sau de]ntuneric,
h[u, abis
bine — bine\le, ur[ri de bine
bi=ug — bel=ug
bl[ma — haide\i
bl[znie —]n=el[ciune, am[gire
bl[dnic — femeie stricat[, depra-
vat[
boare — c[ldur[mare, z[duf
boierin — boier, nobil
boinic — atlet; lupt[tor, voinic
bold — imbold,]ndemn
boz — zeu; idol
breasla — societate, categorie social[

br`nc/ — m`n[, lab[
brodi — a umbra prin ap[, a se b[
 l[ci; a aiura, a b`igui
brudiv — t`n[r, crud, fraged, slab
buc/ — fes[
bucin — buciun
bucina — a c`nta, a suna din buciun
buiac — s[lbatic, nest[p`nit, sirep;
 nepriceput, smintit, nebun
buiece — sminteal[, nebulie
buiguñ — tulburat
bulz — bulg[re, bo\, cocolo=
buor — bour, un fel de bou s[lbatic;
 copac]nalt, l[sat ca semn de hotar
]n p[dure
bur/ — furtun[, vijelie

C

car`t/ — tr[sur[elegant[]nchis[,
 cupeu
catagoghion — s[rb[toare a efese-
 nilor]n cinstea zei\ei Artemis
c/ce — de ce, pentru ce
c/di — a t[m`ia, a c[delni\ a
c/ftan — manta]mpodobit[, cu
 m`necile lungi, pe care o primeau
 ca distinc\ie domnitorii de la dem-
 nitarii turci, iar boierii din primele
 ranguri de la domnitori
c/m[lauc/ — camilafc[, potcap aco-
 perit cu un v[l negru, care at`rn[
 numai pe spate, purtat de c[lug[rii
 =i arhieriei ortodoc=i]n zilele de
 s[rb[toare
c/pui — a pune m`na pe ceva sau
 pe cineva, a apuca, a prinde, a do-
 b`ndi
c/\`ie — c[\uie, vas cu care se c[
 de-te, se t[m`iaz[
c/ ta, c/ta — a lua aminte, a privi,
 a cerceta; a tinde, a n[zui
c/ tare, c/ t/tur/ — luare aminte,
 privire, cercetare
ceh/i — a l[tra
cerbice — ceaf[
cerca — a c[uta, a cerceta; a c[uta
 s[pricinuie=ti, s[provoci; a cere,
 a ruga
certa — a pedepsi
certare — pedeaps[
cetverodvo/ — doime alc[tuit[
 din patru fragmente
cevluit — cehluit, tuns scurt, for-
 m`nd un fel de cerc]n jurul capului
 =i c[p[t`nd astfel]nf[\i=area ceah-
 l[ului, a vulturului ple=uv
chidar — trib arab nomad de la
 estul vechii Palestine
chiline — deosebit, separat, diferit
chimval — instrument muzical antic,
 alc[tuit din dou[talere ad`nci de
 aram[, care se loveau unul de altul
chi=av —]nd[r]tnic, r[ut[cios, afurisit
chit — balen[
chiti — a cugeta, a chibzui, a socoti
cinste= — frumos la]nf[\i=are, chipe=
cisl/ — num[r, sum[
ciuc/ — obi=nuin\[, deprindere
ciudese — minuni
ciudi — a se minuna, a se mira
c`ndai — cumva, doar[
cl/ti — a (se) mi=ca, a (se) cl[tina,
 a (se) zgudui
clevele — clevetiri
clevetnic — clevetitor
coarne= — cu coarne mari
cobuz — instrument muzical]n ge-
 nul cobzei
colac — dar, cadou, plocon

colnic — drum, c[rare, plai
colun — m[gar s[lbatic
concenii — a extermina, a nimici, a
 st`rpi
crai — domn, rege
cr/i — a domni, a fi rege
cr/ie — domnie
cr/vi — vezi]ncr/vi
crezut — credincios, de]ncredere
crunt — plin de s`nge,]ns`ngerat;
 s`ngeros
cruntat —]ns`ngerat
cuceri — a (se) umili, a (se) smeri,
 (se) a]nchina
cuci — oameni masca\i, care]nde-
 plinesc anumite datini la l[satul
 secului sau]n alte]mprejur[ri
cucon — copil
cuconesc — copil[reac, de copil
cuget[tur] — cuget, g`nd, con=ti-
 in\]
cumineca — a se]mp[rt[=i cu sfin-
 tele taine
cuminecare —]mp[rt[=ire
cura, cure — a curge
cust — trai, via\
custa — a tr[i, a vie\ui, a d[inui
cuviiin\] — slav[, m[re\ie, fast, fru-
 muse\ie
cuv`nt — vorb[rea, de ocar[

D

da coaste (a=i) — a se]n\elege]n
 ascuns
da raze — a radia, a iradia
da zare — a lumina
daori (de) — de dou[ori
de — dec`t
de-a hirea —]nsemnat, important
deauna — totdeauna, mereu

dedese=, dedese — d[duse=i, d[du-
 se, dedi, dede=, dede
deder[— d[dui, d[du=i, d[du, d[-
 dur[
demicat — t[iat]n buc\i m[runte,
 f[r`mi\at
depreun[—]mpreun[
der/dica — a]ndep[rta, a]nl[tura,
 a lua, a scoate
derege — a]ndrepta, a]ndruma, a
 c[l[uzi; a drege, a repara; a da, a
 oferi un pahar cu vin
dereptar — dreptar, cump[n[
desc/leca — a]ntemeia o a=ezare,
 o \ar[
desfece — desf[cu
despeie s[— s[piar[, s[dispar[
despiede — a pierde cu totul, a
 nimici
de=cinge — a cobor]
de=teptate — stare de trezie, de veghe
detorni — a se]ntoarce, a se abate
dezmierda — a se desf[ta, a se bu-
 cura, a petrece]n huzur
diuresuri — condimente
d`rjie — seme\ie,]ndr[zneal[mare
dodei — a sup[ra, a nec[ji
dodeial[— sup[rare, necaz
domoli — a potoli, a lini=ti
dosad[—]ignire, chin, suferin\
 m`hnire
dr[gostiv — iubitor
duroare — durere
dvorb[— slujb[, serviciu, omagiu
dvori — a sluji, a face servicii, a
 omagia

F

face c[rare — a merge des undeva
face nad[— a se]nn[di, a se obi=

nui s[mearg[des undeva sau s[
 fac[ceva
fal — laud[, m`ndrie
falnic, f[los — l[ud[ros, m`ndru
fapt — fapt[, lucru, f[ptur[, f[cut
fapt[— crea'ie, f[ptur[
fa — persoan[
f[gad] — f[g[duial[, promisiune
f[li — a (se) l[uda, a se m`ndri
f[nin] — f[in[
f[ptur] — oper[, crea'ie; chip,]n-
 f[\i=are, figur[
f[it — copil, b[iat
f[it[toare — oaie cu miel
f[\are — fa\a ariei; fa'a p[m`ntului
f[\rie — f[\[rnicie, ipocrizie, pre-
 f[c]torie
feci, fece=, fece, fecer[— f[cui, f[cu=i,
 f[cu, f[cur[
ferecr[— a lega, a]nt[ri cu garni-
 tur[de fier sau de alt metal
ferecat — legat,]nt[rit
ferec[tur] — leg[tur[,]nt[rire
feri — a p[zi, a respecta
fericie — fericire
fericiune — fericire
fi perete — a ap[ra; vezi =i \ine
 perete
filistimeni — filistenii, popor ce lo-
 cuia]n vechea Iudeie
foale — burduf; abdomen, p`ntece
fr`mbii — ciucuri, canafuri
fr`ntur[— zdrobotur[

G

gadin — jivin[, animal s[lbatic
g[vozdi — a pironi, a bate]n g[
 voazde,]n cuie mari
geamal[— mom'ie]n form[de fe-
 meie uria=,]n care intra un om =i

juca pe uli\e la anumite s[rb[tori
gem[nare — copit[despicat[
genune — pr[pastie, ad`nc f[r[
 fund, h[u; ap[]ntins[=i ad`nc[, mare
ghidu=esc — de ghidu=, de m[sc[
 rici, de bufon
ghidu=uri — bufonerii, comic[rii
ghizdav — frumos
ginga=i — a face nazuri, a obiecta
ging[=ie, ging[=itur] — c`rtire,
 obiec'ie
giudeci — judec[tori
giudecie — drept de judecat[, st[
 p`nire, domnie
giude — judecat[; judec[tor
giurui — a promite, a f[g[dui
giuruit[— promisiune
g`ltej — g`tlej
g`rb[— spinare, spate
g`rbi — a m`r'i, a l[tra
gl[si — a se pl`nge, a se t`ngu
gonaci — urm[ritor, persecutor, pri-
 gonitor
gov[— fat[, fecioar[
govi — a feti, a petrece timpul fe-
 cioriei
gozuri — gunoaie, murd[rie, sf[r`-
 m[]turi de paie sau de cereale
grea — greutate, sil[, ap[sare
grozav —]ngrozitor,]nfior[tor, ur`t
groznic — minunat
gubav — sl[b[]nog, neputincios,
 boln[]vicios

H

haldeiesc — caldeean, babilonean
haideu — locuitor al Caldeei, al
 Babilonului
har — lupt[, b[taie,]nc[ierare
hasl[— conven'ie,]n\elegere, cu-

v`nt, vorb[
h/cui — a t[ia]n buc[\\i mici, a toca
h[l/dui — a fugi, a se refugia, a se
 m`ntui
h[r/ — lupt[tor, viteaz, voinic
herb, herghie — stem[, blazon
hfal[, hval[— fal[, glorie, slav[,
 m[re\\ie, faim[
hilt[— batjocur[, ocar[
hlip[t — vaiet, suspin
hoarb[— adunare, sfat, vorb[,]n-
 \\elegere
holbur[— vifor, furtun[, v`rtej de
 ap[, v`ltoare
holca — r[scoal[, tumult, larm[
hream[t — fream[t

I

idolosluga= —]nchin[tor la idoli,
 idolatru
ieftin —]ndur[tor, milostiv
ieftin[tate, ieftinele —]ndurare,
 mil[
ima — a (se) murd[ri, a (se) p[ta
im[tur[— murd[rie, pat[
inem[— stomach, p`ntece
inorog — rinocer
ismailtean — turc
ispit[—]ncercare, cercetare
ispiti — a]ncerca, a cerceta
is\\eli — a vindeca
iu=or — u=or
iu=ura — a u=ura
izop — isop, odogaci, plant[cu
 care se spal[, se cur[\\ petele
izvod — model, exemplu;]nsem-
 nare, document, manuscri

}

Imbe — ambe, am`ndou[
Imbuna — a lingu=i, a m[guli
Imple — a]ndeplini, a satisfice, a
 se]mplini
Improhita — a=i bate joc, a lua]n
 r` s; vezi =i *prohit[, prohibi*
Impro=cat — b[tut, lovit cu pietre
Imputa — a lua]n nume de r[u, a
 repro=a, a]nvinui, a mostra
Incinge — a arde, a se aprinde
Incr[vi (sau *Inch`rvi*) — a hr[ni, a
]nt[ri
Incrunta — a (se) umple de s`nge,
 a s`ngera
Inderepta — a se justifica
Indur[m`nt —]ndurare
Infemeiat[— cu mul\\i copii
Ing[dui — a a=tepta, a avea r[b-
 dare
Ing`na — a=i pierde tr[s[turile ca-
 racteristice, a se confunda; a am[gi,
 a min\\i; a imita exagerat=i]n batjo-
 cur[vorbirea sau modul de com-
 portare al cuiva
Ingloti — a se str`nge]n cete, a se
 aduna
Ingrecu — a lua]n sine, a]ns[rcina,
 a r[m`ne gravid[
Ins[mnat — desemnat, ales
Instemat[—]mpodobit[cu stem[
In=ira — a fug[ri, a urm[ri
Int[r`ta — a irita, a a`\\a, a sup[ra
Intiri — a alunga, a goni
Intr[ma — a (se)]nt[ri, a (se) refaca
Intre —]naintea,]n fa\\a
Intunerec — num[r foarte mare
Inve=te, Inve=ti — a (se)]mbr[ca, a
 (se) acoperi, a (se)]nveli, a (se)
]mpodobi

lnvince, lnvinci — a lnvinge, a birui, a lnfr`na

lnvita — a lnдемna, a a`\a, a instiga
lnv`rvomat — plin peste m[sur[, cov`r=itor

J

jancuri — buta=i de vie, leg[turi
j[rt[vnic — jertfelnic, altar
jecui — a pr[da, a jefui, a r[pi, a fura
jemn[— p`ine alb[, franzel[, jimbl[
jimbi — a se str`mba, a se =tirbi
jirebie — bucat[de p[m`nt lngust[
=i lung[

L

l[murit — cur[vit, limpezit, purificat
l`ngegiune — neputin[, sl[biciune, boal[
l`ngoare — boal[, febr[tifoid[
lege — credin[, religie
leghiaie — legiuni, mul\imi mari
lemn — arbore, copac
lemnau — lemn, copac
le=nic — ascunz[toare, loc de p`nd[
al v`n[torului
le=ui — a sta la p`nd[
limb[— popor, neam; veste, =tire,
m[rturie, informa\ie
limpi — a m`nca sau a bea sorbind
cu limba
lipsi — a trebui
liubov — dragoste, iubire
liv[— v`nt de nord, criv[\
lua urma — a urma, a se conduce
dup[ceva
luc[— lumin[
luciu — ad`ncime

lucoare — str[lucire, lumin[
lunec[toare — alunecare, c[dere

M

mainte — mai lnainte
mamc[— doic[
man[— lichen comestibil care cre-
te pe st`nci ln forma unor mici ghe-
muri cenu=i
m[cilesc — m[cel[resc, de c[l[u,
de g`de
m[ciulie — floarea papurei, a trestiei
m[h[i — a face semne, a vorbi prin
semne
m[iestru — lnv[\at, ln\lept
m[trice — uter, mitr[
m`nea — a r[m`ne, a se ad[posti,
a dormi peste noapte
m`neca — a se scula ln zori
m`necu= — zorii zilei, diminea\[,
m`ng`in — m`ng`iere
m`niecie — scamatorie, nebungie
m`r=av — slab, debil, jig[rit
m`=coaie — cat`rc[
m`zd[— mit[
megie= — vecin
meni — a lua ln considerare, a socoti
meser — s[rac, umil, nenorocit, smerit
milost — milostiv, milos
minuna — a lnzestra cu puteri extra-
ordinare, cu calit[\i miraculoase, a
face s[fie de mirare
minune — mirare, uimire
mi=el, mi=ea — s[rac, nenorocit,
slab, umil, smerit
mi=el[ciune — nenorocire, mizerie
mi=el[tate — s[r[cie, mizerie, nenorocire
miz[— clip[, clipeal[, mij[
moale — parte slab[, fontanel[,
cre=tetul capului

morcoti — a c`rti, a murmura
mortac — muritor
mosc — substan\| frumos mirositoare, parfum extras dintr-o gland| a animalului cu acela=i nume
mo=nean — mo=tenitor, succesor
movil| — gr|mad[; ridic|tur| de p|m`nt peste un morm`nt
mreje — curs[, la\
munc| — chin, tortur|
mur — sicomor, un fel de smochin
mu=in| — mu=i\
 ou| de musc| depuse pe carne =i larvele dezvoltate din ele

N

n|prasn| (de) — pe nea=teptate, f|r| veste
n|selnic — violent, aspru, s|lbatic
n|=li — a se sili, a se |ntrece, a cuteza
n|slitur| — dorin\
 poft[, pornire
n|varnic — n|valnic, impetuos, ap-rig, furtunos
n|zui — a cere ajutor, a implora
n|zuin| — sc|pare, refugiu
neascultoi — neascult|tori
necorcit — neamestecat
necurat — necredincios, p|g`n
neharnic — nevrednic, nedemn
nemerit — pribeag
nemernic — pribeag, str|in, venetic
nene — tat|
nestidin| — lips| de sfiat|, de respect, neru=inare
ne=tine — cineva, careva
nevoi — a se str|dui, a se sili
noav| — nou|
num|r — nume
nuor — nor
nuora — a |nnora

O

oar| — timpul, momentul |n care are loc un fapt, o ac\iune
obede, obez — instrument de tortur|, alc|tuit din dou| buc|\i de lemn, cu g|uri, cu care se imobilizau m`nile sau picioarele os`ndi\ilor, c|tu=e
ob`r-i — a (se) sf`r=i, a (se) termina, a (se) |ncheia
obl|dui — a st|p`ni, a conduce, a governa
obl|duin| — st|p`nire, conducere
oblici — a afla, a auzi
obor| — a dobor|, a r|pune
obraz — chip, figur|
ocainic — nefericit, vrednic de pl`ns
ocain| — dezn|dejde, desperare
ocina — a mo=teni, a dob`ndi
ocin| — mo=tenire, mo=ie
ocoli — a aduna |mprejur, a |nconjura
ocropi — a stropi, a uda, a sp|la
oloi — untdelemn, ulei
omdragoste — dragoste de oameni
organ — instrument muzical cu coarde, harf|, lir|
osfin`eal| — sprijin, ap|rare, folos, ajutor
os`inti — a sprijini, a ap|ra, a ajuta, a folosi
oslab| — odihn|, repaos, lini=te
ostie — v`rf ascu\it, de |mpuns
otav| — iarb| nou|, fraged|, crescut| prim|vara sau dup| cosire
otst`pnic — negat, apostat
ovili — a |njosi, a umili
ovilit — |njosit, plecat, supus, umil, smerit
ozor — desen, model, motiv de \es|tur| sau broderie

P

painjin — p`nz[de paianjen
partnic — p[rta=, tovar[=
pa-e — p[=une
pa-te — a]ndruma, a pov[\ui
patim — p[\anie, necaz, suferin\
pav[t] — pav[z[, scut
p[ducel — arbust spinos din familia
 rozaceelor, m[ce=
p[li — a arde, a dogori
p[rau — p`raie
p[r/s`ciune — p[r[sire
p[rti — a p[rtini, a \ine parte
p[\] — a p[timi, a suferi
p`cl — mla-tin[
p`ine — cereale, alimente
p`ng[riciune — profanare,]ntinare
p`ntece — piept, inim[
p`rg — roadele dint`i, de frunte
p`r`-e-te — p`r`nd, acuz`nd, cu p`r[
p`=c[i — a batjocori, a lua]n der`-
 dere
p`=c[ial — batjocur[, ocar[
pecie — carne macr[, de calitate bun[
peli[— trup, corp omenesc
pesteal — z[bav[,]nt`rziere
pesti — a z[bovi, a]nt`rzia
petrece — a tr[i, a vie\ui, a d[inui
petrecere — trai, via[\, vie\uire
pistrela — a arunca, a scoate foc,
 sc`ntei
pizmi — a pizmui, a invidia
plean — prad[de r[zboi, dob`nd[
plec[ciune —]nclinare, supunere,
 bun[voin[, smerenie
pl`nsur — pl`ngere, pl`ns
plod — rod, fruct
plodi — a rodi
plodicios — roditor

poar —]mpotrivre, opozi\ie
poarn — pornire n[valnic[
pogor — pogor`re, pogor`=
pohoar — povar[, greutate
pohvali — a l[uda, a sl[vi
pojar — c[ldur[mare, ar=i\[, foc
polat — palat
p[limar — foi-or, balcon, cerdac
polignit — culcat, dobor`t, tr`ntit
 la p[m`nt
polog — cantitate de iarb[t[iat[
 dintr-o singur[mi=care a coasei sau
 m[nunchi de p[ioase secerat, care
 urmeaz[s[fie adunat]n snopi
poman — pomenire, amintire, co-
 memorare
pomazanic — ales, uns
pom[zui — a alege, a unge, a con-
 sfin[i]n func\ie
pominoc — dar, prinos
ponos`t —]nvechit, uzat
ponoslu — def[imare, dezonorare,
 mustrare
poporean — enoria=, credincios care
 apar\ine unei biserici
pospai — strat sub\ire, de f[in[, de
 praf, de z[pad[etc.
potpri, podpri — a opri, a re\ine
potric[li — a strica, a deteriora, a
 distruge
pradnic — pr[dalnic, jefuitor
pr[fiin\are, pr[fiin\] — prefacere,
]nnoire
pr[sad — pom altoit, altoi
pr[s`l — rod, progenitur[
prediteci —]naintemerg[tor
premeni — a schimba, a]nnoi
prestavlenie — moarte, adormire de
 veci
price —]mpotrivre, ceart[, pricin[

prict — a (se) certa
prihan — fapt[nepermis[, p[cat, vin[, pat[sufleteasc[
prii — a fi binevoitor, favorabil, prietenos
prin\[— bun[voin\[, prietenie,]n-lesnire
prin — pentru
prinde limb — a afla, a se informa
prinos — dar, ofrand[
prinsoare — captivitate,]nchisoare
prisne — curat, neamestecat
proape — aproape
proa=c — \int[, punct de ochit
proclelesc — afurisit, blestemat, nelegiuit
prohit — batjocur[, der`dere, ocar[
prohiti — a batjocori, a oc[r]
prostatic — om simplu
prostime, prostie — simplitate, cur[-\ie; oameni simpli, popor, gloat[
prumute —]mprumuturi
ps[ltire — instrument muzical cu coarde, un fel de ceter[

R

rac — lada, sicriu, chivot
rad — adunare, sfat
r[bda — a a=tepta
r[bdare — a=teptare
r[duce — a compara
r[gul — neam, popor, semin\ie
r[m=i\[— urma=
r[s[rite — r[s[rit, est
r[spierde — a pierde detot, a nimici
r[spunde — a se auzi, a ajunge, a avea ecou
r[stopi — a se topi detot, prea tare
r[sturbura — a (se) turbura detot

r[\=chira — a (se) r[\sfira, a (se)]m-pr[\=tia
r[tez —]ncuietoare, z[vor
r[zdrumica — a sf[r`ma, a zdrobi detot
r`c — ceart[, sfad[, discordie
r`hn — r`vn[, ardoare, invidie
r`hni — a r`vni, a aspira, a n[zui, a invidia
r`nd — r`nduial[
r`t — bot, gur[
roco=i — a se r[\scula, a se r[zvr[ti
rod, rud — rudenie, neam, popor
rodion — chiparos
rost — gur[; t[i=
ru[ra — a se roura, a se umezi, a se uda ca de rou[
rugi — a r[\cni, a urla, a amenin\

S

sam — m[sur[, socoteal[
samod[rjave\, *samod[rjavnic* — autocrat
s[bor, sobor — adunare,]ntrunire
s[h[idac — tolb[de s[ge\i
s[la= — locuin\[, cas[, a=ezare ome-neasc[
s[lt — a c`nta
s[m`n\[— urma=i, neamuri
s[mna — a]nsemna, a reprezenta
s[mostrea — balist[de aruncat s[ge\i
s[rac — orfan
s[r[cini — necredincio=i, sarazini
s[r[tur — p[m`nt s[rat, sterp, impropriu pentru agricultur[
s[rit — cumpl[t, r[bdare
s[vai — m[car, fie, chiar, chiar dac[;]ntocmai
s`i — a se sfii, a da semne de team[, a se re\ine

s`ial[, *s`in*\[— sfial[, re\inere, timiditate
s`l — constr`ngere, for\[, putere;
silin\[, *s`rguin*\[, *diligen*\[, *grij*[,
 ajutor
s`l — curs[, la\, capcan[
s`mbr — tov[r]=ie
s`mcelos — ascu\it
s`rg (*de*, *ln*) — ln grab[, de urgen\
s`rgui — a sili, a gr[bi
s`rguial — silin\[, grab[, insisten\
scap[t, *sc[p]tate* — asfin\it, apus,
 vest
sc[pa — a trece cu vederea, a omi-
 te, a uita
sc`nci — a pl`nge]ncet, a suspina;
 a scheuna
sc`rb —]ntristare, m`hnire
*schimba fe*le — a=i schimba fizio-
 nomia, a se tulbura, a se nelini=ti
schimit — vezi *stemit*[\
schimosi — a str`mba, a poci, a stri-
 ca, a schimba
scrie — a picta
scripi — a sclipi
scump[ra — a r[scump[ra
scump[rare — r[scump[rare
scumpete — economie, zg`rzenie
scuti — a ap[ra
sentin\[— ap[rare, scutire
semn — minune
sever — nord
sfar[, *svar* — jertf[prin ardere,
 jertf[]n general
sfobodnic, *slobodnic* — liber
sicriu — lad[, sipet
sirep — s]lbatic, impetuos
sirepie — impetuoazitate, s]lb[icie
slovenitur — silab[
sm`nt — sminteal[, r[t[cire, aba-
 tere, gre=eal[, tulburare, necaz

sm`rc — v`ltoare, v`rtej de ap[
smeren — smerit
smid — grandin[
sminti — a (se) abate, a (se) mi=ca
 din loc
sminteal — abatere, r[t[cire, necaz
soarte, *sor* — soart[, destin
somochin — smochin
so\, *soa*\ —]nso\itor, tovar[=
so`ie —]nso\itor, tovar[=; tov[r[=
 =ie, societate
sp[si — a m`ntui, a salva
sp[sitor — m`ntuitor, salvator
speie — co=uri, panere
spi\ — treapt[la scar[;]nrudire,
 genealogie
spodobi — a]nvrednici, a considera
 demn
spovad — spovedanie, m[rturisire
spur[cios — nelegiu\it, spurcat
stat — stare, fiin\[, statur[
st[t]toare — statornic[
st`lpare — ml[di\[, ramur[verde
st`mp[ra — a tempera, a potoli
steje — grab[
steji — a (se) gr[bi
stemit[, *schimit* —]mpodobit[cu
 stem[
sterevie — funingine condensat[=i
 lucitoare ca smoala, care degaj[
 c]ldur[mare c`nd arde
stideal — ru=ine, sfial[, team[
stidi — a se ru=ina, a se sfii, a se teme
stigni — a (se) usca, a seca
stim — stem[, blazon
stoli — a (se) aduna, a (se) a=eza
]n ordine; a]mpodobit
strat — pat
str[lucoare — str[lucire
str[lumina — a lumina tare
strec[toare — ves[tur[de sac, aspr[,

din care se fac strecur[torile la
st`n[=i se confec\iona]mbr[c] min-
tea simpl[, modest[, de poc[in\]
strecurat — curat, filtrat, limpede,
distilat
stred, *stride* — miere
streinatic —]nstr[inat
str`nsoare — avere, agoniseal[, eco-
nomie; constr`ngere, sil[, str`mtorare
str`nsur — avere, agoniseal[
struncina — a zdruncina
sudalm —]njur[tur[
sudui — a]njura
surl — instrument muzical, un fel
de fluier

+

=an\ — minune, lucru de mirare;
glum[
=ar — culoare, vopsea
=atr[— cort
=erb, =arb[— rob, slug[
=erbie — robie
=ir, =ireag — r`nd, mul\ime de o=ti,
de genera\ii, de neamuri
=tibr — a mul\umi, a fi recunosc[tor
=tiut — cunoscut bine, prieten
=um[n — ame\it, pu\in beat
=uv[i — a =ov[i, a sta la]ndoial[,
a fi nedumerit

T

tag, *t[gad* — t[g]duire, negare,
contestare
tar — povar[, sarcin[
t[ia — a (se) opri, a (se) curma, a
(se)]ntreupe
t[inui — a vorbi despre taine, a
dest[inui

t[u — balt[, iaz
t`mp[n] — daira, daraban[, t`mpan
t`mpi — a toci
t`ng — t`nguire, regret, durere
sufleteasc[
tealg — c[ru\ mic[, de obicei cu
dou[ro\i
tical — tic[lo=ie, stare vrednic[de
pl`ns
tic/ci — a tr[i]n suferin\[,]n mize-
rie,]n tic[lo=ie
tic/in — mizerie, suferin\[, tic[-
lo=ie
tic/i\e=te —]n mod mizerabil,]n
suferin\]
tina — noroi
tiopi — etiopieni, abisinieni
toi — zarv[, tumult,]nv[lm[=eal[,
]nc[ierare
topazion — topaz
tops[c — otrav[
tort — fir tors
tras]n vale — obicei practicat la
anumite s[rb[tori, care —]ntr-o
form[evoluat[— este cunoscut
ast[zi sub numele de *v[ll]rit*
tr[sur — suferin\[, p[timire, necaz,
sup[rare
treab — trebuin\[, nevoie, folos
trud — osteneal[mare
trupin — tulpin[
turc — masc[cioplit[]n lemn
]nf[\i=`nd un cap de cerb, de capr[
sau de alt animal, care se]mpodo-
be=te=i se joac[de obicei]n zilele din
preajma Cr[ciunului =i a Anului nou
tutecinci — toate cinci, tuscinci
tutepatru — toate patru, tuspatru
tutetrei — toate trei, tustrei
tutinderea — pretutindeni
tvore — f[c]tor, creator, ziditor

|
\elini — a se p[r]gini, a se preface
]n *\elin*
\ine perele — a ap[ra ; vezi =i *fi perete*

U

ucide — a lovi, a bate
uimi — a speria, a ului
unda — a face valuri, unde
und[tor — care face unde, valuri
uni=oar — singur[, unic[
un=or — u=or, toc la u=[sau la fereastr[
uric — document, act, hrisov
urm — ba=tin[, ob`r=ie, origine,
 loc de pornire
urni — a]ndep[rta

V

vale — r`u, ap[curg[toare
vasilisc — un fel de =arpe fabulos
vac, veac — trai, via\
v[cui — a tr[i, a vie\ui
v[rs — a turna din metal o sta-
 tuie, un clopot etc.
v[tui — ied
v`nt — ap[rare, sprijin, ajutor, oc-
 rotire, sc[pare
v`rteji — a (se)]ntoarce
v`rtucios — puternic, tare
v`rtute — t[rie, putere, vigoare
veghea — a (se) p[zi; a p[rtini, a
 favoriza
veghea voia — a p[rtini, a favoriza
ve=tit —]mbr[cat; vezi =i *nve=te,]nvesti*
vicol — viscol
viers — c`ntec, glas, melodie
vinars — rachi, \uic[
vindecaciune — vindecare
vintre — p`ntece

vipt — hran[, alimente
vis (au) — tr[it
vivor — curentul din mijlocul unei
 ape curg[toare, sforul apei
vl/=esc — valah, muntenesc
voaie, voie — dispozi\ie, stare sufle-
 teasc[; bun[dispozi\ie, pl[cere
voi]n fe\ie — a p[rtini, a favoriza
voie vegheat — hat`r, favoare
voinicime — mul\ime, ceat[de voi-
 nici, de viteji
volnicie — voie liber[, bun plac
vorov — vorb[
vorovi — a vorbi
vraci — vr[jitor
vrav — gr[mad[, vraf
vrum — voir[m

Z

zaharea — provizii, hran[pentru
 oameni =i vite
z[bl]u —]mbr[c[minte din \es[tur-
 r[proast[, de p[tur[, de sac
z[ciui — a (se) decima
zah[ial — tulburare, dezordine
z[lud — nebun, z[p[ci
z[podie — a=e z[tur[de teren, podi=,
 padin[
z`= — zisei
zbor, zbori — adunare, sobor
zbor — a (se) agita, a (se) irita, a
 (se)]nt[r`ta
zdrobiciune — zdrobire, zdrobitur[
zdrumica — a zdrobi, a sf[r`ma
zg[u — uter ; p`ntece, piept
zg`rci — a (se) str`nge, a (se) con-
 tracta
zgromojd — g[l]gie, t[r]boi, vuiet
zlobiv — r[ut[cios, r[u, nebun
zmeu — =arpe mare, balaur
zoare, zuori — zori

APRECIERI

[...] Dar de la această explicație a cuvântului lui Dumnezeu într-o limbă oarecare de proză, a trebuit să se treacă în curând la altceva: la cuvântul lui Dumnezeu în versuri, în versurile acelea care până acum apar doar în doine și în cântecele bisericești. *Psaltirea* exista în traducere și traducerea aceasta era înțeleasă de oricine, dar altfel se înțelezeau oriunde cărțile atuncea când se adăuga magia versului, dulcele cântec de fiecare clipă al silabelor.

A fost cineva în Moldova, tot sub influența acelui curent franciscan, care a înțeles că *Psaltirea* pentru orice suflet, pentru orice minte, oricât de umil, care se dorește aproape de Dumnezeu. Și acela a fost mitropolitul Dosoftei.

Acesta a venit din regiuni străine de afară, poate din Galileea, dacă socotim după numele pe care-l purtau părinții lui. Pe mamă o chema Misira, pe tată Leontari, pe un bunic Barila, frații și doială nume străine: Leontari aduce a grec, a negustor grec, Misira este un nume oriental care înseamnă „egiptean”. Dosoftei a stat o bucată de vreme la mănăstirea Secul, întemeiată la sfârșitul secolului al XVI-lea, și după aceea s-a ridicat în ierarhie pe câștigurile obișnuite. Și ține să spună că, greșit și era un om în viață, care pe străluciri cu lumea naltă din care pleacă odinioară părinții lui și în mijlocul creației născute poate el însuși în cei dinți ani de tinerețe, că nici nimic nu exclude ca, înainte de a intra în mănăstire, să fi avut contact cu colile și cu lumea cărțurilor din Liou. Când ajunge mitropolit, în loc să se apuce îndată de naltă teologie — și este întrebarea dacă nu ar fi putut-o face, căci vedem uneori discutând cu istoricii și capabil de a întrebuiși cărțile de învățături din Apus, de a se cobori în lumea documentelor pentru a preciza un punct de cronologie, și meritul cel mare nu este de a fi popular atunci când nu

po'vi fi dec`t popular, ci s[fii popular c`nd po'vi]ncerca orice, c`nd ai toate mijloacele de cuno=tin\ [=i te po'vi ridica prin ele oric`t de sus — el a avut g`ndul de a pune]n m`na oric[rui moldovean,]ntr-o limb[pe care o pricepea la]nceput mai pu'in, c[ci Dosoftei a fost p`n[la sf`r=it un]nv\[cel]n ce prive=te rom`neasca, traducerea *Psaltirii*. El o va face =i]n proz[, c`nd,]n deosebire de *Liturghia* sa, plin[de o mul'ime de expresii care nu erau s[se]ncet[\eneasc[niciodat[, el ajunsese acum la o mai mare des[v`r=ire a cuno=tin\elor sale]n limba \[rii; dar ceea ce nu se poate face]n proz[a putut foarte bine]n versuri. +i nu este nici o]ndoial[c[]n ce prive=te redactarea versurilor sale, el nu a fost ajutat de nimeni, ci singur, prin familiarizarea cu poporul, cu sufletul lui, a ajuns a fi un rostitor al geniului rom`nesc. Astfel, dup[ce, poate, adunase acum din c[r`ii grece=ti materialul pentru *Vieile sf`nilor*; o serie]ntreg[de volume tip[rite]n frumoasa liter[nou[]mprumutat[de la Moscova, el s-a apucat s[traduc[=i psalmii]n versuri.

C`nd dl Bianu a reeditat ace=ti psalmi, a vorbit de un original polon de Kochanowski, un om al Rena=terii, care prelucrase, sub influen'a unor anumite idei abstracte, vechii psalmi ebraici]ntr-o limb[polon[care, de ce s[ascundem, nu are nimic popular]n caracterul ei. A=a]nc`t, dac[eruditul Kochanowski trebuie s[fie citat pentru a se ar[ta c[=i]n alte \[ri avuse cineva]ndr[zneala de a preface *Psalmii*]n versuri moderne, nu putem totu=i vorbi de o crea'iune a lui Dosoftei prin Kochanowski. Dosoftei,]ndemnat sau ba de cuno=tin'a c[r`ii acesteia polone, a pref[cut *Psalmii* nu numai pe metru rom`nesc =i cu rime luate din poezia popular[, dar introduc`nd adeseori peste cuprinsul autentic al originalului o mul'ime de elemente de observa'ie, o mul'ime de alte]mprumuturi, care vin din]ns[=i via'a poporului rom`nesc, el a ajuns astfel de foarte multe ori la lucruri de toat[frumuse\ea, care foarte adeseori nici nu au nevoie de]ndreptare pentru a pl[cea =i ast[zi.

Aceasta p`n[la buc[\ile care au trecut pe urm[]n c`ntecele de stea cu care merg copiii de le c`nt[sub ferestrele luminate]n serile de la sf`r=itul lui decembrie. Cu c`t[pl[cere se aude =i acum psalmul cel mai dureros dintre toate, acela care]nf[\i=eaz[pe evrei pl`ng`nd la ruinele Ierusalimului: „La apa Vavilonului/ Jelind de \ara Domnului/ Acolo =ezum =i pl`nsem/ La voroav[c[ne str`nsem./ De te-am mai putea uita-te,/ Ierusalime cetate!“

În anii cei mai grei ai noi=tri, cînd mulți erau smulși de la vetrele lor, plecați prin alte părți sau prin străini depărtați, cînd foarte mulți nu=și mai puteau închipui vremea întoarcerii la vatră sub steagurile de biruință, de atîtea ori în suflul celor care cunoșteau vechile versuri ale lui Dosoftei, a răsunat psalmul: „De te-am mai putea uita-te./ Ierusalime cetate“, Ierusalimul din care ne izgonise pedeapsa păcatelor noastre.

Nicolae IORGA, IV. *Cuvîntul românesc în Scriptură*, în vol. *Istoria literaturii române-ti. Introducere sintetică*, Editura Litera, Chișinău, 1997, p. 85—87.

[...] Faima lui de om învîtat și cucernic trecuse hotarele țării și cînd Dosoftei cere de la mitropolitul din Moscova buchi pentru tipărirea cărților sale, acesta, trimișându-i-le îi răspunde: „cîși mai departe de noi a plecat obșteasca mîrire pentru a ta urmare a lui Hristos“ și „am aflat despre strălucita ta evlavie către Domnul Dumnezeu și răvna cea dumnezeiască și fierbinte ce ai în lucrurile credinței tale ortodoxe... cu mintea ta aleasă“. [...]

Munca lui a fost neobosită și prin numeroasele sale traduceri (între care pentru întia oară se dădea românilor din Principate *Liturghia, Molitvelnicul și Octoiul*) el a contribuit mai mult ca oricare alt scriitor bisericesc din secolul al XVII-lea la stabilirea definitivă a graiului strămoșesc în biserică. Prin mîinile sale au trecut multe manuscripte și cărți, pe marginea cărora el face notițe și din care își scoate material pentru marea sa operă de compilație pe care începe să o tipărească la 1682, sub titlul *Viața și petrecerea sfinților*. Pentru întia oară se dădea în această carte în mod sistematic o alegere a celor mai însemnate vieți ale sfinților, scoase cu deosebire din cele douăsprezece cărți de mineie grecești. Ele sunt, pe lângă *Psaltire*, cea mai literară parte din toate scrierile bisericești și prin conținutul lor variat au format o lectură predilectă în acel timp.

Între alte cărți bisericești, el tipărește, la 1673, și o *Psaltire în versuri*. Ideea de a versifica psalmii nu e originală, deși lucrarea lui Dosoftei e cea dintîi încercare de acest soi la ortodocși. În Apus, dimpotrivă, Calvin versificase cîțiva psalmi, dîndu-le astfel forma potrivită spre a putea fi cîntați în biserică, iar poetul francez Clément Marot publicase cu mai bine de un veac înainte parafrazarea psalmilor în versuri. La români trecuți la calvinism întîlnim de asemenea traduceri după psalmi și alte cîntări religioase, unele

versificate. Biserica catolic[la]nceput a luat poziție ostil[]n mod hot[r` t contra lor, dar v[z`nd trecerea cea mare pe care o aveau, a f[cut ceea ce f[cuse]n at`tea alte cazuri: a dat =i ea o traducere deosebit[. La poloni, catolicul Jan Kochanowski, cel mai mare poet al timpului s[u, a dat o versificare a psalmilor, tip[rit[la 1577. Polonia, care influen`a =i pe contemporanul s[u Miron Costin, a avut o]nr`urire puternic[=i asupra]nv[atului mitropolit, care e m`ndru de originea latin[a neamului rom`nesc: „Limba rom`neasc[de bun neam... se trage, de pe s`nge rud[]mp[r]teasc[“. De la Kochanowski, Dosoftei adopt[aproape toate formele de versificație, lungimea versurilor,]mp[r]virea]n strofe =i chiar =i felul rimei. Cu toate acestea n-a r[mas f[r[influen`\ asupra lui nici versul popular, pe care desigur] cuno=tea =i pe care uneori se pare c[-i imit[.

Versurile lui Dosoftei nu sunt curg[toare, iar accentele nefire=ti ale silabelor jignesc tot at`t de mult urechea noastr[, pe c`t ne sup[r[banalitatea rimei, necorect[de cele mai multe ori, =i pe c`t]ngreuiaz[]n]elesul multele umpluturi. +i]n celelalte scrieri ale sale limba e ne]ngrijit[, cu expresii improprii, cu construc[iuni =i]ntors[turi greoaie, adesea influen\ate de originalul slavon sau grecesc, cu un prea pronun\at colorit dialectal =i mai ales cu multe neologisme. El]mprumut[f[r[mult[alege cuvinte din limbile originalelor sale =i — ceea ce bate mai ales la ochi — are un num[r cam mare de latinisme. Cu at`t mai defectuos =i impropriu devine felul s[u de exprimare]n versuri. Av`nd bun[oar] s[fac[o rim[la cuv`ntul „socotin\“ el nu se sfie=te a pl[smui din grecescul (**apozkoraxw** = resping, dezavuez) un cuv`nt „aposcorchin\“, not[marginal]: „Spun pentru corbul, c[deac[na=te pui,]i hr[ne=te p`n[fac fulgi, =i-i p[r]se=te unde-s albi, c[s[-ndoia=te de corb\]; atuncea ei]ip[, c[n-au hran[, p`n[fac pan[neagr[; atuncea de-aci se-ncreade corbul de-i hr[nea=te; aceia iaste aposcorachin\“.

Astfel de curioziti nu trebuie s[ne mire]ns[, c[ci ele erau la mod[pe timpul acela =i prin asemenea glose scriitorul f[cea impresie de erudit; chiar =i stilul nefiresc era]n gustul litera\ilor epocii. C`t prive=te versurile, multele lor defecte sunt explicabile, dac[\inem seama c[Dosoftei este cel dint`i scriitor rom`n care ne-a dat o lucrare literar[mai mare]n (peste opt mii =i =ase sute de) versuri =i c[a avut s[lupte cu toate greut[\ile]nceputului. Cu at`t mai mult, cu c`t s-a]ncumetat s[versifice psalmii, at`t de conchi ca stil =i adesea at`t de greu de priceput.

Dar Dosoftei n-avea despre poezie ideile pe care le avem noi astăzi — dovadă e *Cronologia versificată a domnilor Moldovei* — și de aceea el credea că, având atât erudițiune, era chemat să scrie și versuri. Cu toate acestea nu se poate spune că ar fi fost lipsit de orice talent poetic. Unii din psalmi — mai ales cei scriși în versuri scurte — au calități incontestabile și au ajuns chiar populari. Așa e bun[oaară] psalmul 46, pe care și azi colind[ătorii, f[r] s[ă] ne d[ă]m seama, c[ă]nd îl auzim, că glasurile sub[ir]ii ale copiilor [nal] spre cer rug[ă]ciunea cucernicului mitropolit de la sf[âr]șitul veacului al XVII-lea. Odată chiar, admirarea sinceră pentru c[ă]nt[ă]rile lui David și d[ă]du acestuia evlavios preot florii adev[er]atei inspira[ți]i și „pr[ă]vind acest psalom (132)“, a „scornit“, precum ne spune, urm[ătoare]le stihuri originale:

Cine-și face zid de pace;

Turnuri de fr[ă]ție,

Duce via[ța] f[r]ă[ției] grea[ș]ă!

Ntr-a sa bog[ă]ție.

Că-i mai bun[ă] depreună!

Via[ța] cea fr[ă]țească,

Dec[ă]t arma ce destramă!

Oaste vitejască!

Sextil PU+CARIU, *Mitropolitul Dosoftei*, în vol. *Istoria literaturii române. Epoca veche*, Colec[ți]a Lyceum, Edi[ți]e îngrijit[ă] de Magdalena Vulpe, postfa[ș]ă de Dan Mih[ă]ilescu. Editura Eminescu, Bucure[ști], 1977, p. 102—104.

Al[turi de marile personalit[ă]ți române=ti care au ilustrat via[ța] noastră culturală din secolul al XVII-lea se a=ează și figura mitropolitului Moldovei, Dosoftei. [...]

Mitropolitul Dosoftei a l[ă]sat o urm[ă] ad[un]c[ă] în via[ța] religioasă a Moldovei, d[ă]ndu-i acestei vie[ți] un impuls nou. Prin re[n]fiin[ș]area tipografiei, prin tip[ă]rirea de căr[ți] noi, în special de ritualul bisericesc, Dosoftei este continuatorul direct al operei culturale din epoca lui Vasile Lupu. Și activitatea lui se desf[ăș]oară în direc[ți]a trasată de n[ă]ntăia și s[ă]i, în leg[ătur]ă cu mi=carea culturală provocată de c[ă]tre mitropolitul Petru Movilă. Principala operă a mitropolitului Dosoftei și prima lui scriere care a v[ă]zut lumina tiparului este *Psaltirea în versuri*, care apare în anul 1673 [...].

Crescut în mediul cultural al Poloniei, unde poezia înc[ă] în secolul al XVI-lea ajunge la o mare perfec[ți]une sub pana poetului umanist Jan

Kochanowski (1530—1584), mitropolitul Dosoftei are o deosebit[atrac\ie pentru versifica\ie. Astfel, \n toate tip[riturile sale, el public[ni=te stihuri la luminatul „gherb“ a | [rii Moldovei. Iar \n precuv`ntarea lui din *Psaltirea \n versuri* Dosoftei ne d[un fel de tratat de verisifica\ie, prima lucrare \n acest gen \n limba rom`neasc[. }n *Molitvehicul* lui (1681) =i \n *Parimiile*ap[rute \n anul 1683, Dosoftei tip[re=te o lung[*Cronologie a | [rii Moldovei*, scris[\n versuri silabice, compus[din 136 r`nduri. Are =i ni=te versuri dedicate patriarhului Moscovei, Ioachim ((\n) *Parimii*).

Ceea ce este mai interesant, este faptul c[mitropolitul Dosoftei a scris =i ni=te versuri asupra sibilelor, \n limba polonez[, pe care le public[\n acelea=i *Parimii* =i care n-au fost retip[rite p`n[acum \n literatura noastr[. Faptul acesta denot[c[mitropolitul Dosoftei cuno=tea bine limba polonez[. Operele talentatului poet Jan Kochanowski se bucurau la polonezi de o deosebit[popularitate. }ntre aceste opere, psaltirea versificat[este considerat[ca oper[de cea mai mare valoare. „Nimeni — spune un istoric al literaturii poloneze — p`n[la Mickiewicz n-a =tiut s[exprime toate nuan\ele variate ale sensibilit[\ii sufletului omenesc, a=a cum ele sunt exprimate la Kochanowski“. De fapt, prin psaltirea lui versificat[se creeaz[limba poetic[polonez[.

Mitropolitul Dosoftei, care desigur cuno=tea \ncerc[rile de a transpune psaltirea \n versuri =i la alte popoare, din limba latin[, apreciaz[\nsemn[tatea acestei opere \n via\la religioas[a poporului =i transpune =i el psaltirea \n versuri rom`ne=ti. }ntr-o noti\[\ explicativ[, la psalmul 63 din *Psaltirea \n versuri* Dosoftei spune: „C[a=a am cetit la *Psaltirea* cea le=easc[, slavoneasc[“. *Psaltirea* lui Kochanowschi este scris[\n versuri silabice, compuse de la 7 p`n[la 14 silabe, =i Dosoftei }=i scrie *Psaltirea* \n acelea=i versuri silabice, care nu se potrivesc cu limba noastr[, \ntrebuin`\nd cam aceea=i m[sur[, de la 6 p`n[la 16 silabe. Kochanowski \ntrebuin\`eaz[\ns[forme de versifica\ie adeseori foarte complicate, \mprumutate din poe\ii latini =i italieni, \ndeosebi din Hora\iu =i Dante. Dosoftei, care n-avea la \ndem`n[modele de versuri rom`ne=ti, se folose=te de forme cu mult mai simple, adeseori apropiindu-se de ritmul versului popular din c`ntecele noastre.

Din originalul traducerii *Psaltirii* \n rom`ne=te Dosoftei „ia adesea numai inspira\ia, motivul dominant“, el amplific[aceste motive prin introducerea

a „o sum[de note de via[local], care pot fi cu adev[rat de folos istoricului cultural, =i, pe l`ng[ele, descrieri puternice =i noi, iar ici =i colo, chiar c`te o glum[“. Observa[ile foarte juste ale profesorului N. Iorga g[sesc sprijin în mai multe exemple citate din el.

Importan[ă *Psaltirii în versuri* a mitropolitului Dosoftei pentru literatura noastră veche este foarte mare. Cu toate defectele de limb[=i de form[, *Psaltirea* a avut o circula[ie mare; ca dovad[c[a fost citit[, este faptul c[unii din psalmii versifica[i, în special acei scri=i în ritmul c`ntecelor poporului nostru, au p[truns în literatura noastră popular[sub form[de *c`ntece de stea*. A=a este recunoscut psalmul 46, care începe astfel: „Limbile s[salte/ Cu c`ntece-nalte,/ S[strige-n t[rie/ Glas de bucurie...“

Psaltirea în versuri a lui Dosoftei a fost cea dint`i oper[versificat[în rom`ne=te =i, date fiind calit[ile ei poetice =i popularitatea operei lui David, psalmii transpu=i inspir[încrederea în vigoarea limbii rom`ne=ti, care de atunci înainte devine capabil[de a imprima în melodia cuv`ntului toat[gama sensibilit[iei sufletului rom`nului [...].

La sf`r=itul *Psaltirii*, Dosoftei tip[re=te =i versurile privitoare la originea neamului rom`nesc. [...]

+tefan CIOBANU, *Mitropolitul Moldovei Dosoftei*, în vol. *Istoria literaturii rom`ne vechi*, Editura Hyperion, Chi=in[u, 1992, p. 328—332.

[...] Din toate m[rturisirile reiese c[mitropolitul era un om de solid[înv[ur[, cunosc`nd limbile greac[, latin[, ebraic[, slavon[, polon[, rus[. Neculce] zugr[ve=te astfel: „Acestu Dosofteiu mitropolit nu era om prostu de felul lui. +i era neam de maz`l; pre înv[ur[, multe limbi =ti=; eline=te, l[tine=te, slovene=te =i alt[ad`nc[carte =i-nv[ur[, deplin c[lug[r =i cucernic, =i bl`nd ca un miel. }n`ara noastră pe ceasta vreme nu este om ca acela.“ [...]

Un semn de relativul talent al mitropolitului se g[se=te în epigrama din *Via[ă svin[ilor* (Ia=i, 1682—1686), alt[remarcabil[traducere care a avut mare circula[ie. Comentariul la capul de bour constituie un adev[rat mic tablou: „Pe c`tu-i de mare hiara =i buiac[, / Coarnele-n p[=une, la p[m`nt]=i pleac[“.

De la]nt`iele versuri din *Psaltire*, se simte o proasp[t] und[psalmodic]:

„*Ferice de omul ce n-a merge
}n sfatul celora f[r] de lege
+i cu r[i]i nu va sta-n c[rare,*

*Nici a a=eedea-n scaun de pierzare
Ce voia lui va fi, tot cu Domnul
+i-n legea lui =a petrece somnul.“*

T[Im[cirea este dealtfel a=a de liber[,]nc`to farte adesea]nf[=eaz[o varia`ie liric[]n jurul textului. Astfel, pentru „C`nta`i Domnului cu al[ut[, cu al[ut[=i glas de psalmi, cu tr`mbi`e ferecate =i cu glas de tr`mbi`e de corn“, traduc[torul, introduc`nd instrumente autohtone (cobuz, surle, corn de bour), d[o strof[de mare vibra`ie simfonic[:

„*C`nta`i Domnului]n strune,
}n cobuz de viersuri bune,
+i din ferecate surle*

*Viersul de psalomi s[urle,
Cu bucin de corn de buor,
S[r[sune p`n]-n nuor...“*

g[sind =i excelenta rim[*surle-urle*. Dosoftei are viziune =i]ncarc[originalul]n sens coloristic:

„*Moáv =i Agar la s[h]idace,
Gheval =i Amon g[teaz[lance.*

*Amalehi`ii ferec[pu-ce
Filistimenii pra-tii s-arunce...“*

c`teodat[evoc`nd realistic animalele grele, ca]n versurile unde e vorba de gr[dina pe care „O scurmar[vierii cei gro=i de la lunc[, / +i zimbrii o pasc =i-n coarne-o arunc[...“; alteori c`nt`nd paradiziac divinitatea adamantin[:

„*Cerurile cu cuv`ntul
Le-am f[cut, =i tot p[m`ntul.
Denaintea lui cu team[
Dvoresc]ngeri f[r] sam[,
De-l m[rturisesc =i-l c`nt[
}n fr`mselea lui cea sv`nt[...]*

*Fulgerile lui cu par[
Ard de s[v[d] peste var[.
P[m`ntul se-umplu de fric[,
Mun`ii s[topesc de pic[
+i cur[ca ne-te cear[,
V[z`nd pre Domnul]n var[“.*

* * *

Dar mai ales Dosoftei are acea curgere mieroas[a limbii, densitatea de lichid greu a frazei, materialitatea vorbei, care dau mireasm[m`hnrilor abstracte:

„Gr[it-am]n mine s[m[iau aminte, Sf-i cuvintez bine, c[ce st[cu price,
S[-mi socotesc limba, s[nu zic cuvinte. De mi se-nnoie-te durerea cu boale,
Straje -i ferinle mi-am pusu-mi pre gur[, Jelea mea -i t`nga nu s[mai potoale.
C`nd st[p[c]ctosul, de-m face tr[sur]. Inema mea este]n mine hierbinte,
T[cut-am ca mutul, -i nu i-a=mai zice, -i-m este =tiin[la ars[de cuvinte. [...]]”

Realismul lui Dosoftei vine din naivitate, totu=i unit cu patriarhalitatea d[gra\ios de rigide picturi primitive pe lemn [...]. Este]n stihuirea lui chiurea, hilaritatea sf`nt[a misticilor italieni.

George C[LINESCU, *Istoria literaturii rom`ne de la origini p`n[]n preznt.* Edi\ia a II-a rev[zut[=i ad[ugit[. Edi\ie =i prefa\[de Al. Piru. Editura Minerva, Bucure=ti, 1985, p. 48—49.

Poet propriu-zis, Clément Marot al nostru este clericul Dosoftei [...]. [...]

Carierea lui Dosoftei este asem[n]toare cu cea a contemporanului s[u Miron Costin. +i el dorea o colaborare a cre=tinilor (moldoveni, poloni, ru=i), menit[s[opreasc[expansiunea otoman[, dar nu avea]n acest[privin\[tactul diplomatic =i r[bdarea lui Miron Costin. [...]

Justificarea traducerilor lui Dosoftei este identic[cu aceea a lui Coresi =i a lui Varlaam. El arat[c[: „]n biseric[mai voia mi-i cinci cuvinte cu mintea s[gr[iesc ca =i pre al\ii s[-nv[\, dec` t dzeace mii de cuvinte]ntr-alt[limb[“, =i constat[c[]n \ar[nu se mai cuno=tea limba slavon[: „c[=i acea pu\in[s`rbie ce o]nv[\a de-n\elegerea,]nc[s-au p[r[sit...“ [...]

Din operele lui Dosoftei istoria literar[re\ine]n primul r`nd dou[traduceri sau, mai bine zis, prelucr[ri: *Psaltirea... pre versuri tocmit[=i Via[la =i petrecerea svin\ilor.*

Psaltirea a fost tip[rit[cu cheltuiala lui +tefan Petriceicu la Uniev]n 1673. Probabil c[poetul a tradus psalmii mai]nt`i]n proz[, de=i acest[t[lm[cire,]nso[it[de textul slavonesc, a publicat-o mai t`rziu,]n 1680, =i apoi i-a versificat „]n cinci ani foarte cu os`rdie mare“, dup[cum declar[chiar]n titlu.

Ideea de a versifica psalmii a avut-o pentru prima oar[Calvin. Dup[el, Clément Marot pune]n versuri 50 de psalmi, urmat de Théodore de Bèze, care d[o traducere integral[]n versuri.

}n Polonia catolic[din vremea lui Dosoftei circul[]nc[*Psaltirea Jn versuri*, publicat[cu aproape un secol]nainte (Jn 1579), a lui Jan Kochanowski. Aceasta poate s[fie psaltirea „le=easc[“, la care face aluzie]ntr-o not[autorul nostru, pentru c[schemele sale prozodice seam[n[cu cele ale lui Kochanowski, totu=i ortodoxul Dosoftei nu se putea]ine prea]ndeaproape de un model catolic =i alte analogii sunt greu de stabilit. Cu toate enormele dificult[]i ce-i st[teau]n cale, Dosoftei s-a str[duit s[dea o t[]lm[]cirea proprie =i, dac[n-a izbutit]n]ntregime, de foarte multe ori a reu=it s[m[]dieze limba rom`n[unor moduri de exprimare p`n[atunci neexperimentate, de o necontestat[frumuse\e. A=a]n elogiul]n[torului de lege din chiar primul psalm [...].

T[]lm[]cirea lui Dosoftei nu este chiar a=a de liber[cum s-a crezut. Dimpotriv[, el se]ine foarte aproape de original, toat[arta lui reduc`ndu-se]n a-l exprima]ntr-o alt[caden\[,]n versuri. Iat[de pild[, c`ntarea de tain[a lui David, dup[b[t[]lia cu sirienei din Mesopotamia,]n traducere modern[: „O, Dumnezeuule, tu ne-ai aruncat, tu ai f[cut sp[rtur[]n r`ndurile noastre, te-ai m`niat pe noi =i]n]nv[]lm[=ag ne-ai pus pe fug[.

Tu ai f[cut s[se cutremure p[]m`ntul, tu l-ai spintecat,]ncheag[]alolalt[sf[r[]m[]turile lui, c[ci el se clatin[.

Tu ai pus pe poporul t[]u la grele]ncerc[ri, tu ne-ai dat s[bem un vin care ame\e=te.

=i numai celor ce se tem de tine tu nu le-ai dat un steag ca s[poat[]ine piept arcului du=man...”

Traducerea]n versuri a lui Dosoftei respect[]n linii mari imaginile =i le comunic[]ntr-un limbaj arhaic, bisericesc, de uimitoare fluiditate.

*Doamne, lep[datu-ne-ai =i ne-ai surupat,
Pre noi m`ntuitu-ne-ai, =i ne-ai =i cru\at.
P[]m`ntul d[]tinatu-l-ai =i l-ai str[mutat.
I-ai str`nsu fr`nturile, =i l-ai vindecat.*

*C[te-ai ar[tatu-te aspru =i aprins,
De ne-ai ad[patu-ne cu vinuri de pl`ns.
=i de team[cine\=au, le-ai datu-le s[]mn,
De arc s[se apere cu toiag de lemn.*

C[Dosoftei are patos liric o dovede=te traducerea m[]iestrit[a unuia din cei mai puternici psalmi de umilin\[cunoscut sub titlul *Eli, Eli, lama azavtani!* (*Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai p[r[]sit!*). [...]

Dosoftei a =tiut s[g[seasc[mai totdeauna coresponden\ele exacte, a]n\eles metaforele =i le-a t[]lm[]cit prin echivalen\ele fericite. Dac[n-a sporit

poezia psalmistului prin idei =i imagini proprii, el e }n orice caz un interpret fidel.

Sf`ntul Francisc }n literatura medieval[italian[, la noi un Tudor Arghezi, a folosit astfel de imagini din *Psaltire* =i, }n ceea ce prive=te pe ultimul, Dosoftei }i este precursor. Toate nuan=ele plastice ale umilin=ei din *Psalmul 102* (Zilele se sf`r=esc ca fumul, oasele ard ca j[ratecul, inima se usuc[}ntocmai ca iarba, pielea se lipe=te de os; sunt asemenea pelicanului din pustiu, bufni=ei dintre d[r]m[turi =i p[s]rii singurateci de pe acoperi=; p`inea mea e cenu=[, b[utura cu lacrimi; zilele mi se lungesc ca umbra =i m[usuc ca iarba) sunt reproduse aproape identic }n ritmul unei doine de jale: „Pleac[-]i azul spre mine/ +i s[-mi hii, Doamne, spre bine./ +i la ce zi te-oi striga-te/ S[-mi auzi de greutate,/ C[-mi trec zilele ca fumul,/ Oasele mi-s s[ci ca scrumul./ Ca ne=te iarb[t[iat]/ Mi-este inema s[cat[...“.

Adesea, tot f[r] a falsifica textul biblic, Dosoftei introduce cuvinte specific rom`ne=ti localiz`nd unele versuri, precum atunci c`nd vorbe=te de „ocine“, de „desc[lecr[i“, de mo=ii =i de „urice“, de „caftane“, de „boierie“, de inorogi, de zimbri, de bucium, de cobuz, de colaci =i de sl[nin]. Cutare strof[se potrive=te tot at`t de bine =i sl[virii voievodului }ntors victorios din r[zboi: „C`nta[i Domnului }n strune,/ }n cobuz de viersuri bune,/ +i din ferecate surle/ Viersuri de psalomi s[urle,/ Cu bucin de corn de buor,/ S[r[sune p`n[-n nuor“.

}n pl`ngerea lui Ieremia de }ara pierdut[Dosoftei va fi g[sit un c`ntec al propriei sale dureri pentru Moldova p[r]sit[, c[ci acest psalm e unul din cele mai frumos traduse, }n versuri devenite populare: „La apa Vavilonului,/ Jelind de }ara Domnului,/ Acolo =ezum =i pl`ns[m,/ La voroav[de ne str`ns[m...“

Miron Costin, urm`nd pe Aristotel, jura }n senza[ia de v[z, Dosoftei e un poet cu sim[ul auditiv dezvoltat. Unele din versurile sale ritmate }n metrul lung, de 10, 12, 13 (=i chiar 14 =i 16 silabe) sunt c`teodat[st`ngace, dar nu greoaie, cum cred unii istorici literari, care ei, n-au ureche muzical[. C`t despre stihurile de 6, 7 =i 8 silabe, acestea alunec[zglobii, dup[modelul versului popular, ceea ce =i explic[intrarea lor }n circula[ia oral[. Patru din psalmii lui Dosoftei, =i anume nr. 46 (*Limbile s[salte*), nr. 48 (*Auz[i acestea toate Neamuri, noroade =i gloate*), nr. 94. (*Ven[i cu to[ii dimpreun[s[ne facem voie bun]*) =i nr. 98 (*Domnul st[itu crai }n }ar[*) au devenit colinde =i le culegea Anton Paun }n ale sale *Versuri musice=ti ce se c`nt[la Na=terea M`ntuitorului nostru I. Hs. =i }n alte*

s/rb[tori ale anului (1830), intitulat în edițiile ulterioare *C`ntee de stea*. Cel mai r[sp`ndit pare a fi Psalmul 46 (în *Biblie*, 47): „Pe v`rfuri de munte/ S-aud glasuri multe,/ De bucine mare,/ Cu nalt[strigare,/ C[s-au suit Domnul,/ Ș[-l vad[tot omul./ C`nta[în l[ute,/ }n z`c[turi multe...“ [...]

Adev[rata creație a lui Dosoftei r[m`ne traducerea în versuri a psalmilor. Cu această remarcabil[oper[, mitropolitul Moldovei, contemporan cu Miron Costin =i emul al s[u, a dat primul serios impuls poeziei noastre culte, Îmbog[înd totdeodat[=i lirica anonim[, popular[. [...]

Alexandru PIRU, *Literatura religioas[în a doua jum[tate a secolului al XVII-lea. Dosoftei*, în vol. *Istoria literaturii rom`ne de la origini p`n[la 1830*, Editura =tiin[ific[=i enciclopedic[, Bucure=ti, 1977, p. 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 158.

Nume celebru în istoria culturii =i literaturii rom`ne, Dosoftei a r[mas, în multe privin[e, în ciuda mării sale popularit[=i, un necunoscut. A re[înut aten[ia tuturor istoricilor literari rom`ni =i a beneficiat de aprecierile unor filologi de seam[, dar momente importante din biografia sa, c`t =i p[r[=i]ntinse din oper[au continuat s[fie insuficient cunoscute sau de-a dreptul ignorate. [...] Prozatorul a fost aproape ignorat, iar poetul original a fost plasat în umbra unor influen[culturale =i lingvistice din afara \[rii, recunos-c`ndu-i-se, ca merite certe, doar cele de traduc[tor, care a introdus în poezia rom`neasc[scheme prozodice str[ine, f[c`nd o necesar[, dar adeseori st`ngace oper[de pionierat în cultivarea limbii artistice. [...]

Dosoftei transpune în versuri rom`ne=ti, act de extraordinar[temeritate artistic[oric`nd, dar mai ales atunci c`nd se lucreaz[cu o limb[insuficient modelat[, scrierea religioas[cea mai plin[de poezie, *Psaltirea*, care exprim[, a=a cum s-a remarcat de at`tea ori, o gam[literar[at`t de divers[=i at`t de profund[Înc`t de[ine, prin felul în care oglinde=te nelini=tea sufletului uman, un loc unic în literatura veche a lumii. [...]

Compararea textului lui Dosoftei cu textul lui Kochanowski, pe de o parte, =i cu vechile psaltiri rom`ne=ti, pe de alt[parte, impune concluzia, de nezdruclinat, ca în afara unor similitudini în structura imaginii, explicabile în ambele traduceri versificate prin sursa lor comun[, care este textul psalmistului, se pot aduce prea pu[ine probe în sprijinul influen[ei exercitate

de poetul polon asupra poetului român. În schimb, apare în toată evidența legătura dintre *Psaltirea în versuri* a mitropolitului Dosoftei și toate psaltirile românești anterioare. [...]

Cercetarea tropilor din poeziile originale ale lui Dosoftei conduce îndată la concluzia, confirmată și de traduceri, numai că aici trebuie să se înțeleasă și de modelul biblic, că aproape în toată întinderea lui câmpul asociativ, concret, al nucleului pe care se întemeiază imaginea poetică, se fixează în universul rustic. Exemplele sunt numeroase. Ele confirmă darul poetului de a atribui cu ușurință universului concret sensuri neașteptate și profunde, Blaga le-ar numi „revelatorii”. [...]

[...] Oricum ne-am situa pentru a privi poezia lui Dosoftei, o constatare se impune cu limpezime: originalitatea limbajului, noutatea viziunii ne pun în fața unui poet adevărat, capabil să inventeze un univers liric inconfundabil. Cu Dosoftei poezia cultă românească devine o realitate.

Traducerea lui Dosoftei, astăzi suntem tot mai convinși de acest lucru, are muzicalitatea cerută de poezie, cu toate stângăciile care s-ar mai putea găsi încă în unele din versurile sale. Această muzicalitate poetică nu mai este reprodusă, ci pe de-a-ntregul creată, versul fiind o realitate euristică și eufonică netrasmisibilă. [...]

Dosoftei receptează psalmii într-o viziune poetică originală. [...]

Metaforele cele mai simple tind să se dezvolte la Dosoftei în adevărate constelații. [...]

Unul dintre cei mai de seamă inovatori ai limbajului artistic românesc în secolul al XVII-lea, Dosoftei a jucat un rol la fel de mare și în îmbogățirea limbii române literare în general. [...] În tendința de îmbogățire a vocabularului limbii române literare cu termeni noi, Dosoftei îl premerge, în mod evident, pe Dimitrie Cantemir. Marele cărturar român din secolul al XVII-lea a acționat asupra limbii ca artist, în primul rând, dar și ca om de cultură. [...] Influența lui Dosoftei în limbajul poetic poate fi urmărită până la Eminescu, în perioada când se descopereau istoria și folclorul ca izvoare poetice. După aceea ea încetează. Așa se face că abia astăzi, după ce s-au epuizat atâtea experimente, Dosoftei are prozeliți declarați, dacă am putea spune așa, și ceteva nume de poeți contemporani, dintre cei mai talentați, ne vin imediat în minte: Ion Gheorghe, Ioan Alexandru și Nichita Stănescu, în unele din căuțurile lui stilistice. În proza artistică Dosoftei a lăsat urme

la fel de ad`nci,]nc[insuficient cunoscute =i cercetate, dar evidente,]ncep`nd cu Ion Neculce =i Dimitrie Cantemir, primii prozatori rom`ni de seam[care i-au sim`it influen`a, =i p`n[la Mihail Sadoveanu. Aceast[influen`\ s-a exercitat]n primul r`nd prin monumentala sa antologie, cu at`tea elemente originale, *Via`a =i petrecerea s`n`ilor*, una din cele mai citite crea`ii]n epoc[=i mai timp dup[aceea. Dac[ad[ug[m traducerile]n proz[care i s-au atribuit recent, cronograful lui Matei Kiglas, *Istoriile* lui Herodot =i *M`ntuirea p[c[to=ilora* lui Agapie Landos, =i `inem seama de faptul c[tot el a revizuit textul lui Nicolae Milescu, inclus]n *Biblia* de la Bucure`ti, din 1688, locul lui Dosoftei ca figur[dominant[]n literatura rom`n[de la sf`r=itul secolului al XVII-lea apare]n toat[eviden`a.

Al. ANDRIESCU, *Studiu introductiv*,]n vol. Dosoftei, *Opere* 1. Edi`ie critic[de N. A. Ursu. Editura Minerva, Bucure`ti, 1978, p. V, VI, XXV, XLI, XLVIII, XLIX, L, LXX, LXXXII, LXXXIII—LXXXIV.

[...] Dosoftei se integreaz[spiritului medieval r[s]ritean]n modul cum recepteaz[=i]-i apropie lirismul biblic. *Psaltirea]n versuri* reaffirm[una dintre caracteristicile poeziei ecleziastice bizantine, anume „faptul c[]ntr-]nsa cele dou[elemente — rug[ciunea liturgic[=i contempla`ia personal[— sunt nu mai pu`in separate unul de altul dec`t]n poezia occidental[“ (Endre von Ivanka, *Observa`ii asupra poeziei liturgice bizantine*,]n *Literatura Bizan`ului*, Bucure`ti, 1971, p. 242). Desperarea credinciosului ortodox e]mbl`nzit[de umilin`a =i „mila“ ce impregneaz[=i]nv[]turile lui *Neagoe Basarab*. Inexisten`a, deocamdat[, a unei ferme tendin`e de laicizare determin[, totu=i, subminarea, dac[se poate spune astfel, a]nse=i ideologiei religioase, dominante,]n sensul apropierii divinului de scara omenescului. [...] Lamenta`ia e difuz[, „trenoi“-ul bizantin se las[doar b[]nuit]n barocul sui-generis al t[]m[cirii rom`ne=ti. Omul este elogiat cu un plus de accent]n raport cu textul str[vechi, subliniindu-se astfel tonalitatea imnic[, compensatoare, ale c[rei r[d[cini trebuie c[utate tocmai]n ortodoxismul]n`eles „organic“ [...]. Elegiac[, medita`ia lui Dosoftei — mai mult subteran[— se afl[pe aceea=i lungime de und[cu aceea a marilor no`tri croniciari. Cerul se]nt`lne=te cu p[m`ntul]ntr-o istorie vitreg[, limitativ[pentru c[rturarul care —]n alte condi`ii — ar fi c`ntat poate pe alt[lir]. Lamen-

to-ul, desprins din trunchiul lui „ubi sunt“ =i constitutiv poeziei psalmice]n floare=te =i aici,]n „frageda carne de g`nduri“ (V. Voiculescu) a cuv`ntului lui Dosoftei. [...] Gama variat[a sentimentelor este reprodus[=i nuan[at[de c[tre interpretul psalmilor, c[rora li se p[streaz[, nealterat[, esen[va biblic[. Conturile st`ngace ale imaginilor echivalente originalului confer[t[]m[]cirii, „tl[]covaniei“, un aer de naivitate propriu artei iconarilor din r[]s[]rit. Hieratizarea nu este for[at[, starea de atunci a limbii constituia]nc[] o piedic[] natural[, dar poetul =tie a p[]stra „densitatea de lichid greu a frazei“, ce izvode=tee „gra[]ios de rigide picturi primitive pe lemn“ (G. C[]linescu, *Istoria...*). Hieraticul =i dinamicul ce coexist[, la alt nivel estetic, =i]n amintitele }nv[]/ }turi..., vivific[] textul]ntr-o permanent[] tehnic[] contrapunctic[. Medita[]ia grav[, structurat[] pe motivul „omnia vanitatum“, este]nso[it[[...] de elogierea bun[t[]vilor p[]m`ntului, precum =i de aceea — subliniat[]]n linia umanismului r[]s[]ritean — a omului ca fiin[] g`nditoare. }n acest context mai larg, truda]ndelungat[, de cinci ani, urmat[] de constante reveniri asupra psalmilor, toate acestea m[]rturisesc titanismul =i — de ce nu? — geniul unui om care privea drept necesar[] =i normal[] perfec[]ionarea estetic[] a textului. [...] Cert e faptul c[] „smerenia“ fa[] de cuv`nt a prelatului, la care am ad[]uga =i ipoteza laic[] a acestuia (descoperit[] nu de mult de Al. Elian), rotunje=te imaginea unuia dintre cei mai mari poe[]i din literatura nostr[], ce prelucreaz[] — cum s-a observat adesea]n exegeza critic[] — sonorile versului eminescian, dar =i acidul verbului lui Tudor Arghezi. C[] Dosoftei este preocupat, aproape p`n[] la obsesie, de locul nostru]ntr-o istorie restrictiv[, aceasta se observ[] =i din aceea c[],]n psalmii s[]i, ideea de justi[]ie dep[]e=te oarecum no[]iunea obi=nuie[] de pedeaps[, exercitat[] de c[]tre cel iubit asupra fiilor s[]i. Motivul inorogului revine, se laitmotivizeaz[]]n versurile traducerii, dar =i]n scurtele comentarii ce le]nso[]esc pe unele dintre acestea. Sensul atribuit animalului fabulos este cel pe care-l]nt`nim]n romanul popular *Alexandria* sau]n *Istoria ieroglific[]* a lui Dimitrie Cantemir. [...] Alteori se apas[] pe importan[]a cornului, izvor de lumin[] — unul dintre conceptele-cheie]n civiliza[]ia mediteranean[] — =i ar m[] de teme]n lupta contra agarenilor fa[] de care ostilitatea omului de cultur[] =i a diplomatului a fost permanent[]. [...] Chiar dac[] r[]m`ne tributar metricii versului polonez din celebra *Psaltire* a lui J. Kochanowski, din care s-a inspirat, Dosoftei este — prin instinct =i erudic[]ie]n acela=i timp — „primul poet rom`n de clas[]

european[" (I. C. Chi"imia). D[ruit cu har poetic, mitropolitul, originar din Ianina Pindului, vine spre noi, bl`nd =i melancolic,]mpreun[cu cea mai veche legiune de scriitori din literatura noastr[, lips\i]n mod aproape egal de =ans[, dar lupt`nd, fiecare, pentru supravie\uire]n logოსul recupe-rator de istorie.

Mircea MUTU, *Dosoftei*,]n vol. colectiv *Scriitori rom`ni*, colec\ia „Mic dic\ionar“, Editura =tiin\ific [=i enciclopedic[, Bucure=ti, 1978, p. 194, 195, 196.

[...] Ctitor al tiparului,]nnoitor al cultului, promotor al culturii =i literaturii]n limba na\ional[, Dosoftei reprezint[]n Moldova,]n a doua jum[tate a secolului al XVII-lea, asemenea cronicarului Miron Costin, o con=tiin\ umanist[. Teologia (patristica =i dogmatica), istoria, filologia =i poezia sunt discipline pe care le sluje=te statornic — ca ins de Rena=tere — cu voin\ de a cunoa=te =i dor de perfec\iune. Citise pe Grigore Ureche =i analele]n limba slavon[. P[truns de valoarea documentului, a c[r\ilor rare, el punea la]ndem`na lui M. Costin un uric din 1392 privitor la]ntemeierea Romanului,]mprumuta pentru a studia, de la m[n]stirea Krilos de l`ng[Halici, un tetraevanghel scris la 1144 =i alc[tuia,]n temeiul consult[r]ii riguroase a izvoarelor, un informat istoric al Probotei, cu prilejul]nchin[r]ii m[n]stirii,]n 1677, patriarhiei Ierusalimului. Pentru Mitropolie Dosoftei cump[r] istorii universale, ca de pild[tratatul]n limba latin[al lui Johannes Nauclerus =i Nicolae Baselius. Exemplarul d[ruit de el ulterior medicului Jacob Pylarine =i intrat, mai t`rziu,]n posesia stolnicului Constan-tin Cantacuzino, cuprinde obser va\iile de lectur[ale lui Dosoftei — atente, uneori u=or amuzate, ironice, naive c`teodat[, dezv[luind]ns[, cel mai adesea, un cititor p[trunz[tor. Mitropolitului i se datoreaz[=i o traducere din limba greac[a cronografului lui Matei Kigalas, transmis[]ntr-o copie manuscris[de la 1732, sub titlul *Hronograf al]mp[ra\ilor. Nou[adunare de osebite istorii*. [...] }ntemeietor al poeziei culte, Dosoftei se va dovedi, ca traduc[tor al psalmilor, un ini\iat al legilor prozodice (mitropolitul este,]n *Via\ia =i petrecerea sfin\ilor*, cel dint`i creator de versuri satirice — „iambice=ti“ — din literatura rom`n[), el fiind =i un bun cunosc[tor al versifica\iei

populare =i al limbii vorbite. *Psaltirea }n versuri* se caracterizeaz[printr-o diversitate a m[surii =i ritmurilor (lungimea versului lui Dosoftei oscil`nd }ntre hexasilabi, heptasilabi =i endecasilabi pe de o parte, octosilabi, decasilabi, dodecasilabi, metrul de 13 =i cel trohaic de 14 silabe sau alexandrinul de 16 silabe, pe de alta), prin varietatea ei =i, uneori, prin sonorit[ile rare ale rimei, }n genere printr-un limbaj poetic evoluat, uz`nd de compara`ie =i metafor[, metonimie, hiperbol[, paralelism, interoga`ie, antitez[, dar =i de unele procedee stilistice sau lexicale specifice crea`iei orale, ori preluate din literatura religioas[sau istoric[anterioar[. Au fost remarcate la el frecven`a disloc[rii sintactice de pild[, prezen`a termenilor populari, regionali sau arhaici =i a seriilor sinonimice, spontaneitatea lexical[, originalitatea metaforic[. Eforturile prin care Dosoftei des[v`r=e=te transpunerea rom`neasc[, din slavon[, }n proz[, a psalmilor (versiune ce apare }n edi`ia bilingv[a *Psaltirii }n versuri* a consultat, cum se crede, traducerile rom`ne=ti de p`n[la el ale psalmilor, *Psaltirea Scheian/ =i Psaltirea* lui Coresi }n primul r`nd, poate =i o edi`ie greceasc[a *Vulgatei*. Oper[de Rena=tere, psaltirea versificat[}n Polonia, la 1579, de umanistul Jan Kochanowski (*Psaltze Dawidów*) va fi constituit, apoi, un stimulent }n revelarea de sine a poetului rom`n, }n a c[rui t[lm[cire psalmii descoper[un univers, recreat }n marginea textului biblic cu ingeniozitate psaltic[, ingenuitate =i prospe`ime. Peisajuli impregnat de sunetul difuz al lamenta`iei psalmistului, se modific[treptat, fastuozit[ivii exotice a psalmilor]i ia locul abunden`a bucolic[, suger`nd medii familiare, }n care harfele devin „buciume“ autohtone, al[uta este substituit[cu „cetera“, mun`ii biblici — cu „m[gurile“ Moldovei, taurii — cu „inorogii“ fantastici ai c[r`ilor populare. Versuitorul pare a pream[ri uneori acela=i t[r`m al abunden`ei — vegheat de astre-„n hoarb[“, ap[rat de semnul bourului, populat cu cirezi =i turme =i prisosind de „vipturi“ — c`ntat =i de *Stihurile la luminatul herb a / }rii Moldovei* (sustrase, prin for`a sau gra`ia unor imagini, conven`ionalismului speciei =i }ntregite }n manuscris, }n 1689—1690, versurile „la stem[“ ajung s[constituie cea mai reprezentativ[componere original[a mitropolitului, superioar[poemului cronologic. Darurile de merinde divin[isc[}n pustiu ospel[e prelungite, generoasa dispunere a culorii, fruste`ea, primitivitatea, }n sens preclasic, a tabloului evoc`nd bel=ugul „c[m]rilor cere=ti“, c`rduri de cristei, f[in[de gr`u, „unt }n stride“, „pepeni =i sl[nin[“.

}nf[=i=area demiurgului abia trezit din somn, „rum[n“ la fa\ [=i, ca de vin „aburit =i =um[n“, aduce cu cea a Dabijei vod[, iar modalitatea, bonom-caricatural[, anun\ [ceva din farmecul de mai t`rziu al portretului craiului „cu barb[-n noduri“ din poemul eminescian *C[lin (File din povest)*. „*Gadinile*“ unui bestiiar fabulos, vasiliscul =i inorogul, „leul =i zm[ul“, chi\i, bouri =i coluni, vipere =i aspide, cerbi, iepuri =i „hulpi“, revin adesea]n simbolistica psalmilor lui Dosoftei — care]ncearc[,]n c`teva r`nduri, s-o descifreze, cu st`ng[cie, pentru cititor, ca reprezent[ri alegorice,]ntr-o viziune c[reia i se subsumeaz[, succesiv, metafora v`n[torului sau a „gonaciului“, a „izvoarelor p[r[site“ =i a „c`mpilor de dumbrav[“, a „puilor de corb ce zbiar[, a om[tului „ca l`na“ sau a negurii spulberate, „ca cenu=a“, peste p[m`nt.

}n\elepciunea, „]nv\ [turile bune“ sunt repere pe care versificatorul psalmilor le ofer[st[ruitur veacului s[u,]n nestatornicia tulbur[toare a lumii [...], condi\ia uman[]mplinindu-se]n confruntarea dintre „firea dobitoceasc[“,]ntr-o existen\ precar[pres[rat[cu taine =i ispite [...], c[rorã li se opune un ideal etic, drumul „pre c[iv`rtoase/ pietri-ascu\ite =i s`mceloase“. Tendin\ele moralizatoare caracterizeaz[, de asemenea alte dou[]ncerc[ri originale]n versuri ale lui Dosoftei, incluse]n *Psaltirea* din 1673: *Apostolul*, prosl[vind agonisita sufleteasc[]n dauna averii de „pre lume“, str`nse]n de=ert, =i epigrama la psalmul 132, elogiind pacea, „turnurile de fr\ie“ ce apropie o=tirile]nvr[]bite. [...]

Rodica +UIU, *Dosoftei, mitropolitul*,]n vol. colectiv *Dic\ionarul literaturii rom`ne de la origini p`n[la 1900*, Editura Academiei Rom`ne, Bucure=ti, 1979, p. 298, 299.

[...] Lui Dosoftei]i apar\ine meritul (pe l`ng[at`tea altele, incontestabile =i de nepre\uit), un merit de ctitorie]n istoria culturii =i literaturii noastre, obol pe care cercet[torii] subliniaz[de obicei,]n treac[t, ori nici nu-l semnalez[m[car. Avem]n vedere,]n primul r`nd, grija sa pentru]ntocmirea unei cronici — pomelnic]n versuri,]n care sunt trecu\i, mai ales, „cu faptele lor cre=tine=ti“, cei mai de vaz[domnitori al Moldovei de la cel de-al „doilea desc[lecat“ p`n[]n anii 90 ai secolului al XVII-lea.

De re\inut este faptul, mai]nt`i, c[spre deosebire de cronicile-letopise\le tradi\ionale „str[ine“ (de expresie slavon[, german[, rus[, polon[=a. reunite sub genericul „moldo-slavone“) sau de cele na\ionale (abia sub form[embrionar[, pe atunci, pe cale de constituire), *Pomehnicul...* lui Dosoftei s-a impus oficial, pe calea tiparului, fiind inclus, ini\ial,]n cartea *Molitvenic de-n[/les* (1681), apoi,]ntregit pu\in (p`n[la 136 de versuri),]n *Parimiile preste an* (1683). Ca dovad[]n plus c[luminatul nostru mitropolit a fost absorbit pur =i simplu de munca cronic[reasc[(]n versuri), revenind]n numeroase r`nduri asupra *Pomehnicului...* s[u, aduc`ndu-i modific[ri =i]ntregiri, poate fi invocat[=i varianta acestuia, semnalat[]n 1974, cu ocazia celor 350 de ani de la na=tarea autorului *Psaltirii]n versuri*. Ne referim la ultima form[pe care i-o d[dea Dosoftei originalei sale „cronici“,]n timpul amintitului exil din preajma Lvovului, pe un exemplar al monumentalei *Biblii* (1688) a lui +erban Cantacuzino, d[ruit fostului mitropolit moldav (]ntru... consolare?) de c[tre „obl[duitorul |]rii Munt[ene=ti] C. Br`ncoveanu“, versiune datat[: „7198 (adic[: 1690) ghen[arie]“.

Textul urmeaz[imediat „Predosloviei“ la amintita carte — *Biblie*, constituindu-se din c`teva fragmente (5), cu titlul conven\ional *Domnii |r`i Moldovei* (ca =i unele variante ale cronicii lui Grigore Ureche, bun[oar], =i care]ntrunesc deja 75 de versuri]n plus, un desen]n creion (reprezent`ndu-l pe Alexandru cel Bun?), precum =i unele note cu caracter istoriografic de pre\ . }ndeosebi ultima dintre acestea e destul de desf[=urat[=i edificatoare asupra orizontului =i nivelului cu care aborda autorul-mitropolit probleme de istorie a Moldovei, incontestabil,]n aceea=i tradi\ie cronic[reasc[: „ |ara Moldovei =i Ardealului =i |ara Munteneasc[, acest loc s[cheam[Misia p`n[]n Dun[re. Aflat-am citind cum fiul lui Constantin]mp[rat au purces asupra Vlahilor... s[-i bat[, c[ce s[roco=is[pre]mp[r]Nie. +i i-au potolit...“ Demn[de apreciat este]ncercarea lui Dosoftei, cu mult]nainte lui G. Asachi, de a g[si etimologia denumirii „Pion“ a muntelui Ceahl[u. Spre deosebire de D. Cantemir, care vorbea, mai t`rziu,]n *Descrierea Moldovei*, despre taifalii de l`ng[F[lcui, mitropolitul]nstr[inat scrie,]n aceea=i not[: „Dar[]ntre Prut =i Nistru l[cuia taifalii pri-atunce...“.

Nota]ntreag[, dealtfel, prin con\inut =i stil de expunere, se seam[n[mult cu cele relatate de D. Cantemir,]n capitolul IV (partea I) din *Descrierea...* acestuia, c`nd e vorba de \inutul F[lcui: „C[aici a fost c`ndva scaunul

taifalilor m-au]ncredina\at urmele unei cet[]i foarte vechi... Am citit odat[]ntr-un manuscris al istoriei lui Herodot c[] pe Prut, cale de trei zile de la Dun[]re, locuia neamul r[]zboinic al taifalilor... “[...].

Principala contribu\ie]ns[] adus[de Dosoftei,]n acest[ultim[versiune a *Pometnicului* s[]u poetic, const[]n modific[]rile,]ntregirile efectuate de el [...]. Astfel]nc` t`textul e alc[]tuit deja din 204 versuri, ceea ce se aseam[]n[] cu un adev[]rat poem. [...]

Opera de c[]petenie (]n =irul de c[]r[]i din Moldova]ntre 1673 =i 1686), care i-a c` =tigat lui Dosoftei acest titlu cu adev[]rat, este, f[]r[] nici o]ndoial[], *Psaltirea* sa, acest „snop... dint` i de gr` u“, cea mai reprezentativ[] lucrare dosofteean[]. [...]

Psaltirea]ntreag[] a lui Dosoftei urmeaz[] a fi parcurs[] cu cuvenit[] pio=enie nu numai fa[] de „destinatarul“ psalmilor, ci =i fa[] de Creatorul acestora, „reg[]sind“ aici pagini foarte aproape costiniene, dar =i — eminesciene.

Pavel BALMU+, *Ostenin\e dosofteene]ntru „stihoslovie“, Posfa[]*,]n vol. Dosoftei, *Opere poetice*, Editura Literatura artistic[], Chi=]n[]u, 1989, p. 278, 279, 280, 281, 282.

„Acestu Dosoftei mitropolit nu era om prostu de felul lui. +i era neam de mazil; pre]nv[]\at, multe limbi =ti=el: eline=te, latine=te, slavone=te =i alt[] ad`nc[] carte =i]nv[]\[]tur[], deplin c[]lug[]r =i cucernic, =i *bl`nd ca un miel*. }n \ara noastr[] pe-aceast[] vreme nu este om ca acela“, scrie Neculce]n letopise\, folosind aceea=i metafor[] ca Sancho vorbind despre Quijote. Boarea cuvintelor povestitorului o aduce cu sine, parc[], =i pe aceea a versurilor poetului din veacul XVII, cel dint` i poet al nostru, =i ea va m`ng`ia n[]rile at`tor iubitori ai limbii vechi precum Eminescu, Arghezi, Voiculescu sau Nichita St[]nescu. Lui Ion Pillat, evoc`ndu-l]n imagini eminesciene,]i va ap[]rea ca p[]storul de inimi de odinioar[] care revine stingher, sub razele lunii, ca s[] ne mustre pentru necredin\ a noastr[], dar =i ca s[] ne aduc[]]mp[]carea: „Patriarhal,]n c`rj[], se-nal[] Dosoftei./ P[]ienje-ni=ul vremii cu m`ini uscate rumpe./ Se-aprind ca nestemate, od[]diile-i scumpe,/ +i barba piept[]nat[] pe piept, i se desface./ +i dreapta =i-o ridic[]]n biblic semn de pace.“ Capodopera lui fiind *Psaltirea*, Dosoftei a me=te=ugit

versuri }ntreaga lui via[, cu o r[bdare =i cu o pl[cere care ne pun pe g`nduri. E foarte probabil c[primul scop al transpunerii psalmilor lui David }n rom`ne=te s[fi fost acela practic, ecleziastic, dup[cum crede editorul s[u (Dosofoei, 1978, p. 401), mai ales c[mitropolitul }nsu=i constat[cu privire la situa}ia limbilor din vremea lui c[„=i acea pu`in[s`rbie ce o }nv[}a de-n}legea, }nc[s-au p[r[sit“, =i c[, de aceea“ }n biseric[mai voia mi-i cinci cuvinte cu mintea s[gr[}asc[, c[=i pre al}ii s[-nv[}, dec`t dzece mii de cuvinte }ntr-alt[limb[“. Dar el nu uit[s[adauge c[a tradus cartea „cu mult[trud[=i vreme-ndelungat[, cum au putut mai frumos“, „ca s[poat[trage hirea omului c[tre cetitul ei“. Aici este un }nceput de argument estetic. }nc`t mi se pare c[au dreptate cei care sus}in (Mazilu, 1976, p. 294 =i urm., Negrici, 1977, p. 47 =i urm.) c[exist[=i o con=tiin[poetic[la Dosofoei, care sec[}tue=te toate izvoarele vii ale limbii spre a ob}ine o echivalen[rom`neasc[demn[de originalul biblic. P`n[la Budai-Deleanu =i la Eminescu, nimeni nu va mai face la noi un efort la fel de considerabil }ntru constituirea unei limbi poetice. }nainte de Dosofoei nu este, desigur, un gol, cum s-a v[}ut. Dar precarele }ncerc[rii de versificare care l-au precedat nu-l explic[=i nu pot constitui o tradi}ie. Cel mai mare merit al lui Dosofoei acesta =i este: de a oferi }n *Psaltire*, pe nea=teptate, }nt`iul monument de limb[poetic[rom`neasc[. }n acest scop, el a uzat de toat[cultura lui lingvistic[, }mprumut`nd =i calchiind termeni din cinci sau =ase limbi; a creat, totodat[, al}ii nemaiauz}i, apel`nd la vorbirea =i, poate, =i la poezia poporului, a silit cuvintele s[primeasc[accentul trebuitor prozodiei lui pe at`t de naive, pe at`t de sofisticate, a supus topica unor distorsiuni care ne duc cu g`ndul la unii poe}i din secolul XX, ca Ion Barbu, de exemplu; a organizat, }n fine, un adev[rat sistem de rime =i a }ncercat mai multe caden}e =i mai mul}i metri dec`t g[sim }n toat[poezia noastr[de p`n[la romantism. Mi se pare perfect justificat[b[nuiala lui E. Negrici c[„Dosofoei nu se conforma vocabularului psalmilor biblici, ci regulilor prozodice“, mai mult, c[e posibil ca varietatea de m[suri s[se datoreze unor necesit[}i de rim[(poetul t[}ind versul exact acolo unde }i ie=ea rima =i continu`nd cu lungimea respectiv[). Chiar =i }mprejurarea c[prima traducere a psalmilor a realizat-o }n proz[, consac`nd apoi transpunerii }n stihuri un deceniu de via[poate ar[ta c[mitropolitul moldovean era un „obsedat al versific[rii“ (Mazilu, *ibidem*). Nici dup[ce a }nceiat *Psaltirea* nu s-a potolit. *Via}a =i petrecerea*

sfîn\ilor, tip[rit[ani buni mai t`rziu, con\ine peste trei sute de stihuri epigramatice, \ntocmite dup[modelul mineielor grece=ti, nu lipsite, unele, de gra\ii caligrafice orientale („Antus, ca rujea cea-nflorit[-n gr[din[./ +au mutat via\ a \n lumea cea senin[“). A tradus alte versuri din cronograful lui Matei Kigalas =i a=a mai departe. Un studiu atent al versifica\iei *Psaltirii* a dat abia Mihai Dinu (1986). Capitolul lui Gáldi (1971, p. 82 =i urm.) fiind superficial, cu omisiuni =i afirma\ii pe care textul nu le verific[, unele preciz[ri sunt absolut necesare. Forma strofic[de departe cea mai r[sp`ndit[\n *Psaltire* este distihul, corespunz`nd versetului biblic. Cu totul accidental apar catrenul (\n psalmii 53 =i 135) =i catrenul urmat de distih (psalmul 56). \n psalmii 46 =i 47, distihurile — dac[ne lu[m dup[rim[— sunt grupate c`te trei, patru sau mai multe. \n fine, psalmul 118 are 22 de strofe inegale, ce urmeaz[ordinea literelor din alfabetul ebraic, de la alef la fot. Rima este, cu dou[excep\ii (\n psalmii 82 =i 136), paroxiton[=i (cu excep\ia psalmului 53) \mperecheat[. De ea s-a ocupat pe larg Mihai Dinu (p. 325 =i urm.), descriind-o \n termeni fonologici, =i ajung`nd la concluzia c[Dosoftei a creat unicul sistem de anvergur[din poezia noastr[supus altui cod normativ dec`t acela unanim acceptat de la V[c[re=ti \ncoace. Dincolo de chestiunea rim[rii „incorecte“, care este, desigur, o prejudecat[a istoricilor literari, Dosoftei este un foarte \ndr[zne\ cultivator de rime rare, din care unele nu vor fi \n cercate de nimeni p`n[la poetul *Luceaf-rului*. El rimeaz[, astfel, verbe cu substantive sau cu adverbe, substantive cu adjective, nume proprii cu nume comune sau forme pronominale scurte atone cu alte categorii morfologice: *stric[/nemic[*, *pucoas[/groasc[*, *de-a=dep[rtam[/team[*, *a=a=tepta-te/parte*, *Slava/sava*, *Ziv/st`rv*, *s[tura-s[/mas[* etc. Unele din aceste rime rezult[din disloc[ri ale topicii. Exemple de astfel de disloc[ri din ra\iuni prozodice sunt cu sutele \n *Psaltire* =i \n celelalte opere ale lui Dosoftei. Spicuiesc dou[: „Auz`t-am veche/ 'Ntr-az de ureche/ Poveste trecut[“ (psalmul 47) =i „Lui s`ngur m`ntuitor lumii Hristos duce/ Al s[u cap Evtasia, -n sabie, cu dulce“ (Mineiul pentru Sf`nta Mucenic[Evtasia). Ingambamentele sunt adesea foarte complicate: „+i ca lumina tu m[fere=te./ Supt aripi svinte, de m[umbre=te/ De fe\le str`mbe ce m[ia fric[/ A le pr[virea“. \n general, aceste disloc[ri sunt precedate de un enorm travaliu asupra corpului fonetic al cuvintelor (scurtate, deseori) =i asupra regului accentelor, din care se na=te ritmul multiplu =i savant al versurilor

din *Psaltire*. S-a atras de cur`nd aten`ia asupra accentu[r]ii din motive strict prozodice (Dosofoței, 1978, prefava lui Al. Andriescu), fapt comparabil cu teza lui M. Dinu despre rim[ca sistem fonologic. Dosofoței aplica accentul acolo unde]l cerea versul (numai c`teodat[silaba accentuat[coincide cu aceea din cuv`ntul original). Unele versuri trebuie „scandate“ cu ochii pe acest accent prozodic, dac[vrem s[nu sf[r`m[m caden`a g`ndit[de poet: „Le-am f[cut altora s[le faci cu cale“ sau „Supt umbrariul cel sv`nt, =i cu c`nt[ri nalte“, sau: „Acolò le vine toan[“. Toate aceste originalit[vi devin,]n fond, perceptibile mai ales]n structura ritmic[a versurilor. Chiar dac[unele din aceste ritmuri au fost identificate]n modelul polonez al lui Kochanowski sau]n anacreonticul grecesc, majoritatea reprezint[o sintez[proprie a poetului rom`n, cea dint`i]n care modelul folcloric autohton se simte, la r`ndul lui, f[r[nici o greutate.]n pofida multor neregularit[vi, care fac indecidabil[caden`a destulor versuri, baza ritmic[a *Psaltirii* o dau, incontestabil, hexasilabii trohaici (simpli sau dubli), care apar]n 29 de psalmi, =i octosilabii de asemenea trohaici (]n 40). +i unii, =i al`ii sunt populari, cel pu`in prin deprinderea urechii noastre, =i nu]nt`mpl[tor i-a cules Pann ca pe ni-te c`ntece de stea. Pot fi considera`i excep`ii: heptasilabul iambic (anacreontic), care apare doar de nou[ori, dodecasilabul (neregulat ritmic), care apare de dou[ori, versul iambic de 13 silabe (polonez), cu cinci apar`ii =i trohaicul de 14 silabe, cu una singur[. Nu am g[sit versuri de 16 silabe (semnalate de Galdi, Negrici =i al`ii), adic[octosilabul dublu. O problem[special[ridic[decasilabul, c[r]uia M. Dinu (1986, p. 108—109)]i contest[principal existen`a, c`nd ritmul e trohaic, dar care poate fi totu=i descoperit]n *Psaltire*; ca =i acela iambic sau neregulat,]n peste 60 de psalmi (cel trohaic e des]nt`lnit =i]n colinde,]n jum[t[]t]n distihuri pentasilabice). Sunt =i c`teva caden`e accidentale la Dosofoței, rezultat al nefix[rii matrivei,]n care poetul ar merita s[fie considerat un pionier: amfibrahi, dactili, anape=ti =i peoni.

Dar nu este la Dosofoței numai acest extraordinar efort tehnic, ci =i o calitate deopotriv[de extraordinar[a scriiturii, pe o gam[care cuprinde suavul, grotescul, delicate`ea, vigoarea, muzicalitatea, plasticitatea, solemnitatea, pamfletul, rug[ciunea, hula, sfiosul, senten`iosul, pl`ngerea ori bucuria. A str[bate *Psaltirea* echivaleaz[cu o c[ll[torie printr-o `ar[a minunilor poetice. Iat[un portret solemn-amr al p[c[tosului, care culmineaz[]n dou[versuri lapidare, ca o inscrip`ie s[pat[]n lespedeaa vorbelor:

*Gura i-este plin[de am[r]ciune, / De bl[st]m, de hul[] de-n-el[ciune
(psalmul 9)*

O lamentație a celui ce se simte p[r]sit de Domnul este foarte]n spiritul biblic, dar cu o concretetăe naiv[a metaforelor care nu exist[]n cartea sf`nt[:

*Giuncii]i cu tauri m[-mpresoar[, +i oasele mi s[r[-chirar].
Cu c[scate guri, s[m[omoar[, Inema-n zg[u mi se vesteze-te,
Ca lei[i ce apuc[]i zbiar[, Ca o cear[c`nd s[r[stope-te
Cu gurile r`njite, pre hiar[, Mi-i virtutea, ca h`rbul de sac[,
+i ca apa fui v[rsat afar[, Limba-n g[ng[ni lipit[s[neac].*

(21)

S-a spus pe bun[dreptate c[ultimul vers sun[arghezian. Dup[cum pare a suna eminescian suava elegie din psalmul 20:

*Dumneaz[u m[pa-te]i n-am lips[, S[la-ul pe ape de r[paos,
La loc de otav[ce-mi]ntins[, +i cu hran[suflet mi-au adaos*

Remarcabil[este simplitatea versului moral, interior, al spovedaniei lirice:

Ca om jehnic care-] pl`nge mortul/ Sunt trist, Doamne,]i m`hmit cu totul

(36)

Original[, plin[de detalii concrete, este exprimat[setea de Dumnezeu a trupului]i a sufletului. Uscarea, schimonosirea trupului, ca-n de=erturi f[r] ap[, e]ndeosebi memorabil[:

*C`t de ori multe ce te dore-te, Ca-n pustii dese]i-nsecetate,
Trupul, mi-elul, se schimonose-te, F[r] de ap[]i nec[lcate*

(62)

]n alt psalm vedem, din contra, oboseala, sila, care umplu rug[ciunea p`n[la buz[de o ap[s[lcie]i]n care un motiv foarte asem[n]tor cu acela pascalian al abisurilor se traduce]ntr-un lexic arghezian:

*O, Dumnez[uvinte, tu m[scoate C[sunt]ncungurat de ad`ncuri
De pohoi ce ap[, toi de gloate, De m[trage vivorul la sm`rcuri,
Ce-m vine la suflet]i de gloduri Strig`nd mi-au venit-mi amealeal[
Ca p`de ad`nce, f[r] poduri. Mi-au amu[it limba-n osteneal[...*

(68)

Imaginea sm`rcului e recurrent[, ca =i aceea a apei care trage la fund, ap[r`nd]nc[o dat[]n acela=i psalm (dar =i]n alvii):

*Vivorul apei s[nu m[trag[, Nice sm`rcul buza s[-i de-cheie.
S[nu m[-nghi\ genunea cea larg[, S[nu m[soarb[=i s[]ncheie*

Dou[aspecte se cuvin relevante. Unul este c[Dosoftei are reprezent[ri extrem de precise ale lucrurilor]nf\i=ate, fie ele din ordinea natural[, fizic[, fie din aceea moral[. Pedepsele posed[la el de obicei o plastic[din care nu lipsesc am[nuntele anatomice, duse p`n[]n pragul fiziologiei decreptitudinii. }n psalmul 57, avem c`teva pilde]n acest sens. Dumnezeu e solicitat s[certe pe p[c[to=i.]ns[cum? S[-i loveasc[„peste f[ici“, fr`ng`ndu-le dinvii, s[le ia puterea a=a]nc`t „s[s[sl[beasc[din foale“ =i „arcul s[-i trag[moale“, s[li se scurg[toat[v[aga, ca apa v[rsat[]n p[m`nt. Acestea sunt de fapt curate chinuri. Pentru discu[ia referitoare la baroc, este util s[atrag aten[ia c[fizicul ori corporalul se limiteaz[totu=i aici la aceea ce medievalii]n=i re\ineau din trup. Nu avem putreziciunea cadavrului, ci numai scheletele =i tigele. Dosoftei e foarte departe de imagini ca acelea din *Stan[de*]n care D'Aubigné veste=te pe Baudelaire: „J'ouvre mon estomac une tombe sanglant/ De maux ensevelis...“. Al doilea aspect este c[geografia care furnizeaz[poetului rom`n elemente de compara[ie nu este]ntotdeauna aceea a \rii sfinte. Negrici (1977, *ibidem*) a atras cu drept cuv`nt aten[ia c[Palestina lui Dosoftei este b`ntuit[de ierni scitice, de vifore cumplite, acoperit[de p[duri]ntunecate,]n care lucesc t[uri de ap[=i cutreier[bourii, cu mun[plini de sm`rcuri =i r`uri cu bulboane. }n psalmul 49, f[pturile biblice de c`mpie devin fiare silvestre, boii pa=nici se prefac]n zimbri, care umbl[totu=i]n cirezi,]n vreme ce p[s[rile]nnegresc cerul. Cantitativul joac[aici rolul pe care-l va juca mai t`rziu]n natura lui Sadoveanu. Domesticitatea e fabuloas[:

*Hiara codrilor cea mut[=i de zimbri am`crezi multe
Toat[de mine ascult[P[s[ri]nc[am cu c`rduri
Am =i dobitoace multe, De s[]n de hran[-n c`mpuri.*

Un talent ie=it din comun dovede=te poetul]n evocarea unor viziuni oribile =i terifiante. Pedepsirea fiilor lui Efraim din psalmul 77 nu mai const[nici m[car]n ni=te chinuri ale trupului ori ale sufletului. Cosmosul]ntreg sufer[o anomalie, o regresiuie pe scara materiei:

*Apele st[cu s`nge-nchegate,
+i f`nt` nele toate-ncruntrate.
Le-au pr[v]lit izvoarele-n s`nge,
S[n-aib-a bea-n sete ce-i va st`nge.
Mu-te c`ne-ti le-au trimis s[-i pi]-ce,
+i-ntr-a-fernut broa-te s[le mi]-ce.*

*Cu g`ndacii i-au sterpit de poame,
Cu lacuste i-au b[gat] n foame
+i cu smida le-au f[cut scumpete
+i viile le-au]ntors]n sete.
Murii le-au b[tutu-le cu brum[,
+i de dobitoc n-au r[mas urm[.*

]n acela=i stil este ocară din psalmul 82, probabil cel mai uimitor din toate, unde cascadele de nume proprii =i de catastrofe n-au egal]n poezia noastră]nainte de /iganiada:

*Ce le d[, Doamne, spaiine s[fug[,
S[oboeasc[de goan[lung[,
C`nd le-a veni somnul cel dulce
Ca Madiianul r[u s[-i apuce.
Le f[, Doamne, ca lui Sisára,
S[nu s[-ntoarc[s[-= vaz[\ara.
+i ca lui Ávim s[li s[fac[
'N p[r]ul lui Chi=, =i s[nu-i treac[.
Ca lui Aéndor polog[s[zac[,
Mu-tiile mú-ini]ntr']ns s[fac[.
Le f[boierii ca Óriv =i Ziv,
Zeréi =i Sálman, s[zac[tovi st`rv.
Care gr[it[s[-\ prade \ara
+i-n sv`nta ta cas[ce li-i de sfar[,*

*R[pez`i, Doamne, din deal ca roata
+i-i pr[v]le-te s[-i calce gloata.
Ca m[ciulia fulg[s[caz[
+i ca p[durea focul s[-i arz[.
Din fá\ vicol s[-i pr[vuiasc[,
Din dos pojarul s[-i ocoleasc[,
+i deasupra s[-i ba\ cu smid[.
C`nd vor dafga, s[dea-n os`nd[,
S[li s-auz[ocară-n lume,
S[`ie minte sv`ntul t[u nume,
Pa\ ru-inea =i grea ocar[,
+i s[le pieie vestea din \ar[,
Ca s[cunoasc[c[tu e-ti Domnul,
+i e-ti deasupra preste tot omul.*

Unii din psalmii lui Dosoftei sunt ast[zi =tiuvi pe dinafar[, cum se =i cade operei unui mare poet. De pild[, acesta:

*La apa Vávilonului,
Jelind de \ara Domnului,*

*Acolò =ezum =i pl`ns[m
La voroav[ce ne str`ns[m...*

Nicolae MANOLESCU, *Primul nostru poet: Dosoftei*,]n vol. *Istoria critic[a literaturii rom`ne* I. Editura Minerva, Bucure=ti, 1990, p. 13—18.

C[tre finele secolului al XVII-lea, scrisul religios]nf[ptuie=te un pas hot[r`tor spre literatura artistic[prin versificarea de c[tre mitropolitul Dosoftei a *Psaltirii*. C[rturar „prea]nv[lat“,]n caracterizarea lui Neculce, =tiutor =i al polonezii (o atest[manuscrisele), Dosoftei [...], introduc[torul limbii rom`ne]n bisericele Moldovei, =i-a exercitat sacerdo\iul]n vremuri zbuciumate, cu domnii instabile, favorabile ba turcilor, ba le=ilor, fiind mereu h[r\uit =i g[sindu =i sf`r=itul]n Polonia.]n pofida tuturor adversit\ilor a reu=it s[dea bisericii, pe l`ng[c[r\i de cult, traduceri =i prelucr[ri devenite bun al]ntregii culturi rom`ne. Cele mai de seam[sunt *Psaltire a sv`ntului proroc David* [...] *pre versuri tocmit[]n cinci ani cu os`rdie mare*, de *smeritul Dosoftei, mitropolitul de /ara Moldovei*, tip[rit[la Uniev (Polonia),]n 1673 =i *Via\`a =i petrecerea svin\ilor* (4 volume, 1682, 1683, 1686).

Cu *Psaltirea*, Dosoftei a devenit omologul rom`n al lui Clément Marot =i al lui Jan Kochanowski, t[lm[citorii c[r\ii atribuite lui David (primul, doar al unui num[r de 50 de psalmi)]n francez[=i respectiv polonez[. Istoric, cei doi poe\i sunt anteriori mitropolitului moldav cu un secol (=i mai mult), cel de al doilea slujindu-i drept model =i stimul direct. Str[duindu-se s[transpun[c`t mai exact sensul versetelor sacre, Dosoftei a c[utat]n acela=i timp s[dea acestor versete c`t mai mult[suple\`e =i prospe\`ime liric[]n graiul rom`nesc =i, nu o dat[, ostenelele sale =i-au atins v`nta.]n versiunea lui, c`\iva psalmi au]nceput s[circule, =i circul[p`n[ast[zi, sub form[de colinzi. Cel ce]ncepe cu *Limbile s[salt[*, de exemplu, e at`t de melodios, chiar nemuzicalizat,]nc`t din orice parte a textului se pot cita stihuri vibrante: „Pre v`rfuri de munte/ S-aud glasuri multe/ De bucin` mare/ Cu nalt[strigare/ C[s-au suit Domnul/ S[-l vaz[tot omul“. (Ps. 46). Versirile psalmului 98 necesit[doar =efuiri pentru a putea s[figureze sub semn[tura lui Argezi: „Domnul st[itu crai]n \`ar[,/ Gloatele s[m`niar[,/ C[nu pot s[-l pr[vasc[,/ Din heruvini s[-i domneasc[,/ Tot p[m`ntul s[ridic[,/ +i se leag[n[de fric[,/ Domnul este-n Sion mare/ Crai, de to\` domnii mai tare“. Un text emblematic =i paradigmatic, o inscrip\ie la care se raporteaz[poezia de jale rom`neasc[, generat[de sentimentul captivit[]i (Andrei Mure=anu, Goga) este psalmul 136: „La apa Vavilonului,/ Jelind de \`ara Domnului,/ Acoló =ezum =i pl`ns[m/ La voroav[ce ne str`ns[m,/ +i cu inem[amar[,/ Prin Sion =i pentru \`ar[,/ Aduc`ndu-ne aminte,/ Pl`ngeam cu lacrimi hierbinte“.

Cealalt[oper[important[a lui Dosoftei (intitulat[=i *Proloagele tuturor sfin\ilor*, *Sinaxar*) e tradus[din grece=te =i s`rbe=te,]n principal dup[*Sinaxarele* episcopului Maximos Marguinós. Ea a fost valorificat[estetic de M. Sadoveanu =i D. D. P[tr[=canu,]n cele dou[volume ale lor *Din vie\`ile sfin\ilor* (1924, 1926).

Dumitru MICU, *Scrisul]n limba rom`n[. Manuscrise =i c[r\i religioase, Pravile*,]n vol. *Scurt[istorie a literaturii rom`ne* I, Editura Iriana, Bucure=ti, 1944, p. 46—47.

CUPRINS

<i>Tabel cronologic</i>	3
Sthuri la luminatul herb a [r`i Moldovei]	9
[Domnii [r`i Moldovei]	10
Psaltirea]n versuri	
Psalmul 1	17
Psalmul 2	18
Psalmul 3	20
Psalmul 4	21
Psalmul 5	23
Psalmul 6	25
Psalmul 7	26
Psalmul 8	28
Psalmul 9	29
Psalmul 10	33
Psalmul 11	34
Psalmul 12	35
Psalmul 13	36
Psalmul 14	37
Psalmul 15	39
Psalmul 16	40
Psalmul 17	42
Psalmul 18	47
Psalmul 19	50
Psalmul 20	51
Psalmul 21	52
Psalmul 22	56
Psalmul 23	57
Psalmul 24	59
Psalmul 25	61
Psalmul 26	62
Psalmul 27	64
Psalmul 28	66
Psalmul 29	67
Psalmul 30	68
Psalmul 31	72
Psalmul 32	73
Psalmul 33	76
Psalmul 34	77
Psalmul 35	80
Psalmul 36	81
Psalmul 37	85
Psalmul 38	87
Psalmul 39	88
Psalmul 40	91
Psalmul 41	93
Psalmul 42	95
Psalmul 43	96
Psalmul 44	98
Psalmul 45	100
Psalmul 46	102
Psalmul 47	104
Psalmul 48	107
Psalmul 49	109
Psalmul 50	113
Psalmul 51	115
Psalmul 52	117
Psalmul 53	118
Psalmul 54	120
Psalmul 55	122
Psalmul 56	123

Psalmul 57.....	125	Psalmul 97.....	216
Psalmul 58.....	127	Psalmul 98.....	218
Psalmul 59.....	129	Psalmul 99.....	219
Psalmul 60.....	131	Psalmul 100.....	220
Psalmul 61.....	131	Psalmul 101.....	221
Psalmul 62.....	133	Psalmul 102.....	225
Psalmul 63.....	134	Psalmul 103.....	228
Psalmul 64.....	136	Psalmul 104.....	233
Psalmul 65.....	137	Psalmul 105.....	238
Psalmul 66.....	140	Psalmul 106.....	243
Psalmul 67.....	140	Psalmul 107.....	247
Psalmul 68.....	146	Psalmul 108.....	248
Psalmul 69.....	150	Psalmul 109.....	252
Psalmul 70.....	151	Psalmul 110.....	253
Psalmul 71.....	155	Psalmul 111.....	254
Psalmul 72.....	157	Psalmul 112.....	256
Psalmul 73.....	160	Psalmul 113.....	257
Psalmul 74.....	164	Psalmul 114.....	259
Psalmul 75.....	165	Psalmul 115.....	260
Psalmul 76.....	166	Psalmul 116.....	262
Psalmul 77.....	168	Psalmul 117.....	262
Psalmul 78.....	176	Psalmul 118.....	265
Psalmul 79.....	178	Psalmul 119.....	281
Psalmul 80.....	180	Psalmul 120.....	282
Psalmul 81.....	182	Psalmul 121.....	283
Psalmul 82.....	183	Psalmul 122.....	284
Psalmul 83.....	185	Psalmul 123.....	285
Psalmul 84.....	187	Psalmul 124.....	286
Psalmul 85.....	188	Psalmul 125.....	287
Psalmul 86.....	190	Psalmul 126.....	287
Psalmul 87.....	191	Psalmul 127.....	288
Psalmul 88.....	192	Psalmul 128.....	289
Psalmul 89.....	199	Psalmul 129.....	290
Psalmul 90.....	202	Psalmul 130.....	291
Psalmul 91.....	204	Psalmul 131.....	291
Psalmul 92.....	206	[Comentariu pe marginea psalmului 132].....	293
Psalmul 93.....	207	Psalmul 132.....	294
Psalmul 94.....	210	Psalmul 133.....	294
Psalmul 95.....	212	Psalmul 134.....	295
Psalmul 96.....	214		

Psalmul 135	297	Psalmul 143	313
Psalmul 136	301	Psalmul 144	315
Psalmul 137	303	Psalmul 145	318
Psalmul 138	304	Psalmul 146	319
Psalmul 139	307	Psalmul 147	320
Psalmul 140	309	Psalmul 148	322
Psalmul 141	310	Psalmul 149	323
Psalmul 142	312	Psalmul 150	325
[Stihuri despre originea latin[a rom`nilor]			325
Apostrof.....			326
Din Paraclisul Preacuratei N[sc[toare de Dumnezeu.....			327
Din Molit[vnic de-n\[les			331
[Stihuri la cuminec[tur[]			331
[Rug[ciunea lui Simeon Noul Teolog la cuminec[tur[]			332
[Rug[ciunea lui Simeon Metafrast la cuminec[tur[]			334
[Stihuri pentru Iona=cu Bilevici]			335
Din Viata =i petrecerea svin`ilor			336
Stihuri [Pentru Sf`nta Mucenic[Epihara...]			336
Stih [Pentru dreptul Avraam =i nepotul s[u Lot]			336
Stihuri [Pentru sfin`ii patriarhi de arigrad, Nectarie, Arsachie =i Sisinie]			336
Stih [Pentru sfin`ii mucenici Sevir, Andronas, Teodot =i Teodotia...]			337
Stih [Pentru preacuviosul Ilie]			337
Stih [Pentru sfin`ii mucenici Nicandru =i Ermil]			337
Stih [Pentru sf`ntul mucenic Porfirie]			337
Stih [Pentru sf`ntul Domnin...]			338
Stih [Pentru sfin`ii Timotei, Teofil =i Teotim...]			338
Stih [Pentru sf`ntul Dorotei...]			338
Stih [Pentru sfin`ii Evpsihos =i Carterie...]			338
Stih [Pentru sf`ntul Silvan...]			339
Stih [Pentru sf`ntul Pamfil...]			339
Stih [Pentru sf`ntul Agatanghel...]			339
Stih [Pentru sf`ntul Pavel...]			339
Stih [Pentru sf`ntul mucenic Aftinodor]			340
Stih [Pentru sf`ntul mucenic Alexandru din Solun...]			340
Stih [Pentru sf`ntul arhanghel Mihail]			340
Stih [Pentru sf`ntul Onisifor]			340
Stih [Pentru preacuvioasa Matrona]			341
Stih [Pentru sf`ntul Antonie]			341

Stih [Pentru sfin\ii Hristofor =i Mavra...]	341
Stih [Pentru sf`ntul Ioan cel scund]	341
Stih [Pentru sf`nta mucenic[+tefanida]	342
Stih [Pentru preacuviosul Laz[r zugravul]	342
Stih [Pentru sfin\ii 150 de osta=i...]	342
Stih [Pentru femeia =i flica eparhului...]	342
Stih [Pentru intrarea]n biserica [a Maicii Domnului]	343
Stih [Pentru sf`nta Vasilisa...]	343
Stih [Pentru sf`ntul Porfirie...]	343
Stih [Pentru sf`ntul Andrei...]	343
Stih [Pentru sf`nta Ana...]	344
[Rug[ciunea lui Ioan Damaschin c[tre Fecioara Maria]	344
Stih [Pentru sf`nta Iuliana]	344
Stih [Pentru sfin\ii Hristodul =i Hristoduli]	345
Stih [Pentru sfin\ii Dioghen, Averchie =i Nonos]	345
Stih [Pentru sf`ntul Neofit...]	345
Stih [Pentru sf`ntul Dometie...]	345
Stih [Pentru sfin\ii Isidor =i Achepsimas...]	345
Stih [Pentru sf`ntul Amun...]	346
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Gaian =i Gaie]	346
Stih [Pentru cei 300 de mucenici din Africa...]	346
Stih [Pentru preacuviosul Ignatie]	346
Stihuri [Pentru sfin\ii mucenici Prisc, Martin =i Nicolae]	347
Stih [Pentru sf`nta Ana, mama Fecioarei Maria]	347
Stih [Pentru sf`nta Ana, mama marelui preot Samuel]	347
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Sositei, Narsis =i Isaac...]	348
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Terentie, Vichentie, Emilian =i Veveea]	348
Stih [Pentru preacuvio=i Amonat =i Antus]	348
Stih [Pentru sf`nta Antia...]	349
Stihurilecele iamvice=ti ce era]nherate]n obrazul	
sv`ntului Teodor [=i al sf`ntului Teofan]	349
Stih [Pentru sf`ntul Zotic...]	350
Stih [Pentru botezul lui Isus Hristos]	350
Stih [Pentru sf`nta Domnica]	350
Stih [Pentru sf`ntul Marchian]	350
Stih [Pentru sf`nta mucenic[Evtasia...]	350
Stih [Pentru sfin\ii p[rin\I uci=i prin sabie]n muntele Sinai]	351
Stih [Pentru cei 33 de p[rin\i uci=i]n Raito]	351
Stih [Pentru sf`nta mucenic[Agni...]	351
Stih [Pentru duminica Vame=ului =i a Fariseului]	351

Stih [Pentru preacuviosul Ahiléf]	352
Stih [Pentru sfin\ii Atanasie =i Chiril]	352
Stih [Pentru sf nta mucenic[Teodúli]	352
Stih [Pentru sf nta mucenic[Xení...]	352
Stih [Pentru preacuviosul Macarie]	353
Stih [Pentru sf nta mucenic[Evfrasia]	353
Stih [Pentru aducerea moa=telor sf ntului Grigore Teologul...]	353
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Inan, Pinan =i Rim]	353
Stih [Pentru preacuviosul Maxim spoveditorul]	354
Stih [Pentru sf ntul mucenic Neofit]	354
Stih [Pentru preacuviosul Zosima]	354
Stih [Pentru preacuviosul Evsevie]	354
Stih [Pentru sf ntul mucenic Vichentie]	355
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Manuil, Gheorghe, Petru, Sionie, Gavriil, Ioan =i Leon]	355
Stih [Pentru preacuviosul Evsevie]	355
Stih [Pentru preacuviosul Salaman]	356
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Pavel, Pavsirion =i Teodotion]	356
Stih [Pentru sf ntul Eladie]	356
Stih [Pentru preacuviosul Mar c nt[re\ul]	356
Stih [Pentru preacuviosul Xenofont...]	357
Stih [Pentru preacuviosul Simeon...]	357
Stih [Pentru sf ntul mucenic Petru temnicerul...]	357
Stih [Pentru preacuviosul Amoná]	357
Stih [Pentru preacuviosul Gavriil]	358
Stih [Pentru sf ntul Ioan gur[de aur]	358
Stih [Pentru sf nta Marchiani]mp[r[teasa]	358
Stih [Pentru preacuviosul Petru egipteanul...]	358
Stih [Pentru pomenirea mor\ilor]	359
Stih [Pentru preacuviosul Efreim Sirul]	359
Stih [Pentru preacuviosul Paladie]	359
Stih [Pentru preacuviosul Iacov pustnicul]	359
Stih [Pentru cele dou[mucenice, mama =i fica...]	360
Stih [Pentru a doua venire a lui Isus Hristos]	360
Stih [Pentru aducerea moa=telor sf ntului mucenic Ignatie]	360
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Silvan episcopul, Luca diaconul =i Mochie cite\ul]	360
Stih [Pentru sfin\ii mucenici Sarvil =i Veveea...]	361
Stih [Pentru sf ntul Vasimeu]	361
Stih [Pentru sf ntul Ipolit...]	361
Stih [Pentru sf ntul mucenic Teofil cel t n[r]	361

Stih [Pentru sf nta mucenic[Atanasia...]	362
Stih [Pentru sfin'ii mucenici Victorin, Nichifor, Clavdie, Diodor =i Serapion]	362
Stih [Pentru cei doi copii...]	362
Stih [Pentru preacuviosul Maron]	362
Stih [Pentru sf nta Mariamn]	363
Stih [Pentru sf ntul Leon]	363
Stih [Pentru sf ntul Gheorghie, episcop de Amastrida]	363
Stih [Pentru preacuvioasa Antusa fecioara]	363
Stih [Pentru sf nta mucenic[Pelaghia]	363
Stih [Pentru sf ntul mucenic Eladie]	364
Stih [Pentru sf ntul mucenic Iachint]	364
Stih [Pentru sf ntul Atanasie]	364
Stih [Pentru sf ntul Lampadie]	364
Stih [Pentru sf nta mucenic[Agni]	365
Stih [Pentru sf nta mucenic[Chiprila]	365
Stihuri [Pentru sf ntul Sisoe]	365
Stih [Pentru cuviosul Toma]	365
Stih [Pentru sfin'ii 45 de mucenici din Nicopole...]	366
Stih [Pentru sfin'ii mucenici Proclu =i Ilarie]	366
Din Parimiile preste an	367
[Stihuri de laud[patriarhului Ioachim al Moscovei...]	367
[Prorocia sibilei Eritreia]	367
Din alte scrieri	369
[Epitaful]mp[r[tese Constantina...]	369
[Stihuri pentru]mp[ratul roman Arghiropol...]	369
[Prologul tragediei <i>Erotiti</i>]	370
Stihuri predoslovii [La traducerea cronografului lui Matei Kigalas]	375
[Inscrip'ia de pe coloana]mp[ratului Constantin cel Mare]	376
[Scrisoarea sfin'ilor Teodor =i Teofan c[tre patriarhul Matodie...]	376
[Scrisoarea de r[spuns a patriarhului Metodie c[tre sfin'ii Teodor =i Teofan]	376
Cuvinte =i jele la robie Ierusalimului, c`nd din Ierusalim la Vavilon	
i-au mutat Navuhodonosor]mp[rat...	376
Stihuri la dumnez[iescul David	378
<i>Glosar</i>	379
<i>Aprecieri</i>	391

D o s o f t e i

PSALTIREA ÎN VERSURI

Ap[rut: 1998. Coli tipo: 18,55. Coli editoriale: 19,76

GRUPUL EDITORIAL LITERA

str. B. P. Hasdeu, nr. 2, Chi-in[u, MD 2005, Republica Moldova

Editor: *Anatol Vidra-cu*

Redactor: *Tudor Palladi*

Corector: *Tatiana Vartic-Orlov*

Tehnoredactor: *Olga Perebikovski*

Operator: *Vitalie E-anu*

Tiparul executat sub comanda nr. 1892

Concernul „PRESA“, str. Vlaicu P`rc[lab, nr. 45,

Chi-in[u, MD 2012, Republica Moldova